

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ

නිල වාර්තාව

අත්තිකාරම් ප්‍රධාන කරුණු

ප්‍රශ්නවලට වෘත්තික පිළිතුරු [නි. 466]

වරප්‍රසාද පිළිබඳ ප්‍රශ්නය : නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ වැඩ කටයුතු පිළිබඳව අගෝස්තු 30 වනදා “සිරිලක” පත්‍රයේ පළවූ වාර්තාව [නි. 475]

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත (1969-70) [දෙළොස්වන වෙන්කළ දිනය] [නි. 477] :

ශ්‍රේණි 22, 26, 27 සහ 28 කාරක සභාව විසින් සලකා බලන ලදී.

පරිපූරක මුදල [නි. 686]

ප්‍රශ්නවලට ලිඛිත පිළිතුරු [නි. 689]

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சார்ட்)

பிரதிநிதிகள் சபை

அதிகார அறிக்கை

பிரதான உள்ளடக்கம்

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள் [ப. 466]

சிறப்புரிமை விடயம் : 30.8.69 ஸ்ரீலங்காவின் சபை நிகழ்ச்சி பற்றிய அறிக்கை [ப. 475]

ஒதுக்கீட்டு மசோதா (1969-70) [ஒதுக்கப்பட்ட பன்னிரண்டாம் நாள்] : [ப. 477]

குழுவில் ஆராயப்பட்டது (தலைப்புக்கள் 22, 26, 27, 28)

குறைநிரப்புத் தொகை [ப. 686]

வினாக்களுக்கு எழுத்துமூல விடைகள் [ப. 689]

Volume 87

No. 3

Sunday

31st August 1969

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

HOUSE OF REPRESENTATIVES

OFFICIAL REPORT

PRINCIPAL CONTENTS

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS [Col. 466]

QUESTION OF PRIVILEGE : REPORT OF PROCEEDINGS OF THE HOUSE
IN "SIRILAKA" OF 30.8.69 [Col. 475]

APPROPRIATION BILL (1969-70) [Twelfth Allotted Day] [Col. 477] :

Considered in Committee (Heads 22, 26, 27 and 28)

SUPPLEMENTARY SUPPLY [Col. 686]

WRITTEN ANSWERS TO QUESTIONS [Col. 689]

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලය

பிரதிநிதிகள் சபை

House of Representatives

1969 අගෝස්තු 31 වන දින

ஞாயிற்றுக்கிழமை, 31 ஆகஸ்ட் 1969

Sunday, 31st August 1969

ප්‍ර. හා. 10 ව මන්ත්‍රී මණ්ඩලය රැස් විය. කථා නායකතුමා [ශ්‍රී ඩබ්. සී. ෂර්ලි කොරියා] මූලාසනයෙන් විය.

சபை, மு. ப. 10 மணிக்குக் கூடியது. சபாநாயகர் அவர்கள் [கௌரவ எஸ். சி. ஷேரலி கொறியா] தலைமை தாங்கினார்கள்.

The House met at 10 A.M., MR. SPEAKER [THE HON. S. C. SHIRLEY COREA] in the Chair.

ලිපි ලේඛනාදිය පිළිගැන්වීම

சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பத்திரங்கள்

PAPERS PRESENTED

(1) Three sets of Regulations made under Sections 4 (3) & 20; 14 & 20; and 20 of the Imports and Exports (Control) Act, No. 1 of 1969.

(2) Report of the Indo-Ceylon Economic Co-operation Committee—Regional Economic Co-operation.—[The Hon. J. R. Jayewardene.]

සහමාජය මත නීතිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

சபாபீடத்தில் இருக்க கட்டளையிடப்பட்டது.

Ordered to lie upon the Table.

A set of Regulations made under Sections 4 (3) and 14 (b) of the Imports and Exports (Control) Act, No. 1 of 1969. [The Hon. J. R. Jayewardene, on behalf of the Minister of Commerce and Trade.]

සහමාජය මත නීතිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

சபாபீடத்தில் இருக்க கட்டளையிடப்பட்டது.

Ordered to lie upon the Table.

A set of Regulations made under Section 10 of the Tea Subsidy Act, No. 12 of 1958.—[The Hon. J. R. Jayewardene, on behalf of the Minister of Agriculture and Food.]

සහමාජය මත නීතිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

சபாபீடத்தில் இருக்க கட்டளையிடப்பட்டது.

Ordered to lie upon the Table.

1968-69 අංක 30 දරණ පරිපූරක ඇස්තමේන්තුව —[ශ්‍රී වත්තිනායක]

සහමාජය මත නීතිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

சபாபீடத்தில் இருக்க கட்டளையிடப்பட்டது.

Ordered to lie upon the Table.

ප්‍රශ්නවලට වැඩික පිළිතුරු

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள்

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

ට්‍රැක්ටර් කුලිය

திருக்டர் கட்டணம்

TRACTOR HIRE

1. පී. බී. ඉලංගරත්න මයා.
(කොලොන්නාව)

(திரு. பி. பி. இலங்கரத்தன—கொலொன் னாவ)

(Mr. T. B. Ilangaratne—Kolonnawa)

කෘෂිකර්ම හා ආහාර ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය: (අ) 1965 මාර්තු මසදී හා 1969 මාර්තු මසදීත් සිසුමේ ට්‍රැක්ටර් කුලිය වශයෙන් අත්කරයකට ගොවියා ගෙන් අයකර ගැනීමට නියමිත මුදල කොපමණද? (ආ) විද්‍යාත්මක ආනයන කිරීමේදී එම ට්‍රැක්ටර් වර්ගය අප රටට ගැළපෙන බවට ඉංජිනේරු වාර්තා ලබා ගැනීම දැනටමත් කරන්නේද? තොව්සේ නම්, මන්ද?

விவசாய, உணவு அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ) 1965 மார்ச்சு மாதத்திலும், 1969 மார்ச்சு மாதத்திலும் ஒரு ஏக்கர் நிலத்தை உழுவதற்கு திருக்டர் கட்டணமாக அறவிட அனுமதிக்கப்பட்ட பணம் எவ்வளவு? (ஆ) திருக்டர்களை இறக்குமதி செய்யும்பொழுது அவ்வகை திருக்டர் நம் நாட்டுக்குகந்ததென பொறியியல் அறிஞரின் அறிக்கை கோரப்படுவது இப்பொழுதும் நடைபெறுகிறதா? இல்லையெனில், ஏன்?

asked the Minister of Agriculture and Food (a) What was the prescribed tractor hire for ploughing an acre in March 1965 and in March 1969? (b) When importing tractors is the practice of obtaining engineers, reports regarding the suitability of the particular make for use in this country followed now? If not, why?

වෘත්ත පිළිතුරු

පී. සී. ඉම්බුලාන මයා. (කෘෂිකර්ම හා ආහාර ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)
(ශ්‍රී. පී. ජී. இம்புலான—விவசாய, உணவு அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

(Mr. P. C. Imbulana—Parliamentary Secretary to the Minister of Agriculture and Food)

(අ) 1965 මාර්තු මස දී හා 1969 මාර්තු මසදීත් සිසුමේ ට්‍රැක්ටර් කුලිය වශයෙන් අක්කරයකට ගොවියාගෙන් අයකර ගැනීමට නියමිත මුදල පිළිවෙලින් මෙසේය :

1965—මාර්තු

(i) තැටි නගුලින් හැම—අක්කරයකට රුපියල් 30 සි.

(ii) එක් වරක් දැති නගුලින් හැම—අක්කරයකට රුපියල් 16 සි.

(iii) දෙවරක් දැති නගුලින් හැම—අක්කරයකට රුපියල් 27 සි.

1969 මාර්තු

(i) තැටි නගුලින් හැම—අක්කරයකට රුපියල් 60 සි.

(ii) දැති නගුලින් හැම (එක් වරක් හෝ දෙවරක්) අක්කරයකට රුපියල් 35 සි.

(iii) පසුව මඩ කිරීම හා මට්ටම් කිරීම—අක්කරයකට රුපියල් 20 සි.

(iv) රොටාවොටරයෙන් හැම—අක්කරයකට රුපියල් 35 සි (මෙය වූ කලී ආරම්භක ගාස්තු ප්‍රමාණයකි)

නව යෝජනා ක්‍රමයෙහි අග්ව බල 35—50 විෂය ප්‍රමාණයේ ට්‍රැක්ටරයක් හා කිසියම් උපකරණයක් සඳහා පැයකට රුපියල් 12 ක විකල්ප කුලී ප්‍රමාණයක් ඉදිරිපත් කර තිබේ. පැය 5 කට අඩුම ගාස්තුව රුපියල් 60 කි. සමුපකාර සමිතිවලටත්, ගොවි කාරක සභාවලට හෝ ගොවීන් සමූහයකටත් එකට එක්ව පැය ප්‍රමාණයට යන්ත්‍රයක් කුලියට ගැනීමට විධිවිධාන යොදා තිබේ. මෙය වූ කලී වඩා වාසිදායක කුලී ප්‍රමාණයකි.

(ආ) දැනට ට්‍රැක්ටර් ආනයනයට ඉඩ දී තිබෙන්නේ විවෘත පොදු බලපත්‍රය යටතේය. මහජනයාට විකිණීම සඳහා පෞද්ගලික අංශය විසින් ට්‍රැක්ටර් ආනයනය කරන විට ඉංජිනේරු වාර්තා ලබාගන්නේ නැත. විවෘත පොදු බල පත්‍ර ක්‍රමයේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් විවිධ වර්ගයේ ට්‍රැක්ටර් ආනයන කරුවන් අතර ඇති වන තරඟය ට්‍රැක්ටර් මිලට ගන්නා පුද්ගලයන්ට වටිනාම ඒවා ලබා දෙනු ඇතැයි සිතමි. කෙසේ වුවද මහ

වෘත්ත පිළිතුරු

ඉලුප්පල්ලමෙහි ගොවි යන්ත්‍ර සූත්‍ර සැලසුම් හා පරීක්ෂණ අංශයක්ද කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුව විසින් මැනදී පිහිටුවා තිබේ. ලංකාවට ආනයනය කරන ලද සෑම වර්ගයක කෘෂිකාර්මික ට්‍රැක්ටරයක්ම වාගේ එම අංශයේ පරීක්ෂණයට භාජන වී ඇත. ට්‍රැක්ටර් මිලට ගැනීමට බලාපොරොත්තු වන ගැනුම්කරුවන්ට ප්‍රයෝජනවත් උපදෙස් පෙළක් මෙම අංශය මගින් ලබාදීම පළ කරනු ඇත.

ඉලංගරත්න මයා.

(ශ්‍රී. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

පෞද්ගලික අංශයෙන් කුයලිට දෙන ට්‍රැක්ටර්වලට, අක්කරයකට අය කළ හැකි කුලී ගණන රජයෙන් නියම කරනවාද?

ඉම්බුලාන මයා.

(ශ්‍රී. இம்புலான)

(Mr. Imbulana)

තවම නියම කර නැත.

ඉලංගරත්න මයා.

(ශ්‍රී. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

ඒ ගැන පියවරක් ගන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවාද? එසේනම් ඒ කවදද?

ඉම්බුලාන මයා.

(ශ්‍රී. இம்புலான)

(Mr. Imbulana)

ඒක කරන්නට පුළුවන් ක්‍රමයක් තියෙනවාද යන්න ගැන දැනට කල්පනා කරගෙන යනවා.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Question No. 2.

ඉම්බුලාන මයා.

(ශ්‍රී. இம்புலான)

(Mr. Imbulana)

ගරු කථානායකතුමනි, එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු සැපයීම සඳහා මාසයක් කල් ගත වුවද...

වාචික පිළිතුරු

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට නියම කරන ලදී.

வினாவை மற்றொரு தினத்துக்குச் சமர்ப்பிக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Question ordered to stand down.

ලං. ග. ම. : බස් හා සේවක සංඛ්‍යා

இ. போ. ச. : பஸ்களினதும் ஊழியர்களினதும் எண்ணிக்கை

C. T. B. : STATISTICS OF BUSES AND EMPLOYEES

3. ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

ජනසතු සේවා ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) 1969 මාර්තු මාසය තුළ දී දිනකට සේවයෙහි යෙදුනු ලං.ග.ම. බස් රථ සංඛ්‍යාව කොපමණද? (ආ) එම මාසය තුළ දී ලං.ග.ම. සේවකයෝ කී දෙනෙක් සේවයේ යෙදී සිටියෝ ද?

தேசியமயச் சேவை அமைச்சரைக் கேட்ட வினா : (அ) 1969 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதத்தில் தினமொன்றுக்கு இயக்கப்பட்ட இ. போ. ச. பஸ்களின் எண்ணிக்கை யாது? (ஆ) அந்த மாதத்தில் இ. போ. ச. சேவையில் இருந்த ஊழியர்களின் எண்ணிக்கை யாது?

asked the Minister of Nationalized Services (a) What is the total number of buses that were operated per day during March 1969 by the C. T. B.? (b) What was the total number of persons in employment in the C. T. B. during this month?

ඩී. බී. වෙලගෙදර මයා. (ජනසතු සේවා ඇමතිගේ භාෂිතවේදී ලේකම්)

(திரு. டி. பி. வெலகெதர—தேசிய மய சேவை அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரிய தரிசி)

(Mr. D. B. Welagedara—Parliamentary Secretary to the Minister of Nationalized Services)

(අ) 1969 මාර්තු මාසයේදී දිනකට සාමාන්‍යයෙන් ධාවනය කරවන ලද බස් රථ සංඛ්‍යාව 3,765 කි. (ආ) 1969 මාර්තු මාසයේ 31 දිනට මණ්ඩලයේ සේවයෙහි යොදවා සිටි මුළු සේවක සංඛ්‍යාව 38,898 ක් බව දන්වමි.

වාචික පිළිතුරු

ලෙස්ලි ගූනවර්ධන මයා. (පානදුර)

(திரு. லெஸ்லி குணவர்தன—பாணந் துறை)

(Mr. Leslie Goonewardene—Panadura)

මය තිස් අට ගණනින් සැහෙන ප්‍රමාණයක් 1965 න් පසු බදවා ගෙන තිබෙන නිසා ඔවුන්ගෙන් කී දෙනෙකුට එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ලියුම් උඩ රක්ෂාව දී තිබෙනවාද කියා මා ප්‍රශ්න කරනවා.

වෙලගෙදර මයා.

(திரு. வெலகெதர)

(Mr. Welagedara)

ඒ ගැන දැනුමක් නැහැ.

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

ඒ බදවා ගත් උදවිය බදවා ගත්තේ රුකිරක්ෂා කාර්යාලය මගින්ද, තැන්පත් වෙනත් ක්‍රමයක් උඩද?

වෙලගෙදර මයා.

(திரு. வெலகெதர)

(Mr. Welagedara)

ඒ ප්‍රශ්නයට මේ අවස්ථාවේදී උත්තරයක් දෙන්නට බැහැ.

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

සේවකයන් බදවා ගැනීමේදී අනුගමනය කරන වැඩ පිළිවෙලක් තිබෙනවාද? ඒ කියන්නේ සේවකයන් බදවා ගැනීමේදී රුකිරක්ෂා කාර්යාලයෙන් එවිය යුතුද, තැන්පත් ඇමතිවරුන්ගේ බංගලාවලින් එවිය යුතුද? එහෙම තැන්පත් යම් යම් උදවියගෙන් පෞද්ගලික ලියුම් රැගෙන ආ යුතුද? කරුණාකර ඒ වැඩ පිළිවෙල අපට ඉදිරිපත් කරන්න.

වෙලගෙදර මයා.

(திரு. வெலகெதர)

(Mr. Welagedara)

දැන් මා සූදානම් නැහැ. වෙන දවසක ඉදිරිපත් කරන්නට පුළුවනි.

වාහික පිළිතුරු

ගිලන් රිය රියදුරු වැටුප්

நோயாளர் வண்டிச் சாரதிகளின் சம்பள முறை

SALARY SCALES OF AMBULANCE DRIVERS

6. බී. එස්. තුඩාවේ මයා. (මාතර)

(திரு. பி. வை. துடாவ—மாத்தறை)

(Mr. B. Y. Tudawe—Matara)

සෞඛ්‍ය ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය :
(අ) සමාන සුදුසුකම් උඩ සේවයට බඳවා ගනු ලබන ගිලන් රිය රියදුරන්ට දෙසාකාරයක වැටුප් ක්‍රමයක් තිබෙන බව එතුමා දන්නවාද? (ආ) එම වැටුප් ක්‍රමයන් මොනවාද? (ඉ) දෙසාකාරයක වැටුප් ගෙවීම නතර කරන බවට සේවකයන්ට දී ඇති පොරොන්දුව එතුමා ක්‍රියාත්මක කිරීමට අදහස් කරන්නේ කවරද?

சுகாதார அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ) சமமான தகுதி அடிப்படையில் சேவையில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுபவர்களும் நோயாளர் வண்டியை ஓட்டுபவர்களுமான சாரதிகளுக்கு இரண்டு விதமான சம்பளமுறை இருப்பதை அவர் அறிவாரா? (ஆ) அச்சம்பளமுறை என்ன? (இ) இரண்டு விதமாக சம்பளம் வழங்குவதை நிறுத்துவதாக ஊழியர்களுக்கு அளித்த வாக்குறுதியை எப்பொழுது அவர் நிறைவேற்ற உத்தேசித்துள்ளார்?

asked the Minister of Health: (a) Is he aware that there are two scales of salary for ambulance drivers, all of whom are appointed on the same qualifications? (b) What are the two salary scales? (c) When will he give effect to the undertaking he has given these employees that they will all be placed on the same salary scale?

එන්. විමලසේන මයා. (මුදල් ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්—සෞඛ්‍ය ඇමති වෙනුවට)

(திரு. என். விமலசேன—நிதி அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி—சுகாதார அமைச்சர் சார்பாக)

(Mr. N. Wimalasena—Parliamentary Secretary to the Minister of Finance—on behalf of the Minister of Health)

(අ) සියළුම ගිලන් රථ බර වාහන වන අතර, ගිලන් රථ රියදුරන් උදෙසා එක් වැටුප් පරිමාණයක් පමණක් ඇත. (ආ) පැන නො නඟී. (ඉ) පැන නො නඟී.

වාහික පිළිතුරු

තුඩාවේ මයා.

(திரு. துடாவ)

(Mr. Tudawe)

තමුත්තාන්සේගේ පිළිතුරෙන් පෙනී යන්නේ ගිලන් රථ රියදුරන් උදෙසා දෙසාකාරයක වැටුපක් නැති බවයි. ගිලන් රථ බර වාහනයයි. ඒ බර වාහන නුසුදුසු උදවියටත් පැදවීමට ඉඩ දී තිබෙනවාද?

විමලසේන මයා.

(திரு. விமலசேன)

(Mr. Wimalasena)

නුසුදුසු අයට රථ වාහන පැදවීමට ඉඩ දෙන්නේ නැහැ. බලපත්‍ර දෙන්නෙත් නැහැ.

තුඩාවේ මයා.

(திரு. துடாவ)

(Mr. Tudawe)

ඒ කියන්නේ ගිලන් රථ රියදුරන් සමාන සුදුසුකම් තිබෙන උදවිය කියන එකද?

විමලසේන මයා.

(திரு. விமலசேன)

(Mr. Wimalasena)

පරීක්ෂා කර බලා සමාන සුදුසුකම් තිබෙන අයට පත්වීම් දෙන්නෙ.

සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුවේ අතියම් සේවකයින්

சுகாதாரத் திணைக்கள அநியம ஊழியர்

CASUAL EMPLOYEES, HEALTH DEPARTMENT

7. තුඩාවේ මයා.

(திரு. துடாவ)

(Mr. Tudawe)

සෞඛ්‍ය ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය :
(අ) අතියම් සේවකයන් වශයෙන් මාස හයකට වැඩි කාලයක් සේවය කොට ඇති කී දෙනෙක් සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුවේ සිටින්නේද? (ආ) එම සේවක පිරිස මාසික වැටුප් ක්‍රමයකට ඇතුළත් කිරීමටත් වෛසක් සේවා කාලය ඇති අය සඳහා සේවයට පත් කිරීමටත් එතුමා ක්‍රියා කරනවාද?

වංචික පිළිතුරු

சுகாதார அமைச்சரைக் கேட்ட வினா : (அ)
ஆறுமாதத்திற்கு மேல் சேவைசெய்த அநியம
ஊழியர் எத்தனைபேர் சுகாதார துணைக்களத்
தில் உள்ளனர்? (ஆ) அவ்ஊழியர்களை மாதச்
சம்பளமுறைக்கு சேர்த்துக்கொள்ளவும் ஒரு
வருடகால சேவையுள்ளவர்களை நிரந்தர
சேவையில் சேர்த்துக் கொள்ளவும் அவர் நட
வடிக்கை எடுப்பாரா?

asked the Minister of Health: (a) How many casual employees are there in the Health Department who have served for over six months? (b) Will he take action to appoint such persons on a monthly salary and also to give permanent appointments to those of them who have at least one year's service?

විමලසේන මයා. (සෙෂබ්‍ය ඇමති
වෙනුවට)

(திரு. விமலசேன—சுகாதார அமைச்சர் சார்பாக)

(Mr. Wimalasena—on behalf of the Minister of Health)

(අ) ස්ථිර සේවකයින් නිවාඩු ලබා ගන්නා විට සහ කාර්ය විදියක් තව සිටින විට ආදේශකයින් හැටියට සේවය කරන අතර අනියම් සේවකයින් විශාල සංඛ්‍යාවක් එක් එක් කොට්ඨාශයේ සහන සේවා මුළු වල මෙන්ම මැලේරියා වසංගතය නිසා නිශ්චිත කාල සීමාවක් සඳහා බඳවා ගනු ලැබූ අතර අනියම් සේවකයින් විශාල සංඛ්‍යාවක් මැලේරියා මර්දන ව්‍යාපාරයේ ද සිටිති. කෙටි කාල දැනුම් දීමකින් මොවුන්ගෙන් ගණන් දැක්විය නොහැකි ය. (ආ) ස්ථිර සේවක සංඛ්‍යාවේ පුරප්පාඩු ඇති වූ විටදී පමණක් ඔවුන්ට ස්ථිර පත්වීම් දිය හැකි ය. අනියම් සේවක මුළු වල සේවකයින්ට අඛණ්ඩ සේවයක් නොමැති නිසාත්, මැලේරියා මර්දන ව්‍යාපාරයේ අනියම් සේවකයින් නිශ්චිත කාල සීමාවක් සඳහා පමණක් බඳවා ගනු ලබ සිටින නිසාත් මෙම අනියම් සේවකයින්ට මාසික වැටුප් නිමිකර දිය නොහැකි ය.

କୃଷ୍ଣାବେଳି ଭିକାରୀ.

(திரு. துடாவ)

(Mr. Tudawe)

තොකඩවාම හය මාසයක සේවයක්
 තිබෙන සේවකයින් ස්ථිර කරන්නට
 ගමන් නාන්සේ කියා කරනවාද ?

වෘත්තික සිසුන්

විමලසේන මයා.

(திரு. விமலசேன)

(Mr. Wimalasena)

යම් පදනමක් උඩයි, මේ කටයුතු කරන්නේ. වෙනත් ක්‍රමයක් නැහැ. චක්‍ර ලේඛ යකට අනුකූලව ස්ථිර පත්විම් ලබා ගන්නට පුළුවනි.

බිංගිරිය රෝහලේ කම්කරුවෙකුට සිටි

එන්. බී. මාටින් මහතා

திரு. என். பீ. மாட்டின், இளைப்பாறிய தொழிலாளர்,
பிங்குரிய ஆசுப்பத்திரி

MR. N. B. MARTIN, RETIRED LABOUBER,
BINGIRIYA HOSPITAL

8. **શુદ્ધિએ** **මයා.**

(திரு. துடாவ)

(Mr. Tudawe)

සෞඛ්‍ය ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය :

(අ) කරුණාගල බිංගිරිය රෝහලේ කම්කරුවකු ලෙස සේවයේ යෙදී සිටි ඇත්. බී. ම.ටීන් නමැත්තා වෛද්‍ය මණ්ඩලයක නිර්දේශය අනුව 1968.6.21 වැනි දින සේවයෙන් විශ්‍රාම ලැබූ බව එතුමා දන්නවාද? (ආ) මොහුට මේ වන තුරු, යාපිම් දීමනාවක් හෝ විශ්‍රාම වැටුප හෝ ලබා නොදීමට කවර කරුණු හේතුවී දැයි එතුමා සඳහන් කරන්නවාද? (ඉ) ඔහුගේ විශ්‍රාම වැටුප ඉතා ඉක්මණින් ලබා දීමට එතුමා සැලකිලිමත් වෙන්නවාද?

சுகாதார அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ) குருநாகல் பிங்கிரிய ஆசுப்பத்திரியில் தொழிலாளராக கடமையாற்றிய திரு. என். பீ. மாட்டின் என்பவர் வைத்தியக்குழுவின சிபார்சின் படி 1968.5.21 ஆம் தேதி சேவையிலிருந்து இளைப்பாற்றப்பட்டதை அவர் அறிவாரா? (ஆ) அன்றாளுக்கு இது வரையிலும் உணவுப் படியையோ அல்லது உபகாரச்சம்பளத் தையோ கொடாமலிருப்பதற்குக் காரணம் என்னவென்று அவர் கூறுவாரா? (இ) அன்றாின் உபகாரச்சம்பளத்தை விரைவில் பெற்றுக் கொடுக்க அவர் நடவடிக்கை எடுப்பாரா?

asked the Minister of Health : (a) Is he aware that Mr. N. B. Martin, a labourer at the Bingiriya Hospital in Kurunegala, was retired on 21.6.1968 on the recommendation of a medical board ? (b) Will he state the reasons for not paying him his pension or an alimentary allowance to date ? (c) Will he take action to obtain his pension for him without delay ?

වරප්‍රසාද පිළිබඳ ප්‍රශ්නය
විමලසේන මයා. (සෞඛ්‍ය ඇමති වෙනුවට)
(**திரு. விமலசேன—சுகாதார அமைச்சர் சார்பாக**)

(Mr. Wimalasena—on behalf of the Minister of Health)
(අ) ඔව්. (ආ) හානිකාරය 1969.7.23 වැනි දින තාවකාලික විශ්‍රාම වැටුපක් අනුමත කළ අතර 1969. 8. 21 වැනි දින විශ්‍රාම වැටුපද අනුමත කර ඇත. (ඉ) අදාළ නොවේ.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)
Question No. 5.

රු. සී. පී. ද සිල්වා (ඉඩම්, වාරිමාර්ග හා විදුලිබල ඇමති හා සහායක)
(**கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா—கூணி, நீர்ப்பாசன, மின்விசை அமைச்சரும் சபை முதல்வரும்**)

(The Hon. C. P. de Silva—Minister of Land, Irrigation and Power and Leader of the House)
එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දීම සඳහා කල් ඉල්ලනවා.

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට නියෝග කරන ලදී.
வினாவை மற்றொரு தினத்துக்குச் சமர்ப்பிக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.
Question ordered to stand down.

වරප්‍රසාද පිළිබඳ ප්‍රශ්නය : නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ වැඩ කටයුතු පිළිබඳව 1969 අගෝස්තු 30 වැනිද “සිරිලක” පත්‍රයේ පළවූ වාර්තාව

சிறப்புரிமை விடயம் : 30.8.69 “ஸ்ரீலக்க” வின் சபை நிகழ்ச்சி பற்றிய அறிக்கை

QUESTION OF PRIVILEGE: REPORT OF PROCEEDINGS OF THE HOUSE IN “SIRILAKA” OF 30.8.69

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

With reference to the question of Privilege raised by the Hon. Prime Minister yesterday, I summoned the

editor of the newspaper in question to my Chambers. He accepted the position that what was published was an incorrect rendering of the proceedings of the House, and offered to publish a correction and an apology in the newspaper this morning. I sent for the newspaper; unfortunately it has not yet reached the office. I am convinced that the editor will carry out what he undertook to do.

கேව்முப்பன் பன்ன பிளிகுறவிம்
சமர்ப்பிக்கப்பட்ட மசோதாக்கள்

BILLS PRESENTED
ජාතික ඉතිරි කිරීමේ බැංකු පනත් කෙටුම්පත

தேசிய சேமிப்பு வங்கி மசோதா
NATIONAL SAVINGS BANK BILL

“to provide for the establishment of the National Savings Bank with the object of carrying on, amongst other activities, the business presently carried on under the Ceylon Savings Bank Ordinance, the Ceylon Post Office Savings Bank Ordinance and the Savings Certificates Ordinance, for the repeal of those Ordinances, and to make provision for matters connected therewith or incidental thereto.”

පිළිගන්න ලද්දේ මුදල් ඇමති රු. සී. වන්නියක විසිනි. 1969 ජූනි 1 වන සඳුදා.

දෙවන වර කියවිය යුතුයයිද, එය මුද්‍රණය කළ යුතුයයිද නියෝග කරන ලදී.

நிதி அமைச்சர் கௌரவ யூ. பி. வன்னிநாயக்க, அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. 1969 செப்ரெம்பர் 1, திங்கட்கிழமை இரண்டாம் முறையாக மதிப்பிடப்பட வேண்டுமெனவும் அச்சிடப்பட வேண்டுமெனவும் ஆணையிடப்பட்டது.

Presented by the Hon. U. B. Wanninayake, Minister of Finance; to be read a Second time upon Monday, 1st September 1969, and to be printed.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත,
1969-70

ஒதுக்கீட்டு மசோதா, 1969-70

APPROPRIATION BILL, 1969-70

කාරක සභාවෙහිදී සලකා බලන ලදී.—
[ප්‍රගතිය අගෝස්තු 30]

[කථානායකතුමා මූලාසනයෙන් විස.]

முழுச் சபைக் குழுவில் ஆராயப் பெற்றது.—[தேர்ச்சி 30 ஒகஸ்ட்]

[சபாநாயகர் அவர்கள் தலைமை தாங்கினார்கள்].

Considered in Committee.—[Progress 30th August].

[MR. SPEAKER in the Chair.]

සභාපති

(அக்கிராசனர்)

(The Chairman)

It was found that there was nobody to move any of the amendments in respect of Head 22 yesterday. One and a half hours have been allotted for the discussion of the Votes under Head 22; but the half hour yesterday is considered as lost, and the discussion will go on only for one hour.

22 වන ශීර්ෂය.—ක්‍රම සම්පාදක හා ආර්ථික කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යවරයා

1 වන සම්මතය.—කාර්ය මණ්ඩල පෞද්ගලික පඩිනඩි සහ අනිකුත් දීමනා, රු. 18,82,000

22 ஆம் தலைப்பு.—திட்டமிடல், பொருளாதார விவகார அமைச்சர்

வாக்குப்பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்கூரிய வேதனமும் பிற படிகளும், ரூபா 18,82,000

HEAD 22.—MINISTER OF PLANNING AND ECONOMIC AFFAIRS

Vote No. 1.—Personal emoluments and other allowances of staff, Rs. 1,882,000

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

සභාපතිතුමනි, “වය ශීර්ෂය රුපියල් 10 කින් අඩු කළ යුතුයයි” මා යෝජනා කරනවා. ක්‍රම සම්පාදන හා ආර්ථික කට

යුතු පිළිබඳ වැය ශීර්ෂය යටතේ අදහස් කීපයක් ඉදිරිපත් කරන්නට කැමතියි. සාමාන්‍යයෙන් මේ අමාත්‍යාංශය ගැන කළ කළ යුත්තේ ආර්ථික විශේෂඥ යනුයි. එහෙත් මේ අමාත්‍යාංශයට අයත් සියලුම කටයුතු විශේෂඥයන් විසින්ම කළ යුතු ඒවා හැටියට සලකන්නට ඉඩක් නැහැ. ඒ මන්දයත්, ඒ කටයුතු පිළිබඳ ප්‍රතිපත්ති සකස් කළ යුත්තේ බලයේ සිටින රජය නිසයි. විශේෂඥයන්ගේ යුතුකම වන්නේ ඒ ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාත්මක කිරීමයි.

පත්‍ර මාර්ගයෙන් අපට දැනගන්නට ලැබුණා, ලඟදී “ක්‍රයිසිස් ඉන් ඒෆ්.එම්.” පිළිබඳව ආර්ථික විශේෂඥයන්ගේ ජාත්‍යන්තර සම්මේලනයක් තිබුණු බව. ඒකට සිංහලෙන් කියන්නේ ‘ක්‍රම සම්පාදන අර්බුදය’ වන්නට ඇති.

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක (අමාත්‍ය, ආරක්ෂක හා විදේශ කටයුතු පිළිබඳ ඇමති සහ ක්‍රම සම්පාදක හා ආර්ථික කටයුතු පිළිබඳ ඇමති)

(கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்க—பிரதம அமைச்சரும் பாதுகாப்பு, வெளி விவகார அமைச்சரும் திட்ட அமைப்பு, பொருளாதார விவகார அமைச்சரும்)

(The Hon. Dudley Senanayake—Prime Minister, Minister of Defence & External Affairs and Minister of Planning & Economic Affairs)

විපර්යාසය.

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

නැහැ, විපර්යාසය නොවෙයි. එසේම මෑත කාලයේදී ලංකාවෙන් එවැනි සම්මන්ත්‍රණයක් තිබුණා. නුවරඑළියේ පැවැත් වුණු ඒ සම්මන්ත්‍රණයට ආර්ථික විශේෂඥයන් බොහොම දෙනෙක් සහභාගි වුණා. සමහර ආර්ථික විශේෂඥයන් පළ කරන අදහස් තේරුම් ගන්නට අමාරුයි, ඒ පිළිබඳ දැනීමක් තැත්තමි. ඔවුන් අදහස් දක්වන්නේ නොයෙකුත් සූත්‍ර හා ඉලක්කම් ආශ්‍රයෙනුයි. ඒ කොහොම වුණත් ඔවුන් කියා සිටියේ, ක්‍රම සම්පාදන සැලසුම් සම්බන්ධයෙන් එක්තරා මුද්‍රාකට පැමිණ සිටින නිසා ඉන් එහාට යන්නට බැරි බවයි.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

-කරක සභාව

[ඉංග්‍රීසි මා.]

පූ. හා. 10.15

එවැනි ක්‍රම සම්පාදන සැලසුම් සම්බන්ධයෙන් අපට සන්තෝෂ වන්නට පුළුවනි එක්තරා කාරණය දෙකක් සම්පූර්ණ වෙනවා නම්. රටක ජාතික ආදායම ජාතික වියදමට සරිලන සේ සකස් කරන්නට පුළුවන් නම් එක් කාරණයක් සම්පූර්ණ වෙනවා. එසේම පුද්ගලයෙකුගේ වියදමට සරිලන ආදායමක් ලැබෙනවා නම් දෙවැනි කාරණයත් සම්පූර්ණ වෙනවා. මේ කාරණය දෙක සම්පූර්ණ වන අන්දමින් සැලසුම් සම්පාදනය වෙනවා නම් එම සැලසුම් සාර්ථකය කියා හිතන්නට පුළුවනි. එම නිසා කොයිම රජයක්වත් තමන්ගේ ප්‍රතිපත්ති දක්වන විට ඔය කරුණු දෙකම ගැන සිතා නිගමනයන් දීම යුතුකමකැයි මා සලකනවා. එහෙත් මෙම කරුණු දෙක ගැන හැම රටක්ම එක විධියට කල්පනා නොකරන බව පෙනියනවා.

ඇතැම් රටවල් කල්පනා කරන්නේ පළමු වන කරුණ ගැන පමණයි. රටක ආදායම වියදමට සරිලන සේ සකස් කර ගැනීමයි පළමු වන කරුණ වන්නේ. අපි ධනවාදී රටවල් නමින් හඳුන්වන රටවල් දෙවන කරුණ ගැන එතරම් කල්පනා කරන්නේ නැති බව පෙනිනවා. පුද්ගලයෙකුගේ ආදායම වියදමට සරිලන විධියට බෙදී යන අයුරු සකස් කිරීමයි දෙවන කරුණ වන්නේ. ධනපති ක්‍රමය අනුව එය සකස් වන්නේ නැති බව පෙනි යනවා. පළමු වන කරුණ ගැන කල්පනා කරන විට වුවත් බොහෝ රටවල් එය අභ්‍යන්තර ප්‍රශ්නයක් පමණකැයි සලකාගෙන ක්‍රියා නොකරන බව පෙනිනවා. අප රටටත් මුහුණ පාන්නට සිදු වී තිබෙන්නේ එම තත්ත්වයටයි. මා සිතන හැටියට ආර්ථික විශේෂඥයන් තම යුතුකම් හරියාකාර ඉටු කරනවා නම් ඒ උදවියට මෙකී කරුණු දෙකින් පිටස්තරව අදහස් ඉදිරිපත් කරන්නට විධියක් ඇත්තේ නැහැ. යම් රටක ජාතික ආදායම එම රටේ ජාතික වියදමට සරිලන සේ සකස් කර ගැනීමත් යම් ජාතික පුද්ගලයන්ගේ ආදායම ඔවුන්ගේ වියදමට සරිලන සේ සකස් කිරීමත් යන දෙකරුණ පිළිබඳව සිත යොදා ක්‍රියා කිරීම ආර්ථික විශේෂඥයන්ගේ යුතුකමක් හැටියටයි මා සලකන්නේ. එම යුතුකම හරියා

කාර ඉටු වෙනවා නම් කුමන අණවුමක් බලයට ආවත් ඒ සැලැස්ම ක්‍රියාත්මක කිරීම භාරව වැඩ කරන කාර්යාලවලට ස්වාධීනව කටයුතු කරන්නට පුළුවන් වෙනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, ජාත්‍යන්තර වශයෙන් වුවත් ආර්ථික විශේෂඥයන් ඒ ආකාරයෙන් අත්වැල් බැඳගෙන ක්‍රියා කරනවා නම් ලෝකය මීට වඩා සර්ව සාධාරණ ලෝකයක් බවට පත් කර ගන්නට පුළුවන් වෙනවා ඇති. ලංකාවේ පවත් වන ලද සම්මන්ත්‍රණයට ගොස් බලා සිටින්නට මටත් ඉඩක් ලැබුණා. අදහස් දැක්වීම සඳහා ආරාධනයක් ලැබුණායින් පසු මා කීවේ අද පවතින්නේ සැලැස්ම සම්බන්ධ අර්බුදයක් නොවන බවයි; ක්‍රම සම්පාදනයන්ගේ නැතිනම් විශේෂඥයන්ගේ අර්බුදයක් බවයි. ඒ උදවියට, ඉහළ පෙත්තටම ගොස් දැන් ඉන් එහාට බලන්නට බැරිකමක් ඇති වී තිබෙන බවයි පෙනෙන්නේ. ජාතික ආදායම එම ජාතියේ වියදමට සරිලන සේ සකස් කිරීමත් පුද්ගලයන්ගේ ආදායම වියදමට සරිලන සේ සකස් කිරීමත් යන දෙකරුණ ගැන කල්පනා කොට කටයුතු කරනවා නම් කුමන අණවුමක් බලයට පැමිණියත් බිය වන්නට වුවමනා වන්නේ නැහැ. එසේ වූ විට හෘදය සාක්ෂියට අනුව ක්‍රියා කරනවා හැරෙන්නට මොනම අණවුමකටවත් ඉන් පිටස්තරව අවවාද දෙන්නට ඉඩක් ලැබෙන්නේ නැහැ. අවාසනාවකට මෙන් යම් අණවුමක් බලයට පත් වූ විට එම අණවුමේ අය සතුටු කරන්නට ආර්ථික විශේෂඥයන් කල්පනා කරන නිසයි ලංකාවට පමණක් නෙවෙ ලෝකයේ හැම රටකටම වාගේ ආර්ථික අර්බුදවලට මුහුණ පාන්නට සිදු වී තිබෙන්නේ. විශේෂඥයන් විෂයෙහි ලා සලකන විට ඒ අයට එක්තරා විධියක අරමුණක් හා පදනමක් තිබිය යුතුයි. එය කුමන අණවුමකටවත් වෙනස් කරන්නට බැහැ. යම් අණවුමක් එම අදහස් වෙනස් කරන්නැයි හිතා මතා අණ දීලා ක්‍රියා කරනවා නම් තමන්ගේ සැලැස්ම ක්‍රියාත්මක කිරීමේ අංශයට හා ර දී නිහඬව සිටින්නට ඒ අයට පුළුවනි.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

ගරු සභාපතිතුමනි, අද අපේ රටේ සංවර්ධන සැලැස්ම සාර්ථකදැයි බලන්නේ දළ ජාතික නිෂ්පාදනය අනුවයි. බොහෝ රටවල් තම රට ගැන නිර්දේශ කරන විට නැතිනම් වාර්තා කරන විට කියන්නේ අපේ රටේ දළ ජාතික නිෂ්පාදනය—ජී. එන්. පී. එක්—ඉලක්කම්වලින් මේ විධියක කියන දෙයයි. එම නිසා අපි සේරම සතුටු වෙතවා. අපට එහෙම සතුටු වෙන්න ඉඩක් නැහැ. දළ ජාතික නිෂ්පාදිතය කොයි තරම් ඉහළට ගියත් ඒ නිෂ්පාදනය ඇති කර ගැනීම පිණිස රට බාහිර වශයෙනුත් අභ්‍යන්තර වශයෙනුත් කොයි තරම් ණය වී තිබෙනවාද, ඒ වගේම නිෂ්පාදනය කරන ලද ධනය ජනතාව අතර කොයි විධියට බෙදී ගොස් තිබෙනවාද ආදිය ගැන සතුටුදායක පිළිතුරු සපයන්නට බැරි නම් අපට කෙසේවත් සැනසෙන්නට ඉඩක් නැහැ. ඒ අනුව බලන විට මේ රජයේ පසු ගිය ක්‍රියා කලාපය ගැන අපට සතුටක් දක්වන්නට පුළුවන් කමක් නැහැ.

ඊයේ පත්‍රයෙන්—අගෝස්තු 30 වෙනිදා “ඩේලිනිවුස්” පත්‍රයෙන්—විශේෂඥයෙක් විසින් කර ඇති ප්‍රකාශයක් මට කියවන්න ලැබුණි :

“G. N. P. no indicator of national welfare.

National income or the Gross National Product (G.N.P.) is usually taken as the dominant indicator to national welfare. But the national product tells nothing about income distribution, says Dr. Rainer Schickele, visiting Professor in Agricultural Economics, University of Ceylon in an article entitled, ‘Minimising Poverty: A Key Issue in Economic Development.’”

ඒ අදහස, මා හිතන්නේ අප හැම කෙනෙක්ම අනුමත කරන අදහසක්. පුද්ගලයන් අතලොස්සකට කොයි තරම් ධනයක් තම තමන්ගේ බැංකුවලට දාගන්නට පුළුවන්කම තිබුණත් ජාතික ධනය සේ සැලකෙන ඒ ධනය සාමාන්‍ය ජනතාවට බෙදී යන්නේ නැත්නම් ජාතික දළ නිෂ්පාදනයේ වැඩි වීම ගැන අපට සතුටු වෙන්න බැහැ. ඒ නිසයි මේ සම්බන්ධයෙන් තිබෙන අසහනය අපි පෙන්වා දුන්නේ. එහෙත් ක්‍රම සම්පාදක නිලධාරීන් දත්තවා, රජය සතුටු කරන්න පුළුවන් වන්නේ, රජය තෘප්තිමත් කරන්න පුළුවන්

වන්නේ, එසේ නැත් නම් රජය නොමග යවන්න පුළුවන් වන්නේ, දළ ජාතික නිෂ්පාදන ඉලක්කම් ඉහළ නැංගුවොත් පමණක් කියා. ඒ අනුව බලන විට මධ්‍යම බැංකුව සාර්ථක විධියට ඒ කටයුත්ත කර තිබෙනවා. ඔබතුමාට මතක ඇති, කොයි තරම් ව්‍යාප්ත විධියටද මේ කටයුත්ත කර තිබෙන්නේ කියා මා අය වැය විවෘතයේ දෙවන වර කියවීමේ අවස්ථාවේදී පෙන්වා දුන් බව. ගරු අගමැතිතුමා, රාජ්‍ය ඇමතිතුමා, මුදල් ඇමතිතුමා ආදී ඇමතිවරුන් බොහෝම දෙනෙක් කියනවා, අපි මධ්‍යම බැංකුවේ ගණන් ඉලක්කම් ප්‍රයෝජනයට ගන්නවාය, ඒ වගේම ඒවාට විරුද්ධ වෙනවාය, ඒ නිසා තර්ක කිරීම පරස්පර විරෝධීය කියා. අපි කියන්නේ නැහැ, හැම එකම වැරදියි කියා. නමුත් කැපී පෙනෙන ඉලක්කම් ගැන විග්‍රහ කර පෙන්වීම අපේ යතුකමක්.

1969 අගෝස්තු 10 වෙනි දින හැන්සාඩ් වාර්තාවේ 121 වෙනි පිටුව බැලුවොත් තමුත්තාත්සේට පෙනී යාවී, ආණ්ඩුව සතුටු කිරීම පිණිස, ප්‍රචාර කිරීමට ආධාර උපකාර වන විධියට, මධ්‍යම බැංකුව කොයි තරම් දුරට කටයුතු කර තිබෙනවාදැයි මා පෙන්වුම් කර දී ඇති බව. එකම අවුරුද්දේ ඉලක්කම් අවුරුදු හතරකට වෙන් වෙන් විධියටයි ප්‍රමිත පෙන්වා තිබෙන්නේ. 1965 වාර්තාව දෙස බලන විට පෙනී යනවා, 1962 දළ ජාතික නිෂ්පාදිත වටිනාකම රුපියල් ලක්ෂ 64,720 ක් බව. ඒ අවුරුද්දේම දළ ජාතික නිෂ්පාදිතය 1966 වාර්තාවේ පෙන්වා තිබෙන්නේ රුපියල් ලක්ෂ 65,683 ක් වශයෙනුයි. ඊළඟට එම අවුරුද්දේම—1962 අවුරුද්දේම—දළ ජාතික නිෂ්පාදිතය 1967 වාර්තාවේ රුපියල් ලක්ෂ 67,099 ක් වශයෙන් පෙන්වා තිබෙනවා. ඔය විධියට තුන් වතාවක්ම ගණන් වෙනස් කර තිබෙනවා. 1963 සංඛ්‍යාත් ඒ විධියටම තුන් වතාවක් වෙනස් වී තිබෙනවා. 1963 දළ ජාතික නිෂ්පාදිතය, 1965 වාර්තාවේ තිබෙන්නේ, රුපියල් ලක්ෂ 65,990 ක් වශයෙනුයි. ඊළඟට එම අවුරුද්දේම දළ ජාතික නිෂ්පාදිතය, 1966 අවුරුද්දේ වාර්තාවේ රුපියල් ලක්ෂ 68,241 ක් වශයෙන් පෙන්වා තිබෙන අතර, 1967 වාර්තාවේ එය රුපියල් ලක්ෂ 68,997 ක් වශයෙන් පෙන්වා තිබෙනවා.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[ඉලංගරත්න මයා.]

1968 වාර්තාවේ ඒ ඉලක්කම්ම පෙන්වුම් කර තිබෙනවා. ඒ තරම් සොයන්න බලන්න ගිහින් නැති හැකියි. ඔය විධියට සභාපතිතුමනි, 1964 ඉලක්කමින් තුන් වතාවක්ම වෙනස් කර පෙන්වා තිබෙනවා. 1965 සංඛ්‍යා හතර වතාවක් වෙනස් කර තිබෙනවා. 1966 නිෂ්පාදිත වටිනාකමක් 66, 67 සහ 68 වාර්තාවල තුන් විධියකට පෙන්වා තිබෙනවා. ඒ මෙහෙමයි : 1966 වාර්තාවේ ලක්ෂ 75,291 ක් වශයෙන් පෙන්වා තිබෙනවා. 1967 වාර්තාවේ රුපියල් ලක්ෂ 76,131 ක් වශයෙන් පෙන්වා තිබෙන අතර, 1968 වාර්තාවේ ලක්ෂ 78,340 ක් වශයෙන් පෙන්වා තිබෙනවා. ඊළඟට 1967 දළ ජාතික නිෂ්පාදිත වටිනාකම 67 සහ 68 අවුරුදුවල දෙවිධියකට පෙන්වා තිබෙනවා. 1967 වාර්තාවේ රුපියල් ලක්ෂ 79,321 ක් වශයෙන් පෙන්වා තිබෙන සංඛ්‍යාව 1968 වාර්තාවේ ලක්ෂ 81,811 ක් වශයෙන් දක්වා තිබෙනවා.

ඇයි මේ විධියට එකම අවුරුද්දේ සංඛ්‍යා කීප වරක්ම වෙනස් කර පෙන්වා තිබෙන්නේ? ඒ ගැන සොයා බලන විට අපට පෙනී යනවා, ගණන් බැලීමේ පදනම 1965 අවුරුද්දේ සිට වෙනස් කර තිබෙන බව. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ඔප්ව හොල්ලනවා.

ගරු සු. බී. වන්නිනායක (මුදල් ඇමති)

(கௌரவ பூ. பி. வன்னிநாயக்க—நிதி அமைச்சர்)

(The Hon. U. B. Wanninayake—Minister of Finance)

වෙන මොනවා කරන්නද?

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

ඒක මම පිළිගන්නවා. වෙන මොන වත් කරන්න නැති නිසා ඔප්ව හෙල්ල වට කමක් නැහැ. කෙසේ වෙතත් එදා එතුමා දුන් පිළිතුර මම පෙන්වා දෙන්න කැමතියි. එතුමා මොකද මේ ගැන කියන්නේ? එතුමාගේ පිළිතුර මෙන්න මෙහෙ

මයි. 1969 අගෝස්තු 23 වෙනිදා නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ නිල වාර්තාවේ එය මේ විධියට සඳහන් වෙනවා :

"The hon. Member for Kolonnawa has criticized the practice of revising the G.N.P. figures for past years which have already been published in the previous annual reports. He points out, for instance, that the G.N.P. figure for 1967 as appearing in the 1968 report differs from the figure for 1967 as appearing in the 1967 report."

මෙයයි එතුමා දී තිබෙන පිළිතුර.

"Estimates of the G.N.P. are made by the Central Bank only two months after the close of the calendar year. At this time, except for the organized sectors, data are available only as provisional figures. When the final figures become available the estimates are revised by substituting final figures for the provisional ones. This substitution in no way affects the comparability of data from year to year as the method of computation remains the same."

මේ එක අවුරුද්දක ඉලක්කමක් අනික් අවුරුද්දේදී වෙනස් විමක් නම් අපට ඒ කිසි පිළිගන්න පුළුවනි. නමුත් මෙය එහෙම නොවෙයි. එක අවුරුද්දක ඉලක්කම කිහිප වරක් වෙනස් කර තිබෙනවා. මේ අවුරුද්දේ ගණන් බලා අවුරුද්ද අතීතේදී මේ තරම් ගණනක් වෙනවාය කියා, ලබන අවුරුද්දටත් ඒ ඉලක්කම දැමීමා කම් එය පිළිගන්න පුළුවනි. නමුත් එකම අවුරුද්දේ 4 විධියකට දමා තිබීම අපට පිළිගන්න බැහැ. අවුරුදු 4 කම ඒ විධියට කර තිබෙනවා. ඇයි මේ විධියට දමා තිබෙන්නේ? පදනම වෙනස් කිරීම නිසයි මේ විධියට දමා තිබෙන්නේ. මිට වඩා විවේචන සහගතව මේවා ගැන කතා කරන්න මා අදහස් කරන්නේ නැහැ.

ක්‍රම සම්පාදක දෙපාර්තමේන්තුවත් කල්පනා කරන්නේ මේ ආණ්ඩුව කරන ප්‍රවාරයන්ගේ හැටියට හැසිරීමටයි. ආණ්ඩුව ප්‍රවාරය කරගෙන යනවා, අපි ස්වයම්පෝෂිතය, අපි හුඟක් සංවර්ධන වැඩ කරගෙන යනවාය කියා. ඒ ප්‍රවාරයන්ට ඍභෙන විධියට ඉලක්කම් පුම්බා පෙන්වීමයි ඒ දෙපාර්තමේන්තුවේ ප්‍රතිපත්තිය වී තිබෙන්නේ. ඒ විධියට මෙයින් සිදු වී තිබෙන්නේ මොකක්ද? 1962 අවුරුද්දේ ජී. එන්. පී. එක 1965

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

වාර්තාවේ හැටියට 3.7 සි. 1966 වාර්තාවේ හැටියට 3.8 සි. 1967 වාර්තාවේ හැටියට 4.4 සි. එකම අවුරුද්දේ ජී. එන්. පී. එක, වාර්තා තුනකින් ඔය විධියට පෙන්වා තිබෙනවා.

ඊළඟට 1963 අවුරුද්ද දෙස බලමු. 1963 අවුරුද්දේ ජී. එන්. පී. එක 1965 වාර්තාවේ හැටියට 2.0 සි. 1966 වාර්තාවේ හැටියට 1.8 සි. 1967 වාර්තාවේ හැටියට 2.8 සි.

1964 අවුරුද්දේ ජී. එන්. පී. එක 1965 අවුරුද්දේ වාර්තාවේ හැටියට 4.4 සි. 1966 වාර්තාවේ හැටියට 4.6 සි. 1967 වාර්තාවේ හැටියට 6.7 සි. 1967 අවුරුද්දේ වාර්තාව අනුව විශාල වශයෙන් එය නැග තිබෙනවා.

ඊළඟට 1965 අවුරුද්ද ගැන 1965 වාර්තාවේ 2.0 සි කියා සඳහන් වෙනවා. 1966 වාර්තාවේ හැටියට 1.8 සි. 1967 වාර්තාවේ හැටියට 1.1 සි.

1966 අවුරුද්දේ ජී. එන්. පී. එක ගැන 1967 වාර්තාවේ සඳහන් වන හැටියට 2.3 සි. 1968 වාර්තාවේ හැටියට 3.8 සි.

1967 අවුරුද්දේ ජී. එන්. පී. එක 1967 අවුරුද්දේ වාර්තාවේ හැටියට 4.2 සි. 1968 වාර්තාවේ හැටියට 4.4 සි.

1968 අවුරුද්දේ ජී. එන්. පී. එක එම අවුරුද්දේ වාර්තාවේ සඳහන් වන හැටියට 8.3 සි.

ඔත්ත ඔය 8.3 පෙන්වීමට තමයි මේ තරම් කාලයක් තිස්සේ ගඩොල් තබා ගෙන පටවාගෙන ආවේ. මෙන්න මේ 8.3 පෙන්වීමටයි ඔය ඔක්කොම කළේ.

පු. හා. 10.30

ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.

(තිரு. ලෙස්ලි ගුණවර්ධන)

(Mr. Leslie Goonewardene)

ලබන අවුරුද්ද වන විට 6.3 තෙක් බස් සවන්ත ඉඩ තබාගෙන තිබෙනවා.

ඉලංගරත්න මයා.

(තිரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

ලබන අවුරුද්ද වන විට ඔය ඉලක්කම් 6 වන තෙක් බස්සවන්ත පුළුවනි.

ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ කතාවේ හැටියට ඒ ඉලක්කම් ලබන අවුරුද්ද වන විට 6 දක්වා බස්සවන්ත ඉඩ තබා තිබෙනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, මෙන්න මේ කිව්ව කරුණු කෙරෙහි අවධානය යොමු කර බලන්න. මා මේ ගණන් බැලුවේ අපි දන්න ගණන් ක්‍රම අනුවයි. මොකක්ද ගණන? 1968 දළ ජාතික නිෂ්පාදිතය 4.4 වන විට 1967 දළ ජාතික නිෂ්පාදිතය 4.2 නම්, 1968 දළ ජාතික නිෂ්පාදිතය 8.3 වන විට 1967 දී කියද? ඔය ඉලක්කම් ගණ බැලූ විට මොකක්ද ලැබෙන පිළිතුර? 3.5 සි.

ගරු වන්නිනායක

(கௌரவ வன்னிநாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

This has nothing to do with the Central Bank.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා (යටියන් තොට)

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா—யட்டியாந்தோட்டை)

(Dr. N. M. Perera—Yatiantota)

Your planning is entirely based on this.

ඉලංගරත්න මයා.

(තිரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

තමුත්තාන්සේලාගේ ඉලක්කම් සියල්ලක්ම ඔත්ත ඔය විධියටයි පදනම් කර ගෙන තිබෙන්නේ. එපමණක් නොවෙයි, ක්‍රම සම්පාදක දෙපාර්තමේන්තුවේ ස්ථිර ලේකම්වරයා ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුවේ ප්‍රධාන යෙක්.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කරක සභාව

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන (රාජ්‍ය ඇමති සහ අමාත්‍යාංශාධිපති) ආරක්ෂක හා විදේශ කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිගේන් පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(කෙළරාව ஜே. ஆர். ஜயவர்தன—இராஜாங்க அமைச்சரும் பிரதம அமைச்சராகும் பாதுகாப்பு, வெளிவிவகார அமைச்சராகும் பாராளுமன்றக் காரியதரிசியும்)

(The Hon. J. R. Jayewardene—Minister of State and Parliamentary Secretary to the Prime Minister and Minister of Defence & External Affairs)

දැන් නැහැ.

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

ක්‍රම සම්පාදක දෙපාර්තමේන්තුවේ ප්‍රධානියා වන හාමිණි කොරොයා මහතා මහ බැංකුවේ ලොක්කෙක්.

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

දැන් නැහැ.

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

මා හිතනවා වාර්තාවේ නම තිබෙනවා කියා.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

But your Central Bank Report carried it. The first page says he is still a deputy governor of the bank. They must correct it.

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

වාර්තාවේ තිබෙන්නේ ඔහොමයි. මම මතකයි ජාත්‍යන්තර විශේෂඥයින් ඇවිත් සම්මන්ත්‍රණයක් කළ වෙලාවේ කිව්වා “අපේ දැනගැනීමේ හැටියට සමහර අය කියන පිළිවෙලට ඇත්ත වශයෙන්ම දළ ජාතික නිෂ්පාදනය 3.5 යි; එහෙත් තවත් සමහර අය කියන පිළිවෙලට 8.5 යි;”

කියා. ඒ අය එහෙම කියා ඇත බේරා ගන්නා. එහෙත් තිබෙන තත්ත්වය ඔහොමයි. ජී. එන්. පී., යූ. එන්. පී., ද. ජා. නී. වශයෙන් කීවාට මහජනයාට තේරෙන්නේ නැහැ. මිනිසුන්ට තේරෙන්නේ තමන්ගේ සාක්කුවට කොපමණ වැටුණාද කියන එකයි. එහෙම බලන විට කිසිසේත්ම අපට සැනසෙන්නට ක්‍රමයක් නැහැ. 1968 ආදියම් බදු වාර්තාවෙන් බැලුවොත් පෙනෙනවා ඇති කොපමණ පරස්පර විරෝධී විධියටද මේ ජාතික ධනය බෙදී ගොස් තිබෙන්නේ කියා.

ගරු වන්නිනායක

(கௌரவ வன்னிநாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

ගන්න බදු ගැනත් බලන්න.

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

බදු ගන්නේ ඉලක්කම්වලට අනුවයි. එක මිනිසෙකුට අවුරුද්දකට ලැබෙන ගණන රුපියල් 641 යි. කී දෙනෙක් රක්ෂා නැතිව ඉන්නවාද? මා හිතනවා ලක්ෂ 28 ක් පමණ රෙජිස්ටර් වි ඉන්නවා කියා.

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

ඔය ප්‍රමාණය ජනගහණය අනුවද?

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

ඔව්. ජනගහණය අනුව එක මිනිසෙකුට අවුරුද්දකට රුපියල් 641 යි. 1968 ආදියම් බදු වාර්තාවේ හැටියට තුන් දෙනෙක් අවුරුද්දකට රුපියල් 25,00,000 බැගින් උපයන බව මා පෙන්වා දුන්නා.

ගරු වන්නිනායක

(கௌரவ வன்னிநாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

ඒ අය බද්ද කියක් ගෙවා තිබෙනවාද?

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

ඉලංගරත්න මයා.

(**திரு. இலங்கரத்ன**)

(**Mr. Ilangaratne**)

සියයට 65 ක් ගෙවා තිබෙනවා. අපේ කාලයේ නම් සියයට 85 යි. තමුන්නාන් සේලා එය අඩු කළා. අපි ඔය අසහනය නැති කිරීම පිණිස බදු ක්‍රමයෙන් අරගෙන හාල් දීම වැනි දේවලින් ප්‍රංචි මිනිහාට සහනයක් දුන්නා. තමුන්නාන්සේලා හාල් සේරුවක් කපා දැමීමා; බද්දත් අඩු කළා. තමුන්නාන්සේලාගේ පළමු අයවැයෙන්ම අවුරුද්දකට ලක්ෂ 551 ක් බදු සහන වශයෙන් ලොක්කන්ට දීමා තිබෙනවා.

ගරු අගමැතිතුමාගේ තවත් කියමනක් ගැන සදහන් කරන්නට ඕනෑ. එතුමා රාජාසන කපා විවෘදයේදී හා මෙම විවෘදයේදීත් යන දෙකේදීම “රියල් චේජස්” නැග තිබෙනවා යයි කීවා. එයත් වැරදියි. ඉලක්කම් වැරදියි කියන්නේ මෙන්න මේ නිසයි. ගරු අගමැතිතුමා පෙන්නු එකත් හරි; මා පෙන්නන එකත් හරි. එතුමා පෙන්නුවේ 1965 සිට 1968 දක්වා නැග තිබෙනවා කියලයි. මා පෙන්නන්නට යන්නේ අද තත්ත්වයයි. 1967 දෙසැම්බර් සිට අප්‍රේල් මාසය වන විට එය බැහැලා.

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(**கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்க**)

(**The Hon. Dudley Senanayake**)

1965 අවුරුද්දට නෙ ගන්නේ.

ඉලංගරත්න මයා.

(**திரு. இலங்கரத்ன**)

(**Mr. Ilangaratne**)

ඒක හරි. තමුන්නාන්සේ කියන එකත් හරි; මා කියන එකත් හරි.

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(**கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்க**)

(**The Hon. Dudley Senanayake**)

දැන් වැඩි කරන පඩි එහෙම එකතු කළා ම? එතකොට තවත් බහිනවා. 1969 අත් තිමට බලන්න.

ඉලංගරත්න මයා.

(**திரு. இலங்கரத்ன**)

(**Mr. Ilangaratne**)

තමුන්නාන්සේ වාද කළේ ඒ උඩ නොවෙයි. මා වඩාත් දොස් කියන්නේ මුදල් ඇමතිතුමාට. අගමැතිතුමා නම් අවුරුද්දෙන් අවුරුද්ද අරගෙන කීවාට කමක් නැහැ. එහෙත් මුදල් ඇමතිතුමා දන්නවා මේ බැංකු වාර්තාවේ තිබෙන්නේ කොහොමද කියා. “රියල් චේජස්” තත්ත්වය මෙහෙමයි; 1967 දෙසැම්බර් වන විට කෘෂි කර්ම කම්කරුවන්ගේ 116.3 යි. 1969 අප්‍රේල් වන විට එය 107.3 ට බැස තිබෙනවා.

ගරු වන්නිනායක

(**கௌரவ வன்னிநாயக்க**)

(**The Hon. Wanninayake**)

1968 දෙසැම්බර් 1969 අප්‍රේල්වලට සමාන කරන්නට බැහැනේ. සම කරනවා නම් 1967 දෙසැම්බර් සහ 1968 දෙසැම්බර් සම කරන්න. අසමාන ඒවා සම කරන්නට හදන්න එපා.

ඉලංගරත්න මයා.

(**திரு. இலங்கரத்ன**)

(**Mr. Ilangaratne**)

තමුන්නාන්සේට පෙනී තිබෙන්නේ 1965 සිටයි. මුලින්ම ලෙඩේ තේරුම් ගන්න. ඊට පසුව ඕනෑ බේතක් දෙන්න.

ඉතින් “රියල් චේජස්” පහළ ගොස් තිබෙනවා. 116.3 ට තිබුණු එක 107.2 ට බැස්සා. ඊළඟට 135.5 ට තිබුණු එක 128.8 ට බැස්සා. ඔය ආදි වශයෙන් මාර්තු වන විට ඒක බැහැලා.

සභාපතිතුමනි, මෙම ආණ්ඩුවේ අය වැය ගැන කපා කරන විටත්, රටේ ආර්ථික තත්ත්වය ගැන කපා කරන විටත්, වැඩි වශයෙන්ම අප විවේචනය කරන්නේ විදේශ ණය සම්බන්ධවයි. විදේශ ණය ගැන මා දැනුත් විවේචනයක් ඉදිරිපත් කරන්නට කැමතියි. සාමාන්‍යයෙන් විදේශ ණය අවුරුදු තුනත් පහත් අතර ගෙවන්නට සිදු වෙනවා.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

ගෙවන්නට සිදු වී තිබෙනවා. අපේ ක්‍රම සම්පාදන අංශය කොතරම් දුරට කොතරම් හොඳින් කටයුතු කර තිබෙනවාදැයි එයින් පෙනේ. මේකෙන් සාධාරණයක් ඉෂ්ට වෙනවාද? මේ වැඩ පිළිවෙළ නතර කරන්නැයි කියන්නට අයි. එම්. එෆ්. එකට—ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලට—සිදු වුණා. බඩු ලැබෙන්නට ප්‍රථම පළමුවැනි කොටස ගෙවන්නට සිදු වීම නිසා ඒ තත්ත්වය ඇති වුණා. [බාධාකිරීමක්] ක්‍රම සම්පාදන දෙපාර්තමේන්තුව කරන දේවල් ගැන මුදල් ඇමතිතුමා දන්නේ නැහැ. එවා දන්නේ ගැන අගමැතිතුමාත් ගාම්ඹි කොරෙයා මහතාත් පමණයි.

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන
(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)
(The Hon. J. R. Jayewardene)
තමුත්තාත්තේ දන්නේ කොහොමද?

ඉලංගරත්න මයා.
(திரு. இலங்கரத்ன)
(Mr. Ilangaratne)
අපට දිවැස් තිබෙනවා. විරුද්ධ පාර්ශ් වයේ අයට සමහර වෙලාවට දිවැස් තිබෙනවා.

පළමුවන කොටස මුදල යටත් පිරිසෙයින් අවුරුදු 5 කටවත් පසුව ගෙවනු ලැබිය හැකි අයගෙන් පමණක් හාණ්ඩ ගත යුතුයයි ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදල නියෝග කර තිබෙනවා. විදේශාධාර දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරීන් හුඟ දෙනෙකු සිටිනවා. නොයෙක් නොයෙක් ආධාර ක්‍රම උඩ විදේශාධාර ගන්නා නිලධාරීන් සිටිනවා. එහෙත් ඒ අය ක්‍රියා කරන්නේ “රබර් ෆ්ලෑම්ප්” වශයෙන් පමණයි. රට රටවලට ගොස් සාකච්ඡා කොට අපට වාසි වන විධියට ගිවිසුම් අත්සන් කරන්නට ඒ අය වෙහෙසෙන්නේ නැහැ. අනෙක් රටවලින් ඉදිරිපත් කෙරෙන මොන කොන්දේසියක් හෝ බාර ගෙන ඒ අනුව ගිවිසුම් අත්සන් කරනවා මිස “තෙගෝෂියේෂන්ස්” කිසිවක් නැහැ. ඇයි එහෙම කරන්නේ? වෙනත් අංශවල සැපයීම් අනුව අපට ලාභ ලබා ගන්නට පුළුවන්කම තිබෙන නමුත් කිසිවකට ඒ ගැන වුවමනාවක් නැහැ. ක්‍රම සම්පාදන දෙපාර්තමේන්තු

වට වුවමනා කරන්නේ රජයේ ලොකු උදවිය සන්නෝෂ කිරීම පමණයි; රට රටවල් සමග මිත්‍රකම් ඇති කර ගැනීම පමණයි. කොන්දේසි ගැන කිසිම සැලකිල්ලක් නොදක්වා, අනෙක් රටවලින් ඉදිරිපත් කෙරෙන ඕනෑම කොන්දේසියක් බාර ගෙන ඒ අනුව කටයුතු කරනවා. මෙය කොයි තරම් අසතුටුදායක තත්ත්වයකට පත්ව තිබේදැයි කියතොත්, ඒ ක්‍රියා මාර්ගය නතර කරන ලෙස නියෝග කරන්නට ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලට පවා සිදු වුණා. රටවල් සමග කේවෙල් කොට ගනුදෙනු සම්බන්ධව සාකච්ඡා කොට තීරණවලට බසින ලෙස එය නියෝග කර තිබෙනවා.

අවුරුදු 3-5 අතර කාලයක් තුළ ආපසු ගෙවීමට ගන්නා ණය වෙනුවෙන් නියම වී තිබෙන පොලිය අධිකයි. දීර්ඝ කාලීන ණය සම්බන්ධයෙන් නම් එවැනි පොලියක් ගෙවීම වරදක් නැහැ. මා අද කෙනෙකු ගෙන් රු. 100 ක් ණයට ගෙන හෙට රුපියල් 200 ක් ගෙවන්නට මට සිදු වුණොත් එය අපරාධයක්. මේ කෙටි කාලීන ණය සම්බන්ධයෙනුත් ඇති වී තිබෙන්නේ එවැනි තත්ත්වයක්. අවුරුදු 3-5 අතරේ මෝරන ණය වෙනුවෙන් සියයට 5-7 දක්වා වූ පොලියක් ගෙවන්නට නියම වී තිබෙනවා. අයි.බී.ආර්.සී. එක අය කරන්නේත් සියයට 6 යි. බඩු සැපයීම් හා ක්‍රම සම්පාදන ක්‍රම යටතේ ඊටත් වැඩි පොලියක් ගෙවන්නට සිදු වී තිබෙනවා. කෙටි කාලීන ණය සඳහා මේ පොලිය ඉතාම අධිකයි. සැපයීම් හා ක්‍රම සම්පාදන ආධාර ක්‍රමය යටතේ බඩු දෙන්නේ රටවල් කීපයක් පමණයි. එම රටවල් අතුරෙන්, ලෝකයේ කවුරුත් විසිනුත් අධිරාජ්‍යවාදී ධනවාදී යනුවෙන් හඬ නඟා හඳුන්වනු ලබන බටහිර ජර්මනිය, ප්‍රංශය හා ජපානය ප්‍රමුඛස්ථානය ගන්නවා. එම රටවල් කුමන කොන්දේසි ඉදිරිපත් කළත්, ඒ රටවල් සතුටු කරන්නට ඕනෑ නිසා අප ඒවා බාර ගෙන ඒ අනුව බඩු ගන්නවා. ඒ අය නියම කරන පොලියට පමණක් නොව වෙනත් නොයෙක් කොන්දේසිවලටත් යටත් වීමට අපට සිදු වී තිබෙනවා. ඒ කොන්දේසි අනුව, හාණ්ඩවල මිල සඳහන්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[ඉලංගරත්න මයා.]

ප්‍ර. හා. 10.45

භාණ්ඩාධාර ක්‍රමය යටතේ ට්‍රැක්ටර් මෙපමණ ගණනක් උදවු මෙපමණ සංඛ්‍යාවක් දෙනවායයි කියන නමුත් ඒවායේ මිලක් නියම කෙරෙන්නේ නැහැ. ඒ අයගේ කොන්දේසි අනුව ගිවිසුම් අත්සන් කොට අප බඩු ලබා ගන්නවා. එහෙත් හෝ මෙහෙත් හෝ මිල පාලනයක් කෙරෙන්නේ නැහැ. ඒ නිසා පාරිභෝගිකයාට ඒවා නියම මිලකට ලබා ගන්නට බැහැ. “අප දෙන මිලට ගනිල්ලා, තැන්තම් පලයල්ලා” යි ඒ රටවල් කියන නිසා, මිල පාලනයක් කරන්නට ක්‍රම සම්පාදන නිලධාරීන්ට වුවමනාවක් තිබුණත් ඔවුන්ට ඒ සඳහා අවකාශයක් ලැබෙන්නේ නැහැ. ණය ලබාගන්න විට අපට ඕනෑ විධියට කටයුතු කරන්න බැහැ, ණය දෙන අයගේ කොන්දේසි පිළි ගන්න සිදු වෙනවා. රුපියල් කෝටියක් වටිනා භාණ්ඩ ණයට දෙනවා නම් ඒවායේ මිල ගණන් ගැන ප්‍රශ්න කරන්න බැහැ, අරගෙන යනවා මිස. තවත් කාරණයක් නම්, විදේශ ආධාර සැපයුම් ක්‍රමය යටතේ භාණ්ඩ ලබාගන්න විට, යටත් පිරිසෙයින් ඒවායේ වටිනාකමට වඩා සියයට විසිපහක්වත් වැඩිපුර ගෙවන්න සිදු වෙනවා. ඒ වාගේම ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදයේ කොඩිය සහිත නැව්වලයි එම භාණ්ඩ ගෙන්වා ගත යුතුව තිබෙන්නේ. එසේ ගෙන්වා ගැනීමේදී වෙනත් නැව්වලට ගෙවන ගාස්තුවලට වඩා සියයට හතළිහක් පණහක් වැඩියෙන් නැව් ගාස්තු ගෙවන්න සිදු වෙනවා. එක් අතකින් සියයට විසිපහකට වැඩි මිලක් ගෙවන්න වෙනවා; අනික් අතින් සියයට හතළිහක පණහක වැඩිපුර නැව් ගාස්තු ගෙවන්න වෙනවා. මේ නිසා පිරිවරින් ඒ ක්‍රමය යටතේ ගෙන්වන යන්ත්‍රෝපකරණ, මෝටර් රථ, ට්‍රැක්ටර් ආදී වාහන සඳහා ගෙවිය යුතු අවසාන ණය කොටස් මුදල ගෙවා හමාර වීමටත් පළමු එම වාහන සහ යන්ත්‍රෝපකරණ අබලන් වී හමාර වෙනවා.

මට දැනගන්න ලැබී ඇති හැටියට, මෙම තත්ත්වය ඉතාමත්ම නරක බව මධ්‍යම බැංකුව ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා. එම නිසාම, භාණ්ඩ ලබා ගන්න විට ඒවායේ මිල ගණන් ගැන පළමුව සාකච්ඡා කළ යුතු රටක් ගැන මා අසා නැහැ.

බවට අණ කර තිබෙනවා. එසේ උපදෙස් දී තිබුණත් ඒ අනුව ක්‍රියා කරන්නේ නැහැ. ඒ වාගේම එම ක්‍රියාවලට විරුද්ධව පියවර ගන්න මධ්‍යම බැංකුවට බලයක් නැහැ. මන්ද, ක්‍රම සම්පාදන දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරීන් මධ්‍යම බැංකුවේ නිලධාරීන්ටත් වඩා ඉහළ උදවිය නිසයි. දේශපාලන බලතල මෙන්ම ආණ්ඩු යන්ත්‍රයේ බලතල හුණක් පාවිච්චි කරන නිසා, එම උපදෙස් වලට ඇහුම්කන් දෙන්නේ නැහැ. එසේ උපදෙස් දෙන අය හඳුන්වන්නේ කඩා කප්පල්කරුවන් ලෙසයි. මේ නිසාම මධ්‍යම බැංකුව ක්‍රම සම්පාදන දෙපාර්තමේන්තුවේ අතකොලුවක් බවට සම්පූර්ණයෙන්ම පරිවර්තනය වී තිබෙනවා. ඒ වාගේම ගරු සභාපතිතුමනි, නිලධාරීන් විශාල සංඛ්‍යාවක් ගිවිසුම් ඇති කර ගැනීම පිණිස නිතර දෙවෙලේ ලෝකය වටේ සංචාරය කරන බව අප දන්නවා. නමුත් අත්සන් කිරීම පමණයි කරන්නේ. අද එක රටක, හෙට වෙනත් රටක. ගිවිසුම් අත්සන් කළ යුතු බව අප පිළිගන්නවා. නිලධාරීන් රට රටවල යා යුත්තේ, හැකි තරම් අඩු මිලට භාණ්ඩ ලබාගැනීමට පුළුවන්දැයි සොයා බලා, සාකච්ඡා කර ඉන් පසුව ගිවිසුම් ඇති කර ගැනීම පිණිසයි. එසේ ක්‍රියා කරන්නේ නැති නම් එපමණ විශාල සේනාවක් යාමේ තේරුමක් නැහැ.

ගරු සභාපතිතුමනි, ලගදී මස්කෙළි ඔය දෙවන අදියරේ වැඩ කටයුතු සඳහා ලෝක බැංකුවෙන් ණය ලබා ගැනීමේදී අප රටට ඉතාමත් අහිතකර කොන්දේසි කීපයකට එකඟ වන්න සිද්ධ වී තිබෙනවා. එහි එක කොන්දේසියක් නම්, විදුලි බල දෙපාර්තමේන්තුව විදුලි බල සංස්ථාවක් හැටියට පරිවර්තනය කළ යුතුය කියායි. එම කොන්දේසි අනුව විදුලි බල දෙපාර්තමේන්තුව විදුලි බල සංස්ථාවක් හැටියට පරිවර්තනය කළ යුතුවා පමණක් නොවෙයි, බිල්පත් සකස් කිරීම ආදියෙහිදී ණය දෙන අයගේ නියෝග පිළිපැදිය යුතුව තිබෙනවා. විදුලි ගාස්තුව වැඩි කිරීමත් එක් කොන්දේසියක්. මේ අන්දමට පාරිභෝගිකයන්ගේ අයිතිවාසිකම් පාවා දෙන, ජාතික ආර්ථික නිදහස පාවා දෙන, ලෝකයේ වෙනත් රටක් ගැන මා අසා නැහැ.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

අනිත් වැදගත් කරුණ නම්, සැපයුම් ණයවලින් ගෙන්වන භාණ්ඩවලින් වැඩ කොටසක් පෞද්ගලික ආයතනවල ප්‍රයෝජනය පිණිස මිස මහජනතාවගේ ප්‍රයෝජනය පිණිස හෝ ආණ්ඩුවේ ප්‍රයෝජනය පිණිස හෝ නොවෙයි ගෙන්වන්නේ. මා කියන්නේ නැහැ, පෞද්ගලික ආයතන ගෙන්වන භාණ්ඩ මහජන ප්‍රයෝජනය සඳහා නොයොදවනවාය කියා. නමුත් මහජනතාව සමග කෙළින්ම සම්බන්ධකම් තිබෙන ආයතනවලට නොවෙයි ගෙන්වන්නේ.

උදාහරණයක් වශයෙන් මේ කාරණය පෙන්වා දෙන්න පුළුවනි. එක්තරා පත්‍ර ආයතනයකට—මා එම ආයතනයේ නම කියන්න යන්නේ නැහැ—1966 අවුරුද්දේදී රෝට්ටි මුද්‍රණ යන්ත්‍රයක් ගෙන්වා තිබෙනවා. මෙම යන්ත්‍රයේ වටිනාකම රන් පවුම් දෙලක්ෂ පණස්තුන් දහසයි. ඒකත් අර සැපයුම් ණය ක්‍රමය යටතේ ගෙන්වා තිබෙන්නේ. පොළිය සියයට තුනයි. අවුරුදු පහක් තුළදී ගෙවා හමාර කරන්න ඕනැ. ආණ්ඩුවේ ප්‍රචාරක වැඩ කරගෙන යන, වගාව ආර්ථික වී තිබෙනවායයි නිතර දෙවේලේ ප්‍රචාරයන් ගෙන යන එක්තරා මුද්‍රණාලයක ප්‍රයෝජනය පිණිසයි මෙතරම් විශාල වටිනාකමක් ඇති යන්ත්‍රයක් ගෙන්වීමට අවසර දී තිබෙන්නේ. එසේ නැතුව රටටවත් ජාතියටවත් ප්‍රයෝජනයක් සැලසීමට නොවෙයි.

ඒ කොමිෂණියම 1968දී ලිතෝ ටයිප් යන්ත්‍ර දෙකක් ගෙන්වා තිබෙනවා. එය ගෙන්වා ගන්නා ලද්දේ සැපයුම් ක්‍රමයට, රන් රන් පවුම් 60,000කටයි. පොළිය සියයට අටයි; අවුරුදු තුනක් ඇතුළත ගෙවන්නට ඕනැ. මොන විධියේ වැඩ පිළිවෙළක් ද, මේ? මෙය හරියට විදේශ වෙළඳ ආයතනවලින් මේ රටට සලසා තිබෙන “ගෝරමේන්තුව” වාගේ දෙයක් නොවෙයිද? ගමේ කථාවක් තිබෙනවා. ගමේ අයගේ පිළිගැනීමේ හැටියට ගෝරමේන්තුව ය කියන්නේ ඕනෑම දෙයක් කර ගන්නට පුළුවන් උපකරණයකටයි. ලී කපන්නට, අල හාරන්නට, ඔය ආදී වෙනත් නොයෙක් දේවලට එය යොදා ගන්නට

පුළුවනි. ජාතික විදේශ විනිමය කියන දෙය හරියට ගෝරමේන්තුවක් වාගේ පාවිච්චි කරන බවයි අපට පෙනෙන්නේ.

අයි. ඩී. එම්. ගණන් බලන යන්ත්‍ර හෙවත් කොම්පියුටර් මැෂින් වර්ගය එකම ආයතනයකින් ලංකාවේ ආයතන තුනකට තුන් විධියකට විකුණා තිබෙන බව අපට දැනගන්නට ලැබී තිබෙනවා. එකම මිලකට නොවෙයි, මේ මැෂින් වර්ගය ආයතන තුනට විකුණා ඇත්තේ. ලංකාවේ ආයතන තුනකට මේ මැෂින් තුන මිලට දී තිබෙන්නේ වෙනස් වෙනස් ගණන්වලටයි. ලංකා පෙට්‍රෝලියම් සංස්ථාවට අයි. ඩී. එම්. යන්ත්‍රයක් දී තිබෙන්නේ රන් රන් පවුම් 98 දහසකටයි. ඒ වර්ගයේම මැෂිමක් ශ්‍රී ලංකා මහා බැංකුවට විකුණා තිබෙන්නේ රන් පවුම් 1,15,000කටයි. මෙයින්, පෙට්‍රෝලියම් සංස්ථාවට එක්තරා උදව්වක් කර තිබෙන බවක් පෙනී යනවා. ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව නිසා වෙන්නට ඇති, රන් පවුම් 1,15,000ක් දෙන්නට නියම කෙළේ. සංඛ්‍යා ලේඛන දෙපාර්තමේන්තුවටත් මේ වර්ගයේ යන්ත්‍රයක් ගෙන්වා ගෙන තිබෙනවා. ඒ සඳහා ගෙවන්නට නියම කර තිබෙන්නේ රන් පවුම් ලක්ෂයක් පමණයි. ඉතින්, මේ ආයතන තුනට එකම වර්ගයේ යන්ත්‍ර තුනක් වෙනස් වෙනස් ගණන් තුනකට විකුණා තිබීමේ තේරුම මොකක්දැයි අපට නම් තේරුම් ගන්නට අමාරුයි. වෝකර් සමාගමත් යන්ත්‍රයක් ගෙන්වා ගත්තා. ඒ සඳහා අය කරන ලද්දේ රන් පවුම් 67,000ක් බව අපට දැනගන්නට ලැබී තිබෙනවා. මේ තරම් විදේශ විනිමය ප්‍රමාණයක් වැය කර මේවා පෞද්ගලික සමාගම්වලින් ගෙන්වා ගන්නේ ඇයි? නොයෙක් නොයෙක් ගණන්වලට ගෙන්වන්නේ ඇයි? වෝකර් සමාගමට රන් පවුම් 67,000කට දුන්නා නම් පෙට්‍රෝලියම් සංස්ථාවෙන් රන් පවුම් 98,000ක් ගන්නේ මොන කාරණයක් නිසාද? ශ්‍රී ලංකා මහා බැංකුවෙන් 1,15,000ක් ගන්නේ ඇයි? ජනලේඛන සහ සංඛ්‍යා ලේඛන දෙපාර්තමේන්තුවට එම වර්ගයේම යන්ත්‍රයක් රන් පවුම් ලක්ෂයකට දුන්නේ ඇයි? මෙවැනි දේ සිදු වන්නට තිබෙන හේතුව කුමක්දැයි අපට තේරුම් ගන්නට අමාරුයි. මිලයට ගැනීමේදී ටිකක් කේවෙල් කර, මිල

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[ඉලංගරත්න මයා.]

ගණන් ගැන තීරණයකට බසින්නේ නැද්ද? එසේ නොකර ඇත්තේ ඒ රට වල් සතුටු කරන්නටද? මෙයින් ඇති වන සේවය මොකක්ද? සේවක අර්ථ සාධක අරමුදල් අංශයේ කෙරෙන ගණන් බැලීම් කඩාකප්පල් වන්නේ මෙවැනි යන්ත්‍රවලින් ගණන් බලන නිසාද? විභාග දෙපාර්තමේන්තුවටත් නොබෝද, කොමි පියුටර් යන්ත්‍ර ගෙන්වා ගත්තා. ඒවායින් ඇති වූ වෙනසක් තිබෙනවාද? බෞද්ධ භික්ෂුන් වහන්සේලා මැහුම්වලින් සමර්ථ වෙලා තිබෙනවා. තමන් ඉදිරිපත් නොවූ විෂයයන්ගෙන් ඇතැම් අපේක්ෂකයන් සමර්ථ වී තිබෙන බව ප්‍රතිඵල තිකුත් කිරීමෙන් පසු පෙනී ගොස් තිබෙනවා. ඉතින්, කොමිපියුටර් මැෂින් එකකින් මොකක්ද සිද්ධ වන්නේ? ඇත්ත වශයෙන්ම, කොමිපියුටර් මැෂින් නිසා හුඟ දෙනෙකුට රක්ෂාවල් නැතිව යනවා. හොඳට ගණන් හදන්නට පුළුවන් උදවියට, හොඳට අර්ථ ශාස්ත්‍රය ආදිය උගත් උදවියට, රක්ෂාවල් නැතිව යනවා. එසේ නම් මෙයින් ලැබෙන නියම ප්‍රයෝජනය කුමක්දැයි අපට සොයා බලන්නට සිදු වී තිබෙනවා. මේ වාගේ අසතුටුදායක තත්ත්වයක් තමයි දැන් ක්‍රම සම්පාදක දෙපාර්තමේන්තුවේ තිබෙන්නේ.

මා මූලිකව මතක් කළා වාගේ, කිසිම ප්‍රතිඥාවක් දීලා නැහැ, මේ ණය මුදල් ගෙවන්නේ කොහොමද යන්න සම්බන්ධ යෙන්. ලක්ෂ 16,550ක ණය ගෙවන්නේ කොහොම දැයි කියා නැහැ. 1969 පෙබරවාරි මාසයේ 28 වැනිදා වන විට, අප දෙන ලද පිළිතුරේ හැටියට, ණය ක්‍රමයට ලක්ෂ 6,700ක බඩු අරන් තිබෙනවා. පිටි, පෝර, කාර් කොටස් ආදිය ඒ ක්‍රමයට අරන් තිබෙනවා. ඉතින් මේ ණය මුදල් කොහොමද අපි ආපසු ගෙවන්නේ? කාල වේලාව ගත වී යන නිසා මීට වඩා කළා කරන්නට මා බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. මා සඳහන් කළ කරුණු සම්බන්ධයෙන් අග මැතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරන්නැයි මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.
(තිල. බෙහෙවි ඉරාච්ඡා)
(Mr. Leslie Goonewardene)

ගරු සභාපතිතුමනි, මේ වැය ශීර්ෂය යටතේ වැඩ කාලයක් ගත කරන්නට මා බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. එක් කරුණක් ගැන පමණක් විවේචනයක් කරන්නටයි මා අදහස් කරන්නේ. සාමාන්‍ය විවේචනයක් කරන්නට තරම් වේලාවක් නැති නිසයි මා දැන් එසේ කරන්නේ. කරන දෙයක් සැලැස්මක් අනුව කළ යුතු බවයි කොටින්ම කියන්නට තිබෙන්නේ. එහෙත් මේ ආණ්ඩුවට එය කීමෙන් වැඩක් නැහැ. මා එසේ කියන්නේ ඇයි? මේ ආණ්ඩුව ඇති කරගෙන තිබෙන දර්ශනවාදය අනුව කල්පනා කර බලන විට, සාමාන්‍යයෙන් පෞද්ගලික අංශයට පුළුවන් පුළුවන් විධියකට, තරඟ ක්‍රමයක් අනුව, ලාභ ලබන ක්‍රමයක් අනුව, නිෂ්පාදන කරගෙන යන්නට නිදහස දී තිබෙන බව පෙනී යනවා. ඒ නිසා ක්‍රම සම්පාදනය ටිකක් අමාරුයි. අනික් අතින් ලෝක බැංකුවේ කීම අනුව ක්‍රියා කරන්නට යාම නිසා වරින් වර බඩු මිළ නඟිනවා. සැලැස්මක් තිබුණත් ඒක මාස තුනෙන් තුනට වගේ වෙනස් කරන්නට සිදු වෙනවා. ඒ නිසා මා කළා කරන්නේ ඒ ප්‍රශ්නය ගැන නොවෙයි. මා කළා කරන්නේ දෙපාර්තමේන්තු දෙකකට සම්බන්ධ වන ආකාරයේ යම්කිසි සංවර්ධන වැඩක් කර ගෙන යන විට ඒ දෙපාර්තමේන්තු දෙකේ සහාය නැතිව ඒ කටයුතු කරගෙන යනවා ද කියන ප්‍රශ්නය ගැනයි. යම්කිසි දෙපාර්තමේන්තුවක් යම්කිසි සංවර්ධන වැඩක් කර ගෙන යන විට ඒකට සම්බන්ධ වන තවත් දෙපාර්තමේන්තුවක් තිබෙනවා නම් ඒ දෙපාර්තමේන්තු දෙක අතර සාකච්ඡා පවත්වා ඒ කටයුතු කිරීමට විශේෂ වැඩ පිළිවෙලක් ක්‍රම සම්පාදන දෙපාර්තමේන්තුව මගින් ඇති කර තිබෙනවාද කියන සුළු ප්‍රශ්නය විතරයි මා අහන්නේ.

මට මේ ප්‍රශ්නය නැගීමට විශේෂ හේතු වක් තිබෙනවා. මගේ ජන්ද කොට්ඨාශයේ විශාල කුඹුරු යායක් වතුරෙන් යට වන නිසා ඒ වතුර මුහුදට බැස්වීමේ වැඩ පිළිවෙලක් විශාල මුදලක් වැය කර වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුව මගින් සකස් කරගෙන යනවා. ඒ වැඩ පිළිවෙලේ එක් කොටසක්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

තමයි, පානදුරා ගහ මුහුදට වැටෙන හරියේ බැම්මක් බැඳීම. මේ බැම්ම බැඳීම පිළිබඳව දැන් වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවත්, බිවර දෙපාර්තමේන්තුවත් අතර මතභේදයක් ඇති වී තිබෙනවා. මේ බැම්ම බැන්දොත් මුහුදට වතුර බැස්වීමට එය ප්‍රයෝජනවත් වෙයි කියා වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුව කල්පනා කරනවා. එහෙත් ඒ විධියේ බැම්මක් බැන්දොත් එහි බිවර දෙපාර්තමේන්තුව බලාපොරොත්තු වන ආකාරයේ බිවර වරායක් ඇති කිරීමට එය බාධාවක් වෙයි කියා බිවර දෙපාර්තමේන්තුව අදහස් කරනවා. සාමාන්‍යයෙන් මේ සැලැස්මෙන් බලාපොරොත්තු වෙන්නේ කාරණා දෙකක් ඉටු කරන්නටයි. එක අතකින් වතුර මුහුදට බස්වා අද අස්වද්දන්නට බැරි කුඹුරු අක්කර දහස් ගණනක් අස්වද්දන්නටත්, අනික් අතින් බිවර වරායක් සාදන්නටත් බලාපොරොත්තු වෙනවා. එහෙත් සාමාන්‍යයෙන් බිවර දෙපාර්තමේන්තුවේ අදහස මේ කටයුතු දෙකම ඉෂ්ට නොවෙයි කියන එකයි. මට පෙනෙන හැටියට මේක වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුව විතරක් කල්පනා කර තිබෙන කටයුත්තක්. බිවර දෙපාර්තමේන්තුවත් ඒ ස්ථානයේ බිවර වරායක් තැනීමට බලාපොරොත්තු වන නමුත්, වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුව සමග සාකච්ඡා කර නොවෙයි මේ කටයුත්ත කරන්නට යන්නේ. ඒ නිසා මේ තත්ත්වය මා දැනගත් වහාම විශේෂයෙන් ඒ දෙපාර්තමේන්තු දෙකටම දැනුම් දුන්නා, ඒ වගේම ඇමතිවරුන් දෙදෙනාටමත් ලියා තිබෙනවා, කරුණාකර දෙපාර්තමේන්තු දෙක අතර සාකච්ඡාවක් පවත්වා මේ ප්‍රශ්නය නිරාකරණය කර ගන්නටය කියා.

ගරු සභාපතිතුමනි, මෙයින් පැන නගින ප්‍රශ්නය මේකයි. යම්කිසි දෙපාර්තමේන්තුවක් මගින් කරගෙන යන සංවර්ධන කටයුත්තක් තවත් දෙපාර්තමේන්තුවකට බලපානවා නම්, ඒ අනික් දෙපාර්තමේන්තුවත් සමග සාකච්ඡා පවත්වා දෙපාර්තමේන්තු දෙක අතර යම්කිසි එකඟත්වයක් ඇති කරගෙන ඒ කටයුත්ත කිරීමේ විශේෂ වැඩ පිළිවෙලක් ක්‍රම සම්පාදක දෙපාර්තමේන්තුව මගින් ඇති කර තිබෙනවාද කියන ප්‍රශ්නය මා ගරු අමාත්‍යතුමාගෙන් අහනවා.

ප්‍ර. හා. 11

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

The hon. Member for Kolonnawa (Mr. Ilangaratne) raised a number of matters which, I think he himself will agree with me, could be more properly raised when the estimates of the Hon. Minister of Finance are being considered. For instance, he questioned the accuracy of the figures as regards the Gross National Product, and even went on to question the increases in real wages. I have no doubt that the Hon. Minister of Finance will deal with some of them, but I should like to remind the hon. Member that I have myself dealt with these very matters he referred to when I spoke on the final day of the Debate on the Second Reading of the Budget.

Firstly, he made the point that the Gross National Product increase in itself does not mean much. I agree with him. I agree entirely with him. We have also to think of the way in which this increase has been distributed. If it is not satisfactorily distributed, then the vast bulk of the people will not benefit much by this increase in the Gross National Product.

During the course of the Budget Debate I endeavoured to show that there was a very satisfactory distribution as well. Firstly, I emphasized the fact that a great part of this increase has been in the domestic agricultural sector. An increase in the domestic agricultural sector would naturally mean that the benefit went to the many thousands of cultivators of Ceylon. Often, hon. Members opposite, when they talk of production in the agricultural sector, speak about the food production drive having benefited some capitalists. They often say this because of the special leases. The special leases cover only 50,000 acres but the paddy production area of Ceylon is over 1½ million acres. So, to a great extent this increase, if you look at it that way, benefited the very class to whom the hon. Member would like the benefits to go.

PUBLIC LIBRARY
Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aayanaham.org
JAFFNA.

[ஒரு டிபிளி ஸேநானாயக]

Then again, I quoted the increase in real wages of the different types of workers. I have already mentioned the cultivators. About the workers: the hon. Member pointed to certain later figures because the Central Bank Report dealt with figures up to the end of 1968. Let him take the figures further towards the end of 1969 when the increase in the wages provided in the Budget also comes in. The hon. Member knows that in this Budget public servants and various people will get certain benefits and it would be relevant to consider what that will be at the end of 1969.

But my point is this: even if subsequently the increase in real wages went down from 1968 to 1969, it is still higher than when we took over. That is the point I wish to make.

ஒலேஓரநீந மல.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

The cost of living has gone up.

ஒரு டிபிளி ஸேநானாயக

(கெளரவ டட்ளி சேனானாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

The cost of living is accounted for in the increase in real wages. It is taken into account in the computation of increase in real wages. Even taking the figures he quoted from the monthly bulletin you find that there is an improvement on the position that existed when we took over, and therefore the increase in the cost of living has been more than matched by the increase in incomes or wages. So, it was not only an increase in the GNP, for whilst there was the increase, the bulk of it went mainly to the very class I think hon. Members would like it to go to—the wage-earning class, the cultivators, the peasants and the workers.

Now, the other point the hon. Member for Kolonnawa (Mr. Ilangaratne) made was as regards the foreign debt. I think the hon. Member was confusing the various types

of loans that we have. There are short-term credits that we get. When we are in difficulties over our balance of payments, we get short-term credits. We have obtained short-term credit. We have to pay a great deal of interest. I do not want the hon. Member to confuse that with the loans that are meant for development and other matters.

Firstly, I want to disabuse the mind of the hon. Member as regards the category of country from which we receive these loans. He said it is confined to what he called certain capitalist countries.

ஒலேஓரநீந மல.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

Particular categories of loans are confined to those three countries.

ஒரு டிபிளி ஸேநானாயக

(கெளரவ டட்ளி சேனானாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

No, they are not confined to those countries. We get from various other countries—

ஒலேஓரநீந மல.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

Supply scheme.

ஒரு டிபிளி ஸேநானாயக

(கெளரவ டட்ளி சேனானாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

—the Soviet Union, the G.D.R. I think he was responsible for the G. D. R. loan we are using today.

ஒலேஓரநீந மல.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

That is project aid.

ஒரு டிபிளி ஸேநானாயக

(கெளரவ டட்ளி சேனானாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

Project aid we get from those countries too, for instance, Yugoslavia.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்தன)

(Mr. Ilangaratne)

That is all project aid.

ශ්‍රී ඩඩ්ලි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனாநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

Project aid as well as commodity aid. I dealt with this question of commodity aid and project aid in the Budget Debate too.

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்தன)

(Mr. Ilangaratne)

You will not get commodity aid under this.

ශ්‍රී ඩඩ්ලි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனாநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

For instance, I said in my speech on the Budget that we have to take into account the total amount of resources that are available to us for the year and then decide what part we should set aside for consumption and what part for development, and apportion accordingly. So, the first statement, that loans are confined to particular countries which he probably dislikes, is incorrect.

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்தன)

(Mr. Ilangaratne)

Commodity aid is being brought not from socialist countries but these three countries.

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

Then we must get it from somewhere else.

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்தன)

(Mr. Ilangaratne)

I am not arguing on that. What I said was that these are the countries which give commodity aid under that scheme.

ශ්‍රී ඩඩ්ලි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனாநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

We have to be very thankful that we are getting it. Otherwise we shall have to cut down on consumption. You will start howling if we cut down on consumption. We have to be thankful that we have got this type of aid.

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

First we have to live.

ශ්‍රී ඩඩ්ලි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனாநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

The other point that the hon. Member made was in regard to the terms of this aid. That too I dealt with in my speech on the Budget. We get this aid on various terms. I grant that some countries charge interest—for instance, West Germany, France and, I think, Japan. The rates of interest are not so very low. Others charge less. In the case of the U.K. there is no interest at all.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

Canada.

ශ්‍රී ඩඩ්ලි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனாநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

In the case of Canada it is an outright gift; in the case of Australia it is an outright grant; in the case of the U.K. there is no interest with a grace period of three years; repayable in 25 years. So, when you take all these different terms on which we get aid and average out—I have given figures in my Budget speech too—it comes to between 2½ to 3 per cent. And we have got from 1965 to date an accommodation to the extent of Rs. 700 million averaging at 2½ to 3 per cent. Does he blame us for that? He ought to praise us for that, for being able to get in these three

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

[ගරු ඩබ්ලිව් සේනානායක]

or four years as much as 700-odd million rupees averaging out at 2½ to 3 per cent interest. That is an achievement. In fact that is, to a great extent, how we managed to carry on, with the lowest external earnings since 1953. Our export earnings have been the lowest since 1953, and this accommodation helped us to a great extent.

Now, how is this to be repaid? Of course, it has to be repaid because the country now is developing at an unprecedented rate. It is this development that will enable these loans to be repaid and, I might say, if you consider this a developing country, the amount—the total amount that we owe—is not too high in relation to our earnings. So one need not get alarmed at that at all.

Then the hon. Member for Panadura (Mr. Leslie Goonewardene) spoke about co-ordination between ministries. Well, normally, in respect of common activities, the departments concerned work in co-ordination. For example, take food production. There is co-ordination at every level. There is a Cabinet Sub-Committee, and co-ordination takes place between all ministries concerned with food production. thereafter co-ordination is effected at kachcheri level, and all the way down.

Then there is the Planning Sub-Committee of the Cabinet where the Ministers concerned with development are represented, and a certain degree of co-ordination takes place there.

But when it comes to a question like the one the hon. Member mentioned, the two Ministries concerned contact each other, and co-ordination takes place.

—කාරක සභාව

“22 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන සම්මතය සඳහා රු. 18,82,000 ක මුදල උපලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සභාසම්මත විය.

22 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන සම්මතය උපලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට නිව්ය යුතු යයි නියෝග කරන ලදී.

“22 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா 18,82,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

22 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 1,882,000 for Head 22, Vote No. 1, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 22, Vote 1, ordered to stand part of the Schedule.

2 වන සම්මතය.—පාලන ගාස්තු—පුනරාවර්තන වියදම, රු. 30,69,092

வாக்குப்பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவுகள்—மீண்டுவரும் செலவு, ரூபா 30,69,092

Vote No. 2.—Administration Charges—Recurrent Expenditure, Rs. 3,069,092

“22 වන ශීර්ෂයෙහි 2 වන සම්මතය සඳහා රු. 30,69,092 ක මුදල උපලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සභාසම්මත විය.

22 වන ශීර්ෂයෙහි 2 වන සම්මතය උපලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට නිව්ය යුතු යයි නියෝග කරන ලදී.

“22 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா 30,69,092 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

22 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில் இணையப்பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 3,069,092 for Head 22, Vote No. 2, be inserted in the Schedule,” put, and agreed to.

Head 22, Vote 2, ordered to stand part of the Schedule.

3 වන සම්මතය.—පාලන ගාස්තු—මූලික වියදම, රු. 31,325

வாக்குப்பணம் இல. 3.—பரிபாலனச் செலவுகள்—ஆகக் கப்பொருட் செலவு, ரூபா 31,325

Vote No. 3.—Administration Charges—Capital Expenditure, Rs. 31,325

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

“22 වන ශීර්ෂයෙහි 3 වන සම්මතය සඳහා රු. 31,325 ක මුදල උපලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සහසම්මත විය.

22 වන ශීර්ෂයෙහි 3 වන සම්මතය උපලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතු යයි නියෝග කරන ලදී.

“22 ஆம் தலைப்பு, 3 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா 31,325 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

22 ஆம் தலைப்பு, 3 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில் இணையப்பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 31,325 for Head 22, Vote No. 3, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 22, Vote 3, ordered to stand part of the Schedule.

7 වන සම්මතය.—ආර්ථික සංවර්ධනය—මූලික වියදම, රු. 4,66,675

வாக்குப்பணம் இல. 7.—பொருளாதார அபிவிருத்தி—ஆக்கப்பொருட் செலவு, ரூபா 4,66,675

Vote No. 7.—Economic Development—Capital Expenditure, Rs. 466,675

“22 වන ශීර්ෂයෙහි 7 වන සම්මතය සඳහා රු. 4,66,675 ක මුදල උපලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත් සහසම්මත විය.

22 වන ශීර්ෂයෙහි 7 වන සම්මතය උපලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතු යයි නියෝග කරන ලදී.

“22 ஆம் தலைப்பு, 7 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா 4,66,675 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

22 ஆம் தலைப்பு, 7 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில் இணையப்பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 466,675 for Head 22, Vote No. 7, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 22, Vote 7, ordered to stand part of the Schedule.

26 වන ශීර්ෂය.—ප්‍රවෘත්ති හා ශ්‍රවණ විදුලි කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යවරයා

1 වන සම්මතය.—කාර්ය මණ්ඩල පොද්ගලික පඩිනඩි සහ අනිකුත් දීමනා, රු. 63,735

26 ஆம் தலைப்பு.—தகவல், ஒலிபரப்பு

அமைச்சர்

வாக்குப்பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்கூரிய வேதனையும் பிற படிதளும், ரூபா 63,735

HEAD 26.—MINISTER OF INFORMATION AND BROADCASTING

Vote No. 1.—Personal emoluments and other allowances of staff, Rs. 63,735

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මයා.—(දෙව්නුවර) (திரு. ஆர். ஜே. ஜி. டி. மெல்—தெவிநுவர) (Mr. R. J. G. de Mel—Devinuwara)

I move,

“That the Vote be reduced by Rs. 10”

Mr. Chairman, it is a matter of regret that after two and a half years the Ceylon Broadcasting Corporation has still not furnished a report of its activities. The Information Department too has not submitted its Administration Report for the last financial year. It makes it very difficult, Sir, for us to come before this House in Committee and discuss the financial Estimates of various Ministries and the activities of various Corporations under these Ministries. Over a period of two and a half years has elapsed since its inception and this House has still not been furnished with the annual report and accounts even for the first year of activity of the Ceylon Broadcasting Corporation.

ප්‍ර. සා. 11.15

It is a matter which we, as legislators, deprecate very much, and I would call upon you to see that some action is taken in order that these annual reports may reach us in time for the discussion of the Estimates of these Ministries.

When the Ceylon Broadcasting Corporation was inaugurated it was the hope of every one of us that, under the new atmosphere of freedom which a corporation enjoys when compared with the activities of a department, there would be a regeneration in the activities of the broadcasting organization in this country, that there would be a flowering of new talent, and that our radio programmes would improve.

I am sorry to say that in the last two and a half years an improvement in the programmes of this organization has still not been evident. Apart from there being no improvement, I regret to state that there has been a flight of talent from this corporation. Some of the finest Sinhala dramatists in this country, some of our finest Sinhala script-writers and producers have left the corporation for reasons best known to themselves.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[ද මැල් මො.]

I would wish to mention some of these names because these are names which have some meaning in Sinhala drama, in Sinhala music and in Sinhala writing.

There is the case of Mr. Dayananda Gunewardena who is acknowledged to be one of the finest Sinhala dramatists of this generation. He was in the radio organization for very many years. I think he was recruited to the organization during my period there. He has produced some of the finest plays in this country and he has improved this organization in the last year. There is the case of K. A. W. Perera who, in my opinion, is probably the finest script-writer in this country and a great producer of plays and films. He has left the Ceylon Broadcasting Corporation in the course of last year. There is the case of Karunaratne Abeysekera whose name is a household word in the world of Sinhala broadcasting. He has left the corporation in the course of the last year. There is the case of P. Welikala who was specially trained in many foreign countries for the broadcasting of rural programmes which constitute a very important section of the broadcasting programmes of this country. He has left the corporation in the course of last year. There is the case of Mahagama Sekara whose name is also a household word in Sinhala drama, Sinhala novel, Sinhala writing and Sinhala broadcasting. He too has left the corporation in the course of last year. They are all excellent producers and some of the best we have had in Radio Ceylon. There are also certain other producers and excellent men who are languishing within the confines of the Ceylon Broadcasting Corporation without any worthwhile work to perform. There is the case of Madawala Ratnayake, another excellent Sinhala script-writer and producer, who is now supposed to be editing the "Radio Times". There is the case of Wimal Abeysondera, another excellent producer, who is now supposed to be producing the corporation magazine.

How can Sinhala programmes improve, how can Sinhala broadcasting improve, when the best talent in the sphere of Sinhala drama, Sinhala music and Sinhala writing has left the Ceylon Broadcasting Corporation in the course of the last year? We should explore the reasons for the flight of this talent from the corporation. Some of these people who have left have met me and discussed their problems. Some of them have left, no doubt, because they were offered more lucrative employment elsewhere. But it is my contention that the main object of forming a corporation was to allow it a certain amount of freedom from Treasury rules and regulations, from being hamstrung by certain salary scales. It was set up with the intention of drawing the best talent on the best possible terms and retaining the talent that was already there because they were dissatisfied with the service and their salary scales. If you analyse their cases, it is quite apparent that the large majority, if not all of them, have left the corporation due to dissatisfaction with their conditions of service, their salary scales and also the atmosphere under which they have been called upon to work.

All the artistes in the corporation are not necessarily mercenary-minded. There are some artistes who have been serving this organization for over ten years on very low salaries; they continue to serve the corporation and they continue to give of their best. Some of the artistes have left the organization because they have felt that it does not have the necessary atmosphere of cultural freedom in which to work and develop their talents in the interests of this country.

I should also refer to the case of L. M. P. Jayatunge, another producer who was specially trained in broadcasting for rural areas. There is also the case of Colombage, a very experienced hand. Both of them are now languishing in the corporation doing some work which has no connection with production work.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කරක සභාව

In the place of the people who have left, the Ceylon Broadcasting Corporation has now recruited a set of people who are greenhorns. I do not for a moment wish to adduce the argument that anybody is indispensable.

I personally do not think that anybody is indispensable. Neither is the Prime Minister indispensable to your party nor is the fair Leader of the Opposition indispensable to ours. Anybody can be dispensed with. But I am aggrieved at this flight of talent, the best talent, from our radio organization after the C. B. C. was constituted. There must be some reason for this, and I call upon the hon. Parliamentary Secretary to look into these reasons and see whether these persons had been properly treated, whether the terms and conditions of their service were conducive to the flowering of their talent.

It is not a question of salary alone. Some persons have been working there for a very long time at very low salaries. I admit that the salaries of certain persons have been improved after the conversion of Radio Ceylon into the Ceylon Broadcasting Corporation. I do not deny that. But still these persons I have mentioned left because they felt that they could not work in an atmosphere which lacked cultural freedom and give of their best.

Then, there is the question of the disparity of salary scales after the formation of the corporation. As far as I know, the general principle was that there would be an increase in salaries and wages of roughly 15 per cent. But it would appear that when Radio Ceylon became a corporation, while the minor employees and the lower grades have been restricted to a salary increase of 15 per cent, certain favoured people, specially-privileged persons, have had their salaries increased by as much as one hundred per cent, some as much as two hundred per cent, and some even as much as three hundred per cent.

While the minor grades got only a 15 per cent increase, while the producers, the programme

and the announcers who are really the steel-frame of the organization got only a 15 per cent increase, certain persons on the administrative side of the radio organization, doing purely administrative work, the quill-drivers, had their salaries increased by as much as one hundred per cent. I would refer to the case of the Director (Administration) and Administrative Secretary of the Commercial Service.

Now, I have no objection to anybody's salary being increased. I am all for increase in salaries. But this is a case where the large majority of the minor employees get a 15 per cent increase of salary on their absorption by the corporation, where the producers, the artistes, the script-writers and the announcers get only a 15 per cent increase, whereas a person on the administrative side gets an increase of as much as one hundred per cent or even two hundred per cent. It is this type of discrimination in the adjustment of salary scales when Radio Ceylon was made a corporation that I am against.

The other matter I wish to raise relates to foreign experts. I am not against the employment of foreign experts. The radio organization will do well to get a number of foreign experts from various radio organizations in the world. I understand that there are two gentlemen working in the Ceylon Broadcasting Corporation who have been loaned by the British Broadcasting Corporation, probably extremely competent radio personnel, by the names of Wavel and Hunt. I am not against that. What I am against is that you allow these foreign experts, more or less, to run the whole organization for you. Employ them by all means in an advisory capacity, but do not let the B.B.C. take over the functions of the C.B.C. Do not let these experts run the organization for you.

I understand—I am open to correction; I do not know the inner workings of the organization; let the hon Parliamentary Secretary correct me if I am wrong—that on various occasions these gentlemen from the B.B.C. select applicants for various

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[ද මැල් මයා.]

posts in the Ceylon Broadcasting Corporation. They are on various selection boards, and due to their inability to speak in the official language the work of the selection boards is conducted in the English language. This is a matter that I have brought to the notice of this House more than once. How can a Sinhala graduate have a fair chance of selection when a selection board conducts its interview in a language that is unfamiliar to him? By all means have them there in an advisory capacity but let not those advisers dictate the conditions of selection. Let not these experts from the B. B. C. conduct interviews for selection in the English language to the detriment of hundreds of Sinhala graduates and Sinhala-qualified applicants who have no knowledge of the English language when they come before them.

Then there is this question of the Voice of America broadcasts which I have had to refer to again and again in the course of the Committee stage of the Budget. I do not know when this agreement will come up for renewal. I know this agreement came up for renewal when I was the Director-General of Broadcasting. In fact, on an earlier occasion, the Hon. Prime Minister asked me the question why I did not abrogate that agreement if I was against it. I gave him the reason why. I told him that I recommended the abrogation of the agreement, but unfortunately my recommendation was not approved by the then S. L. F. P. Government for reasons best known to them.

ප්‍ර. සා. 11.30

There is a condition in that agreement which requires the vetting of the Voice of America programmes by the authorities in the Ceylon Broadcasting Corporation. All the programmes of the Voice of America can be controlled by the Ceylon Broadcasting Corporation, and all their programmes can be vetted under the terms of that agreement. I would like to find out from the hon. Parliamentary Secretary whether the conditions of the agreement are being fulfilled and whether all the programmes of the Voice of America

are being vetted before their ultimate transmission over the Ceylon Broadcasting Corporation, and what action he is taking to see that no broadcast which is prejudicial to the good name of this country and to the policy of non-alignment goes over the Voice of America beams from Ceylon.

I know many occasions when such broadcasts went out and the Ambassador of the U.S.S.R. came rushing to protest against such broadcasts. There were occasions when the High Commissioner for India in Ceylon came to Radio Ceylon to protest against the broadcasts of the Voice of America. There were occasions when the Ambassador of the People's Republic of China came to Radio Ceylon to protest against the broadcasts of the Voice of America. These things might be happening even now. Broadcasts which are not in keeping with the policy of non-alignment of this country might be going out. It is extremely important to check such broadcasts in the interest of the foreign policy of this Government. I would ask the Prime Minister and the Hon. Minister in the other House to see that the Voice of America broadcasts in Ceylon are vetted before they are put over.

ශ්‍රී ආර්. ප්‍රේමදාස (පළාත් පාලන ඇමති සහ ප්‍රධාන නීති භාෂිත විදුලි ඇමති භේෂ් ආර්ථිකමය ලේකම්)

(කෙළරාව ආර්. ප්‍රේමදාස—උණුරුරාජි අමාත්‍යාංශය, තනතුරු, ඉතිරිව ඇති අමාත්‍යාංශයේ පාරාක්‍රමයාණය කාර්යාලය)

(The Hon. R. Premadasa—Minister of Local Government and Parliamentary Secretary to the Minister of Information & Broadcasting)

Can you give me specific instances?

ද මැල් මයා.

(තිරු. ඩී. මෙල්)

(Mr. de Mel)

It happened last year or so. I have not been listening to the broadcasts, but I am sure that there is no control and no vetting.

ශ්‍රී ආර්. ප්‍රේමදාස

(කෙළරාව ප්‍රේමදාස)

(The Hon. Premadasa)

Do you say that we have had no

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

ද මැලේ මයා.

(திரு. டி. மெல்)

(Mr. de Mel)

I do not expect you to vet every programme, but it is a good thing, it is a salutary thing in the interest of this country, to have at least a system of test-checks.

I wish also to refer to the engineering section. The engineering section, in my opinion, is the weakest link in the Ceylon Broadcasting Corporation. I hope some improvement has been effected after the installation of the transmitter at Maho.

I wish to know what is happening to the installation of a transmitter at Weerakatiya to improve transmission in the Southern Province. It is almost impossible to get a clear reception in the Southern Province.

රෙ. ප්‍රේමදාස

(கௌரவ பிரேமதாச)

(The Hon. Premadasa)

Action is being taken.

ද මැලේ මයා.

(திரு. டி. மெல்)

(Mr. de Mel)

I am thankful to the hon. Parliamentary Secretary.

Now I wish to refer, in passing, to certain matters connected with the Commercial Service. I referred, during the Committee stage discussion of the Budget last year, to an alleged racket regarding Hindi and Tamil film music. The hon. Parliamentary Secretary informed us that the matter was being investigated by the C.I.D., the Department of Exchange Control, and the Police. The alleged racket is regarding foreign exchange payments for certain Hindi and Tamil film music broadcasts on the programmes of the Commercial Service Overseas Beam. I do not know what action has been taken on this matter, whether any officers have been found guilty of being involved in this racket of sending foreign exchange out as payments for advertising Hindi and Tamil film music, and whether any action has been taken against the officers who were responsible for this racket.

I also referred to the agent of the Commercial Service in India. There has been only one agent of the Commercial Service in India for the last so many years, and some of the ills of the Commercial Service, particularly in its Overseas Beam, are due to the fact that this agent in Bombay holds a monopoly in India on behalf of the Ceylon Broadcasting Corporation. I think the advertising revenue of the Broadcasting Corporation will increase if the Corporation will take action to appoint agents in Calcutta, Madras, Delhi, and the other main cities of India, without confining the agency to this one agent in Bombay. I do not know whether any action has been taken on this matter. I would like to know what action has been taken.

Then there is the question of the Indo-Ceylon Trade Agreement. The advertising revenue from the Overseas Beam of the Commercial Service can be considered almost as an invisible export to India. The balance of trade as between India and Ceylon is heavily weighted in favour of India, as you know, and proposals have been made from time to time that the advertising revenue of the Commercial Service be used as a sort of invisible export to India. I think the Director-General went on a mission to India with certain other officials in this connection, and we would like to know whether any agreement has been reached with the Indian Government as regards these matters and whether the Indian Government has relaxed the various restrictions it imposed at that time on the advertising revenue of the Broadcasting Corporation from India.

I now wish to refer, in passing, to certain statistics of food production and certain cost of living items which are broadcast from time to time on the beams of the Ceylon Broadcasting Corporation. When one listens to the cost of living items, the prices of essential foodstuffs, the prices of essential vegetables, meat, fish and so on which are broadcast over the Ceylon Broadcasting Corporation. I sincerely do not mind as taking my place in the queue behind

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[ද මැලේ මයා.]

the Director-General to get essential items of food at those prices. I am sure that if the people of Colombo, not to say the whole of Ceylon, believe that essential foodstuffs can be got at the prices mentioned by the Ceylon Broadcasting Corporation at the corporation itself, the queue which would start behind the Director-General would extend right along Bullers Road up to Bambalapitiya Station. I would call upon the Ceylon Broadcasting Corporation not to indulge in cheap propaganda of this kind. It would appear that it is only from the Ceylon Broadcasting Corporation that you can get essential foodstuffs at the prices mentioned by them. The national broadcasting organization is only stultifying itself by putting across this type of propaganda.

Then, from time to time one hears news bulletins as regards food production statistics. The food production statistics of various districts are broadcast from time to time by the Ceylon Broadcasting Corporation. In this connexion I wish to state that during one of my visits to the agricultural areas of my constituency I had occasion to refer to the statistics being broadcast about the Matara District. I spoke to a cultivator of Devinuwara. In fact he happens to be the govi raja of my area. Incidentally the govi raja of my area happens to be a vice-president of one of my S. L. F. P. organizations. This govi raja told me that he had been carefully collecting all these statistics being broadcast about the yields of the various districts, and he said that if you collect all these statistics—

ශ්‍රී ප්‍රේමදාස

(கௌரவ பிரேமதாச)

(The Hon. Premadasa)

What did he say about himself?

ද මැලේ මයා.

(திரு. டி. மெல்)

(Mr. de Mel)

As far as he is concerned, he knows that the statistics were collected on a yard by yard plot on the Khoshal

basis. All the food production statistics of this country are collected on the basis of certain calculations done by one Mr. Khoshal, a pupil of Professor Mahalanobis, and who came from the Calcutta Institute of Statistics to Ceylon in 1952 and produced two reports on crop sampling surveys. The idea was to get a sample from a yard by yard plot and to obtain certain average statistics, and on the basis of the average statistics to calculate the yields of the *yayas* of the various districts.

This is why we are not prepared to accept the statistics of the Minister of Agriculture and Food, however much we are prepared to extend our co-operation to him on the food drive. I have always extended my co-operation to the Minister of Agriculture and Food on the food drive but I am not prepared to accept his statistics, and I am sure the govi raja of my area does not believe the statistics produced by the Government Agent of the Matara District, because it is only a sample survey and not an absolute test.

I do not know whether Mr. Khoshal is in the land of the living or in the land of the dead. He was an old man in 1952 and I knew him myself. If he is dead, he would be turning in his grave to know for what purpose the Khoshal system is being employed by this Government. As I said, I knew Mr. Khoshal, and I worked with him in the Ministry of Agriculture and Food when he was in this country on an assignment under the Colombo Plan.

ශ්‍රී ප්‍රේමදාස

(கௌரவ பிரேமதாச)

(The Hon. Premadasa)

What did your govi raja say about how he became govi raja?

ද මැලේ මයා.

(திரு. டி. மெல்)

(Mr. de Mel)

On the basis of these sample tests he became a govi raja.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කුරක සභාව

ශ්‍රී ප්‍රේමදාස

(கௌரவ பிரேமதாச)

(The Hon. Premadasa)

Did he say so ?

දී මැලේ මයා.

(திரு. டி. மெல்)

(Mr. de Mel)

Oh, yes! For this purpose they take the average yield of the best plot of land in the *yaya*, while Mr. Khoshal's idea was to take the average yield of an average plot in the *yaya*. That is the great difference between your statistics and the method of Mr. Khoshal. Mr. Khoshal contemplated taking the average yield of the average plot in a *yaya*. But your gramasevakas, your district revenue officers, and your government agents, in order to please the Government, take the average yield of the best plot in a *yaya*, multiply it by the number of acres, and send the statistics to the kachcheri. That is the reason why we do not believe your statistics.

Under the Votes of the Ministry of Information and Broadcasting I wish to refer to a matter of some public importance in connection with the press and press freedom in this country. I, Sir, for my part, am all for the freedom of the press, but not for the dictatorship of the press, a press monopoly.

දී. ආ. 11.45

This Government at various times promised in its Throne Speeches to establish a press council, to take steps to curb and control the monopoly, the present dictatorship of the press in this country. I would like to ask the Parliamentary Secretary to the Minister of Information and Broadcasting what steps have been taken by this Government to fulfil their promise at least to establish some type of press council to control the excesses of the press in this country, which excesses are the freedom of the wild ass which has been given to the press groups of this country. I would like to ask the Parliamentary Secretary what steps have been taken to draft legislation for the establishment of a press council in this country.

Such a press council would not only safeguard the reading public and the freedom of the people of this country, but it would also safeguard the employees of the press, the journalists. It would also safeguard the gentlemen of the fourth estate, the codes of conduct, the codes of journalistic ethics. I think the people of the press—probably not the owners, the proprietors and the directors—would welcome such a press council. We should control the excesses of the press.

I think you are aware that at this moment in India certain commissions of inquiry have been appointed to investigate the new octopuses, the new monopolies, that are growing up in that country. There was an inquiry by Mr. Dutt into the Birla Group. Now, the Indian Parliament has instituted a full-fledged commission of inquiry into the activities of the Birla Group. In the same way the Indian Government has instituted various inquiries into the conduct of various newspaper groups, various monopoly newspaper groups, in that country. It was only the other day that the "Times of India" was subjected to a complete scrutiny of its affairs. After a complete scrutiny of its affairs, yesterday this report appeared in the Ceylon newspapers—I am quoting from the "Daily Mirror" of 30th August 1969—under the headline "Court sacks 'Times of India' Manager":

"The Bombay High Court yesterday ordered that the general manager of The Times of India, Mr. P. K. Roy, be dismissed and restrained from interfering or meddling in the affairs of Bennet and Coleman Limited, the proprietary company."

It owns the Times of India.

"The court, responding to a petition from the Indian Government"—

In other words, the Indian Government instituted this action against the Times of India in the Bombay High Court—

—"in connection with cases filed about alleged misappropriation, also restrained the former chairman of the company, Mr. Shanti Prasad Jain, and directors, Messrs. Gian Chand Jain, Alok Prakash Jain and Mrs. Rama Jain, from interfering or meddling with company affairs.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[ද මැලේ මයා.]

Three employees of the company"—

That is, employees of this newspaper group—

—"Messrs. P. L. Sah, K. S. Raman and T. S. George, were ordered to be protected"—

They were ordered to be protected.

—"against dismissal, reduction in rank or victimisation for allegations made in the petition".

I am sure that if any of the journalists up there were to report what I am going to say, some of them may be victimized, some of them may be dismissed, some of them may even be reduced in rank. Then the report goes on to state that the chief accountant and the stores superintendent were earlier granted pardon on condition that they made a full and true disclosure of circumstances within their knowledge. The report continues :

"The charges concern alleged misappropriation of nearly two million rupees between 1957 and 1964. According to the prosecution, Mr. Shanti Prasad Jain wanted Rs. 50,000 paid to him monthly from company funds without payment appearing in the books."

The chairman wanted Rs. 50,000 paid to him monthly without payment appearing in the books!

"To do this a much lower figure than the actual amount received was entered for sales of newsprint waste and other items."

Now, the Indian Government has been bold enough to institute far-reaching investigations into the conduct of the press of that country, the monopoly press of that country. There was the famous Mundra scandal which resulted in Mr. T. Krishnamachari, the then Minister of Finance in India, having to resign from the Government. There is now the Birla inquiry and the inquiry into the Times of India.

I would call upon the hon. Parliamentary Secretary to the Minister of Information and Broadcasting to see to it that a full-fledged inquiry is instituted into the various activities

of the monopoly press of this country. I do not wish to refer to any press by name or to any directors by name. It is high time that both the Government and the Opposition—there are various national issues; this is a national issue—got together to institute a full-fledged commission of inquiry into the various activities of the so-called national press of this country, for instance their purchases of newsprint over the last 20 years. If you take the "Ceylon Observer" you will see that the newsprint used is the cheapest newsprint in the world. Far from being suitable for printing newspapers it is not even fit for the early morning ablutions, not even fit for toilet purposes. It is the cheapest newsprint in the world on which the "Ceylon Observer" is printed.

The people of this country have been fooled far too long by these newspaper magnates. Please hold an inquiry into the purchases of newsprint by the monopoly press of this country over the last 20 years. Will the Government hold an inquiry into the purchase of machinery by the monopoly press of this country over the last 20 years? Will the Government hold an inquiry into the various payments for foreign news, various payments made to Reuter's organization for the supply of foreign news? I know something about this because Radio Ceylon also had to pay Rs. 100,000 to the Associated Newspapers of Ceylon for the privilege of getting Reuter's news as well as news from the Press Trust of India. Will you hold an inquiry into the payments in foreign exchange made to Reuters? Will you hold an inquiry into the payments made in foreign exchange to the Press Trust of India and to the various other agencies?

We have come to the stage when we either have to attack these various monopolies, make these various monopolies conform to the national aspirations of this country, or succumb to them.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

This Government prides itself on its integrity and its honesty. The Hon. Prime Minister waxed eloquent on the need to stop corruption. There is corruption at the grass roots of the press of this country. While it has been preaching morality for the last twenty years, it is guilty of the most flagrant exchange control ruses and income tax frauds in the history of this country.

I admit, the Hon. Prime Minister is an honest man, and so is his Parliamentary Secretary. But if you wish to live up to the traditions of honesty and integrity which you have proclaimed from every platform, it is your duty to hold a complete investigation into the various exchange control ruses and income tax frauds of the monopoly press of this country.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා. (හබරාදුව)

(திரு. பிரின்ஸ் குணசேகர—ஹபரதுவ)

(Mr. Prins Gunasekera—Habaraduwa)

ගරු සභාපතිතුමනි, දෙවිනුවර ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ද මෙල් මයා.) නවත්වන ලද තැන සිට මා පටන් ගන්නවා. එතුමා සිය කතාවේදී කීවා, මෙම ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර ආයතනවල නම් සඳහන් කරන්නට කැමති නැති බව, බිරෙක්ටරිවරුන්ගේ නම් සඳහන් කරන්නට කැමති නැති බව සහ එම ආයතනවල පුද්ගලික විස්තර සඳහන් කරන්නට කැමති නැති බව. ගරු සභාපතිතුමනි, එක්තරා ඉංග්‍රීසි කියමනක් තිබෙනවා. එය තවුන්තාන්සේ දන්න ඉංග්‍රීසි කියමනක් හෙයින් මා එය ඉංග්‍රීසි යෙන්ම කියන්නම්. ඒ මෙසේයි: "Fools rush in where angels fear to tread." දෙවියන් පා තබන්නට බිය වන තැනට මෝඩයන් කඩා වදිනවාලු. දෙවි නුවර දෙවියන් වහන්සේ පා තබන්න බිය වුණා. [බාබාකිරීමක්] හොඳයි අපි එය දෙවියන්ගේ කියා ගනිමු. දෙවිනුවර තිසරි මා එම වචනය පාවිච්චි කළේ. දෙවිනුවර දෙවියන් වහන්සේ පා තබන්නට බියයි, ලේක් හවුස් පත්‍ර පොඩි වේවිය කියා. එසේ වන්නේ ලේක් හවුස් ආයතනය මේ රටේ ප්‍රබල ආයතනයක් වන නිසායි. ඒවාගේම දෙවිනුවර දෙවියන් වහන්සේ

පා තබන්නට බියයි, ටෙට්මිස් පත්‍ර ආයතනයේ කෙරෙන හොරමරුකම් එළිදරව් කරන්නට. ටෙට්මිස් පත්‍ර ආයතනයන් මේ රටේ තිබෙන ප්‍රබල පුවත්පත් ආයතන වලින් එකක් හැටියට හඳුන්වන්නට පුළුවනි. දෙවිනුවර දෙවියන් වහන්සේ බිය වුණා, ඇත්තවශයෙන්ම අනික් ගෙදර—[බාබාකිරීමක්.] එකක් බේරෙ ගෙදරයි; අනික සමයං ගෙදරයි. අනික් ගෙදරට කියන්නේ මගුල් ගෙදරය කියායි. එම ආයතනයෙන් ගහන පත්‍රවල පළ කරන්නේ අත්ත එවැනි කාරණායි. රටේ කුණු හරපයක් තිබෙනවා නම් එම ආයතනයෙන් පිටවන පත්‍රවල අත්ත එක ගහලා තමයි විකුණන්නේ. ඒ නිසා එම ආයතනයෙන් පිට වන පත්‍රවලට අප කියනවා, මගුල් ගෙදර පත්‍ර යනුවෙන්.

මෙම ආයතනවලින් මේ රටේ ජන ජීවිතයට සහ සුවර්තයට සිදුවුණු බරපතල වැරදි ක්‍රියා වැළැක්වීමට ඉදිරිපත් වුණේ මොන ආණ්ඩුවද? ඒ සඳහා මේ ආණ්ඩුවට ඉදිරිපත් වන්නායි දෙවිනුවර ගරු මන්ත්‍රීතුමා අභියෝගයක් කළා. එවේලේ ප්‍රවෘත්ති හා ගුවන්විදුලි ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා "අපි බලමු" යන හැඟීම දෙන්නට හෝ තිකම්වත් ඔළුව වැණුවේ නැහැ. බේරේ ගෙදර ලේක්හවුස් ආයතනය මගින් කර තිබෙන අත්ත දූෂණ ක්‍රියා පිළිබඳව පරීක්ෂණයක් පවත්වන්නායි අභියෝගයක් තිබුත් කරන්නට මේ ආණ්ඩුවට ශක්තියක් තිබෙනවාද කියන්නට මා දන්නේ නැහැ. ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ වැය ශීඝ්‍ර පිළිබඳව විවාද කරන විට ලේක්හවුස් ආයතනයේ ආදායම් බදු හොරකම් පිළිබඳව අපි විස්තර වශයෙන් කරුණු සඳහන් කරන්නට බලා පොරොන්තු වෙනවා. දැනට පවත්වා ගෙන යන පරීක්ෂණවලට අනුව සහ ගෙන තිබෙන පියවරවලට අනුව එම අක්‍රමිකතාවයන් කොතරම් දුරට මෙල්ල කරන්නට පුළුවන් වී තිබෙනවාද යන ප්‍රශ්නය ගැන අපි ඒ අවස්ථාවෙහිදී කරුණු සඳහන් කරන්නට කල්පනා කරනවා.

සභාපති

(அக்கிராசனர்)

(The Chairman)

Order, please! The Sitting is suspended till 2 P.M.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

රැස්මිම ඊට අනුකූලව තාවකාලිකව අත්සිටුවන ලදීන් අ. හ. 2 ට නැවත පවත්වන ලදී.

அதன்படி அமர்வு இடை நிறுத்தப்பட்டு, மீண்டும் பி. ப. 2 மணிக்கு ஆரம்பமாயிற்று.

Sitting accordingly suspended till 2 P.M. and then resumed.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(திரு. பிரின்ஸ் குணசேகர)

(Mr. Prins Gunasekera)

ගරු සභාපතිතුමනි, උප ඇමතිතුමා නැහැ. හිටියත් මා කරන කටාවෙන් වැඩක් වෙයිද කියා මා දන්නේ නැහැ. අඩු වශයෙන් මේ කියන දේවල් හැන්සාඩ් වාර්තාවේ වාර්තාගත වී ප්‍රතිප්ලයක් ඇති වෙයිද, වැඩක් වෙයිද කියන විශ්වාසය වත් මා තුළ නැහැ. නමුත් ඉතිහාසය විසින් මේවා ලේඛනාරූප කර තැබිය යුතු නිසා මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේදී අවුරුද්දකට වරක් ලැබෙන මේ අවස්ථාවෙන් ප්‍රයෝජන ගන්නට අප බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, මේ රටේ ඇතැම් ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර ආයතනවලින් සිදුවන දූෂණ ක්‍රියා ගැන හය නැතිව, එඩිතරව අංග සම්පූර්ණ පරීක්ෂණයක් පැවැත්වීම සඳහා කොමිෂන් සභාවක් පත් කරන මෙන් දෙවිනුවර ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ද මැල් මයා.) ආණ්ඩුවෙන් ඉල්ලීමක් කළා. ඒ සමගම අගමැතිතුමාත් උප ඇමතිතුමාත් යන දෙදෙනාම අවංකය කියා ඒ දෙදෙනාට මල් කළඹක් පිළිගන්වමින් කපා කළ දෙවිනුවර ගරු මන්ත්‍රීතුමා එමනිසා කිසිම සැකයක් නැතිව ඒ ඉල්ලීම මේ ආණ්ඩුව ඉෂ්ට කරාවිය යන බලාපොරොත්තුවක් පළ කළා. පුද්ගලයින් ගැන මට සඳහන් කරන්නට වුවමනාවක් නැහැ. නමුත් පොදු වශයෙන් මේ වර්තමාන ආණ්ඩුවේ පිළිවෙත් දෙස බලන විට කොමිෂන් සභාවක් තබා සුළු වශයෙන් පරීක්ෂණයක්වත් කරන්නට මේ ආණ්ඩුවෙන් නියෝගයක් ලැබේවිය කියා මා නම් විශ්වාස කරන්නේ නැහැ.

ගරු සභාපතිතුමනි, මේ රටේ ප්‍රතිගාමීත්වයට මහත් සම්බන්ධකමකින් කිසියම් ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර ආයතනයක් වැඩ කළා නම් එය මේ ගරු සභාවට දකුණු දෙසින් ගලා යන බේරේ වැව නිසා මතු වූ බේරේ ගෙදර

—කරක සභාව

ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර ආයතනය බව මා කියනවා. ඒ ආයතනයෙන් නිකුත් වූ සෑම පුවත් පතකින්ම සෑම ප්‍රකාශනයකින්ම මේ රටේ පොදු ජන යහපතට එරෙහිව වචන යක් කියවුණා මිසක් මේ රටේ සුගතියට වත් මේ රටේ ජනතාවගේ නිදහසටවත් පොදු ජන සෞභාග්‍යයටවත් අබ මල් රේණුවක තරම්වත් වචනයක් නොකිය වුණු බව මා ප්‍රකාශ කරනවා. මැන යුගයේ මේ ආයතනයෙන් නිකුත් වන “බුදු සරණ,” “විද්‍යාදීප” සහ “මිහිර” නම් ප්‍රකාශන තුනක් තිබෙනවා. ඒ ප්‍රකාශන තුන නිසා බේරේ ගෙදර පොදුවේ එල්ලුම් ගස් යැවීමට මා සූදානම් නැති බව විශේෂ යක් හැටියට සඳහන් කරන්නට සතුටුයි. “බුදු සරණ,” “විද්‍යාදීප” සහ “මිහිර” යන ප්‍රකාශන තුන හැර මේ ආයතනයෙන් නිකුත් වන අනෙකුත් සෑම ප්‍රකාශනයක්ම පොදු ජන යහපත උදෙසා නිකුත් නොවන බව මා විශ්වාස කරනවා. මේ රටේ ආදායම් බදු නීතිය පැනවීමට විරුද්ධව මූලිකව ක්‍රියා කළේ මේ ආයතනය තමයි.

මේ රටේ පොදු ජන යහපත සඳහා අද අප හැම දෙනම පිළිගන්නා ප්‍රතිපත්ති යක් වූ නිදහස් අධ්‍යාපන ක්‍රමයට විරුද්ධව කිසියම් ආයතනයක් ක්‍රියා කළා නම් ඒ මේ බේරේ ගෙදර ආයතනයයි. මේ රටේ පොදු ජනතාවගේ දේශපාලන විමුක්තිය සඳහා ලැබුණු ප්‍රධාන ආයුධය වන සර්වජන ඡන්ද බලය ලැබීමට එරෙහිව මේ රටේ කිසියම් ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර ආයතනයක් ක්‍රියා කළා නම් ඒ මේ බේරේ ගෙදර ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර ආයතනයයි. මේ රට අධිරාජ්‍යවාදයෙන් මිදී අංගසම්පූර්ණ නිදහසක් කරා ගමන් කිරීම සඳහා කිසියම් ආයතනයක් විරුද්ධ වුණා නම් ඒ මේ පුවත්පත් ආයතනයයි. මේ ආයතනය, මේ රටේ දියුණුව සඳහා ඉදිරියට තබන සෑම පියවරකදීම හරස් කපා තිබෙනවා.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

පෙළපාලි ගිහින් පොඩි කර දමන්න.

ප්‍රිත්ස් ගුණසේකර මයො.

(திரு. பிறின்ஸ் குணசேக்கர)

(Mr. Prins Gunasekera)

එදා එයට අත් එසවූ අය අද තමන්
නාන්සේලාගේ පැත්තේ ඉඳගෙන කිය
නවා, ලේක් හවුස් ආයතනයට අත
තියන්න එපාය කියා. ඒකයි, මගේ කණ
ගාවුව.

එස්. ද එස්. ජයසිංහ මයා. (කම්කරු,
රැකිරක්ෂා හා නිවාස ඇමතිගේ පාර්ලි
මේන්තු ලේකම්)

(திரு. எஸ். டி. எஸ். ஜயசிங்ஹ—தொழில், தொழில் வசதி, வீடமைப்பு அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

(Mr. S. de S. Jayasingha—Parliamentary Secretary to the Minister of Labour, Employment and Housing)

අප ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර නිදහස ආරක්ෂා කර දුන් නිසා නමයි, ඊයේ අගමැති තුමාට විරුද්ධව ඉතා කැන විධියට පළ කර තිබුණු ලිපියක් මෙතැන කියෙව්වේ.

ප්‍රින්ස් ලන්සෙට් කර මියා.

(திரு. பிறின்ஸ் குணசேக்கர)

(Mr. Prins Gunasekera)

මා එය කියෙව්වේ නැහැ, මට කියවන්නට බැරි වචන තිබුණු නිසා.

එසේ. ද එසේ. පැයකින් මැණ.

(திரு. எஸ். டி. எஸ். ஜயசிங்ஹ்)

(Mr. S. de S. Jayasingha)

ඒ තරම් තරක වචනයි, තමුත්තාත්
සෝලාගේ පත්‍රවල පළ කරන්නේ.

පින්' ස් ගුණසේ' කර මයා.

(திரு. பிறின்ஸ் குணசேக்கர)

(Mr. Prins Gunasekera)

ලේඛකයන්ගේ නිදහස සඳහා, ප්‍රචාරකීය පත්‍ර නිදහස සඳහා ඕනෑම අත වරයකට මුහුණ දෙන්නට සූදානම් කෙනෙක් ම. ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රී වරුන් තරම් උසස් ලේඛකයකු නොවුනත් යන්නම් වාක්‍යයක් ගැටගසා ගන්නට පුළුවන් ලේඛකයෙක් මාන්. ලේඛකයන්ගේ නිදහස ආරක්ෂා කර දිය යුතුයි. එහෙත් ලේක් හවුස් පත්‍ර ආයතනයේ නිදහසත්, ලේඛකයන්ගේ නිදහසත් කියන්නේ දෙකම එක නොවෙයි. ලේක්

හවුස් ආයතනයේ ඒකාධිකාරී බලයෙන් ප්‍රයෝජන ගෙන තිබෙන්නේ ලේඛකයාගේ නිදහස ආරක්ෂා කිරීමටද? එසේ නැත්නම් ආදායම් බදු මුදල් භාරකම් කරගෙන කෝටි ගණනක් මුදල් එංගලන්තයේ තැන්පත් කිරීමටද? මේ පුවත්පත් ඒකාධිකාරය, සාමාන්‍ය දුප්පත් මිනුෂ්‍යයකුට විරුද්ධව, සාමාන්‍ය සිල්ලර වෙළෙන්දෙකුට විරුද්ධව දේශීය ආදායම් දෙපාර්තමේන්තුවෙන් නඩුවක් දමා මුදල් ගෙවන්නය කිව්වොත් ඒක තමන්ගේ පත්‍රයේ ලොකුවට පළ කරනවා. එහෙත් තමන් කළ ආදායම් බදු භාරකම් ගැන වචනයක්වත් පළ කරන්නෙ නැහැ.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

අනික් පත්‍ර ?

ප්‍රින්ස් ඉන්සෙක්කර මයො.

(திரு. பிறின்ஸ் குணசேக்கர)

(Mr. Prins Gunasekera)

මේ ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර ඒකාධිකාරයට තිබෙන සම්බන්ධකම් නිසා අතින් පත්‍රත් ඒ ගැන එළිදරව් කළේ නැහැ. වාසනාව කට වගේ ඊයේ පෙරේදා “ඇත්ත” පත්‍රයෙන් ඒ කාරණය එළිදරව් කළා. ඒ පත්‍රය පමණයි, ඒ ගැන සඳහන් කෙළේ.

අපේ පළාත් පාලන ඇමති හා ප්‍රධානති
හා ගුවන් විදුලි ඇමතියෝ පාර්ලිමේන්තු
ලේකම්තුමා නොයෙක් වර මට දොස්
කියා තිබෙනවා, මා අගමැතිතුමාටත්, මේ
මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ සිටින, තමන්ගේ
පක්ෂයේ වෙනත් උසස් උදවියටත් හිත
රිදෙන විධියට, වේගවත් විධියට දොස්
පවරනවාය කියා. [බාබා කිරීමක්] මට
එතුමාගේ ප්‍රශංසාවක් වුවමනා කරත්
තෙත් නැහැ; එතුමා උසස් අන්දමින්
රටට පෙන්වා දෙන ප්‍රධානති පත්‍රවල
ප්‍රශංසාවක් වුවමනා කරන්නෙත් නැහැ.
ඒ කාගේවත් ගැරහිම්වලට බියෙන් කට
වහගෙන ඉන්න මනුෂ්‍යයකු නොවෙයි,
මා. මේ සත්‍ය කාරණය ඉතිහාසය විසින්
කවදා හෝ හෙළිදරව් කරනවා ඇති. ඉති
හාසය විසින් මා වෙත පවරා ඇති සුළු
කර්තව්‍යයක් ඔටු කිරීමටයි, මා උත්සාහ
කරන්නේ. ලේක් හවුස් ආයතනයේ,

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.]

ටයිම්ස් ආයතනයේ සහ ගුණසේන ආයතනයේ ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර ඒකාධිකාරය බිඳීමට ශක්තියක්—ආත්ම බෙදියකින්—මේ රජයට තැන. “ටයිම්ස්” හා “ගුණසේන” ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර ආයතන පැත්තකින් තබමු. මේ රජය බිහිවුණේ “ලේක් හවුස්” ආයතනයට පින් සිදු වන්නට නොවෙයිද? [බාධා කිරීමක්] මහජන මතය විමසන්නට පළමු, එතෙක් තිබුණු සභාග රජය පරාජය කළේ කොහොමදැයි තමුන් තාත්සේලා දන්නවා. “ලේක් හවුස්” ආයතනයේ ප්‍රධාන අධ්‍යක්ෂවරයාගේ මෙහෙයවීමෙන් ගෙන ගිය එක් තරා ව්‍යාපාරයක ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් තමයි, පසුගිය රජය පරාජයට පත් වුණේ. පුවත්පත් ඒකාධිකාරයේ බලය පාලනය කරමින්, ඔවුන් එතෙක් ගෙන ගිය දූෂිත වැඩ පිළිවෙලට අකුල් හෙළා එය පිරිසිදු කිරීම සඳහා යෝජනා කෙරෙන පනතක් ගෙන ආ අවස්ථාවේදී, එය ලේඛක නිදහස නැති කිරීමේ පනතක් ලෙස රටට පෙන්වා දෙමින් ගෙන ගිය ව්‍යාජ උද්ඝෝෂණය නිසා තමයි, පසුගිය රජය බලයෙන් පහ වුණේ.

එදා මුදල් ඇමති ධුරය දැරූ යටියන් තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා) ඉදිරිපත් කළ අයවැය ලේඛනයේ රා මුවටියක් ගැන සඳහන් වී තිබුණාය කියමින් රට පුරා උද්ඝෝෂණ ඇති කරවමින් ගෙන ගිය සටනේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් ආරක්ෂා වුණේ අමද්‍යප ව්‍යාපාරයද, එහෙම නැත්නම් “ලේක් හවුස්” ආයතනයද? සුරාවෙන් රට බේරා ගන්නැයි කියමින් එදා දේශනා කළ ගරුතර ස්වාමින් වහන්සේලා, තමන් ගෙන ගිය ව්‍යාපාරයේ ප්‍රතිඵල දෙස ආපසු හැරී බලන විට පෙනෙන්නේ, ආරක්ෂා වී ඇත්තේ තමන් අපේක්ෂා කළ දෙය නොව “ලේක් හවුස්” ආයතනය බවයි. එදා රා මුවටිය විසි කරන් නැයි උද්ඝෝෂණය කළ හාමුදුරුවරුන්ට, අමද්‍යප ව්‍යාපාරය රජ කරවීම සඳහා රට පුරා අමද්‍යප රැස්වීම් පැවැත්වූ මහා නායක ස්වාමින් වහන්සේලාට, අළුතින් අරක්කු තැබූරුම් හා බිරි තැබූරුම් ඉදි වී ඇති බවත් පෙනෙනවා. එහෙත් “ලේක් හවුස්” ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර ඒකාධිකාරය එදා ඒ ව්‍යාපාරය මෙහෙයවූයේ අමද්‍යප ව්‍යා

පාරය ආරක්ෂා කර ගැනීමේ හෙවත් සුරාවෙන් රට මුදා ගැනීමේ ව්‍යාපාරයක ව්‍යාජ ස්වරූපයක් ඉදිරිපත් කරමින්.

එවැනි ව්‍යාජ ස්වරූප ඉදිරිපත් කරමින් මහජනයා රවටා මේ රජය බලයට පත් කළ “ලේක් හවුස්” ආයතනය කොතෙක් දූෂණ ක්‍රියා කළත්, ඒවා පරීක්ෂා කිරීමට මේ රජයට ආත්ම ශක්තියක් නැති වීම පුදුමයට කාරණයක් නොවෙයි. මේ ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර ආයතන නිසා ඒවාට හිමි කම් ඇති පවුල් කීපයක් පොහොසත් වීම ගැන මගේ කිසිම ඊර්ෂ්‍යාවක් නැත. මා විරෝධය දක්වන්නේ, මේ ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර ආයතනවලින් මේ රටේ සදාචාර සංවර්ධනයට වදින බලවත් පහර, සිදු වන විශාල හානිය ගැනයි. ඔය ආයතනවලින් නිකුත් වන පෝදා පත්‍ර ගෙන බලන්න. “ගුණසේන” ආයතනයේ “වික් එන්ඩර්” පත්‍රයේත්, “ලේක් හවුස්” ආයතනයේ පෝදා පත්‍රවලත් ඇත්තේ සදාචාරය පරිහානියට පත් කෙරෙන ලිපි හා පින්තූරයි. පොලිස් සේවයේ සිටියදී මුළු පොලිස් සේවයටම නින්දා වන පරිදි එය දූෂණය කොට, මහජනතාව තළා-පෙළා ඉතාමත් දුෂ්ඨ, නින්දිත විධියට සිය රාජකාරි කටයුතු කළ සමහර පොලිස් නිලධාරීන් පිළිබඳව විරූහිවාදනයෙන් ලියන ලිපියි, සතිපතා මේ ප්‍රවෘත්ති පත්‍රවල පළ වන්නේ.

අ. හා. 2.15

සිඬිනි ද සොයිසා, ලයනල් ගුණතිලක, රාහුල සිල්වා වැනි පොලිස් සේවයට නින්දා ගෙන දුන් පුද්ගලයන් විරත්තයෙන් ගෙන හැර දක්වන ලිපි ලේක් හවුස් ආයතනයෙන් නිකුත් වන ප්‍රවෘත්ති පත්‍රවල පළ වෙනවා. මේවා කියවන අහිංසක පොලිස් කාරයන් සිතන්නේ ලොකුකෙක් වෙන්න ඕනෑ නම් අපත් මේවා කළ යුතුය කියයි. මේ ආයතන කෙරෙහි මා තුළ ඇති ද්වේෂය පවත්නේ අන්ත ඒ නිසයි. දැන් මේ කථාවට පිළිතුරු වශයෙන් අපේ උප ඇමති තුමා සමහර විට මොනවා හෝ කියා මට දිගට හරහට බණිවි. එතකොට ඊට පහුවදා පත්‍රවල කියා වි, අන්ත අපේ මැද කොළඹ ඇමතිතුමා හබරාදුවේ මන්ත්‍රීතුමාට බිම දාගෙන දිගට හරහට ඇත්තාය කියා.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

ආර්. පී. විජේසිරි මයා. (කුණ්ඩසාලේ)

(திரு. ஆர். பி. விஜேசிரி—குண்டசாலை)

(Mr. R. P. Wijesiri—Kundasale)

බිම දාගෙන ඇත්ත තීන්දු තමයි සිවුර කුත් දාගෙන දිව්වෙ.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා

(திரு. ப்ரின்ஸ் குணசேகரா)

(Mr. Prins Gunasekera)

පත්‍රවලින් ඔය විධියට කැලි කැලිවලට ඉරා දමාවි. නමුත් පත්‍රවලින් අදින පින්තුරය නිසා එයින්ම පමණක් මනුෂ්‍යයකු ජීවත් වන්නේ නැති බව, පත්‍රකාරයන්ට දන නියවමින් එවැනි පින්තූර අත්දවා ගන්නට උත්සාහ කරන අතික් දේශපාලනඥයන්ටත් මා මතක් කරන්න කම තිබේ. පිළිමයක් කපන්නට නම් හොඳ අරටු වක් ඇති ලියක් ඕනෑ. කදුරු ලියෙන්, මේ පත්‍ර එක්කාසු වී, කොපමණ පිළිම තැනුවත් ඒවා වැඩි කල් තිබෙන්නේ නැහැ, ගුල්ලො ගසා විනාශ වී යනවා. පත්‍රයක රක්ෂාව කර ජීවිතය ආරම්භ කළ මනුෂ්‍යයකු හැටියට, පත්‍ර කලාවේදියකු හැටියට, මේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් තරම් හොඳට ලියන්නට බැරි වුණත්, සිංහලෙන් ව්‍යාකරණානුකූලව වාක්‍යයක් ලියා ගන්නට පුළුවන් මිනිසෙක් හැටියට පත්‍ර කලාවේ නිදහස ගැන කපා කරන්නට මට පුළුවන්කමක් තිබෙනවා. පත්‍රකාරයන් පසුපස ගොස් හොඳ නමක් ඇති කරගන්නට, හොඳ පින්තූරයක් අත්දවාගන්නට උත්සාහ කරන දේශපාලනඥයන්ට සිදු වී ඇති දේත්, සිදු වන්නට යන දේත් මා පත්‍රකාරයෙක් හැටියටත් දේශපාලනඥයෙක් හැටියටත් දන්නවා. එම නිසා පත්‍රකාරයන්ගෙන් හොඳ නමවත් පත්‍රකාරයන්ගේ ගැරහුම්වත් බලාගෙන, එසේ නැතහොත් ඒවාට බියෙන් ක්‍රියා කිරීම එතරම් නුවණක්කාර වැඩක් නොවන බව මා කිව යුතුයි.

මෙම වැය ශීර්ෂයේදී පත්‍ර ගැන විශේෂයෙන්ම දිගින් දිගට සඳහන් කරන්නට සිදු වී තිබෙන්නේ පත්‍ර ආයතනය මගින් පසුගිය කාල සීමාව ඇතුළතදී පත්‍ර ඒකාධිකාරයේ ආරක්ෂාව ලබාගෙන කරන ලද දූෂණ හෙළිදරව් කිරීමට ඒ ඒකාධිකාරී පත්‍ර ආයතන තුනෙන් එකක්වත්—එකම පත්‍රයක්වත්—ඉදිරිපත් නොවූ නිසයි. මෙම

පත්‍ර ආයතන මගින් පසුගිය අවුරුදු සවල් පය තුළදී කරන ලද යම් යම් දූෂණ ගැන දෙවිනුවර ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මයා.) සඳහන් කළා. පත්‍ර මුද්‍රණය කිරීමට පාවිච්චි කරන මුද්‍රණ කඩදාසි සඳහා මේ රටෙන් පිටරට යවන විදේශ විනිමය කොයි විධියට මඩි ගසාගෙන තිබෙනවාද කියා එතුමා සඳහන් කළා. ඒ හොර මඩි ගැසීම් කවුද කරන්නේ? මේ රටේ දුප්පත් මිනිසුන්ට හරියට කන්න දෙන්නේ නැතුව, අදින්න දෙන්නේ නැතුව, හාල් සේරුව කපා දමා, ළමයින්ගේ පාසල් බතිස් ගෙඩිය නැති කර, සාමාන්‍යයෙන් ජනතාවට ලැබිය යුතු පෞද්ගලික පහසුකම් නැති කර, ඉතා මත් අමාරුවෙන් සොයා ගන්න ඒ විදේශ විනිමය මේ කොම්පැනිකාරයන්ගේ යන්ත්‍ර සූත්‍ර කඩදාසි ආදිය ගෙන්වන්නට විදේශයට යවනවා. යැව්වට පසුව මොකක්ද වෙන්නේ? එංගලන්තයේ තිබෙන ලේක් හවුස් ආයතන කායඝීලයේදී ඒවා එහි නතර කරගන්නවා. මේවා සොයා බලන්නය කියා පෞද්ගලිකව දෙපාර්තමේන්තු වලට පැමිණිලි කළත්, දෙපාර්තමේන්තු ඒ ගැන සොයා බලන්නේ නැහැ. ඔය නිසා ඒ ගැන ක්‍රියා කරන්නේ නැහැ. ඒ මක් නිසාද? ලේක් හවුස් ආයතනයත් දේශපාලන නායකයන් අතර තිබෙන පෞද්ගලික සම්බන්ධය නිසා. ඒක හරියට, සභාපතිතුමනි, ජර්මනියේ කාප් කියන පවුලත් කයිසර්ලා හිට්ලර්ලා අතරත් තිබුණ සම්බන්ධය වාගෙයි. මේ රටේ ලේක් හවුස් ආයතනයත් ධනවාදි දේශපාලනඥයන් අතරත් තිබෙන සම්බන්ධය ඒ වාගෙයි. ජර්මනියේ කර්මාන්ත ඒකාධිකාරයක් තිබුණා කාප් ඒකාධිකාරය කියා. කාප් ඒකාධිකාරය කියන ඒ රටේ සිටි ධනවාදි දේශපාලන පිරිසත් කයිසර්ලාගෙන් පැවත හිට්ලර්ලාගෙන් කෙළවර වුණ ඒකාධිකාරයත් යන දෙක එක්කාසු වී තමයි ජර්මනිය කා දැමීමේ. ලංකාවට කවිද ඔය ටික කරන්නේ? මෙනෙක් කල් ලංකාව සුරා කා ගෙන ගියේ ලේක් හවුස් ඒකාධිකාරයත් නැත් නම් විජයවර්ධන පවුලත්, සේනානායක, ජයවර්ධන, කොතලාවල ඒකාධිකාරයත් විසිනුයි. මේ සේනානායක, කොතලාවල, ජයවර්ධන කියන තුන් හවුලට මේ ඊයේ

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.]

පෙරේද, ලොම් හැඳුනු, නිය වැටුනු, දත් වැටුනු, ගුවන්වර්ධනලා වික දෙනෙකුත් එකතු වුණා.

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

මහජනයා ඒ අයට කැමතියි නේ.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(திரு. பிறின்ஸ் குணசேக்கரா)

(Mr. Prins Gunasekera)

කැමති තමයි. ඔය රා මුවිටියක් පෙන් වමින් මහජනයා මුලා කර තමුන්නාන් සේලා ගිය වර බලයට පැමිණියත් ලබන වාරයේ ඔය මුවිටිය අරගෙන ගියොත් ගැටට කරේ දමා ගෙන එන්නටයි තමුන් නාන්සේලාට සිදු වන්නෙ.

සභාපති

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

How much longer will the hon. Member take? I also want to draw the hon. Member's attention to the fact that these are the Votes of the Minister of Information and Broadcasting, and he is not responsible for the press.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(திரு. பிறின்ஸ் குணசேக்கரா)

(Mr. Prins Gunasekera)

"Information" කිව්වම ගරු සභාපති තුමනි,—

සභාපති

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

"Information" does not mean any kind of information. It means information that comes under the Minister's jurisdiction. Anyway, I have given the hon. Member a certain amount of latitude. I only request him to shorten his speech. This Head has to be finished by 4.45 P.M.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(திரு. பிறின்ஸ் குணசேக்கரா)

(Mr. Prins Gunasekera)

හොඳයි ගරු සභාපතිතුමනි, කරුණාකර කියන්න ඔය ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර ගැන කතා කරන්න පුළුවන් මොන අමාත්‍යාංශය යටතේද කියා.

සභාපති

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

That is not under a Ministry. All that the hon. Member can say is that the Ministry should bring in regulations or laws to control the press. All this time the hon. Member has been attacking the working of the press, and that is not something for which the Minister is answerable.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(திரு. பிறின்ஸ் குணசேக்கரா)

(Mr. Prins Gunasekera)

හොඳයි මම මේ විධියට කියන්නම්. ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරවීමටයි මා මේ කියන්නෙ. මේ ලේක්හවුස් බේරේ ගෙදර පත්‍ර ආයතනයෙන් සිදු වෙන දූෂණයන් ගැන සොයා බලා ඒවා නවත්වන්න අමාත්‍යාංශයෙන් යම්කිසි පියවරක් ගෙන තිබෙනවාද? මේ හොර මැරකම්, මුදල් වංචාවල් සොයන්න යම් කිසි පියවරක් ගෙන තිබෙනවාද? අවුරුදු ගණනාවක් තිස්සේ විදේශ විනිමය කෝටි ගණනක් එකතු කර ගෙන මේ රටේ ආදායම් බදු දෙපාර්තමේන්තුවටත් හොර කරමින් ගෙන ගිය හොර ව්‍යාපාරය මැඩීමට මොකක්ද අමාත්‍යාංශය මගින් ගන්නා පියවර කියා මා අසනවා. මේවා පිළිබඳව නිසි පියවරක් ගන්න කියායි අපි කියන්නෙ. තමුත් ගරු සභාපති තුමනි, මේ ආණ්ඩුවට ඒ සම්බන්ධයෙන් කිසිම පියවරක් ගන්න බැහැ. එයට හේතු තිබෙනවා. ඒවාත් ඉදිරිපත් කරන්න මට අවසර දෙන්න. මම එය ඉතාමත් කෙටියෙන් කියන්නම්.

දේශපාලන වශයෙන් මේ රජයත් ලේක්හවුස් ආයතනයත් අතර තිබෙන ඉතාමත් කිට්ටු සම්බන්ධය නිසා එවැනි පියවරක් ගන්න බැහැ. ඉතාමත් කිට්ටු

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

ඥාති සම්බන්ධයක්ද තිබෙනවා. පසුගිය කාලයේ ජර්මනිය සුරා ගෙන කෑ, ඒ රට තැනි කළ, කෘෂි සමගමේ ඉතිහාසය ගැන පොතක් ලියා තිබෙනවා. “Arms of Krupp” කියන ඒ පොත ලියා තිබෙන්නේ ඇමෙරිකන් ලේඛකයෙක් විසිනුයි. අන්න ඒ විධියට ලංකාව සුරා ගෙන කෑ මේ ආණ්ඩුවෙන් ඒ ලේක්හවුස් ආයතනයෙන් ඉතිහාසය ලියන්න ඕනෑ. එය නම් කළ යුත්තේ “Arms of Krupp” කියා නොවෙයි, “Waters of Beira” කියලයි. “බේරේ අපිරිසිදු ජලය” නමැති පොතක් ලියන්න ඕනෑ. එම ජලය ගැවුණ හමතැනම කොළරුව බෝ වුණා. පසුගිය මැතිවරණයට පෙර හා මැතිවරණ කාලයේදී ලේක්හවුස් ආයතනයෙන් බෙදා හැරි ඒ කොළරුව නිසා තමයි, එදා ආණ්ඩු පක්ෂයේ සිටි සමහර මන්ත්‍රීවරුන් විරුද්ධ පාර්ශ්වයට ගොස් එදා තිබුණු ආණ්ඩුව පරාජය කර, නොයෙක් දූෂණකම් හා බලපෑම් මගින් මේ ආණ්ඩුව බලයට පත් කෙළේ.

මේ ආණ්ඩුවේ සමහර මන්ත්‍රීවරුන් දන්නවාද මම දන්නේ නැහැ, ලේක් හවුස් ආයතනයේ එක්තරා නායකයෙක් මේ ආණ්ඩුව බලයට පත් වී අවුරුදු ගණනාවක් යනතෙක් අභ්‍යන්තර කැබිනට් එකක් කියා පක්ෂ හතේ නායකයින් පමණක් සමග සාකච්ඡා පැවැත් වූවා. මෙන්න මේ විධියට මේ ආණ්ඩුවේ ප්‍රබල නායකයින් සමග තිබෙන පෞද්ගලික සම්බන්ධකම් නිසා, කවදාවත් මේ ඒකාධිකාරයට අත ගසන්න මේ ආණ්ඩුවට ප්‍රචවන්කමක් නැහැ. ඒ නායකයා අද එහි නැහැ. නමුත් ඊටත් වඩා කිට්ටු ප්‍රබල සම්බන්ධකමක් ඇති වී තිබෙනවා. මේ ආයතනය මගින් කරන ලද දූෂණ ක්‍රියා මොනවාදැයි කියා ආණ්ඩුවේ දෙපාර්තමේන්තුවලට පැමිණිලි කර අවුරුද්දක් පමණ ගත වී තිබෙනවා. එහෙත් මේ ඊයේ පෙරේදා වන තුරු දේශීය ආදායම් දෙපාර්තමේන්තුව “ලේක් හවුස්” ආයතනයට ගොස් පරීක්ෂණයක් පැවැත්වූයේ නැහැ. මේ පැමිණිල්ල ගැන දේශීය ආදායම් දෙපාර්තමේන්තුව ක්‍රියා නොකරන නිසා මේ රටෙන් මුදල් යැවීම පිළිබඳව දූෂණයක් සිදු වී තිබෙන නිසා ඒ ගැන පැමිණිල්ලක් ආගමන හා

විගමන දෙපාර්තමේන්තුවට ඉදිරිපත් කළා. ඒ අනුව එම දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරියෙක් මේ ගැන දේශීය ආදායම් දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ප්‍රශ්න කළාට පසු වයි, මේ කාරණා සම්බන්ධව යමක් කරන්නට දේශීය ආදායම් දෙපාර්තමේන්තුවට සිදු වුණේ. ලේක් හවුස් ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර ඒකාධිකාරයට විරුද්ධව යමක් කරන්නට මේ ආණ්ඩුවට ප්‍රචවන් කමක් නැති බව එයින්ම පෙනෙනවා. ඒ නිසා ලේඛකයන්ගේ නිදහසේ නාමයෙන් හෝ වේවා, රා මුට්ටිය හිල් කිරීමේ අදහසින් හෝ වේවා, යළිත් වරක් මේ ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර ආරක්ෂා කර ගැනීමට මේ ප්‍රවත්පත් ඒකාධිකාරය ඉදිරිපත් වුණොත් මහජනතාව වටහා ගත යුත්තේ මෙයයි: ඔවුන් එසේ ඉදිරිපත් වුණොත් ඉදිරිපත් වන්නේ අමද්‍යප ව්‍යාපාරය ජය ග්‍රහණය කරවීමට හෝ ලේඛකයන්ගේ නිදහස ආරක්ෂා කර දීමට හෝ නොවෙයි. ඔවුන් එසේ උත්සාහ කරන්නේ මේ රට අමාරුවෙන් උපයා ගත් විදේශ විනිමය හොරකම් කරගෙන ගොස් පිටරට බැංකුවල දමා තිබෙන කෝපි සංඛ්‍යාත ධනය ආරක්ෂා කර ගැනීමටයි. ඒ නිසා ලබන වාරයේදී එයට රැවටෙන්නට එපාය කියා මා ජනතාවට කියනවා. ප්‍රවත්පත් නිදහස ගැන කියන්නේ එපමණයි.

ගරු සභාපතිතුමනි, මේ අමාත්‍යාංශය යටතේ ගුවන් විදුලි දෙපාර්තමේන්තුවත් සඳහන් වෙනවා. ඒ දෙපාර්තමේන්තු වෙනුවත් අද සිදු වන්නේ ඇත්ත වශයෙන්ම ලේක් හවුස් ආයතනයෙන් සිදු වන සේවයමයි. මේ ආණ්ඩුව ආරක්ෂා කිරීම සඳහා හැම ප්‍රවෘත්තියක්ම විරූප කරලයි ප්‍රචාරය කරන්නේ. ගුවන් විදුලි ආයතනයෙන් අද සිදු වන්නේ කුමක්ද? බෞද්ධ රටක අබෞද්ධ පරිසරයක් රජයන දෙපාර්තමේන්තුවක් තිබෙනවා නම් ඒ ගුවන් විදුලි ආයතනයයි. බෞද්ධ රටක් හැටියට හඳුන්වන මේ රටේ මේ අබෞද්ධ ආයතන පවත්වාගෙන යෑම සඳහා රුපියල් තිස් ලක්ෂයක් පමණ වෙන් කරනවා. මේ ගුවන් විදුලි ආයතනයේ හැම අංශයකම නායකත්වය තැත්නම් ප්‍රධානත්වය උසුලන්නේ අබෞද්ධ නිලධාරියෙක් බව ඔබතුමා දන්නවාද? මෙය දෙපාර්තමේන්තුවක්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.]

වශයෙන් තිබියදී දෙපාර්තමේන්තු ප්‍රධානියා හා අංශ ප්‍රධානීන් වශයෙන් තැන් තැන්වල සිටි බෞද්ධ නිලධාරීන් රාශියක් ඒ තැන්වලින් අයින් කර දමා අද එහි හැම තැනකම අබෞද්ධ නිලධාරීන් රජයට බව එහි ගියෙන් බලා ගන්නට පුළුවන්. වෙන එකක් තබා පිරිත් සජ්ඣායනා බණකිම් ආදී බෞද්ධ වැඩ කටයුතු සඳහා සතියකට වෙන් කර තිබුණු කාලයත්, තැන්තම් පැය ගණනක් දැන් අඩු කර තිබෙනවා නේද? දැන් පිරිත් කියන්නේ මිනිස්සු නිදා ගන්නට පසුවයි; රාත්‍රී 10.30 සිට 11.30 දක්වා. මෙවැනි සියුම් උපක්‍රම මාර්ගයෙන් අබෞද්ධ පරිසරයකට ගුවන් විදුලි ආයතනය සම්පූර්ණයෙන්ම යට වී හමාරයි.

ගරු සභාපතිතුමනි, ප්‍රවෘත්ති ප්‍රචාරය සම්බන්ධව මාස දෙක තුනක සිට අලුත් කාල සටහනක් පටන් ගෙන තිබෙනවා. ඒ අනුව පැයෙන් පැයට ප්‍රවෘත්ති දැන ගන්නට පුළුවන්. ශීඝ්‍රී පාඨ කියනවා, තැන්තම් ප්‍රවෘත්ති කෙටියෙන් කියනවා, යනාදී වශයෙන් නොයෙක් ආකාරයෙන් පැයෙන් පැයට ප්‍රවෘත්ති ප්‍රචාරය කරනවා. ගරු සභාපතිතුමනි, දවසක් උදේ මා ගාල්ලේ සිට කොළඹට දුම්රියෙන් ගමන් කරද්දී ගාල්ලේ සිට කොළඹට එන යු. එන්. පී. මුදලාලි කෙනෙක් මට හමු වුණා. ඔහු මා සමග කීවා, එදා සවස 6 වන්නට කලින් ගාල්ලේ බරපතල වැදගත් සිද්ධියක් සිදු වෙනවාය කියා. එය කුමක්දැයි මා ඒ මුදලාලිගෙන් ඇසුවා. “මෙව්වර කල් ගාල්ලේ නගරාධිපති පදවිය පිළිබඳ කල බලයක් තිබුණා නොවැ? ඔය නගරාධිපති පදවිය පිළිබඳ ප්‍රශ්නය අද හැන්දෑ වන්නට පෙර විසඳා හමාර වෙනවා” යයි එවිට ඒ මුදලාලි කීවා. එවිට එය කරන්නේ කෙසේදැයි මා ප්‍රශ්න කළ විට, “පැරි මහත්තයා ඉල්ලා අස් වෙයි” යනු ඔහුගෙන් ලැබුණු පිළිතුරයි. දුම්රියෙන් බැස ගෙදර ගොස් හැන්දෑ කාලයේදී ගුවන් විදුලියට කන් දුන් විට අර ගාල්ලේ යු. එන්. පී. මුදලාලි කී කතන්දරය ගුවන් විදුලියෙන් ප්‍රචාරය වනු මට ඇසුණා.

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරාච්ඡේ. ආර්. ඉයාචාර්තන)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

කොයි වෙලාවේද?

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(තිල. ප්‍රින්ස් ගුණසේකර)

(Mr. Prins Gunasekera)

රු 9 ටත් ඒක ප්‍රචාරය වුණා. දවසට තුන් වරක්ම ප්‍රචාරය වුණා.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(කෙළරාච්ඡේ. ආර්. ඉයාචාර්තන)

(An hon. Member)

හිතල කියනවා.

අ. හා. 2.30

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(තිල. ප්‍රින්ස් ගුණසේකර)

(Mr. Prins Gunasekera)

නොදන්න උලච්චට කට ගහන්නේ නැතිව ඉන්න. “ගාල්ලේ නගරාධිපති ඉල්ලා අස් වුණා” යයි ගුවන් විදුලියෙන් තුන් වරක්ම ප්‍රචාරය වුණා. [බාධා කිරීමක්] ඔහු අස් වුණේත් නැහැ; අස් වන්නේත් නැහැ. ඒ ප්‍රවෘත්තිය වැරදි බව දැන ගත්තායින් පසුව—ගාල්ලේ බල පොරය පිළිබඳ ප්‍රවෘත්තිය වැරදි බව දැන ගත්තායින් පසුව—ඒ ගැන ගුවන් විදුලියෙන් ප්‍රචාරය කිරීම වටිනවා නේද? ගාල්ලේ බල පොරයක් තිබෙන බව ස්වදේශ කට යුතු පිළිබඳ ගරු ඇමතිතුමා කියනවා. ඒ පොරයේ එක පැත්තක ඉන්නේ බල පැටියෙක්ලු. එහෙම නම් අනෙක් පැත්තේ ඉන්නේ දඬෝරියෙක්. ඒ දඬෝරියගේ වුවමනාව පිටයි, ගුවන් විදුලියෙන් අර විධියේ ප්‍රචාරයක් කෙරුණේ. බල පැටියා අස් වූ බව ගුවන් විදුලියෙන් ප්‍රචාරය වුණේ දඬෝරියගේ වුවමනාව නිසයි. මහජන මුදලින් පාලනය වන ගුවන් විදුලිය එක්සත් ජාතික පක්ෂය පසු පස තිබෙන බල පොර විසඳන්නට ඉදිරිපත් වන්නේ ඇයි? [බාධා කිරීමක්]

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

වෛද්‍යාචාර්ය එම්. එච්. සද්ධාසේන
(අම්බලංගොඩ)

(வைத்திய கலாநிதி எம். எச். சத்தாசேன
—அம்பலாங்கொடை)

(Dr. M. H. Saddhasena—Ambalangoda)

මොනවද මේ කරන කථා? මේවා පාර්ලි
මේන්තුවේ කරන්නට වුවමනා කථාද?

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(திரு. பிறின்ஸ் குணசேக்கரா)

(Mr. Prins Gunasekera)

ගාල්ලේ ඇති විසඳා ගත නොහැකි දේශ
පාලන ප්‍රශ්න ගුවන් විදුලියෙන් විසඳා
ගන්නට උත්සාහ කළා. ප්‍රවෘත්ති පත්‍රයක
වැරදි වාර්තාවක් පළ වුණා නම්, අසුවල්
දවසේ පළ වූ අසුවල් වාර්තාව වැරදි බව
ඊළඟ දිනයක ඒ ප්‍රවෘත්ති පත්‍රයෙහි සඳ
හන් කරන බව ප්‍රවෘත්ති පත්‍රයක ටික
කලක් සේවය කළ කෙනකු වශයෙන් මා
දන්නවා. වාර්තාව නිවැරදි කර පළ කිරීම
ප්‍රවෘත්ති පත්‍රයක සිටින වුවත් ඒ වැරදි
ප්‍රචාරය නැවත නිවැරදි කිරීමක් ගුවන්
විදුලියෙන් නම් සිදු වුණේ නැහැ. ගාල්ලේ
නගරාධිපති ඉල්ලා අස් වුණත් අලුතෙන්
පත් වූ නගරාධිපති ගැන ගුවන් විදුලියෙන්
කිසිවක් ප්‍රචාරය වුණේ නැහැ. එහෙත්
ස්වදේශ ඇමතිතුමාත්, නගරාධිපති
තුමාත් අතර ඊට පසුව සිදු වුණු දේවල්
ගැන ප්‍රවෘත්ති පත්‍රවල නම් වාර්තා පළ
වුණා. පසුව ඇති වුණු බිරිමි ගුවන් විදුලි
යෙන් නම් ඇසුණේ නැහැ. මේ අන්දමට
නොමනා දේශපාලන ප්‍රයෝජන ගැනීම
සඳහා මේ ආයතනය යොදා තිබෙනවා. මහ
ජන මුදලින් පාලනය වන ආයතනයක්
මේ අන්දමට පෞද්ගලික දේශපාලන
ප්‍රයෝජන ගැනීම සඳහා වෙන් කිරීම නො
මනා වැඩක් බවයි, අප කියා සිටින්නේ.

මා ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර කීපයකට දොස් කීවා.
ඒ ප්‍රවෘත්ති ආයතන මගින් මගේ කථා
නිසි විධියට වාර්තා කරනැයි මට බලා
පොරොත්තු වන්නට බැහැ. ඒවා විරූප
කර වාහි කළත් මට ඒ ගැන පුදුම වත්
නටත් බැ. එහෙත්, මෙම ආයතනවල
සේවය කරමින් එක්තරා ජාතික යුතු
කමක් ඉටු කරන ලේඛක මහත්වරුන්
ගෙන් මා එක් ඉල්ලීමක් කරන්නට කැම
තියි. ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර මාර්ගයෙන් හෝ වේවා,

ගුවන් විදුලියෙන් හෝ වේවා, වෙනත්
ආකාරයක ප්‍රචාරක මාර්ගයකින් හෝ
වේවා, පුවත් ප්‍රචාරය කිරීම බල සම්පන්න
සමාජ පරිශෝධන මාර්ගයක් වශයෙන්
යොදා ගත හැකි මාධ්‍යයක්. මෙම ආයතන
අයිතිකාරයන්ගේ ධන ලෝභී ව්‍යාපාර
වලින් එකී උසස් මාධ්‍යය කෙලසන්නට
ඉඩ දෙන්න එපා.

එක් ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර ආයතනයකින්
නිකුත් වන එක් පත්තරයක් පමණක්
මට ආචම්බරයෙන් සඳහන් කරන්නට
පුළුවනි. ඒ “ලංකාදීපය” යි. එහි ආදි
කතෘවර භාෂා විශාරද, නිහතමානී,
ගුණවත් ජූලියස් ද ලැනරෝල් මහත්මයා
සමග කිට්ටු ආශ්‍රයෙහි සිටිමින් “ලංකාදීප”
පත්තරයේ ආරම්භක කටයුතු කරන්නට
මට අවස්ථාව ලැබුණා. ඒ පුවත්පත එදා
ගොඩ නගා ගත් ගෞරවය රැකගෙන
සෙසු පුවත්පත්වලටද ආදර්ශයක් දෙමින්
අද දක්වා පැවත එන බව මා සන්නෝෂ
යෙන් සඳහන් කරනවා. නොයෙකුත්
දූෂණයන් හා බලපෑම් නිසාත් තරඟකාරී
වාණිජ සමාජයක අධික ලාභ ලබා ගැනීමේ
බලවත් ආශාව නිසාත් පහත් රුචිකත්ව
යට තුඩු දෙන පුවත් ප්‍රචාරය කර හරින
අනෙක් පුවත්පත්වලින් මා ඉල්ලා සිටි
නවා, “ලංකාදීප” පත දෙස බලා ටිකක්
ආදර්ශ ගන්නා ලෙස.

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

“ලංකාදීප” ය පටන්ගත්තේ ජූලියස්
ද ලැනරෝල් මහත්මයා නොවෙයි. එතු
මාගේ සහෝදර වී. ඩී. ද ලැනරෝල් මහත්
මයා.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(திரு. பிறின்ஸ் குணசேக்கரா)

(Mr. Prins Gunasekera)

තමුත්තාත්සේ කොහොමද මට වඩා
හොදට දන්නේ?

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

මම දන්නවා තමුත්තාත්සෙට වැඩිය
හොදට.

விசேஷன பதன் கெடுபெற, 1969-70

பிரன்ஸ் குனசேகர மயா.

(திரு. பி.பின்ஸ் குணசேகரா)

(Mr. Prins Gunasekera)

மேனவடி நமீந்நாந்நேசே டுந்நே? ஸன டுந்ந மீநிஸி கெடெ கலி பான்த வுலமனாவந் நு. “லெகாடிப” பந்நரய படுந் ஸந் டிநவலெ ம ஸ்ரீஸிஃ டு லெ ரேலே மனந்மயா ஸமெ லீகி லுல கலா. லீலா நமீந்நாந்நேசே டுந்நேந் நு, ரீஸே பேரேஃடி மய பான்தி ஸ்ரீந் நமீந்நாந்நேசே பஃஃ கெநிந்நந ஸநேந் லீந்நேநா டுந்நேந் நு.

ஸரு ஸபாபநிநுமநி, லீந்நரு ஸிஸெ லேவகயகூ மீ ரடு ஸரு கரந பந் நர கரீநாவரயகூ லீஸா ஸ்ரீ கலிஸந் ஸடெந் கரமீந் மஸே கநாவ கெடெவர கரந்நி ம ஸடெந் கரநலா. “ஸப லுல கல ஸ்ரீந்நே லுலுமீ ஸந்நவந் ப்ரஸஸா லெந்நவந் நோவெஃ. ஸரீஸி கிநேந டே ஸப கல ஸ்ரீநு” ஸ்ரீந்நே லீ லேவகயா ப்ரகாஸ கலா. ஸ்ரீஸி நாயக காமரநுலு ம்ரீநிஃ மிஸநாந் ஸநிந் லீஸிஸு லீ கலிஸ மிஸுமலிந் மெம மன்தி மன்கலெ ஸிபிந லேவக மன்தி வரந்நி மநந் கர டி மஸே கநாவ ஸடெந் கரநலா:

மெலுலி மஸே லீந
வரு நுலு மிஸிஸு
கெ ஸரஸா லீஸ நவந்
கெ டிஸு கெரேந் பஸஸா

ஸருலு மிஸெ டு
பஸஸு மிஸெ டு நோவ
வரு நுலு மெ மெலே
ஸுமிலி ஸஸ லுல ரஸ டே

லீமேந், லீந் லீந்நேநாஸே லுலுமீ ஸந்நி ம ஸிஸு வேஸி லீஸேந்நி லீந் லீந்நேநா ப்ரஸஸா கரநுலி ஸந ஸாஸ வேந்நி ஸப நோஸேகந் ப்ரஸிந ஸந மெலிஃ விவேந நோகரந லெ நிஸிஸி ப்ரகாஸ கரமீந் ம ஸடெந் ஸந்நலா.

வி. டி. மலிங்கம் மயா. (உடுவி)

(திரு. வி. தர்மலிங்கம்—உடுவில்)

(Mr. V. Dharmalingam—Uduvil)

தலைவரவர்களே, இந்த விவாதத்திலே நான் பங்குபெறுவதற்கு எனக்குச் சில நிமிடங்கள் தந்துதவியமைக்காக முதற்கண் உங்களுக்கு

—கூரக ஸபா

எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் ஆரம்பிக்கப்பட்டதன் முக்கியமான ஒரு நோக்கம், ஓரளவிலே அந்த ஸ்தாபனம் சுதந்திரமாகவும் எந்தவிதமான கட்டுப்பாடும் இல்லாமலும் இயங்கவேண்டுமென்பதுதான். திறைசேரி விதிகளுக்கு அப்பால், அரசாங்கக் கட்டுப்பாடுகளுக்கு அப்பால் இயங்கினால்தான் அது ஓரளவிலே சுதந்திரமாக இயங்கும்; சுதந்திரமாக இயங்குகின்ற காரணத்தால் ஒலிபரப்பும் நிகழ்ச்சிகளும் திறமையாக ஒலிபரப்பப்படும்; எத்தனையோ விடயங்களிலே எந்தவிதமான பாரபட்சமுமின்றி இந்த ஸ்தாபனம் இயங்குமென்று நாம் எதிர்பார்த்தோம்.

எனக்கு முன் பேசிய கௌரவ தெவிநுவரப் பிரதிநிதி (திரு. ஆர். ஜே. ஜி. டி. மெல்) பேசும் பொழுது, சிங்கள ஒலிபரப்பு இன்று தரத்திலே மிகவும் குறைந்து, குன்றியிருப்பதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கிறதென்று சொன்னார். தமிழ் ஒலிபரப்பை நாம் பார்க்கின்ற பொழுது—ஒலிபரப்பப்படும் தமிழ் நிகழ்ச்சிகளை நாம் பார்க்கின்றபொழுது—சிங்கள நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்கிலும் மிகவும் கேவலமான நிலையிலே அவை இருப்பதை நாம் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. ஒரு நாளிலே நடக்கின்ற ஒலிபரப்பு நிகழ்ச்சிகளில் 70 சதவீதமானவை இசைத்தட்டு நிகழ்ச்சிகளாகத்தான் இருக்கின்றன. இசை வேண்டாமென்று நான் கூறவில்லை. அது தேவைதான். என்றாலும் எங்களுடைய கலைஞர்களுக்கு—எங்களுடைய வித்துவான்களுக்கு—இடமளிக்கவேண்டியது இந்தக் கூட்டுத்தாபனத்தின் மிக முக்கிய கடமையாகும். ஒருநாள் நிகழ்ச்சியிலே 70 சதவீதமானவை இசைத்தட்டு நிகழ்ச்சிகளாகவிருந்தால் எங்களுடைய வித்துவான்களுக்கும் கலைஞர்களுக்கும் எவ்வளவு இடம் கொடுக்கிறார்களென்பது இதிலிருந்து தெரிகிறது. இந்த நாட்டிலேயுள்ள இசைத் திறமைசாலிகளையும் கலைஞர்களையும் ஊக்குவித்து, அவர்களுக்குப் போதிய இடம் கொடுத்து, அவர்களுடைய கலையை வளர்க்கவேண்டுமென்பதுதான் இந்த ஸ்தாபனத்தினுடைய முக்கிய நோக்கமாக இருக்க வேண்டும். அதைவிட்டு விட்டு இன்றைக்கு இசைத்தட்டு நிகழ்ச்சிகளிலேதான் முக்கிய கவனத்தைச் செலுத்தி வருகிறார்கள். ஆகையினாலே நாம் இந்தக் கூட்டுத்தாபனத்தைக் கேட்டுக்கொள்வதென்னவென்றால் எங்கள் நாட்டிலேயுள்ள கலைஞர்

விசேஷப் பணம் கெட்டுப்போன, 1969-70

—கூடுதல் பணம்

களுக்கு—எங்கள் நாட்டிலேயுள்ள அறிஞர் களுக்கு—முக்கிய இடம் கொடுத்து அவர் களுக்கு இந்நிகழ்ச்சிகளிலே முதலிலே போதிய இடத்தை கொடுக்கவேண்டுமென்பது தான்.

உண்மையான திறமைசாலிகளுக்கு இக் கூட்டுத்தாபன நிகழ்ச்சிகளிலே இன்று இட மில்லாமலிருக்கிறது. இக்கூட்டுத்தாபன நிகழ்ச்சிகளிலே ஒருவர் இடம்பெற வேண்டு மென்றால், அந்தக்கூட்டுத்தாபன நிகழ்ச்சிகளை ஒழுங்குசெய்பவருடைய கண்ணுக்கு அவர் நல்லவராகத் தோற்றவேண்டும். அந்த நிகழ்ச்சி அதிபருக்கு ஒரு கலைஞரிடத்திலே சிறப்பான விருப்பமிருந்தால்தான் அவருக்கு அங்கே இடம் கிடைக்கிறது. இப்படியான பாகுபாட்டுக்கு இடம் கொடுக்காமல் எங்க ளுடைய கலைஞர்கள், தங்களுடைய கலையைத் திறமையான முறையிற் காட்டுவதற்கு இடம் கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

இன்று எத்தனையோ சிங்களக் கலைஞர் களுடைய சங்கீத நிகழ்ச்சிகள் இசைத் தட்டிலே அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு சிறந்த சிங்களக் கலைஞர் இருந்தால், அவ ருடைய பாட்டை முதலில் ரேப் றெகோட்டில் பதிவு செய்து அதனை கல்கத்தாவுக்கு அனுப்பி இசைத் தட்டிலே பதிவு செய்கிறார்கள். ஆனால் இப்படியான ஒரு வசதியை எந்த ஒரு தமிழ்க் கலைஞனுக்கும் இதுவரை இந்தக் கூட்டுத் தாபனம் கொடுக்கவில்லை. எதற்காக இந்தக் கூட்டுத்தாபனம் இப்படிப் பாரபட்சமாக நடக்கிறது என்று நான் கௌரவ உதவி அமைச்சரவர்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

டி. ஐ. 2.45

தேசிய நிகழ்ச்சி ஒன்று நடைபெறும் நேரத்தில் அதனை ஒலிபரப்புச்செய்ய வேண்டி யது கூட்டுத்தாபனத்தினுடைய கடமை யாகும். உதாரணமாக நல்லூர் கந்தசுவாமி கோவிலிலே திருவிழா நடைபெறும் பொழுது அல்லது கிழக்கு மாகாணத்திலே, மத்திய மாகாணத்திலேயுள்ள சில பெரிய ஆலயங் களில் திருவிழாக்கள் நடைபெறும் நேரங் களில் இந்தக் கூட்டுத்தாபனம் தாமாகவே அங்கு சென்று அவற்றை ஒலிபரப்ப ஒழுங்கு செய்ய வேண்டும். ஆனால் இப்பொழுது என்ன நடைபெறுகிறது? கோவில்களின் முதலாளி

கள் கூட்டுத்தாபனத்துக்கு வந்து வலிந்து கேட்டால்தான் அந்த நிகழ்ச்சிகளை ஒலிபரப்ப நடவடிக்கை எடுக்கிறார்களே தவிர, அது தங்களுடைய கடமை என நினைத்து ஒரு போதும் நிகழ்ச்சிகளை ஒலிபரப்ப ஒழுங்கு செய்வதில்லை. ஆதலால், வந்து கேட்கும்வரை தாமதியாமல், தாங்களாகவே, அப்படிச் செய் வது தங்களுடைய பொறுப்பு என்பதை உணர்ந்து நல்லூர் கந்தசுவாமி கோவிலின், அல்லது மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி கோவி லின், அல்லது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த மற்றைய கோவில்களின் நிகழ்ச்சிகளை ஒலி பரப்ப முன்வர வேண்டும். இலக்கையின் பல பகுதிகளிலும் பிரசித்திவாய்ந்த ஆலயங்கள் பல இருக்கின்றன. பல பகுதிகளில் தமிழ் நிகழ்ச்சிகள், கலை நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறு கின்றன. அவற்றையெல்லாம் ஒலிபரப்ப வேண்டியது இந்தக் கூட்டுத்தாபனத்தின் முக்கிய கடமையாகும் என்பதை வலியுறுத் திக் கூற விரும்புகிறேன். மற்றவர்கள் வந்து கேட்கும் வரை பார்த்துக் கொண்டிருக்க வேண்டியதில்லை. தாங்களாகவே உணர்ந்து, தங்கள் கடமையெனக் கருதி இதனைச் செய்ய வேண்டும்.

இன்று இந்த ஸ்தாபனத்திலே வேலை செய் கிற தமிழ் ஊழியர்கள் மிகவும் பாரபட்சமாக நடத்தப்படுகிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். எனக்கு முன் பேசிய கௌரவ தெவினுவரப் பிரதிநிதி, எத்தனையோ சிங்களக் கலைஞர்கள் இந்தத் தாபனத்திலிருந்து வெளியேறிவிட்டார்கள் என்று கூறினார். இன்று தமிழ் ஊழியர்களும் தமிழ்க் கலைஞர்களும் இந்த தாபனத்திலிருந்து வெளியேறாமல் இருப்பது அவர்களுக்கு வேறு இடம் இல்லை என்ற காரணத்தினாலேயே தவிர, இங்கே அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் மரியாதையால் அல்ல என்பதை இங்கே சொல்லிவைக்க ஆசைப்படுகிறேன். இந்தக் கூட்டுத்தாபனம் அங்கே வேலை செய்யும் ஊழியர்களையும் கலைஞர்களையும், அவர்கள் சிங்களவர்களாக இருந்தாலென்ன, தமிழர்களாக இருந்தா லென்ன எந்தவிதமான பாரபட்சமுமின்றி நடத்த வேண்டும்.

உலகத்திலே பல பகுதிகளிலுமுள்ள ஒலி பரப்பு ஸ்தாபனங்கள் கலைஞர்களை ஒப்பந்த அடிப்படையில்தான் வேலைக்கு வைத்திருக் கிறார்களே தவிர மாதச் சம்பள அடிப்படையில்தான் வைத்திருக்கவில்லை என்பதை எங்க

விசேஷ சபை கைப்பிட்டு, 1969-70

—கூடுக சபை

[பேரவை உறு.]

ஞாயக ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் அறி யும் என்று நம்புகிறேன். உதாரணமாக பின் னணி வாத்தியக்காரர் முதலியவர்களை வேறு ஒலிபரப்பு ஸ்தாபனங்கள் 5 வருட அல்லது 7 வருட ஒப்பந்த அடிப்படையிலேதான் வேலைக்கு அமர்த்தியிருக்கின்றனவே தவிர மாதச் சம்பள அடிப்படையில் அமர்த்த வில்லை. இக் கலைஞர்கள் மாதச் சம்பள அடிப் படையில் வேலை செய்வதனால் அவர்களுடைய உற்சாகமும் ஊக்கமும் குறைந்து விடுகிறது. புதிய பின்னணி வாத்தியகாரர்கள், வித்து வான்கள் முதலியவர்களுக்கு இடம் கிடைப் பதும் கடினமாக இருக்கிறது. ஆகையால், இனிமேலாவது பின்னணி வாத்தியக்காரர்கள், கலைஞர்கள் முதலியவர்களை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் வேலைக்கு அமர்த்தும் பொழுது அவர்களை ஒப்பந்த அடிப்படையில் குறிப்பிட்ட சில வருடங்களுக்கு என அமர்த் துவது நன்றாக இருக்கும்; இதனால் மற்றவர் களுக்கும் இடம் கொடுக்கச் சுலபமாக இருக் கும் என்பதைக் கூறிவைக்க விரும்புகிறேன்.

1967 ஆம் ஆண்டு அமைச்சர் அவர்கள் யாழ்ப்பாணம் வந்தபோது மாலைபோட்டு, மேளம் அடித்து அவரை வரவேற்று பரந்த னிலே ஒரு transmitting நிலையத்தை ஸ்தா பிக்க அத்திவாரக் கல் நாட்டப்பட்டது.

ஸ்ரீ ஸ்ரீ. ஸ்ரீமதாச

(கௌரவ ஆர். பிரேமதாச)

(The Hon. R. Premadasa)

அதைச் செய்யப் போகிறோம்.

பேரவை உறு.

(திரு. தர்மலிங்கம்)

(Mr. Dharmalingam)

எத்தனையோ ஆண்டுகளாகிவிட்டன. இந்த அத்திவாரக் கல், அத்திவாரக்கல்லாகவே இருக்கின்றது. எனக்கு முன்னர் பேசிய கௌரவ தெவினுவரப் பிரதிநிதி கூறினர், மாகோவில் transmitting station கட்டி முடிந்துவிட்டது, தென்னிலங்கையிலும் ஆரம் பிக்கப்பட்டு விட்டது என்று. ஆகையால், பரந்தன் transmitting station ஐயும் கூடிய சீக்கிரம் கட்டிமுடிக்க வேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நான் நினைக்கிறேன், இந்த ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்திலே நான்கு, ஐந்து அதிபர் கள்—Members of the directorate இருக்கிறார்கள்.

ஆனால், அந்தக் குழுவில் ஒரு தமிழனுக்காவது இடம் இல்லாத காரணத் தால்தான் தமிழ் நிகழ்ச்சிகளையும் தமிழிப் பகுதி நிர்வாகத்தையும் பொறுத்த வரையிலே இவ்வளவு குற்றம் குறைகள் இருக்கின்றன என்பதை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். ஆகையால், இந்தக் குறையைக் கூடிய விரைவிலே நிவிர்த்திசெய்ய வேண்டும். அடுத்த முறையாவது ஒரு தமிழனுக்கு இடம் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்தக் கூட்டுத்தாபனம் அமைக்கப்பட்ட நேரத்திலே அது எல்லாத் துறைகளிலும் பாரபட்சமில்லாமல் இயங்கும் என்று நாங்கள் கருதினோம். ஆனால், இந்த ஒலிபரப்பு நிகழ்ச்சிகள் அரசாங்கத்தின் பிரசாரமாகவே அமைந்திருக்கின்றன என்பதை நினைக்கும் போது கவலைப்படவேண்டியிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு ஸ்தாபனம் இந்த நாட்டுக்குச் சொந்தமான ஒரு ஸ்தாபனமாக இருக்க வேண்டும். அரசியலுக்கு அப்பால் இயங்க வேண்டும். அப்போதுதான் இந்த ஸ்தாபனம் சிறப்புற்று விளங்க முடியும். அது ஓர் அரசியல் ஸ்தாபனமாக இருக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கம் கருதினால் எல்லா அரசியல் கட்சிகளுக்கும் அதில் இடம் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும். கலாநிதி தகநாயக்க பிரதமராக இருந்தபொழுது நடந்த பொதுத் தேர்தலிலே எல்லா அரசியற் கட்சிகளுக்கும் ஒலிபரப்பு மூலம் பிரசாரம் செய்ய இடம் கொடுத்திருந்தார். ஆனால், தேர்தல் காலத்தில் மட்டும் அன்றி, ஒரு வாரத்துக்கு, அல்லது இரண்டு வாரங்களுக்கு ஒருமுறை எல்லா அரசியற் கட்சிகளும் ஒலிபரப்பு மூலம் தங்கள் கருத்தை மக்களுக்கு எடுத்துக்கூறக் கூடிய ஒரு வசதியைச் செய்து கொடுத்தால் மிகவும் நல்லதாக இருக்கும். தேர்தல் காலத்தில் இவ்விதம் செய்ய கலாநிதி தகநாயக்க இடம் கொடுத்திருப்பின் ஏன் அதைச் சாதாரண காலங்களிலும் செய்ய இடம் கொடுக்கக் கூடாது என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

தமிழரசுக் கட்சியைப் பொறுத்த வரையிலே இன்றுள்ள பத்திரிகைகளும், பிரசார சாதனங்களும் அதற்கு எதிராக இருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட ஓர் அரசியற் கட்சிக்கு தனது உண்மையான நிலையை மக்களுக்கு எடுத்துக்

—කාරක සහාය

கௌரவ தலைவர் அவர்களே, இறுதியாக இன்னுமொரு விடயத்தைப் பற்றிப் பேசினது உரையை முடித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதாவது தமிழ் சினிமாப் படங்களைப் பற்றிச் மிகவும் சுருக்கமாக எனது கருத்துக்களை இங்கு கூற விரும்புகிறேன். இன்று தென்னிந்தியாவிலிருந்துதான் நாம் தமிழ் சினிமாப் படங்களைத் தருவிக்கிறோம். இவ்விதமாக நாம் தருவிக்கும் தமிழ் சினிமாப்படங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் மும்மூன்று பிரதிகளை மட்டுமே அனுமதிக்க அரசாங்கம் உத்தரவு போட்டுள்ளது என்பதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். தென்னிந்தியாவிலிருந்து ஒரு தமிழ்ப் படத்தை இறக்குமதி செய்ய வேண்டும் என்றால் அப்படத்தின் மூன்று பிரதிகளை மட்டுமே அரசாங்கம் அனுமதிக்கின்றது. இப்படியாகத் தருவிக்கப்படும் மூன்று பிரதிகளில் ஒன்று கொழும்பிலும், மற்றொரு பிரதி யாழ்ப்பாணத்திலும் மூன்றாவது பிரதி மட்டக்களப்பிலுமாகத்தான் திரையிடப்பட முடியும். இலங்கையில் இன்னும் எத்தனையோ பகுதிகளில் தமிழ் பேசும் மக்கள் இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் தமிழ்ப் படங்களைப் பார்க்க வசதி செய்ய வேண்டியது அரசாங்கத்தின் பொறுப்பா இல்லையா என்று கேட்க விரும்பு

கிறேன். ஒரு தமிழ்ப்படத்தின் மூன்றே மூன்று பிரதிகளோடு இந்த நாட்டில் வாழும் தமிழ் பேசும் மக்கள் எல்லோருக்கும் தமிழ்ப் படக் காட்சிகளைக் காண்பிக்க முடியுமா என்று கேட்கவிரும்புகிறேன். மூன்று பிரதிகளுடன் இந்த நாட்டிலுள்ள தமிழ் பேசும் மக்கள் எல்லோருக்கும் தமிழ்ப்படங்களைக் காட்ட இன்று முடியாமல் இருக்கின்றது. ஆகவே தென்னிந்தியாவிலிருந்து தருவிக்கப்படும் தமிழ்ப் படங்களில் குறைந்தது ஆறு பிரதிகளையாவது பெற அரசாங்கம் வசதி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு எனது பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

શુદ્ધિ એવે ૩૫૦.

(திரு. துடாவ)

(Mr. Tudawe)

ගරු සභාපතිතුමනි, ප්‍රවෘත්ති හා ගුවන් විදුලි අමාත්‍යාංශය පිළිබඳව වචන ස්වල්පයක් කළා කරන්න මා අදහස් කරනවා. ගුවන් විදුලි සංස්ථාව ගැන කළා කරන විට එය ආණ්ඩුවේ ප්‍රචාරක යන්ත්‍රයක් බවට පත් වී ඇති බව මට පෙර කළා කළ මන්ත්‍රීතුමා සඳහන් කළා. එය ඇත්තක්. ගුවන් විදුලිය තමයි ආණ්ඩුවේ ප්‍රචාරක යන්ත්‍රය. කුමන ආණ්ඩුවක් බලයට පත් වුණත් ආණ්ඩුවේ ප්‍රචාරක කටයුතු ගෙන යාම සඳහා ගුවන් විදුලිය යොදා ගැනීම පුද්ගලයට කාරණයක් නොවෙයි.

ਭਗੁ ਰੰ. ਚੰਦ੍ਰ. ਸਿ. ਬੁਰ੍ਹਾਨੁਲੇ (ਪ੍ਰਤਿਪਤਿ,
ਭੁਮਿ)

(கௌரவ ஈ. எல். பி. ஹுரூல்ல—போக்கு
வரத்து அமைச்சர்)

(The Hon. E. L. B. Hurulle—Minister of Communications)

රුසියාව කොහොමද ?

ଭୂମି, ତେଣୁ ଭୟ.

(திரு. துடாவ)

(Mr. Tudawe)

රැසියාවෙන් එහෙම නමයි, ආණ්ඩුවේ කටයුතු ප්‍රචාරය කරනවා. මා කීවේත් ඒක නමයි. ලංකා ආණ්ඩුවත් තම වැඩ කටයුතු ගුවන් විදුලිය මගින් ප්‍රචාරය කරනවා. ඒ ගැන අපට දොස් කියන්න බැහැ. නමුත් වැරදි ප්‍රචාරයත් කරන එක ගැනයි අප විරුද්ධත්වය ප්‍රකාශ කරන්නේ. ආණ්ඩුවක් ජනතාව වෙනුවෙන් කරන සේවය ගැන ප්‍රචාරය කිරීමේ

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[තුඩාවේ මයා.]

වරදක් නැතත්, බොරු ප්‍රචාරයන් කර මින් මහජනතාව මුළු කරනවා නම්, බොරු ප්‍රචාරය කිරීම සඳහා ගුවන් විදුලිය ප්‍රයෝජනයට ගන්නවා නම් ඒ ගැනයි අපේ විරුද්ධත්වය ප්‍රකාශ කරන්නේ.

ගරු සභාපතිතුමනි, ගාල්ලේ නගරයේ පතිතුමාගේ අස්වීමක් ගැන ගුවන් විදුලිය මගින් බොරු ප්‍රචාරයක් කළාය කියා හබරදූව මන්ත්‍රීතුමා සඳහන් කළා. ඇත්ත වශයෙන්ම එතුමා නගරාපති ධුරයෙන් අස් වූයේ නැහැ. මෙය සම්පූර්ණයෙන්ම බොරු ප්‍රචාරයක්. එබඳු බොරු ප්‍රචාරයක් ගුවන් විදුලිය මගින් කළා නම් ඊට වග කිව යුත්තන් ගැන සොයා බැලීම ඇමති තුමාගේ යුතුකමක්. ගුවන් විදුලි සංස්ථාව මගින් ඒ අන්දමේ බොරු ප්‍රචාරය නොකිරීමට වග බලා ගන්න ඕනැ. ඒ වාගේම මෙම අසත්‍ය ප්‍රචාරය සැපයුවේ කවද, එය ප්‍රචාරය කළේ කොහොමද යනාදී කරුණු ගැන වහාම පරීක්ෂා කර බලන්න ඕනැ. ඒවා ගැන සොයා බලා මෙබඳු වැරදි නොකිරීමට පියවර ගන්න ඕනැ. එය ආණ්ඩුවක බලවත් යුතුකමක් බව මතක් කර දෙන්න කැමතියි. ඒ අතරම වගාව සම්බන්ධයෙන්ද බොරු ප්‍රචාරයන් නිතරම කරන බව පෙනී යනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, ආණ්ඩුවේ කට යුතුම ප්‍රචාරය කිරීමට ගුවන් විදුලිය යොදා ගැනීම ප්‍රමාණවත් නැහැ. ඒ කටයුත්තටම පමණක් සීමා කරන්නේ නැතුව මහ ජනතාවට අධ්‍යාපනයක් ලබාදීම වැනි වැදගත් කටයුතුවලටද ගුවන් විදුලිය යොදා ගන්න ඕනැ. අපට මතකයි, මේ ආණ්ඩුව පටන් ගත් මුල් අවදියේදීම මහ ජනතාවට පොරොන්දුවක් දුන්නා, රූප වාහිනී සේවය ලබා දෙනවාය කියා. රූප වාහිනිය මගින්, අධ්‍යාපනය, සදාචාරය, විද්‍යාව, ආදී හැම අංශයක් ගැනම අවබෝධයක්, දැනුමක් අප රට ජනතාවට ලබා දෙනවාය, එමගින් විශාල සේවයක් ඉටු කරනවාය කියා මේ රජය උදන් ඇනුවා. නමුත් ආණ්ඩුව අවසන් වන තුරුවත් රූපවාහිනී සේවය මහජනතාවට ලබා දෙන්න රජයට ප්‍රචවන් වුණේ නැහැ.

ආර්. එස්. පෙරේරා මයා. (කැලණිය)
(திரு. ஆர். எஸ். பெரேரா—களனி)
(Mr. R. S. Perera—Kelaniya)
වාහිනිය නම් තිබෙනවා, රූපේ නැහැ.

අ. හා. 3

තුඩාවේ මයා.
(திரு. துடாவை)
(Mr. Tudawe)

රූපවාහිනිය හෝ වේවා ගුවන් විදුලිය හෝ වේවා, මේ හැම ප්‍රචාරක අංශයක්ම ආණ්ඩුවේ ප්‍රචාරයන් කර ගෙන යාමට පමණක් සීමා කරන්නේ නැතුව ජනතාවට සේවයක් වන අන්දමට සංවිධානය කර ගැනීම ඉතාමත්ම අවශ්‍ය බව සඳහන් කරන්න ඕනැ. තමුත්තාත්තේ දන් නවා ඇති, අල්ලස් සම්බන්ධයෙන් විශාල උද්ඝෝෂණයක් පසුගිය දවස්වල තිබුණු බව. මේවා ගැන බණ කියා නවත්වන්න ප්‍රචවන්කමක් නැහැ; අල්ලස් දෙපාර්තමේන්තුව දැනට ගෙන යන ප්‍රචාරක කටයුතුවලින් පමණක්ම නවත්වන්න බැහැ. ජනතාවගේ යුතුකම් ගැන, ජනතාවගේ අයිතිවාසිකම් ගැන අවබෝධයක් ලබාදීම සඳහාත්, එබඳු ක්‍රියාවලට සම්බන්ධ වීමෙහි ඇති වරද පිළිබඳව අවබෝධයක් ලබාදීම සඳහාත් ගුවන් විදුලිය උපයෝගී කර ගන්න ඕනැ. එවිට තමයි, ගුවන් විදුලියෙන් ජනතාවට මෙහෙයක් ඉෂ්ට වුණාය කියා අපට ආචම්බර වන්න ප්‍රචවන් වන්නේ. ඒ වාගේම ජනතාවට ඇති නිදහස් අයිතිවාසිකම් ගැන හරියාකාර අවබෝධයක් ලබාදීමට ගුවන් විදුලිය ප්‍රයෝජනයට ගන්න ඕනැ.

ගරු සභාපතිතුමනි, ගුවන් විදුලි දෙපාර්තමේන්තුව සංස්ථාවක් හැටියට පරිවර්තනය කිරීමෙන් පසුව මහජනතාව බලාපොරොත්තු වුණු අන්දමට එයින් සේවයක් ඉටු නොවූ බව ගරු මන්ත්‍රී වරුන් කීප දෙනෙකුම සඳහන් කරන්න යෙදුණා. මට මතකයි, සංස්ථාවක් හැටියට සංවිධානය කළ අවස්ථාවේදී එයට “ලලනා සංස්ථාව” යනුවෙන් අලුත් නමක් පටබැඳුණු බව. සංස්ථාවක් බවට පරිවර්තනය කිරීමෙන් පසුව එහි සිටි සේවකයන් බොහෝ දෙනෙකු වෙනත් දෙපාර්තමේන්තුවලට මාරු වී යාමෙන් පසුව අලුතෙන් සංස්ථාවට බඳවා ගත්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

අයගෙන් වැඩි සංඛ්‍යාවක් කාන්තාවන් වූ නිසයි, එබඳු නමකින් සංස්ථාව හැඳින් වූයේ. ඒ නිසා මිට ලලනා සංස්ථාව යන අලුත් නම ඒ කාලයේ පටබැඳ තිබුණු බව මට මතකයි. ඒ දවස්වල මේ ආයතනයට කිව්වේ, ගුවන් විදුලි සංස්ථාව යන නම නොවෙයි; ලලනා සංස්ථාව යන නමයි. ලලනාවන් හෙවත් කාන්තාවන් ලංකා ගුවන් විදුලි සංස්ථාවේ සේවය සඳහා යොදා ගැනීම ගැන මගේ කිසිම විරුද්ධත්වයක් නැහැ. මා මෙසේ කියා සිටියේ කාන්තාවන් මේ ආයතනයේ සේවය කිරීම ගැන මගේ අප්‍රසාදයක් ප්‍රකාශ කරන්නට නොවෙයි. ඒ දවස්වල තිබුණු තත්ත්වයයි මා ප්‍රකාශ කෙළේ.

ගරු සභාපතිතුමනි, රටට සේවයක් කරන්නට පුළුවන් උදවිය—සාමාන්‍ය කලා, ශිල්ප, සංගීතය, සාහිත්‍යය, භාෂාව, ආදි විෂයයන් සම්බන්ධයෙන් දැනුමක් තේරුමක් ඇති උදවිය—කාන්තාවන් අතර ඕනෑ තරම් සිටින්නට පුළුවනි. එවැනි නිපුණත්වයක් ඇති කතූන් සේවය සඳහා යොදා ගැනීම ගැන විරුද්ධත්වය දක්වන කෙනෙක් නැහැ. එහෙත් මුලින් මා සඳහන් කළ විධියේ ප්‍රචාරයන් ගෙන් පෙන්නුම් කරන්නේ එවැනි උදවිය අත්හැර දමා රුමත් භාවයට පමණක් මුල් තැන ලබෙන ආකාරයට කාන්තාවන් පමණක් මේ ආයතනයට ගත්තාය කියන එකයි.

ගරු සභාපතිතුමනි, තමුන්තාත්සේ දැන නොගත්තත්, රටේ ජනතාව අතර අද මේ ආයතනය සම්බන්ධයෙන් විශාල කලකිරීමක් තිබෙනවා. මොනවා සම්බන්ධයෙන්ද ඒ? ලිමා අංශය, ග්‍රාමීය වැඩ සටහන් අංශය, විවිත්‍රාංග අංශය, නාට්‍ය අංශය, ආදි නොයෙක් නොයෙක් අංශවල නිපුණත්වයක් ඇති කලාකරුවන්ට ඔවුන්ගේ හැකියාවෙන් නියම ප්‍රයෝජනය භරියාකාර රටට දෙන්නට අවස්ථාවක් සලසා නැහැ. බොහෝ කලාකරුවන්ට තමන්ගේ නම් ආදිය ලැයිස්තුවල අඩංගු කර තිබෙන බව දැනගන්නට ලැබෙනවා. එහෙත් ඊට වඩා එහාට යමක් සිදු නොවන බව ඒ උදවියට කල් යන විට පෙනෙන්නට පටන් ගන්නවා. නම සටහන් කර තිබුණත් වැඩ සටහන්වලට

සහභාගි වන්නට අවස්ථාවක් බොහෝ දෙනාට නොලැබී යනවා. 1969 දී බඳවා ගන්නා ලද බොහොමයක් දෙනෙකුට එක අවස්ථාවක්වත් මෙනෙක් ලැබී නැති බවට දුක්ගැන්විල්ලක් අහන්නට ලැබෙනවා. වැඩ සටහන්වලට සහභාගි වන්නට ඉඩ ප්‍රස්තාව ලැබෙන්නේ බොහෝවිට නොයෙක් නොයෙක් කාරණා උඩයි. වැඩ වර්ජන විරෝධී සටන් පාඨ නැගූ, වැඩ වර්ජනයට එරෙහිව ප්‍රචාරක කටයුතු කරන්නට වෙහෙස මහන්සි වූ උදවියට, වැඩ කරදරයක් නැතිව වැඩ වැඩියෙන් වැඩ සටහන්වලට සහභාගි වන්නට අවස්ථාව සැලසී එනවායයි අපට දැනගන්නට ලැබී තිබෙනවා. මෙවැනි පක්ෂපාත වැඩ පිළිවෙළක් මේ සංස්ථාවේ තිබෙන බවට රාවයක් අද රටේ පවතිනවා. ඒ හැඟීම හැකි තාක් ඉක්මණින් නැති කර දමන්නට උත්සාහ කළ යුතුව තිබෙනවා. කලා කරුවන්ගෙන් ලැබිය හැකි සම්පූර්ණ ප්‍රයෝජනය ලබා ගන්නට නම් හැම කෙනෙකුටම අවස්ථාව දෙන්නට ඕනෑ. එකම විධියේ කටහඬවල්, එකම විධියේ වැඩ සටහන්, හැමදාම අහන්නට මිනිසුන් කොහෙත්ම කැමති නැහැ. විවිධත්වයක් ඇති වන අන්දමට වැඩ සටහන් සම්පාදනය කරන්නට ඕනෑ. උනන්දුවක් දක්වන, දක්ෂතාවක් තිබෙන හැම කෙනෙකුටම, ඒ සඳහා සහභාගි වන්නට අවස්ථාව සලසා දෙන්නට ඕනෑ. හැම දෙනාටම තමන්ගේ දක්ෂතාව පෙන්නන්නට ඉඩ කඩ ලැබෙන ආකාරයට වැඩ සටහන් වෙනස් කිරීම අවශ්‍ය බව සඳහන් කරන්නට මම කැමතියි.

ප්‍රචාරිත්‍ර අංශය ගැනත් කාරණා දෙකක් මතක් කරන්නට ඕනෑ. ප්‍රචාරිත්‍ර අංශය මගින් නිකුත් කරනු ලබන ප්‍රචාරිත්‍ර රාශියක් තිබෙනවා; ප්‍රකාශන රාශියක් තිබෙනවා. එයින් එකක් තමයි “සේසත”. ඇත්ත වශයෙන්ම “සේසත” න් කිසිම වැඩක් තිබෙනවාදැයි සිතා ගන්නට අමාරුයි. “සේසත” පත්‍රය සිනි ඔතන්නට දවටනයක් හැටියට නම් හොඳයි. ඊට වඩා හොඳක් එයින් ලැබෙනවාදැයි මට නම් කියන්නට අමාරුයි. එය අපට ලැබෙන්නේත් බොහොම කාලයක් ගත වෙලා බව කතාගොටුවෙන් සඳහන් කරන්නට සිදු වී තිබෙනවා. අගෝස්තු පළමුවැනිදා නිකුත්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[තුඩාවේ මයා.]

කළ “සේසත” පිටපත අපට ලැබෙන විට අගෝස්තු 15 වැනිදා වෙනවා. එහෙත් “සේසත” බොහොම ලාබෙට ලබා ගන්නට පුළුවනි, සුළු වෙළෙන්දන්ට. තොග පිටින් කඩවලට යන තත්ත්වයක් තිබෙනවා. දව ටන හැටියටයි වැඩි වශයෙන්ම “සේසත” කඩදාසි පාවිච්චියට ගන්නේ. මේවා මහ ජන මුදල් නොවෙයිද? ඒ නිසා විකුණා ගන්නට බැරි ප්‍රමාණයට, ජනයා අතර ප්‍රයෝජනවත් ලෙස බෙදා හරින්නට බැරි ප්‍රමාණයට, මේවා මුද්‍රණය කිරීමෙන් කිසිම වැඩක් වන්නේ නැහැ. කිසිම වැඩකට නැති, මහජනයා කියවන්නට කැමැත්තක් දක්වන්නේ නැති, මුද්‍රණයේ අලංකාර යක් පවා නැති, කොටින්ම කිසි වැදගැම්ම කට නැති පල් හැලිවලින් තමයි මෙය පිරි තිබෙන්නේ. ආණ්ඩුවේ ප්‍රචාරක කටයුතු සඳහා යම් යන්ත්‍රයක් තිබුණාට කමක් නැහැ. එහෙත් ඒවා වැඩ ගන්න විධියට, මහජනයාට ප්‍රයෝජනයක් ලැබෙන විධියට, රටින් පොදුවේ පිළිගන්න විධියෙන් තෝරා ඉදිරිපත් කිරීමයි අත්‍යවශ්‍ය.

ගරු සභාපතිතුමනි, ඊළඟට ප්‍රචාර්ති අංශය ගැනත් වචනයක් දෙකක් කියන්නට කැමතියි. ප්‍රචාර්ති පාලනය කිරීම සම්බන්ධයෙන් වැඩ පිළිවෙලක් ඇති කරන බවට මේ ආණ්ඩුව පොරොන්දුවක් දී තිබෙනවා. ඒක ඉතාම වැදගත් කටයුත්තක්. මේ රටේ සමහර ප්‍රචාර්ති පත්‍ර ගෙදරකට ගෙන යන්නට බැරි තරමේ අසහ්‍ය දේ වලින් පිරුණු ඒවායි.

ගරු ප්‍රේමදාස

(கௌரவ பிரேமதாச)

(The Hon. Premadasa)

“ඇත්ත” පත්තරේ.

තුඩාවේ මයා.

(திரு. துடாவ)

(Mr. Tudawe)

“ඇත්ත” පත්තරේ ඒ තරම් අසහ්‍ය දේවල් නැහැ. තමුන්නාන්සේලාට පහර වදින නිසා අසහ්‍ය හැටියට පෙනෙනවා. විශේෂයෙන්ම එක්සත් ජාතික පක්ෂය කරන අයුතු ක්‍රියා සම්බන්ධයෙන් “ඇත්ත” පත්‍රය දේශපාලන අංශයෙන් පහර ගසනවා. එහෙම තදින් පහර ගසන විට තමුන්නාන්සේලාට බොහොම අමා

රුයි. ඒකට කරන්නට දෙයක් නැහැ. ඒ වගේම ධනපති පත්‍ර එකතුවෙලා අපට පහර ගසනවා. ඒකටත් කරන්නට දෙයක් නැහැ. ප්‍රශ්නය ඒක නොවෙයි. මම කළා කරන්නෙ සදාචාර අංශය ගැනයි. මේ රටේ සමහර ප්‍රචාර්ති පත්‍රවල පළ වන පින්තූර හා ලිපි ඇත්ත වශයෙන්ම කියවීම් ශාලාවකට, පුස්තකාලයකට හෝ ගෙදරකට ගෙන යන්නට බැරි තත්ත්වයේ අසහ්‍ය ඒවා බව කියන්නට ඕනැ.

ගරු සභාපතිතුමනි, කෙනෙකු සමාජයේ යම්කිසිවෙකුට විෂ විකක් දුන්නොත් ඔහුට විරුද්ධව නඩුවක් දමනවා. එහෙත් ඒ විධියේ ප්‍රචාර්ති පාත්‍ර මුළු සමාජයටම විෂ පොවන නමුත් ඒවාට විරුද්ධව කට යුතු කරන්නට නීතියක් නැහැ. ඒ විධියේ නීතියක් තිබෙනවා නම් ප්‍රචාර්ති පත්‍ර කිහිපයකට විරුද්ධව නඩු පවරන්නට රජයට සිදු වෙනවා. මේ විධියේ තරක තත්ත්වයක් තිබෙන නිසා මුදල් හම්බ කර ගැනීමේ අපියෙන් කුණුහරාප පළ කර සමාජය දූෂණය කිරීමට ඇතැම් ප්‍රචාර්ති පත්‍ර ගෙන යන යම් යම් ව්‍යාපාර වැළැක්වීම සඳහා වහාම වැඩ පිළිවෙලක් යෙදීම ඉතාමත් අවශ්‍යව තිබෙනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, කිසි කරදරයක් නැතිව ධනපති පත්‍ර දියුණු කර ගැනීම සඳහා ඒ ආයතනවලට යන්ත්‍ර සූත්‍ර ආදිය ගෙන්වා ගන්නට ඉඩ ලැබෙනවා. එහෙත් අනික් පැත්තේ පත්‍රවලට ඒ පහසුකම් සලසන්නට මේ ආණ්ඩුව මැළි වීම ගැන අපි ප්‍රදුම වෙනවා. මේ ආණ්ඩුව හැම තිස්සේම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ගැනත් ප්‍රචාර්ති පත්‍ර නිදහස ගැනත් කළා කරන නමුත්, ඒ ප්‍රචාර්ති පත්‍ර නිදහස ගැන කළා කරන මේ උදවියම රජයේ ප්‍රතිපත්තිය අනුගමනය නොකරන ප්‍රචාර්ති පත්‍ර දියුණු කර ගැනීමට ඒ ආයතනවලට අවශ්‍ය යන්ත්‍රෝපකරණ ලබා ගැනීමට විනිමය පහසුකම් සලසන්නට ලැහැස්ති නැහැ. ඒ වගේම පත්‍ර බෙදා හැරීම සඳහාත් ධනපති පත්‍ර වලට දී තිබෙන සහන ඒ ප්‍රචාර්ති පත්‍ර වලටත් ලබා දෙන්න මේ ආණ්ඩුව ලැහැස්ති නැහැ. “ජනදින”, “ඇත්ත” වගේ පත්‍ර ලංගම බස් රථවලින් ගෙන යන්නට මේ ආණ්ඩුව තවමත් ඉඩ දෙන්නෙ නැහැ. මීට කලින්ත් මේ ගැන වරින් වර අපි සඳහන් කර තිබෙනවා. ප්‍රචාර්ති පත්‍ර නිදහස ගැන

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

කළා කරන මේ ආණ්ඩුව ක්‍රියා කරන්නේ ඒ විධියටයි. ධනපති ප්‍රවෘත්ති පත්‍රවලට සම්පූර්ණයෙන්ම මේ රට දූෂණය කරන්නට පමණක් නොවෙයි, රටේ මුදල් කොල්ලකා ගැනීමටත් අවස්ථාව සලසා දී තිබෙන අතර, අනිකුත් ප්‍රවෘත්ති පත්‍රවලට ඒවා දියුණු කර ගන්නට වුවමනා යන්ත්‍රෝපකරණ ගෙන්වා ගන්නටත් අවස්ථාව සලසා දෙන්නේ නැහැ. මුදල් ගෙවා ඒ පත්‍ර බෙදා හැරීමට මහජන මුදලින් පවත්වාගෙන යන ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයේ ඉඩකඩ සලසා දෙන්නෙත් නැහැ. මේවා සාධාරණදැයි මා අහන්නට කැමතියි. ගරු සභාපතිතුමනි, අද ගුවන් විදුලියේ තිබෙන මේ අසාධාරණ වැඩ පිළිවෙලත්, ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර මගින් ගෙන යන මේ අසාධාරණ වැඩ පිළිවෙලත්, වහාම වැළැක්වීමට විධිවිධාන යෙදීම අවශ්‍ය බව ප්‍රකාශ කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය මෙයින් නවත්වනවා.

ආර්. එස්. පෙරේරා මයා.

(තිල. ඡා. ග්. පෙරේරා)

(Mr. R. S. Perera)

ගරු සභාපතිතුමනි, මා දීර්ඝ කළාවක් කරන්නට අදහස් කරන්නේ නැහැ. පොඩි ආධාරයක් බලාපොරොත්තුවෙන් වචන ස්වල්පයක් කළා කිරීමටයි මා බලාපොරොත්තු වෙන්නේ. මාස හත අට කට කලින් ඇතට බොහොම ගුණ අවශ්‍ය දෙයක් ගැන ගුවන් විදුලි සංස්ථාවෙන් මුළු රටටම ප්‍රචාරයක් කළා. රාත්තල් දෙකකට හොණ්ඩර හතරක් අස්වැන්න ගෙන දෙන ලුහු වර්ගයක් ගැන ප්‍රචාරයක් කළා. සමහර අවස්ථාවලදී ලුහුවල මිල බෙහෙවින් ඉහළ යනවා. රාත්තලක මිල රු. 1.00, රු. 1.25, රු. 1.50 දක්වා ඉහළ යන අවස්ථා තිබෙනවා. දැන් නම් යාපනේ ලුහු කුණු වෙනවාය කියා ආරංචියි. ගරු සභාපතිතුමනි, මමත් ඔය නිවාඩු තිබෙන දිනවල වන්නේ පොඩි පොඩි ගොවිතැන් කරනවා. ගුවන් විදුලි සංස්ථාවෙන් මේ ලුහු වර්ගය ගැන ප්‍රචාරය කළ දා සිටම මා ඒ ලුහු වර්ගය සොයනවා. මා අද විශේෂයෙන්ම මේ අවස්ථාව ගත්තේ—ගුවන් විදුලි සංස්ථාවේ ප්‍රධාන තැනක් පෙනෙන්නට සිටිනවා—ලුහු රාත්තලක් මා වෙත එවන

ලෙස ඉල්ලීමක් කරන්නටයි. මෙනෙක් මට ලංකාවේ කොහෙත්වත් ඔය කියන වර්ගයේ—රාත්තල් දෙකකට හොණ්ඩර හතරක අස්වැන්න දෙන—ලුහු විකක් සොයා ගන්නට බැරි වුණා. ඔය ලුහු වර්ගයෙන් රාත්තලක් මට එව්වොත් මා ලොකු පරිශ්‍රමයක් ඒ වෙනුවෙන් යොදවන්නට ලැස්තියි. ඇයි ඒ ලුහු වර්ගය බෙදා නොහරින්නේ? එම නිසා උප ඇමතිතුමාත් ගුවන් විදුලි සංස්ථාවේ ලොකු මහත්මියන් සිටින මේ අවස්ථාවේ දී මා ඉල්ලීමක් කරනවා. වගාවට බොහොම ආධාර දෙන මේ රජයෙන් අගේට ප්‍රචාරය කළ ඒ ලුහු වර්ගයෙන් රාත්තලක් කරුණාකර මට එවන්න. මාසයක් ඇතුළත එවන්න. එතෙක් මා බිම සකස් කරන්නම්.

අ. හා. 3.15

වෛද්‍යාචාර්ය සද්ධාසේන

(තඤ්ඤානු කලාත්‍රිති ජාත්‍යන්තර)

(Dr. Saddhasena)

ගරු සභාපතිතුමනි, සුද්දො කීප දෙනෙක් කළා කළා. හබරාදුවේ සිංහල විරයාත් මාතර ගරු මන්ත්‍රිතුමාත් (තුඩාවේ මයා.) කළා කළා. ගුවන් විදුලියෙන් වගා ව්‍යාපාරය ගැන ප්‍රචාරය කිරීම, මහජනතාවට ඒ ව්‍යාපාරය ගැන දැනගන්නට සැලැස්වීම මොවුන්ට හිසරදයක් බව අප දන්නවා. අද ගෙන යන්නාවූ වගා ව්‍යාපාරය ගැනත් සංවර්ධන ව්‍යාපාරය ගැනත් කළා කිරීම වාමාංශික නායකයින්ටත් රුසියාවට කත් අදින රුසියන් කත්කාරයින්ටත් හිසරදයක් බව අප දන්නවා. ඇත්ත කියන බේරේ ගෙදර පත්‍ර හොඳ නැහැ. කුණු හරප කියන “ඇත්ත” පත්‍රය “ජනදින” ද මොකක් ද කියන පත්‍රය හොඳයි. රටේ සිදුවන යම් යම් කරුණු ගැන මහජනතාවට දැනගන්නට ලැබෙන්නේ ඔය විවේචනය කරන ප්‍රවෘත්ති පත්‍රවලින් පමණයි. ඇත්ත ප්‍රකාශ කරන බේරේ ගෙදර පත්‍ර හොඳ නැහැ. පව ඇද බාන අපේ ආවායයි එන්. එම්. පෙරේරා මහත්මියගේ පත්‍රය බොහොම හොඳයි. ලෝක විකාර මවා පා මහජනතාව නොමග යැවීමට ආධාර කරන “ඇත්ත” පත්‍රය හොඳයි. බේරේ ගෙදර පත්‍ර හොඳ නැහැ. සහෝදරවරුනි, [බාධාකිරීමක්] තමුන් නාත්සේලාගේ

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[වෛද්‍යාචාර්ය සද්ධාසේන]

භාෂාවෙන් ඒ කිව්වේ. ඒ ගැන සමා
වෙන්ත. ගරු මන්ත්‍රීවරුනි, මේක ප්‍රජා
තන්ත්‍රවාදී රජයක්. මේ කුඩා ප්‍රජාතන්ත්‍ර
වාදී රටේ මහජනතාවට එදිනෙදා ඇති
වත්තාවූ සිද්ධීන් ගැන දැනගන්නට
නිබෙන්නේ ඔය විවේචනය කරන
ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර මාර්ගයෙන් පමණයි.

මා තවත් කාරණයක් කියන්නට
සතුටුයි. මේ රටේ මහජනතාවගේ මුදලින්
කෙරෙන්නාවූ යම් ව්‍යාපාරයක් ගැන,
කරගෙන යන්නා වූ යම් ව්‍යාපාරයක්
ගැන ගුවන් විදුලියෙන් ප්‍රචාරය කිරීම
අපරාධයක් නොවෙයි. එක්සත් ජාතික
පක්ෂයේ ආණ්ඩුවක් යටතේ හෝ
වේවා තමුන් තාන්සේලාගේ ආණ්ඩුවක්
යටතේ හෝ වේවා ගුවන් විදුලියෙන්
එවැනි ප්‍රචාරයන් කළ යුතුයි. කුමන රජ
යක් තිබුණත් එවැනි ප්‍රචාරයන් ගෙන
යා යුතුයි. එවැනි ප්‍රචාරයක් ගෙන යෑම
ගැන දොස් පැවරීම අපරාධයක් නොවේ
ද? තමුන් තාන්සේලාගේ කාලයේ ගෙන
ගිය ප්‍රචාර ගැන මතකද? අතික් පැත්
තට ගියාම ඇති දොස් කියන්නේ? එම
නිසා සහෝදරවරුනි—ගරු මන්ත්‍රීවරුනි,
තමුන් තාන්සේලාගේ භාෂාවෙන් කථා
කරන්නට පුරුදු වෙන්නට ඕනෑ. ලගදීම
එනවා නොවැ; ආවාම දෙන්නම් පාර.
එකසිය පණස් ගණනක් වන අප මෙතැ
නට ඇවිත් කථා කරනවා. නමුත් මහ
ජනතාව අප කථා කරන්නේ මොනවාද
කියා දන්නේ නැහැ. මෙතැන සමහරුන්
පත්‍රයේ නම දමා ගන්නට, සිංහල විරසින්
වී පත්‍රයේ නම දමා ගන්නට කථා කර
නවා. අපි එවැනි කථා පවත්වන්නේ
නැහැ. ඇත්ත වශයෙන්ම මෙවැනි අවස්
ථාවකදී ගුවන් විදුලිය ගැනත් ප්‍රවෘත්ති
පත්‍ර ගැනත් එවැනි විවේචනයක් කිරීම
ඉතාම අවාසනාවන්ත සිද්ධියක් හැටියට
මා හඳුන්වනවා. සමහරු අද සිංහල
සුදනන් වී සිටිනවා. මෙහෙදී සිංහල;
උසාවියේදී ඉංග්‍රීසි. තවත් අය ඉන්නවා,
දවල්ට සිංහල; රූට දෙමළ. තමුන් තාන්
සේලා දන්නවා, ඒ කවිද කියා. එවැනි
තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙන අවස්ථාව
කදී මෙවැනි බොරු ප්‍රචාර ගෙන ගොස්
මේ රටේ ජනතාව නොමග යැවීමට තමුන්
තාන්සේලාගේ “ඇත්ත” පත්‍රයෙන්
සහ “ජනදින” පත්‍රයෙන් කොයිතරම්

උත්සාහ කළත් එය හරි නොයන බව
ඒකාන්තයි. එසේම ලබන වරත්
එක්සත් ජාතික පක්ෂය බලයට පත්
වන බවත් ඒකාන්ත බව ප්‍රකාශ කරමින්
මගේ වචන ස්වල්පය අවසාන කරනවා.

පී. බී. එම්. හේරත් මයා. (වලපනේ)
(திரு. ரி. பி. எம். ஹேரத்—வலப்பனை)
(Mr. T. B. M. Herath—Walapane)

ගරු සභාපතිතුමනි, ප්‍රවෘත්ති හා ගුවන්
විදුලි අමතෘංශය ගැන සාකච්ඡා කරන
මේ අවස්ථාවේදී මාද වචන ස්වල්පයක්
කථා කිරීමට අදහස් කරනවා. ශ්‍රී ලංකා
නිදහස් පක්ෂයේ රජය තියෙන කාලයේ
දී ගුවන් විදුලිය ආණ්ඩුවට පක්ෂව පොඩි
ප්‍රචාරයක් කළා නම් එසේ කළ හැම
අවස්ථාවකදීම ගුවන් විදුලිය මහජනයා
ගේ මුදල්වලින් පවත්වාගෙන යන
එකක් නිසා ආණ්ඩුවේ දේශපාලන
ප්‍රචාරය සඳහා එය යොදවා ගන්නට එපා
ය කියා ගරු අගමැතිතුමා සහ ගරු රාජ්‍ය
ඇමතිතුමා මේ පැත්තේ සිට ලොකු කල
බැගැනියක් කළා. එදා එසේ කථා කළ
මේ අය ගුවන් විදුලිය තමන්ගේ දේශ
පාලන ප්‍රයෝජනය සඳහා පමණක් නොව
ඊටත් වඩා පහත් අන්දමට පාවිච්චි කිරීම
ගැන අපේ කණගාටුව පළ කරන්නට
සිදු වී තිබෙනවා. සමහරවිට සම්පූර්ණ
අසත්‍ය දේ ගුවන් විදුලියෙන් ප්‍රචාරය
කරනවා.

එක්තරා ගොවි රජෙකු පිළිබඳ විස්තර
යක් ගුවන් විදුලියෙන් මාස ගණනක්
නිස්සේ ඉදිරිපත් කළා. අසවල් ගමේ
අසවල් තැනැත්තා අසවල් කුඹුරෙන්
අක්කරයකට වී බුසල් එකසිය ගණනක්
ලබා ගත්තාය කියමින් ඒ ගොවි රජා
සමග කරන සාකච්ඡාවක් ගුවන් විදුලි
යෙන් ප්‍රකාශයට පත් කළා. සාකච්ඡාවේදී
අහන ප්‍රශ්නවලට උත්තර දෙමින් ඒ
ගොවි රජා කිව්වේ මොනවද? ඒ බුසල්
එකසිය ගණනින් 60 ක් තමන්ගේ කැමට
සහ ලබන කන්නයේ වුවමනා සඳහා ඉතිරි
කර අනෙක් බුසල් 50 රජයේ සහතික මිළ
කුමය යටතේ විකුණා මුදල් ලබා ගත්තලි.
ඒ මුදල්වලින්, කාමර 5 කට අත්තිවාරම්
දමා එක කාමරයක පමණක් වැඩ අවසන්
කර තිබුණු ගෙයි, ඉතිරි කාමර හතරෙන්
වැඩ නිම කළාලි. තව මොනවාද කළේ

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

කියා ඇනුවම කිව්වා, සිංගර් මැෂින් එකකුත් ගත්තාය, රේඩියෝ එකකුත් ගත්තාය කියා. තමුන් තාන්සේලාගේ සහතික මිල ක්‍රමය යටතේ වි බ්‍රසල් 50 කට ලැබෙන්නේ රුපියල් 700 යයි. එම රුපියල් 700 න් ගෙවල් කාමර හතර කළු ගල්වලින් බැඳ, කපරුරු කර වහලට උළු සෙවිලි කළා; සිංගර් මැෂින් එකකුත් ගත්තා; රේඩියෝ සෙවි එකකුත් ගත්තා. සිංගර් මැෂින් එකක් රුපියල් 750 කට අඩුවෙන් ගන්නට තිබෙන්නේ කොහේද කියා මා ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා ගෙන් අහන්නට කැමතියි. මේ අංශය භාර ගරු ඇමතිතුමා නැති නිසා පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාගෙනුයි, අපට ඒක අහන්නට සිදු වී තිබෙන්නේ. රුපියල් 600 කට, 700 කට අඩුවෙන් ගුවන් විදුලි යන්ත්‍රයක් ගන්නට පුළුවන් කමක් ඇත්තෙන් නැහැ.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

මාස්පතා ගෙවන්නට ගන්න පුළුවන්.

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(திரு. ரி. பி. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

එහෙම නොවෙයි කිව්වේ. තමුන් තාන්සේලාට නොයෙක් විධියට තර්ක කරන්න පුළුවන්. ගෙවල් කාමර හතරේ වැඩ ඉවර කර උළු සෙවිලි කළා. සිංගර් මැෂින් එක අරගෙන ලමයින්ට දන්නලු. ඒ රුපියල් 700 න් ගුවන් විදුලි යන්ත්‍රයකුත් මිල දී ගත්තාලු. ඒ හැම එකක්ම මිල දී ගෙන තිබෙනවා මිසක්, කොටස් වශයෙන් ගෙවන්නට අරගෙන නැහැ.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

පරණ ඒවා ගන්න පුළුවනි.

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(திரு. ரி. பி. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

අළුත් ඒවා හොයා ගන්න බැරි අය පරණ ඒවා හොයන බව ඇත්ත. සමහර විට තමුන් තාන්සේලාගේ එහෙම සිද්ධ වෙන්න ඇති.

ගුවන් විදුලිය මෙවැනි බොරු ප්‍රචාර කරන්නේ ඇයි? මා සඳහන් කළ වැඩ තුනම රුපියල් 700 කින් කරන්න පුළුවන් ද? ගොවියෙක් වි බ්‍රසල් 50 ක් ඉතුරු කර රුපියල් 700 ක් හොයා ගත්තාය, එය ප්‍රයෝජනවත් වැඩවලට යෙදවූය කියනවා නම් එය වෙනම දෙයක්. එහෙත් අර වගේ බොරු ප්‍රචාරය කිරීම නිසා ඒ ගොවියා කළ වැඩයේ වටිනාකම, ඔහු ගත් උත්සාහයේ අගය පවා අඩු වෙනවා, නැති වෙනවා.

ජෝර්ජ් කොතලාවල මයා. (බණ්ඩාරගම)

(திரு. ஜோஜ் கொத்தலாவல்—பண்டாரகம)

(Mr. George Kotelawala—Bandaragama)

රුපියල් 700 කින්—[බාබාකිරිම]

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(திரு. ரி. பி. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

තමුන් තාන්සේලා රුපියල් 600 කින් ජීවත් වන්නේ කොහොමදැයි තමුන් තාන්සේම දන්නවා නොවැ? පෞද්ගලික ප්‍රශ්න ගැන කථා කරන්න ගියොත් වැඩය නරක් වෙනවා. මා කියන්නේ ගුවන් විදුලි ප්‍රචාරයක් ගැනයි. අවශ්‍ය වුණොත් වෙනත් වෙලාවක බණ්ඩාරගම ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ජෝර්ජ් කොතලාවල මයා.) ගැන කථා කරමු. මෙවැනි බොරු ප්‍රචාරය කිරීම ගැන අප විරුද්ධ වන බවත්, ඇත්ත ප්‍රචාරය කිරීම ගැන නම් කිසිම විරුද්ධත්වයක් නැති බවත් නැවතත් කියන්න කැමතියි.

පසුගිය වැඩ වර්ෂන සමයේදී ගුවන් විදුලිය මගින් විනාඩි පහෙන් පහට ප්‍රචාරය වුණේ “අප සංවර්ධනය කරනවා, උන් වර්ෂනය කරනවා” වැනි දේවලයි. එහෙත් වර්ෂනය කළ අයට පඩි වැඩි වුණා, වර්ධනය කළ අයට ස්තුතියක් ලැබුණා. ඒ, මැතිවරණයක් කිව්ව නිසාද? රජයේ වාසිය තකා යම් යම් වැරදි ප්‍රචාර ගුවන් විදුලිය මගින් විසුරුවා හැරීම වැරදියි. රජයේ සේවකයන් සනසන්නට තමුන් තාන්සේලා කොයි තරම් උත්සාහ කළත්, වර්ෂන සමයේදී ඔවුන්ට ගැසූ නින්දිත පහරවල් නිසා තමුන් තාන්සේලාගේ දේශපාලන වශයෙන් සැහෙන

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[පී. බී. එම්. හේරත් මහ.]

පාඩුවකට මුහුණ පත්වන සිදු වෙනවා. නියමිත සුදුසුකම් තැනී, නිසි අධ්‍යාපන යක් නොලැබූ දේශපාලන ගැත්තන් ගුවන් විදුලියට රිංගවාගෙන නොයෙකුත් ප්‍රචාර කරන බව අප දන්නවා. තමන් පාවිච්චි කරන වචනවල තේරුමවත් සමහර විට ඔවුන් දන්නේ නැහැ. ගුවන් විදුලියෙන් කෙරෙන සමහර ප්‍රචාරයන්ට පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා සවන් දුන් නොත්, පසුවදා සිට ඒවා ප්‍රචාරය කිරීම තහනම් කරන්න පුළුවනි. සමහර ප්‍රචාර බොරු ප්‍රවෘත්ති මත සකස් වුණු ඒවා නිසා, ඒවා ඊළඟ වතාවේ සිට ප්‍රචාරය නොකිරීමටත් සිදු වන අවස්ථා තිබෙනවා.

එපමණක් නොවෙයි. දෙමාපියන්ට හා දරුවන්ට එකට අහන්න බැරි තරම් අසහන, අශ්ලීල අර්ථ ගැබ් වුණු වචන පාවිච්චි කෙරෙන වැඩ සටහනක් ගුවන් විදුලියෙන් ප්‍රචාරය වෙනවා. ගුවන් විදුලියෙන් ප්‍රචාරය වන සමහර තාට්‍ය අම්මාටයි, දුවටයි, තාත්තාටයි, පුතාටයි එකට ඉඳගෙන අහන්න බැරි තරම් පහත් තත්ත්වයක ඒවා. මුවන් පැලැස්සේ බිතරමලියක් ගැන කියවෙන කුණුහරුප කථාවක් ගුවන් විදුලියෙන් ප්‍රචාරය වෙනවා. එය පොතක් වශයෙන් මුද්‍රණය කර විකුණන අතර, චිත්‍රපටියකට නඟා මහජනයාට ප්‍රදර්ශනයත් කරනවා. කුණු හරුප ප්‍රචාරය කොට යම් යම් අයට මුදල් හම්බ කර දීමට ගුවන් විදුලිය යොදා ගන්නවාට අප තරයේම විරුද්ධයි. ගුවන් විදුලිය තිබෙන්නේ ඒවාට නොවෙයි. ගුවන් විදුලිය රජයේ සංස්ථාවක්. එය පාවිච්චි කළ යුත්තේ ශිෂ්ට හා ශ්‍රේෂ්ඨ ආකාරයට මෙන්ම මධ්‍යස්ථ හා සාධාරණ අන්දමටයි.

මේ ගරු සභාව තුළ මන්ත්‍රීවරුන් කරන කථා ගුවන් විදුලිය ප්‍රචාරය කරන්නේ කොහොමද? විරෝධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රී වරුන් කළ කථා ගැන ප්‍රචාරය කරන්නේ අසුවල් මන්ත්‍රීතුමාත් කථා කළාය කියායි. එහෙත් ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් නම් නොකළ කථාත් ගුවන් විදුලියෙන් ප්‍රචාරය කරනවා. ගුවන් විදුලිය සාධාරණත්වය ඉෂ්ට කරන්නේ මෙහෙමද? මහජනයාට පහර ගහන්නද, අසහන හා අසහන ප්‍රචාර කරන්නද, ගුවන් විදුලිය තිබෙන්නේ? අනික් අනිත් එය ශීලාචාර

ප්‍රචාරක මධ්‍යස්ථානයක් වෙන්නට ඕනෑ; එය අපේ භාෂාව සංවර්ධනය කරන ප්‍රචාරක මධ්‍යස්ථානයක් වෙන්නට ඕනෑ; එය අපේ සාහිත්‍යය සහ සංස්කෘතිය උසස් තත්ත්වයට ගෙන එන්නට හැකි සංස්ථාවක් වෙන්නට ඕනෑ. එම අංග වලින් ගුවන් විදුලිය සම්පූර්ණද?

ගරු සභාපතිතුමනි, වෙළඳ අංශයෙන් කියන්නේ මොන අන්දමේ කුණුහරුපද? සල්ලි හම්බ වෙනවා නම් ඕනෑ කුණුහරුප යක් ප්‍රචාරය කරන්නට පුළුවනි. එම නිසා වෙළඳ සමාගමකට වුවමනා නම් වෙළඳ අංශය මගින් ඕනෑම කුණුහරුපයක් ප්‍රචාරය කරවිය හැකියි. මේකද වෙළඳ අංශයේ තත්ත්වය? ඇයි මෙම තත්ත්වය වෙනස් කරන්නට ක්‍රියා නොකරන්නේ? අපේ ගුවන් විදුලි සංස්ථාවෙන් කෙරෙන ප්‍රචාර ලෝකයේ වෙන කිසිම රටකට ඇහෙනවාද? අපේ ආණ්ඩුව තිබෙන කාලයේ සිටම අපි ඒ ගැන කියනවා. එදා ඔය පැත්තේ ඉඳගෙන ඒ ගැන කිව්වා. අද මේ පැත්තේ ඉඳගෙන ඒ ගැන කියනවා. මේ රටට විතරයි ඇහෙන්නේ. අපේ ගුවන් විදුලි සංස්ථාවෙහි ඉංග්‍රීසි අංශයෙන් කෙරෙන ප්‍රචාරවලටත් සිංහල අංශයෙන් කෙරෙන ප්‍රචාරවලටත් පිටස්තර රටවලට කන් දෙන්නට බැහැ. හැබැයි, දෙමළ අංශය නම් ටිකක් ඇහෙනවා. එම අංශයට විශේෂ සැලකිල්ලක් තිබෙනවා. අපි ඒක දන්නවා. අපට වුවමනා කරන්නේ ගුවන් විදුලියෙහි එම තත්ත්වය සකස් කරන්නටයි. ආණ්ඩු එනවා, යනවා. එහෙත් අද ගුවන් විදුලිය විහිළුවක් වෙලා. අද ගුවන් විදුලිය මහජනතාව භාර නොගන්න තත්ත්වයකට පත් වී තිබෙනවා. බොරු කීම නිසා, අසහන ප්‍රචාරයත් කිරීම නිසා, අද ගුවන් විදුලිය එම තත්ත්වයට පත්ව තිබෙනවා. ඉස්සර නම් තමුත්තාත්සේලා ගුවන් විදුලියෙන් යමක් ප්‍රචාරය කළ විට මහජනතාව එය පිළිගත්තා. එහෙත් අද නොපිළිගන්න තත්ත්වයකටයි පත්ව තිබෙන්නේ.

දැන් පැයෙන් පැයට ප්‍රවෘත්ති ප්‍රචාරය වෙනවා. ගරු සභාපතිතුමනි, අද අපේ ස්වදේශ කටයුතු භාර ගරු ඇමතිතුමා එදා 1960 අගමැති වශයෙන් සිටියදී “දේශ පාලන සටහන්” යන නමින් ගුවන් විදුලියෙන් ප්‍රචාරයක් කළා. අන්න ඒ වාගේ අද පැයෙන් පැයටත් ප්‍රවෘත්ති ප්‍රචාරය

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

වෙනවා. එම ප්‍රවෘත්තිවලින් කියන්නේ මොනවාද? සම්පූර්ණ බොරු. මගේ ආසනය පිළිබඳවත් ප්‍රවෘත්ති වශයක් ඊයෙ පෙරේදා ප්‍රචාරය කළා. ඒවා සම්පූර්ණ බොරු. එවැනි දේවල් එහි ඇති වුණේ නැහැ. මේවා වාර්තා කරන්නේ කවුද? මේවා වාර්තා කරන වාර්තාකාරයා ඉන්නේ කොහේද? නුවරඑළිය දිස්ත්‍රික්කයේ වාර්තාකාරයා පදිංචිව සිටින්නේ බදුලු දිස්ත්‍රික්කයේ වැලිමඩයි. වැලිමඩ සිටයි ඔහු වාර්තා කරන්නේ. අරෙහෙ ඉඳලා මොනවාහරි යම් කෙනෙක් ලියා යැව්වාම ඔහු ඒවා මෙහි එවනවා. මෙහෙත් අර අන්දමට ප්‍රචාරය කරනවා. රජයේ සංස්ථා වක් මගින් වගකීමක් ඇතුළු කරන ප්‍රවෘත්ති ප්‍රචාරයක තත්ත්වය එසේ විය යුතුද?

ගරු සභාපතිතුමනි, “ඇත්ත” පත්‍රය දේශපාලන පක්ෂයක පත්‍රයක්; “ජන දින” පත්‍රය දේශපාලන පක්ෂයක පත්‍රයක්; “දිනමිණ” පත්‍රය දේශපාලන පක්ෂයක පත්‍රයක්; “ලංකාදීප” පත්‍රය දේශපාලන පක්ෂයක පත්‍රයක්; “දවස” පත්‍රය දේශපාලන පක්ෂයක පත්‍රයක්. එවැනි දේශපාලන පත්‍රවලට ප්‍රථමනි, ඒ අයට වුවමනා දේවල් කියන්නට. එහෙත් රජයට අයිති ගුවන් විදුලි සංස්ථාවට එසේ ප්‍රචාරය කරන්නට ප්‍රථමත්කමක් ඇති වන්නේ නැහැ. එසේ කරන්නට තිබෙන අයිතිය කුමක්ද? මේවා පවත්වන්නේ මහජන මුදල්වලින් නේද? අර අන්දමට පුද්ගලික මුදල් යොදවා පවත්වාගෙන යන පත්‍ර මාර්ගයෙන් ඒ පිළිවෙලට ක්‍රියා කළාට, මහජන මුදල්වලින් පවත්වාගෙන යන ගුවන් විදුලියට එසේ කරන්නට ප්‍රථමත් ද? අම්බලංගොඩ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (වෛද්‍යා චාර්ය සද්ධාසේන) කීව්වා “ඇත්ත” පත්‍රයට එසේ කරන්නට ප්‍රථමත් නම් අපටත් ප්‍රථමත් බව. එතුමා දන්නේ නැහැ, මේක ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ගේ සභාවක් බව. එතුමා මෙහි කතා කරන්නේත් සභෝදර සභෝදරියනි යනුවෙන් ආමන්ත්‍රණය කරමිනුයි. ගරු කථානායකතුමාටත් සභෝදරයා කියනවා. සමාජවාදය පටන් ගත් දිනවලදී යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා) වැනි අය මහජනතාවට සභෝදර සභෝදරියනි යනුවෙන් ආයාචනා කළාද? උදේ සිට රෑ වන

ආමන්ත්‍රණය කරන විට, මේ උදවිය ගමක් ගානේ ගොස් මොනවාද කීව්වේ? සමහර විට අපේ කර්මාන්ත ඇමතිතුමා වුවත් ඒ දවස්වල එහෙම ආමන්ත්‍රණය කළා. “තමුත්තාත්සේලාගේ උදවිය සභෝදර සභෝදරියන් හඳුනන්නේ නැහැ; තාත්තාටත් සභෝදරයා කියනවා; අම්මාටත් සභෝදරියයයි කියනවා; මල්ලිටත් අයියාටත් සභෝදරයා කියනවා; ඒ අය ඔක්කෝටම සභෝදරයා කියනවා; ඒ අය අම්මා අප්පා හඳුනන්නේ නැහැ” යනුවෙනුයි එදා මේ උදවිය ගමක් ගානේ ගොස් විරුද්ධත්වය ප්‍රකාශ කරමින් කතා කළා. එහෙත් අද එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරයෙක් මේ ගරු සභාවට ඇවිල්ලා ගරු කථානායකතුමාටත් සභෝදරයා කියා කතා කරනවා. එසේ කතා කරන්නට තරම් තත්ත්වයකට දැන් තමුත්තාත්සේලා බැහැලා තියෙනවා. [බාධාකිරීමක්] මොනවායින් මොන පැත්තෙන් නැගලාද මා දන්නේ නැහැ.

අ. හා. 3.30

ගරු සභාපතිතුමනි, කරුණා කර මේ ගුවන් විදුලි ප්‍රචාරය කෙරෙහි මහජනතාවගේ විශ්වාසය ඇති වන පිළිවෙලට කටයුතු කරන්නායි මා ඉල්ලා සිටිනවා. “ලෝකෙන් උතුම් රට ලංකාවයි” යනුවෙන් දවසට කී සැරයක් කියනවාද? ලෝකයේ අතික් කාටවත් මේක ඇහෙන්නේ නැති නිසා හොඳයි. එසේ නැති නම් ලෝකෙන් උතුම් රට ලංකාව වන්නේ කෙසේද? මොන අතින්ද ලංකාව උතුම් වෙලා තියෙන්නේ? ලෝකෙන් උතුම් රට ලංකාවයයි අපිම කියා ගනිමු. ඒකට කමක් නැහැ. එහෙත් අපට තිබෙන්නට ඕනෑ නිවැරදි වැඩ පිළිවෙලක්. අපට තිබෙන්නට ඕනෑ නිවැරදි ක්‍රමයක්.

ගරු සභාපතිතුමනි, අපේ ගුවන් විදුලියෙහි යම් යම් ශාස්ත්‍රීය අංශ තිබෙන්නට ඕනෑ. දිනපතා රාත්‍රි 10 න් පසු ශාස්ත්‍රීය සංග්‍රහයක් තිබෙනවා. එතකොට යක්කු ගස් යන වෙලාවයි. කවුද රෑ 10 න් පසු ශාස්ත්‍රීය සංග්‍රහයකට කන් දෙන්නේ? මේ රටේ උසස් අධ්‍යාපනය ලබන කිසිම ළමයෙක් රෑ 10 න් පසු ශාස්ත්‍රීය සංග්‍රහය අසාගෙන සිටිනවාද? උදේ සිට රෑ වන

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[වි. බී. එම්. හේරත් මයා.]

තුරු කුණුහරුප කියලා රු 10 න් පසු නිදාගන්න යන වෙලාවට ශාස්ත්‍රීය සංග්‍රහය පටන් ගන්නවා. ශාස්ත්‍රීය සංග්‍රහයෙන් කියන්නේ මොනවාද? ඒක තේරුම් ගන්න කාටවත් බැහැ. ඒවා බොහෝම ඉහළ පංක්තියේ සංගීතඥයන් විසින් නොයෙක් ස්වර අනුසාරයෙන් කරනු ලබන ගායන සහ වාදනයි. මේවා සින් කාටවත් ප්‍රයෝජනයක් තිබෙනවාද? අපි ගුවන් විදුලියත් සමග කිසිම තරහක් නැහැ. එහෙත් ගුවන් විදුලි ප්‍රචාරය මේ රටේ මහජනතාවට ප්‍රයෝජනවත් ආකාරයට සකස් වෙන්න ඕනැ. අධ්‍යාපනයට විශේෂ සේවයක් කරන්න පුළුවන් ගුවන් විදුලියෙන්. ගුවන් විදුලියෙන් එවැනි සේවයක් කරනවාද? මා අහනවා එම ප්‍රශ්නය. හැබැයි, ලමයින් පාසල් ගිය වෙලාවට නම් තිබෙනවා, පාසල් ගුවන් විදුලි සේවයක්. ඒ වෙලාවට ලමයින් පාසලේ. පාසල්වල ගුවන් විදුලි යන්ත්‍රයක් නැහැ. උදේ 9 ට 10 ට පමණ තැන් නම් දවල් 1 ට 2 ට පමණ තමයි පාසල් ගුවන් විදුලි සේවය තිබෙන්නේ. එතකොට ලමයින් නැහැ. ඒක ද ගුවන් විදුලියෙන් අධ්‍යාපනයට කරන සේවය? ඉතාම වැදගත් සේවයක් අධ්‍යාපනයට කරන්න පුළුවනි. වෙන රටවල ගුවන් විදුලියෙන් අධ්‍යාපනයට බොහෝම වැදගත් සේවාවක් කරනවා. එහෙත් අපේ රටේ ගුවන් විදුලියට ඒක කරන්න පුළුවන්කමක් නැහැ.

ප්‍රචාරික සේවයෙන් දෙන ශ්‍රී ලංකා පත්‍රය දැන් නැහැ. ඒ වෙනුවට දැන් තිබෙන්නේ “සේසත” යි. නම මොකක් වුණත් වැඩක් තිබෙනවාද පත්‍රය ලැබෙන්නෙ නැත් නම්? මට මන්ත්‍රීවරයකු හැටියට පත්‍රය ලැබෙන්නේ එය පළ වී මාස කීපයකට පසුවයි. දැන් ලීන් මුද්‍රණය කරනවා. තමුත්තාත්සේලාගේ ප්‍රචාරික දෙපාර්තමේන්තුවට මම ලියා යැව්වා, මට මගේ 1969 ලීන් කොටස දෙන්නය කියා. නමුත් තවමත් හම්බ වුණේ නැහැ. අද වන තුරු හම්බ වුණේ නැහැ. මන්ත්‍රීතුමාට මෙපමණ තිබෙනවාය, ගෙන යන්නය කියා ලියුමක් නම් එවා තිබුණා. ඒක එවන්නය කියා ලියා යැවීම පිළිතුරු එවා තිබුණා මුද්‍රණය කරපුවා අවසානය කියා. ඊට පසුවත් ලියා ඉල්ලූ තමුත්තාත්සේලාගේ

නැත යන පිළිතුරයි ලැබුණේ. මන්ත්‍රීවරයකුට කොටසක් වෙන් කළාය කියා ලියා එව්වා නම් කොහොමද සහාපතිතුමනි, ඒ කොටස ඉවර වෙන්නේ? මොකද ප්‍රචාරික දෙපාර්තමේන්තුව ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන්ට එක හැන්දකිනුත්, විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරුන්ට තවත් හැන්දකිනුත් බෙදන්නේ?

ඒ වාගේම ප්‍රචාරික දෙපාර්තමේන්තුවට පස්සා දොරෙනුත් මිනිසුන්ට එන්න පුළුවන්. අගමැතිතුමාගේ ප්‍රචාරික නිල ධාරියා ආවෙ කොහෙන්ද? ඉල්ලුම්පත්‍ර කැඳවලද ඔහු තෝරාගන්නේ? කොහෙන්ද ඔහු ආවෙ කියා මා ප්‍රචාරික උප ඇමති තුමාගෙන් අහනවා. පස්ස දොරෙන් මිනිසුන් ගන්න එකද ප්‍රතිපත්තිය? මෙවැනි උසස් තනතුරකට පත් වීම සඳහා මේ රටේ සිටින උගතුන්ට අවස්ථාවක් ලැබෙන සේ ඒ සඳහා තරඟ විභාගයක් පවත්වන්න ඕනැ නොවේද? අඩුම ගණනේ සම්මුඛ පරීක්ෂණයක්වත් පවත්වා තෝරාගන්න ඕනැ නොවේද? කිසිම විභාගයක් පරීක්ෂණයක් නැතුව ඒ තැනැත්තා පත් කරගන්නට ඔහුගේ ඇති සුදුසුකම් මොනවාද? ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයෙන් කඩාගෙන ගිය එක සුදුසුකමක්ද? රත්නපුරේ තරඟ කරන්නට ගොස් ඇපෙන් නැති කරගෙන ආ එක සුදුසුකමක්ද? වෙන කාටවත් ඉල්ලුම් පත්‍ර දමන්නටවත් ඉඩක් නොදී උත්තාහේම පත් කෙළේ මොන සුදුසුකම් උඩද?

ශ්‍රී මන්ත්‍රීවරයෙක්
(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)
(An hon. Member)
වෙනත් සුදුසුකම් තිබෙනවා.

වි. බී. එම්. හේරත් මයා.
(திரு. வி. பி. எம். ஹேரத்)
(Mr. T. B. M. Herath)

වෙන හුඟක් සුදුසුකම් ඇති. කෙසේ වෙතත් මගේ කාලය අවසන් වී ඇති නිසා මා අවසාන වශයෙන් කියන්නේ, මේ විධියේ දූෂණවලින් පිරී ඇති ගුවන් විදුලි අංශයක් අපට වුවමනා නැති බවයි. හැබැයි අපි එකක් කියනවා. තමුත්තාත්සේලා ඔය පැත්තේ ඉන්න තුරු හොඳයි. අපි කවදා හෝ ආ දිනට ඔය දූෂණ සම්පූර්ණයෙන්ම සොයා බලා ඔය දූෂණවලට විරුද්ධව කළ හැකි හැම දෙයක්ම කරන්න

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

නව ලැහැස්ති බව මා ප්‍රකාශ කරනවා. [බාධාකිරීම්] ඔව්, පහු වුණාට කමක් නැහැ. නමුත් නාන්ද්‍යෝගී හිතනවා ඇති සල්ලිවල මාර්ගයෙන් අපට එන්න නොදෙන්න. නමුත් සල්ලි නොවෙයි ආණ්ඩු හදන්නේ, කතිරය බව මතක තියා ගන්න. [බාධාකිරීම්] මම නමුත් නාන්ද්‍යෝගී කිසිම පහරක් ගහන්නේ නැහැ. නමුත් නාන්ද්‍යෝගී වඩා දැනුම් තේරුම් ඇති උප ඇමති වරයකුටයි මා කරුණු ඉදිරිපත් කෙළේ, උන්නාහේ සාධාරණව කල්පනා කරන නිසා. උසාවියේ මන්ත්‍රීතුමාට ආයුබෝවන් කියමින් මගේ කථාව අවසන් කරනවා.

වී. බී. තෙනෙකෝන් මයා. (දඹුල්ල)

(திரு. ரீ. பி. தென்னகோன்—தம்புள்ளை)

(Mr. T. B. Tennekoon—Dambulla)

සභාපතිතුමනි, වචන දෙක තුනක් පමණයි මට කියන්න තිබෙන්නේ. අද ගුවන් විදුලිය අයුතු අන්දමට යොදවා තිබෙනවාය කියන එක සත්‍යයක් බව අප පිළිගන්න වා. එසේ පිළිගන්න අතරම ඒ තත්ත්වය නැති කරන්නත් කොහෙත්ම ප්‍රච්චන් කමක් නැහැ. අයුතු අන්දමින් ගුවන් විදුලිය පවත්වාගෙන යන්නට එපාය කිව්වොත් ඒවා වැඩි වැඩියෙන් කරාවි. එහෙත් මට මෙහිදී කියන්න සිදුවී තිබෙන්නේ විශේෂයෙන් වැටී සිටින පිරිසක් වූ උඩ රට මිනිසුන්ට ඉතාමත් නිව පහත් අන්දමට මෙම ගුවන් විදුලියෙන් පහර ගහගෙන යන බවයි. ඒ පහර ගැසීමේ අංගයක් තමයි, පසුගිය ජූනි මස 20 වෙනිදා ගුවන් විදුලියෙන් ප්‍රචාරය වුණ දඳුබණ්ඩා කියන විහිලුවත්.

උඩරට සිටින ඉතාමත් උසස් සාහිත්‍ය ධරයක් හා ග්‍රන්ථ කර්තෘවරයෙක් වන සුප්‍රසිද්ධ එච්. එම්. සෝමරත්න මහතා විසින් මේ සම්බන්ධයෙන් ලිපියක් එවා තිබෙනවා. ඔහු පොත් ගණනාවක්ම ලියා තිබෙන මහත්මයෙක්. ගලගෙදර ආසනයේ උඩරට ගමක වාසය කරන මහත්මයෙකුයි ඒ. ඒ මහත්මයා එවා තිබෙන ලියුම මේ ආකාරයි :

“1969 ජූලි මස 23 වැනි දින, ඉඩමේගම, වැරැල්ලගම.

ප්‍රිය මන්ත්‍රීතුමනි,

ගුවන් විදුලියේ දඳුබණ්ඩා

මේ මස 20 වැනි දින පස්වරු 8.30 සිට 9.00 දක්වා ගුවන් විදුලි සංස්ථාවේ සිංහලාංශය විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද පදපෙරලි වැඩ සටහනේ කථා ශීර්ෂ උඩරටියන්ට ගසන ලද කම්මුල් පහරකි. මෙහිදී ජී. ටී. වික්‍රමසිංහ නම් පුද්ගලයෙක් දඳුබණ්ඩා කෙනෙකු හා මැණිකේ කෙනෙකු පිළිබඳ නින්දිත කථාවක් කියා පැයේය. තරඹන්නන් පිරිසක් ඉදිරියේ කරන ලද මේ අපහාසය හා උපහාසය මහජන මුදලින් නඩත්තු කරනු ලබන සංස්ථාවකට කිසිසේත් තරම් නොවේ. මේ කථාව ඉදිරිපත් කැරුනු අවස්ථාවේ තරඹන්නන්ගෙන් නැගුනු මහ හිතාව ම මෙහි තත්ත්වය කියා පායි. මේ සම්බන්ධයෙන් මේ වැඩ සටහනට සහභාගි වූ පාලිත පෙරේරා, ජේ. එච්. ජයවර්ධන, ජී. ටී. වික්‍රමසිංහ යන නිදෙනා වගකිව යුතුය.

මෙබඳු අපහාස හා උපහාස මගින් මින් මතු උඩ රටියන්ගේ සිත් වේදනා නොකරන පිණිස පාර්ලිමේන්තුවේදී මේ ගැන ප්‍රශ්න කිරීම, ගුවන් විදුලිය හාර ඇමති ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මහතාට මේ ගැන සැල කිරීම වැනි සුදුසු ක්‍රියා මාර්ගයක් ගත හොත් මැනවි. ස්තූතියි.

මෙයට,

අවංක,

එච්. එම්. සෝමරත්න.”

මේ සෝමරත්න මහතා උඩරට කවුරුත් හොඳට දන්නා මහත්මයෙක්. ගරු සභා පතිතුමනි, මේ අන්දමේ බොහොම පහත් කටයුතු සිදු වෙනවා.

තවත් කාරණයක් කියන්න තිබෙනවා. මා මේ වර නුවර පෙරහැර බලන්න ගියේ නැහැ. නමුත් මේ නුවර පෙරහැර ගැන තොරතුරු ගුවන් විදුලියෙන් අසාගෙන සිටියා, කවදාවත් අපි මේ පෙරහැර ගැන ඇසූ නැති අන්දමේ දේවල්, විස්තර අපට මේ වර ගුවන් විදුලියෙන් අහන්න ලැබුණා. “කතරගම කරඬුව මේ ලගට එනවා”, “නාථ දේවාලයේ දිය වඩන නිලමේ ඔන්න එනවා” කියනවා. හැම නැටුමකටම හැම අඩවිවකටම, “ඔන්න කස්තිරමක් අල්ලනවාය” ය කියනවා. ඔන්න ඔය විධියට ඒ ප්‍රදේශ වාසීන් හැටියට අපි කවදාවත් ඇසූ නැති අන්දමේ වචන ගුවන් විදුලියෙන් අහන්න ලැබුණා. ඇයි මේ විධියට මේවා නොතෝරෙන මිනිසුන් මේවාට යොදවන්නේ කියා ගරු උප ඇමතිතුමාගෙන් මා දැන ගන්න කැමතියි.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[වී. ඩී. තෙත්තකෝන් මයා.]

ඉන මත් පොරාණික ඉතිහාසයක් තිබෙන මෙවැනි පෙරහැරවල් ගැන කියන විට ඒ ස්ථානවලට ගැලපෙන අන්දමේ වචන පාවිච්චි කිරීමට නොදන්නා අය ඇති මේවාට යොදවන්නේ? ඒවා ගැන තේරුමක් තිබෙන සුදුස්සන් සෙයා ගන්න බැරිද? ඔන්න ඔය කාරණා පිකයි මට ඉදිරිපත් කරන්න තිබෙන්නෙ.

ගරු සභාපතිතුමනි, මා ඔබතුමාට කිව්වේ මට විනාඩි 2 ක කාලයක් අවශ්‍ය බවයි. ඊට වැඩියෙන් කාලය ගත කරන්න මා සූදානම් නැහැ. මේ කරුණු සුළු වුණත් ඒවා ගැන කල්පනා කර බලන ලෙස මා ගරු උප ඇමතිතුමාට කියා සිටින්න කැමතියි.

ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. லெஸ்லி குணவர்தன)

(Mr. Leslie Goonewardene)

ගරු සභාපතිතුමනි, එක් කාරණයක් පමණක් මට ඉදිරිපත් කරන්න තිබෙනවා. මේ ගුවන් විදුලි ප්‍රචාරයන් සම්බන්ධයෙන් විරුද්ධ පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් කිහිප දෙනෙක්ම විරුද්ධත්වය ප්‍රකාශ කළේ, ආණ්ඩුව ප්‍රචාරය කිරීමටත් වඩා බොරු ප්‍රචාරය කිරීම ගැනයි. මේ ගුවන් විදුලි යෙන් හුඟක් බොරු කියනවා. අසු වෙන බොරු මේ විධියට කියන්න හේතුව මොකක්ද කියා මා අසන්න කැමතියි. මා ඒ ප්‍රශ්නයට පිළිතුරක් ලබා ගන්න කැමතියි. මේ බොරු ප්‍රචාරය වැළැක්වීමට ක්‍රමයක් ඇති කරන්නේ නැතිද කියා දැන ගන්නත් කැමතියි. එහෙම නැත්නම් මේ බොරු කියන්නේ කවුරුත් විසින්ද කියා සෙයා බැලීමට පරීක්ෂණයක් පවත්වනවාද? විශේෂයෙන්ම එක් කාරණයක් පමණක් මා ඉදිරිපත් කරනවා. බොරු කිව්වාය කියා අපි කියන විට ආණ්ඩු පක්ෂයේ අය කියනවා, නැහැ එය ඇත්ත, කියා. එහෙත් මා දැන් ඉදිරිපත් කරන්නට බලාපොරොත්තු වන්නේ රජය විසින්ම බොරු වක්‍ය කියා පිළිගත් කරුණක් ගැනයි. ගුවන් විදුලියෙන් කියන ලද බොරුවක් සම්බන්ධව මේ ගරු සභාවේදී මා විසින් ප්‍රශ්නයක් අසනු ලබ එයට ලබා ගත් පිළිතුර අනුවයි එම කාරණය මා ඉදිරිපත් කරන්නේ.

පසුගිය කාලයේ තිබුණු රජයේ සේවක සිත්ගේ මහා වැඩ වර්ජනය පවතිද්දී එයට රජයේ මුද්‍රණාලයේ සේවකයින් සහභාගි වුණාට පසුව ගුවන් විදුලියෙන් ප්‍රචාරයක් කළා ඔවුන් ස්ථිරයික් එකට සහභාගි වුණේ නිකම්ම නොවෙයි මුද්‍රණාලයේ තිබුණු යන්ත්‍ර කඩා බිඳ දැමීමෙන් පසුවයි කියා. එහි තිබුණු යන්ත්‍රවලට රුපියල් ලක්ෂ ගණනක අලාභ හානි කරන්නට යෙදුණාය කියා ගුවන් විදුලියෙන් ප්‍රචාරය කළා. එය බලපිටියේ අතුරු මැතිවරණය පැවති කාලය නිසා විශේෂයෙන් බොරුවක් කියන්නට අදහස් කළාද කියා මා දන්නේ නැහැ. එය බොරු වක්‍ය කියා කවදවත්ම ගුවන් විදුලියෙන් කිව්වේ නැහැ. එහෙත් මේ ගරු සභාවේදී ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමාගෙන් ඒ ගැන ප්‍රශ්නයක් අසා එතුමාගෙන් එයට පිළිතුරු ලබා ගැනීමෙන් පසු එය බොරුවක් බව ඔප්පු කරන්නට පුළුවන් වුණා. මා ඇසූ ප්‍රශ්නය හා ලැබුණු පිළිතුර මෙන්න:

“ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.

එසේ නම් කම්කරුවන් රජයේ මුද්‍රණාලයේ දේපලවලට ලක්ෂ ගණනක පාඩුවක් කළාය කියා ඒ කාලයේදී ගුවන් විදුලියෙන් කළ ප්‍රචාරය අසත්‍යයක් නොවේද?

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

එහෙම ප්‍රචාරයක් කළා නම් එය අසත්‍යයක්.”

[නිල වාර්තාව, 1969 මාර්තු 7; කාණ්ඩය 83; කී. 2866]

අ. භා. 3.45

ගරු සභාපතිතුමනි, ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා සමහර විට මේ ප්‍රචාරය අහන්න නැතිව ඇති. ඒ වෙනුවට සමහර විට බලපිටියේ අතුරු මැතිවරණයේදී එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ වේදිකාවල සිට ගෙන එන කෙරෙන බොරු ප්‍රචාරයට ඇහුම්කන් දෙන්න ඇති. එහෙත් ගුවන් විදුලියෙන් අර ප්‍රචාරය කෙරුණු බව අපත් මුළු රටත් දන්නවා. එමෙන්ම මුද්‍රණාලයට එවැනි අලාභ හානියක් සිදු වුණේ නැත කියන එක රජයේ මුද්‍රණාලය භාර ගරු ඇමතිතුමා පිළිගෙන තිබෙනවා. එහෙත්ම එවැනි බොරු ප්‍රචාරයක් කිරීම සම්බන්ධව ගරු ඇමතිතුමා කර තිබෙන්නේ කුමක්ද? මේ ආණ්ඩුව බොරු ප්‍රචාරය කරන ආණ්ඩු

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

වක්‍ය කියා අපි පිළිගන්න ඕන. ඒ ගැන අපේ විරුද්ධයක් නැහැ. හැබැයි එය මහ ජනයාගේ දැනගන්නට ඕන. එසේ නැතිව මේ ආණ්ඩුව බොරු ප්‍රචාරය කරන ආණ්ඩුවක් නොවේ නම්, ගුවන් විදුලියෙන් බොරු ප්‍රචාරය කිරීම රජය වුවමනාවෙන්ම කරන්නක් නොවේ නම්, බොරු ප්‍රචාරය කිරීම ගැන කර තිබෙන්නේ මොනවාද? මේ දක්වාම යමක් කර නැත්නම් කරන්නට බලාපොරොත්තු වන්නේ මොකක්ද? ඒ ප්‍රශ්නය පමණක් අසමින් මගේ කථාව අවසාන කරනවා.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාභිති ආර්. ආර්. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

I think the hon. Parliamentary Secretary will agree with me that we were told when the Department of Broadcasting was going to be converted into a corporation that it would function as an independent institution, that it would adopt an independent attitude in respect of its broadcasts.

Take the case of the news broadcasts of the proceedings of this House. The corporation is supposed to give a gist of what hon. Members of this House say in their speeches, but there is absolutely no standard with regard to this matter. On some occasions hon. Members of the Opposition are mentioned as having spoken or participated in the Debate, or just one or two sentences that they uttered are given.

Now, while I admit it is not possible within the short space of a ten-minute broadcast to give a full account of all the speeches, yet there must be some fairness in regard to the broadcasts of the proceedings of this House.

In fact, this is a matter that concerns the privileges of this House—that no outside body can publish or broadcast the proceedings of this House except a fair report of the proceedings of the House. And as it is a matter of Privilege, Mr. Speaker is

entitled to take notice of any unfair publication of the proceedings of the House and to pull up any newspaper for giving undue prominence to any one individual as against another. So also in respect of broadcasts. What is required is that a fair report of the proceedings should be published or broadcast. I think we might ask the Broadcasting Corporation to let the Clerk of the House vet the broadcasts relating to the proceedings of the House. Then we shall know that one of our own officers has satisfied himself that a fair report has been given. That I think would be fair and satisfactory.

I am one of those who regularly listen in to the radio. Generally after dinner I sit for a while and listen in to the radio as a relaxation. But with regard to the report of the proceedings of this House I do think that some change ought to be made.

Other hon. Members have already drawn attention to the broadcasts in respect of strikes and so on. Surely some effort must be made by the broadcasting authorities to find out, when there is a strike on, why the workers are striking. After all, the corporation is supposed to be independent. Take the case of the British Broadcasting Corporation. Whenever there is a strike on, the strikers themselves are directly interviewed over the radio and are asked, "Why are you doing this? Why are you on strike?" They ask for the reasons for the strike. Then the B.B.C. also interviews the employers or the government institution concerned. In that way a fair picture is presented to the public. But that does not happen here. What happens here is that there is a continual barrage of propaganda against the strikers. Is that fair?

I am sorry the hon. Member for Ambalangoda (Dr. Saddhasena) is not here. I suppose what he says is true in a sense. I do not mind that, because, believe me, the broadcasts of the corporation have become a joke. What do they say in the village about the broadcasts relating to the food

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා.]

production drive? What they say is, රේඩියෝ එකේ විතරයි වගා කරන්නේ. According to the broadcasts it would appear that we have already reached self-sufficiency in rice. I do not know from where the Broadcasting Corporation gets its figures.

ගරු ප්‍රේමදාස

(கௌரவ பிரேமதாச)

(The Hon. Premadasa)

I follow them myself.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

I am sorry that I have not written down the figures they give. If those figures are correct, then we have already reached self-sufficiency. If the radio is correct, then we have been self-sufficient over and over again. So far as your food production broadcasts are concerned, the only person I think who has outdone you is Mr. Goebbels himself. There is nobody else I can think of who has outdone you with regard to your food production broadcasts. So far as I am concerned, I do not think this is going to cut much ice. You would get a much better reputation as a fair-minded institution if you tell the facts to the people, and I think you will do much better. But people have now started discounting all your radio broadcasts. That is what has happened. I do not know from where you get your figures. Who provides these figures I do not know. I do not know who is responsible. But certainly your figures are far outside those given in the normal documents and so on.

Then there is one other matter. The last time when this question was raised, the Hon. Minister stated that the commercial broadcast income is improving. I would like to know what the present position is because I think the position taken up by the hon. Member for Devinuwara (Mr. de Mel) was that there was a

tendency for it to come down. I would like to have some assurance from the Hon. Minister with regard to that.

ගරු ප්‍රේමදාස

(கௌரவ பிரேமதாச)

(The Hon. Premadasa)

ගරු සභාපතිතුමනි, ඉකුත් වර්ෂ හතර ගැන කල්පනා කර බලන විට ප්‍රවෘත්ති හා ගුවන් විදුලි අමාත්‍යාංශයේ වැය ශීර්ෂය යටතේ සිදු වන විවේචන එන්නට එන්නටම අඩු වී ගොස් තිබෙන බව පෙනී යනවා. කලින් තරමට දැන් විවේචන සිදු වන්නේ නැහැ. යම් රටක ගුවන් විදුලිය ඇතුළු ප්‍රවෘත්ති සේවය මහජනයා අතර ප්‍රචාරක මාධ්‍යයකට වඩා ප්‍රවෘත්ති මාධ්‍යයක් විය යුතු බව ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කීප දෙනෙකු විසින්ම ප්‍රකාශ කරන්නට යෙදුණා. ඇත්තෙන්ම මේ රජයේ අදහසත් ඒකයි. සත්‍ය තොරතුරු සැපයීම එයින් සිදු විය යුතුයි. ඒ තොරතුරු අනුවත්, මහජනයා විසින් වෙනත් මාර්ගවලින් ලබා ගන්නා තොරතුරු අනුවත් තීරණවලට බැසීමට, මත ඇති කර ගැනීමට අප මහජනයාට ඉඩ දෙන්නට ඕනෑ. ජර්මනියේ ගොබල්ස් ගෙන ගිය ප්‍රචාරය වැනි ප්‍රචාරයක් ගෙන යන්නට මේ රජය නම් කිසි සේත්ම කල්පනා කරන්නේ නැතිවා සේම එවැනි ප්‍රචාරවලින් මහජනයා මුළු කරන්නට පුළුවන් වෙනැයිද අප හිතන්නේ නැහැ. එහෙම හිතනවා නම් එය ලොකු මුළාවක්. කිසි සේත්ම එවැනි මුළා කිරීමේ වැඩ පිළිවෙලක් ගෙන යන්නට මේ රජය කල්පනා කරන්නේ නැහැ. ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා මේ රජය උපදෙස් දී ඇති වැඩ පිළිවෙල නම් තොරතුරු සැපයීමයි. ඒකයි, රජයේ ප්‍රතිපත්තිය.

ගුවන් විදුලි සංස්ථාව ගැන ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කීප දෙනෙකු විසින්ම සඳහන් කරන්නට යෙදුණා. නොයෙක් දෙපාර්තමේන්තුවලින් තොරතුරු, සංඛ්‍යා ලේඛන ආදිය ලබාගෙන ප්‍රචාරය කිරීමටයි, ගුවන් විදුලිය ක්‍රියා කරන්නේ. ඔවුනි ප්‍රචාර කරන විට, ප්‍රවෘත්ති සපයන විට දැන දැනම නොව නොදැනුවත්ව වැරදි සංඛ්‍යා ලේඛන නිකුත් වන්නට ඉඩ තිබෙනවා. එය ගුවන් විදුලියට පමණක් සීමා වූ දුර්වල කමක් නොවෙයි. පුවත්පත්වලින්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

එවැනි වැරදි සිදු වෙනවා. ඇතැම් විට ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට පවා එවැනි වැරදි සිදු වෙනවා. තමන්ට ලැබෙන තොරතුරු අනුව ගරු මන්ත්‍රීවරුන් යම් යම් කරුණු ඉදිරිපත් කරනවා. ඒවා වැරදි බව පසුව දැන ගත් විට ඒ වැරදි හරිගස්සනවා. යම් කරුණු වගයක් වැරදි බව රාජ්‍ය ඇමතිතුමා පිළිගන්නායයි පානදුරේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.) ප්‍රකාශ කළා. ගාල්ලේ නගරාධිපතිතුමා පිළිබඳ කරුණු වගයක් හබරාදුවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ප්‍රිත්ස් ගුණසේකර මයා.) පෙන්වා දුන්නා.

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

ගුවන් විදුලිය නම් වැරදි පිළිගන්නේ නැහැ.

ගරු ප්‍රේමදාස

(கௌரவ பிரேமதாச)

(The Hon. Premadasa)

දැන දැනම, වුවමනාවෙන්ම බොරු ප්‍රචාරය කිරීම සඳහා මේ ව්‍යාපාරය ගෙන යනවාය යන චෝදනාව සාධාරණ නො වන බවයි මා ප්‍රකාශ කරන්නේ. එවැනි ප්‍රතිපත්තියක් වත් බලාපොරොත්තුවක් වත් අප තුළ ඇත්තේ නැහැ. එවැනි බොරු ප්‍රචාරයෙන් මහජනයා උවද්වේසයට පත්කරන්නේ බැ. රජයේ ප්‍රතිපත්තිය මහජනතාවට තොරතුරු සැපයීමයි. ගුවන් විදුලියට උපදෙස් දී තිබෙන්නේත් ඒ ප්‍රතිපත්තිය අනුවයි. වැඩ වර්ජන කාලයේදී ඒ සම්බන්ධව ප්‍රචාරය වුණු වැඩ සටහන් කීපයකට මා ඇහුම්කන් දුන්නා. හුඟක් දුරටම ඒවා ප්‍රචාරය වුණේ ප්‍රචාරික වශයෙනුයි. වැඩ වර්ජනයෙන් කොපමණ පාඩු සිදු වුණද, කී දෙනකු වැඩ වර්ජනයට සහභාගි වුණද, එයින් ඇති වුණු ප්‍රතිඵල මොනවාද යනාදී වූ තොරතුරු ප්‍රශ්නෝත්තර ක්‍රමයෙන් ප්‍රචාරය වුණා මිස වැඩ වර්ජනය කරන්නට එපාය කියන විධියේ ප්‍රචාරයක් මට නම් අසන්නට ලැබුණේ නැහැ. යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා) මෙන්ම මාත් විවේක ඇති හැම අවස්ථාවකම බොහෝම ආශාවෙන්ම ගුවන් විදුලියට ලැබෙන තොරතුරු අනුව මැති

විදුලියට කන් දෙනවා. පුවත් පත් මගින් හෝ ගුවන් විදුලියෙන් හෝ වෙනත් ප්‍රචාරක මාර්ගයකින් හෝ බොරු ප්‍රචාරය කොට මහජනයා මුළු කළ හැකියයි අප සිතතොත් ඊට වඩා ලොකු මුළාවක් තවත් ඇත්තේ නැහැ.

ජනතාවට තොරතුරු සැපයීමේ විශේෂ වගකීමක් ගුවන් විදුලියට පැවරී තිබෙනවා. වාසනාවකට මෙන්, රජය සන්නිවේදන නොවූ ප්‍රචාරික පත්‍ර සේවයක් මේ රටේ තිබෙනවා. ඒ නිසා ගුවන් විදුලියෙන් වැරදි තොරතුරක් ජනතාවට ප්‍රකාශ වුණත් වෙනත් මාධ්‍යයකින් නිවැරදි තොරතුරු දැන ගැනීමට පුළුවන්කම තිබෙනවා. රජය සන්නිවේදන වූ ගුවන් විදුලියකුත් රජයට යටත් වූ පුවත් පත් සේවයකුත් තිබුණා නම් සම්පූර්ණයෙන්ම අන්ධකාර තත්ත්වයක් තේද ඇති වන්නේ ?

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

දැන් වැඩි වෙනසක් නැ තේද ?

ගරු ප්‍රේමදාස

(கௌரவ பிரேமதாச)

(The Hon. Premadasa)

අසුවල් ප්‍රචාරය බොරුවක්, අසුවල් තොරතුරු වැරදියි ආදී වශයෙන් තමුන් තාත්සේලා කියනවා නම්, මා කියන්නේ සත්‍යය ලබා ගැනීමට වෙනත් මාධ්‍යයක් තිබෙන බවයි.

වී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(திரு. வி. பி. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

රජයේ මුද්‍රණාලය සම්බන්ධයෙන් කරන ලද ප්‍රචාරය වැරදි බව රාජ්‍ය ඇමතිතුමා පිළිගන්නා.

ගරු ප්‍රේමදාස

(கௌரவ பிரேமதாச)

(The Hon. Premadasa)

ගරු ඇමතිවරුන්ට මන්ත්‍රීවරුන්ට එවැනි අඩුපාඩුකම් සිදු වෙනවා. තම මාධ්‍යයට ලැබෙන තොරතුරු අනුව මැති

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

ශීලාචාර භාෂාවක්. හබරුදුව මන්ත්‍රීතුමා විරුද්ධ පාර්ශ්වයෙන් ප්‍රසිද්ධ කර හරින පුවත්පතක් ගැන සඳහන් කරමින් එහි කතූ වැකිය මෙම ගරු සභාවේ කියවන්න තරම් සුදුසු බසකින් ලියා නැති බව, එය කියවීම ලජ්ජා සහිත බව කීවා. ඔව්. එය සම්පූර්ණ සත්‍යයක්.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(කි.ප්‍ර. ප්‍රිංස් ගුණසේකරා)

(Mr. Prins Gunasekera)

එහි සමහර වචන.

ගරු ප්‍රේමදාස

(කෙ.ප්‍ර.ව. ඥා. ප්‍රි.ම.ප්‍ර.ප්‍ර.)

(The Hon. Premadasa)

සමහර වචන මෙම ගරු සභාවේ කියවන්න බැරි තරම් අශීක්ෂිතයි. ඒ කතූ වැකියෙන් කියන්න හදන දේ සමහර විට ඊටත් වඩා වේගවත් ලෙස ශීක්ෂිත බසින් කියන්න පුළුවනි. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ සමහර ප්‍රවෘත්ති පත්‍රවල ඒ අවලක්ෂණය නැති බව කියන්න පුළුවනි. මෙය ආණ්ඩු පක්ෂය, විරුද්ධ පාර්ශ්වය කියන කාරණා උඩ බෙදී ඇති දෙයක් නොවෙයි; රටේ සංවරය පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක්.

අප රට ප්‍රවෘත්ති සේවාවක් ඇති කිරීම සම්බන්ධයෙන්, සාධාරණ ප්‍රවෘත්ති සේවාවක් ඇති කිරීම සම්බන්ධයෙන් අප කාටත් කළ හැකි හැම දෙයක්ම කරන්න ඕනෑ. නමුත් අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමේදී තමන් කැමති ප්‍රවෘත්තීන් පළ කරන්න, තමන් කැමති අදහස් ප්‍රකාශ කරන්න නිදහස තිබෙනවා. එම අදහස්වලට විරුඬ නම් ඊට ප්‍රතිවිරුද්ධ අදහස් දක්වන්නට පුළුවනි. ඔය අන්දමට ප්‍රවෘත්තීන් එක් එක් අන්දමට එක් එක් පැත්තට යොදා ගන්න පුළුවනි. නමුත් මූලික ප්‍රතිපත්තිය වශයෙන්, රටේ ප්‍රවෘත්ති සේවාව උසස් තත්ත්වයෙන් පවත්වා ගෙන යාමේ වැඩ පිළිවෙළක් අවශ්‍යයි. එහි සේවය කරන උදවියට, එය කියවන්නන්ට, එය ප්‍රචාරය කර හරින්නන්ට, ඔය ආදී වශයෙන් පොදුවේ මුළු රටටම හානියක් නොවන අන්දමින් ප්‍රවෘත්ති සේවාවක් පවත්වා ගෙන යාම ඉතාමත්ම අවශ්‍යයි. මෙම කාරණය ගැන බොහෝ දුරට එකඟත්වයක් ඇති බව පෙනී යනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, කලකට පෙර ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර රජයට ගන්න ඕනෑයයි කී ඇතැම් මන්ත්‍රීවරුන් ඇතැම් අවස්ථාවලදී ප්‍රසිද්ධියේම ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා, තමන් ඒ අදහස දැන් අත්හැර දමා තිබෙනවාය කියා. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී පදනම අනුව කල් පතා කරන විට ඒ ගැන අප සතුටට පත් වෙනවා. ගරු සභාපතිතුමනි ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර ගැන සඳහන් කරන විට රජයේ ප්‍රවෘත්ති පත්‍රය ගැනත් ගරු මන්ත්‍රීවරුන් සඳහන් කරන්න යෙදුණා. “සේසත” නමින් පළ කරන එම ප්‍රවෘත්ති පත්‍රයෙහි, කියවන්නට බැරි තරම් තත්ත්වයේ අසාර දේවල් පළ කරනවායයි ඇතැම් මන්ත්‍රී වරුන් කළ ප්‍රකාශය ගැන මට කිසිසේත්ම එකඟවන්න බැහැ, මැනකදී ඒ ප්‍රවෘත්ති පත්‍රය සම්පාදනය කර තිබෙන ආකාරය දුටු පුද්ගලයකු හැටියට. නමුත් බොහෝ දුරට ඉඩකඩ තිබෙනවා, එහි තත්ත්වය තවත් දියුණු කරන්නට. එසේ දියුණු කරන්නට රජය බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ඊළඟට, රජයේ සංවර්ධන වැඩ පිළිවෙළ සම්බන්ධයෙන්, හිතාමතාම බොරු ප්‍රචාරයන් ගුවන් විදුලි සංස්ථාව මගින් කර ගෙන යනවායයි පෙන්වා දෙන්න හුඟක් දෙනෙකු වැයම් කළා. යමෙක් ඒ ආකාරයට කියනවා නම්, ඊට පිළිතුරු වශයෙන්, කොටින්ම කියන්නට තිබෙන්නේ මෙයයි. ඔය තරම් දරුණු ලෙස බොරු ප්‍රචාරයක් ගෙන යනවා නම් ඒ ගැන විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීන් බිය වන්නැ; වුවමනාවක් ඇත්තේම නැහැ. ඇයි මා එසේ ප්‍රකාශ කරන්නේ? බොරු ප්‍රචාරයක් ගෙන යනවා නම්, මහජනයා ඊට කන් දෙන්නේ නැහැ. මා මුලින්ම කීවා වාගේ, හිතා මතා බොරු ප්‍රචාරයක් ගෙන යන්නට උත්සාහයක් නැති බව නැවතත් කියන්නට කැමතියි. තොරතුරු සපයන්නටයි උත්සාහයක් ගන්නේ. ඒ ඒ දෙපාර්තමේන්තුවලින් තොරතුරු ලබා ගන්නවා. හැම අමාත්‍යාංශයක්ම භාරව ප්‍රවෘත්ති නිලධාරීන් ඉන්නවා. ඉදිරිපත් කරනු ලබන සංඛ්‍යා ලේඛන ගැන කල්පතා කරනවා නම්, ඇත්ත වශයෙන්ම, ඒවාත් ඒ ඒ අංශවලින් ලබා ගන්න සංඛ්‍යා ලේඛනයි. විශේෂයෙන්ම ගොවිතැන් කටයුතු වල වැඩි දියුණුව හෙවත් සංවර්ධනය හා සම්බන්ධ සංඛ්‍යා ලේඛන කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුවෙන්, ගොවිජන සේවා

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[ගරු ජ්‍යෙෂ්ඨයා]
දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ලබා ගන්නවා. ප්‍රචාරය කරනු ලබන තොරතුරු ආදිය ශ්‍රී ලංකා මහා බැංකුව, කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුව, ගොවිජන සේවා දෙපාර්තමේන්තුව ආදී ආයතනවලින් මෙන්ම ඒ ඒ අමතෘතියකින් ලබා ගන්නවා.

වි ගොවිතැනින් ලැබෙන අස්වැන්න පිළිබඳ තොරතුරු ගැන ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කතා කළා. ගොවිජවරුන් ඇති කර බොරු වැඩ පිළිවෙළක් මේ ආණ්ඩුව ගෙන යනවායයි ඇතැම් මන්ත්‍රීන් ප්‍රකාශ කළා. හොඳයි, ඒ සියල්ලක්ම අපි දැනට අමතක කරමු. අපේ ආණ්ඩුවේ සංවර්ධන වැඩ පිළිවෙළ නිසා දැන්, මීට පෙර කාලවල තිබුණාට වඩා දැඩි උනන්දුවක් ගොවිතැන සම්බන්ධයෙන් මේ රටේ ජනතාව තුළ—විශේෂයෙන් ගම්බද ප්‍රදේශවල ජනයා තුළ—ඇති වී තිබෙන බව විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීතුමන් ලා පිළිගන්නවාද, නැද්ද? හෘදය සාක්ෂියට එකඟව ඒ ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දෙන්න. එහෙම නම්, විශාල උනන්දුවක් තිබෙන බව පිළිගන්නට ඕනෑ. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීතුමන්ලා පවා ඒ කාරණය නොපිළිගන්නේ නැති බව මට සැකයෙන් තොරව කියන්නට පුළුවන්කම තිබෙනවා. එහෙම නම් ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර මාර්ගයෙන්, ගුවන් විදුලි සේවය මගින් සහ වෙනත් ක්‍රමවලින් ඒ ගැන ප්‍රචාරය කිරීමේ වැරද්දක් තිබෙනවාය කියන්නට පුළුවන්ද? එතකොට එය බොරු ප්‍රචාරයකැයි කියන්නට පුළුවන්කමක් තිබෙනවාද? රජයේ නිලධාරීන් ගොවිතැන ගැන ගොවියන්ට උපදෙස් දී තිබෙනවා; ඉදිරියටත් දෙනවා. ගොවීන්ට පෝර දෙනවා. ඒවා ඒ ආකාරයට කෙරෙද්දී තම තමන්ගේ අත්දැකීම් අනුව පෝර යෙදීම, යන්ත්‍ර භාවිතය, පැළ සිටුවීම ආදිය සම්බන්ධයෙන් ගොවියාට ගුවන් විදුලියෙන් කරුණු කියා දීමේ වැඩ පිළිවෙළක් ඇති කිරීමේ වරදක් තිබෙනවාද? ගොවිතැන සම්බන්ධයෙන් පමණක් නොව කර්මාන්ත සංවර්ධනය සම්බන්ධයෙනුත් තොරතුරු රාශියක් රටවැසියාට ලබා දෙනවා. අත් දැකීම් ලත් පිරිසගේ නම් ගම් ආදිය අඩංගු විස්තරත් සහිතව ප්‍රචාරක කටයුතු කරගෙන යනවා. ඒ උදවිය සංස්ථාව කරා ගෙන්වා ප්‍රශ්න අහනවා. මෑතකදී මටත් ඒවා දකින්නට පුළුවන්කම ලැබී

ප්‍රකාශ කළා වාගේ ගොවියාගේත්, තිබෙනවා. යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා කර්මාන්තවල නියුක්ත උදවියගේත් අත් දැකීම් රටට, රටේ ජනතාවට කියා දීමේ වැඩ පිළිවෙළක් තිබෙනවා. අද මේ රටේ විශාල පිරිසක් මේ වැඩ සටහන්වලට ඇහුම්කන් දෙනවා. ඒ අයගේ ප්‍රයෝජනය සඳහා ලංකාවේ නොයෙක් සංස්ථාවල නියුතු උදවියගේ අත්දැකීම් ඉදිරිපත් කරනවා. දවසක් ඉතාමත් වැදගත් ප්‍රවෘත්ති සන්දර්ශනයක් හම්බන්නොට ලුණු ලේවායේ වැඩ කරන උදවියගේ සහභාගිත්වයෙන් පවත්වන්නට යෙදුණා. මාත් එය අහගෙන සිටියා. ඊට ඇහුම්කන් දිගෙන සිටියා නම් කොයි කාටත් ප්‍රයෝජනයක් ලබාගන්නට තිබුණු බව කියන්නට ඕනෑ. මේ කටයුතු වලින් හොඳ අධ්‍යාපන සේවයක් සිදු වන බව මතක් කරන්නට කැමතියි.

අධ්‍යාපන සේවය ගැන වලපනේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (පී. බී. එම්. හේරත් මයා.) සඳහන් කළා. අධ්‍යාපන සේවය පවත්වනු ලබන්නේ ළමයින් ඉස්කෝලේ ඉන්න වෙලාවටය යනුවෙන් එතුමා කියා සිටියා. එතුමා ඒ ප්‍රකාශය කරන්නට ඇත්තේ දැන් පවතින තත්ත්වය නොදැන වන්නට ඇතැයි මා කල්පනා කරනවා. එතුමන්ලාගේ ආණ්ඩුව තිබුණු කාලයේ එහෙම තමයි කෙළේ. දැන් එය වෙනස් කර තිබෙනවා, අපේ ආණ්ඩුව යටතේ. දැන් සවස් කාලයේ 6 සිට 7.30 දක්වා කාලය තුළයි එය පවත්වන්නේ. මේ සේවයට ඇහුම්කන් දෙන පිරිස අතර—ලියා පදිංචි වූ සංඛ්‍යාව පමණක්—ළමයින් 32,000 ක් දෙනා ඉන්නවා. ලියා පදිංචි නොවූ විශාල සංඛ්‍යාවක් ඉන්නවා. ගුවන් විදුලියෙන් පාඩම් මාලා, පාඨ මාලා ඉදිරිපත් කරනවා. ඒ සේවය ලබා දෙනවා පමණක් නොව පත පොත පවා නිකුත් කරනවා. අධ්‍යාපන සේවය යටතේ පොත් කිහිපයක් සහ පාඨමාලා කිහිපයක් නිකුත් කර තිබෙන බව මා දන්නවා. අඩුපාඩු තිබෙනවා නම් ඒවා ගැන සඳහන් කිරීම වැඩදායක බවත් වැදගත් දෙයක් බවත් මා පිළිගන්නවා. එහෙත් ගොබෙල්ස්ගේ ප්‍රචාරක ක්‍රියා මාර්ගය වැන්නක් හැටියට ගුවන් විදුලි සේවය නම් කිරීම සම්බන්ධයෙන් මට කියන්නට තිබෙන්නේ එය සම්පූර්ණයෙන්ම අසාධාරණ දෙයක් බවයි.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

රුපවාහිනී ක්‍රමය, සාමාන්‍ය විනෝදය සඳහා පමණක් නොව වෙනත් වැදගත් කරුණු සඳහාත් දියුණු කළොත් හොඳයයි රටේ අදහසක් තිබෙනවා. ඒ ගැන විශේෂ පරීක්ෂණයක් පසුගිය කාලයේ, මේ අමාත්‍යාංශය ගරු අගමැතිතුමා යටතේ තිබියදී, ඇති කළා. එය පරිත්‍යාගයක් හැටියටයි බව හිර ජර්මනියෙන් ලැබුණේ. එය පාවිච්චි කරන්නට ගියත්, අපට ඒ අවස්ථාවේදී තිබුණේ හැතැප්ම පණහක පමණ ඉටු ප්‍රමාණය ඇති ප්‍රදේශයක් සඳහා මේ සේවය දියුණු කරන්නටයි. ඒ වෙලාවේ අපි කල්පනා කළා, රුපවාහිනී සේවයක් ඇති කරන්නට පෙර ඒ ආධාරම පාවිච්චි කර ගුවන් විදුලිය රටේ හැම කොටසකටම, පිටි සරබද හැම ප්‍රදේශයකටම ඇහෙන තත්ත්වයට පත් කිරීම අවශ්‍යයි කියා. ඒ නිසා තමයි, ඒ බටහිර ජර්මන් ආධාරම පාවිච්චි කර රටපුරා ප්‍රචාරක මධ්‍යස්ථාන 6 ක් පිහිටුවන්නට ගරු අගමැතිතුමා තීරණය කළේ. දකුණු පළාතේ විරකැටියේ අළුතින් පිහිටුවනු ලබන ප්‍රචාරක මධ්‍යස්ථානයේ කටයුතු දැන් හුඟක් දුරට කරගෙන ගිහින් තිබෙනවා. උතුරු ප්‍රදේශයේත් මධ්‍යස්ථානයක් පිහිටුවන්නට ක්‍රියා කරගෙන යනවා. මාහෝ ප්‍රදේශයේ උතුරු මැද පළාතේ ප්‍රචාරක මධ්‍යස්ථානයේ යන්ත්‍ර ආදිය සවි කරලත් හමාරයි. ඒ කටයුතු සම්බන්ධයෙන් දැන් ආරම්භයක් කරලත් තිබෙනවා. ඒ වගේම මහනුවර, ගාල්ල ආදී ප්‍රදේශවලත් ප්‍රචාරක මධ්‍යස්ථාන පිහිටුවන්නට ක්‍රියා කරගෙන යනවා. මේ මධ්‍යස්ථානවල වැඩ කටයුතු සම්පූර්ණවීමෙන් පසු ඕනෑම කෙනෙකුට රටේ ඕනෑම ස්ථානයක සිට මධ්‍යම තරංග ඔස්සේ විසුරුවා හරින වැඩ සටහන්වලට හොඳහැටි සවන් දිය හැකි ගුවන් විදුලි සේවයක් ඇති වෙනවා.

අපේ ගුවන් විදුලි සේවයේ හඬ ලංකාවේ සමහර පළාත්වලදී දුර්වල වන බව වලපනේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (පී. බී. එම්. හේරත් මයා.) සඳහන් කළා. අපේ ගුවන් විදුලියේ හඬ ඉන්දියාවට පවා හොඳින් ඇසෙන බව මා තමුන්නාන්සේට ප්‍රකාශ කරන්නට සතුටුයි. අපේ වෙළඳ අංශයේ වැඩ සටහන්වලට ඇහුම්කන් දෙන විශාල

පිරිසක් ඉන්දියාවේ සිටිනවා. ඒ අයගෙන් දිනකට ලියුම් 7,000 ක් පමණ අපට ලැබෙනවා.

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(තිල. ගී. ඩී. ආම්. ඉෆ්. හේරත්)

(Mr. T. B. M. Herath)

දෙමළ අංශයට සවන් දෙන අයද, සිංහල අංශයට සවන් දෙන අයද?

ගරු ප්‍රේමදාස

(කෙළරාභ ටීරෙමදාස)

(The Hon. Premadasa)

කොයි අංශයෙන් ඇහුම්කන් දෙන අය. සිංහල මාධ්‍යයට ඇහුම්කන් දෙන අය එහෙ ඉන්නවයැ?

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(තිල. ගී. ඩී. ආම්. ඉෆ්. හේරත්)

(Mr. T. B. M. Herath)

අපි මහන්සියක් ගත්ත—[බාධා කිරීමක්]

අ. හා. 4.45

ගරු ප්‍රේමදාස

(කෙළරාභ ටීරෙමදාස)

(The Hon. Premadasa)

හින්දි වැඩ සටහන්වලට ඇහුම්කන් දෙන විශාල පිරිසක් සිටිනවා. භාෂාව අනුව වේගය අඩු-වැඩි වෙන්නේ නැහැ. මොන භාෂාවෙන් ප්‍රචාරය කළත් හඬේ අඩු-වැඩි වීමක් සිදු වෙන්නේ නැහැ.

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(තිල. ගී. ඩී. ආම්. ඉෆ්. හේරත්)

(Mr. T. B. M. Herath)

වැරදියි. ප්‍රශ්නය මේකයි. සිංහල අංශය දුර්වල බවයි මා ප්‍රකාශ කළේ. පිටරට ඉඳල සිංහල අංශය අහන්නට බැහැ. දෙමළ අංශය අහන්නට පුළුවන්. [බාධා කිරීමක්]

ගරු ප්‍රේමදාස

(කෙළරාභ ටීරෙමදාස)

(The Hon. Premadasa)

එහෙම එකක් නැහැ.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(திரு. பி. பி. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

මම කිව්වෙ මගේ අත්දැකීමෙන්. මම උත්සාහ කළා—[බාධාකිරීමක්]

ගරු ප්‍රේමදාස

(கௌரவ பிரேமதாச)

(The Hon. Premadasa)

මගේ හිතේ ඒ රේඩියෝ එකේ වරදක් වෙන්න ඇති.

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(திரு. பி. பி. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

රේඩියෝ එකේ දෙමළ අංශය—[බාධාකිරීමක්]

ගරු ප්‍රේමදාස

(கௌரவ பிரேமதாச)

(The Hon. Premadasa)

රේඩියෝ එක හරියට පියුන් කරන්නට දන්නේ නැත්නම් අපට කරන්නට දෙයක් නැහැ. [බාධාකිරීමක්] අපේ ගුවන් විදුලි සේවය අග්නිදිග ආසියාවේ ඉතා මත්ම වෙගවත් ගුවන් විදුලි සේවයක් හැටියට පිළිගන්නට පුළුවනි. ටෙන්සිලා හිමාලය කන්ද තරණය කළ අවස්ථාවේ දීත් ඔවුන්ට අපේ සේවය ඇසී තිබෙනවා. ඒ නිසා මේ සේවය වඩා පැතිරවීම අවශ්‍යයි.

යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආචාර්ය එන. එම්. පෙරේරා) මගෙන් ප්‍රශ්නයක් ඇසුවා, දැන් වෙළඳ අංශයේ ආදායම වැඩි ද කියා. ඔව්, වැඩි වී තිබෙනවා. 1965 දී ආදායම ලක්ෂ 28 යි. 1969 මේ අවස්ථාව වන විට ආදායම ලක්ෂ 57 යි. ඒ වෙළඳ අංශයේයි. මේ වෙළඳ අංශයෙන් අපට විශාල ආදායමක් ලබා ගන්නට පුළුවන් වී තිබෙන්නේ අපේ සේවයේ වේගවත් භාවය නිසයි.

ගරු සභාපතිතුමනි, මේ සේවය සම්බන්ධයෙන් දෙවිනුවර ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ද මැල් මයා.) අපෙන් ඇසූ ප්‍රශ්න කිහිපයකට මා පිළිතුරු දෙන්නට කැමතියි. ගුවන්

විදුලි සංස්ථාවේ පරිපාලන වාර්තා තවම නිකුත් කර නැති බව එතුමා කියා සිටියා. ගුවන් විදුලි දෙපාර්තමේන්තුව සංස්ථාවක් බවට පත් කිරීමේ කටයුතු සඳහා වෛද්‍යක පමණ කාලයක් ගත වුණු බව තමුත්තාත්තේ දන්නවා. සේවකයන්ගේ දිවනා, ඔවුන්ගේ අයිතිවාසිකම් ආදි ප්‍රශ්න අපට විසඳන්නට සිදු වුණා. නොයෙක් සාකච්ඡා ඇති කර, භණ්ඩාගාරයත් සමග සාකච්ඡා ඇති කර, මේක කරන්නට සිද්ධ වුණා. දැන් අපට ඒ කටයුතු අවසාන කර ගන්නට පුළුවන් වී තිබෙනවා. ඒවාගේම, 1967-68 ගණන් හිලව් ආදිය දැන් ගණකාධිකාරීතුමාට ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. වැඩි කල් යන්නට පුළුමයෙන් අපට ඒ වාර්තාව නිකුත් කරන්නට පුළුවන් වෙයි.

ඊළඟට, දක්ෂ ශිල්පීන් ගුවන් විදුලි සංස්ථාව අත්හැර යනවාය, ඒකේ රහස මොකක්ද කියා දෙවිනුවර ගරු මන්ත්‍රීතුමා ප්‍රශ්න කළා. දෙවිනුවර ගරු මන්ත්‍රීතුමා එවැනි ශිල්පීන් කිහිප දෙනෙකුගේ ම නම් සඳහන් කළා. ඒ උදවිය දක්ෂ ශිල්පීන් බව මා පෞද්ගලිකව දන්නවා. තමුත් අපට යම් ප්‍රතිපත්ති තීරණයක් ගන්නට සිද්ධ වුණා. මේ සමහර ශිල්පීන් හුඟක් ජනප්‍රිය උදවියයි. විනුපටි කථා රචනා කිරීමට, ගීත රචනා කිරීමට, නිෂ්පාදනය කිරීමට දක්ෂ උදවියයි. එම නිසා ඔවුන්ගේ සේවය බාහිර උදවියටත් වුවමනා කරනවා. මේ ශිල්පීන්ට ඒ බාහිර සේවය කිරීමත් අවශ්‍ය වුණා. එවැනි තත්ත්වයක් යටතේ ගුවන් විදුලි සංස්ථාවේ වැඩ කටයුතු අඩාල වන බව අපට පෙනී ගියා. එමනිසා ප්‍රතිපත්ති තීරණයක් කළා. ඒ අයට මේ කටයුත්තේම යෙදී සිටීම අපහසු නම් සේවයෙන් මුක්ත වී ඒ බාහිර කටයුතුවල යෙදෙන්නට අවස්ථාව සලසා දුන්නා. ඒකේ වරදක් තිබෙනවාය කියා මා සිතන්නේ නැහැ. බාහිර වශයෙන් ඒ උදවියට සේවය කරන්නට පුළුවන්කම තිබෙන අතරම අනෙක් පැත්තෙන් අළුත් අයට තැන ලැබෙන බවත් මා මතක් කරන්නට සතුටුයි. එමනිසා අමුතු පාඩු වක් සිද්ධ වුණාය කියා මා කල්පනා කරන්නේ නැහැ. දිනෙන් දින අළුත් දක්ෂ ශිල්පීන්ට ඉදිරියට පැමිණෙන්නට එය රුකුලක් වූවාය කියා මා කල්පනා කරනවා.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

දෙවිනුවර ගරු මන්ත්‍රීතුමා ඊළඟට පඩි නඩි ගැන සඳහන් කළා. සමහර නිලධාරීන් ගේ පඩි සියයට සියයකින් වැඩි කර තිබෙනවාය කියා චෝදනා කළා. එතුමාට ලැබී තිබෙන ඒ තොරතුරු සත්‍යයෙන් තොර බව මා ප්‍රකාශ කරනවා. යම් ප්‍රති පත්තියක් අනුවයි මේ වැඩ පිළිවෙළ ක්‍රියාත්මක වන්නේ. යම් යම් උදවියට වාසියක් පහසුවක්, විශේෂ වශයෙන් සැල කීමේ වැඩ පිළිවෙළක්, මෙතැන නැහැ. එමනිසා ඒ සම්බන්ධයෙන් දෙවිනුවර ගරු මන්ත්‍රීතුමාට ලැබී තිබෙන තොරතුරු සත්‍යයෙන් තොර බව මා නැවතත් කියන්නට සතුටුයි. වඩාත් අවශ්‍ය නම් මට ඒ විස්තර සපයන්නට පුළුවනි.

ලංකා ගුවන් විදුලි සංස්ථාවට ලබා ගෙන සිටින විදේශීය විශේෂඥයින්ට ලංකා ගුවන් විදුලි සංස්ථාව පාලනය කරන්නට ඉඩ දෙන්නට එපා, ඒ අයගේ උපදෙස් පමණක් ලබා ගන්නටය කියා දෙවිනුවර ගරු මන්ත්‍රීතුමා අපට අවවාද කළා. ඒ අවවාදය ගැන ස්තූතිවන්ත වෙනවා. නමුත් ඒ විශේෂඥයින්ගෙන් අප ගන්නේ ඒ වැඩේ පමණයි. උපදෙස් පමණයි. පරිපාලන කටයුතු සියල්ලක්ම කරන්නේ අපේ නිලධාරීන් බව මා මතක් කරන්නට සතුටුයි. ඒ විශේෂඥයින්ගේ සේවය අවශ්‍යයි. නිලධාරීන් තෝරන අවස්ථාවලදී සිංහල මාධ්‍යයෙන් පරීක්ෂණ පැවැත්වීම යනාදිය අත්හැර නැහැ. නීත්‍යානුකූලව ඒ කටයුතු සියල්ලක්ම කෙරෙන බව මා මතක් කරන්නට සතුටුයි.

දෙවිනුවර ගරු මන්ත්‍රීතුමා චෝදනා මුඛයෙන් තවත් කාරණයක් ඉදිරිපත් කළා. “වොයිස් ඔෆ් ඇමෙරිකා”—ඇමරිකානු හඬ—කියන ප්‍රචාරය සම්බන්ධයෙන් ප්‍රවේසම් වන්නය කිව්වා. සමහර විට වෙනත් ජාතිකයන්ගේ සිත් රිදෙන ඇමරිකානු දේශපාලන අදහස් උදහස් එයින් ප්‍රචාරය වන්නට ඉඩ තිබෙනවාය කිව්වා. මා ඒ අවස්ථාවේදීම අපේ රජයේ පාලන කාලය තුළදී එවැනි අවස්ථාවක් ඇති වූවා නම් පෙත්වන්නය කියා ඒ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට කිව්වා. නමුත් එවැනි අවස්ථාවක් ගැන කියන්නට දෙවිනුවර ගරු මන්ත්‍රීතුමාට බැරි වුණා. මා එහෙම

ඇසුවේ එවැනි තත්ත්වයකට ඉඩක් තබා නැති බව මා ස්ථිර වශයෙන්ම දන්නා නිසයි. 1962 කාලයේදී, තමුන්තාත්සේ ලාගේ ආණ්ඩුව තිබෙන කාලයේදී, තමයි මේ ගිවිසුම ඇති කර ගත්තේ. දෙවිනුවර ගරු මන්ත්‍රීතුමා ගුවන් විදුලි අධ්‍යක්ෂ වශයෙන් කටයුතු කළ අවස්ථාවේදී මේ “වොයිස් ඔෆ් ඇමෙරිකා” කියන ප්‍රචාරයෙන් සම්මුතියට විරුද්ධව යම් යම් වැරදි සිද්ධ වූවාය කියා කීප වතාවකම විදේශීය තානාපති කාර්යාලවලින් චෝදනා ලැබුණාලු. නමුත් අප පාලනය භාර ගත්තට පසු කෙදිනකවත් එවැනි අවස්ථාවක් උද්ගත නොවුණු බව මා ප්‍රකාශ කරන්නට සතුටුයි.

ගරු සභාපතිතුමනි, මේ අවුරුද්දේ දෙසැම්බර් වන විට අපේ රටේ හුඟක් ප්‍රදේශවල ගුවන් විදුලිය වඩාත් වේග වත්ව හොඳින් ක්‍රියාත්මක කරන්නට දැනටමත් වැඩ පිළිවෙළ යොදා තිබෙන බව මා මතක් කරනවා. වෙළඳ සේවයේ යම්කිසි ප්‍රෝඩාවක්, මගඩියක්, සම්බන්ධයෙන් පරීක්ෂණයක් පවත්වන්නට බලාපොරොත්තු වන බව ගිය වාරයේදී කිව්වාය, එය කෙරෙනවාද කියා දෙවිනුවර ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මයා.) ප්‍රශ්න කළා. ඒ පරීක්ෂණය තව දුරටත් කෙරීගෙන යන බව මට ලැබී තිබෙන වාර්තාවක සඳහන් වී තිබෙනවා.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාභිති භණ්. භම්. ටෙරෙරා)

(Dr. N. M. Perera)

අවුරුද්දක් තිස්සේ ඒ කටයුත්ත අවසාන වුණේ නැද්ද?

ගරු ප්‍රේමදාස

(කෙළරඬ පිරෙමදාස)

(The Hon. Premadasa)

අළුත් කරුණු ඉදිරිපත් වී තිබෙන නිසා ඒ පරීක්ෂණය දිගටම කර ගෙන යන්නට සිදු වී තිබෙනවා. There have been complaints that there is a big racket going on. So, investigations are proceeding.

යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා) පාර්ලිමේන්තුවේ ප්‍රධානති ප්‍රචාරය ගැන

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[ගරු ප්‍රේමදාස]

සඳහන් කළා. ඇත්ත වශයෙන්ම පසුගිය අවුරුදු දෙක තුන තුළදී ගුවන් විදුලි ප්‍රවෘත්ති විස්තරය මා අසාගෙන සිටි බොහෝ දින වලදී ප්‍රමුඛත්වය දී තිබුණේ විපක්ෂයේ කථාවලටයි. මා ඒ ප්‍රවෘත්ති විස්තර ගෙන්වාගෙන බැලුවා.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(කලාභිති ආණ්. ආර්. පෙරේරා)
(Dr. N. M. Perera)
ඔක මට කියන්න එපා.

ගරු ප්‍රේමදාස
(කෙළරභ පිරේමදාස)
(The Hon. Premadasa)

තමුත්තාත්තේ අහගෙන සිටිය දවස් වල එහෙම නොවන්න ඇති. එහෙත් මා කියන දේ ඔප්පු කරන්නට පුළුවන් ප්‍රවෘත්ති විස්තර මා ලග තිබෙනවා. මිනු වත්ගොඩ ගරු මන්ත්‍රීතුමාත්, දමුල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් කථා කාලය ආදී වශයෙන් පමණක් සඳහන් වී තැන. අප විරුද්ධ පක්ෂයේ සිටින කාලයේදී තමා එහෙම වුණා. ගෙන්වා ගත් ප්‍රවෘත්ති විස්තර කීපයක් මා ලග තිබෙනවා. වුවමනා නම් ඒවා කියවන්නට පුළුවන්.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(කලාභිති ආණ්. ආර්. පෙරේරා)
(Dr. N. M. Perera)

Why do you not accept my suggestion?

ගරු ප්‍රේමදාස
(කෙළරභ පිරේමදාස)
(The Hon. Premadasa)
What is that?

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(කලාභිති ආණ්. ආර්. පෙරේරා)
(Dr. N. M. Perera)

Let the Clerk of the House vet such broadcasts.

ගරු ප්‍රේමදාස
(කෙළරභ පිරේමදාස)
(The Hon. Premadasa)

මා එයට විරුද්ධ වෙනවා. ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර වලට පමණක් නිදහස් ලෙස වාර්තා කරන්න පුළුවන් නිසා.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(කලාභිති ආණ්. ආර්. පෙරේරා)
(Dr. N. M. Perera)

But this is an independent government institution, and in point of fact we have got certain privileges. We have a right to insist on them.

ගරු ප්‍රේමදාස
(කෙළරභ පිරේමදාස)
(The Hon. Premadasa)

Why do you want to bring under censorship only one medium?

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(කලාභිති ආණ්. ආර්. පෙරේරා)
(Dr. N. M. Perera)

This is a government institution; the others are not.

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක
(කෙළරභ ධර්මි ජේත්‍රනායක)
(The Hon. Dudley Senanayake)

If there is a breach of Privilege you can raise it here.

ගරු ප්‍රේමදාස
(කෙළරභ පිරේමදාස)
(The Hon. Premadasa)

Yes, you can raise it here. Unlike any other institution, they are subject to the Hon. Speaker's Ruling.

මා කාලයේදී මා ඒ අංශයේ විශේෂ වෙනසක් දැක්කා. ඒ ගැන අපේ කිසි විරුද්ධත්වයක් නැහැ. ඇත්ත වශයෙන්ම ප්‍රවෘත්ති වාර්තා කරන විට ප්‍රවෘත්තිවල වටිනාකම අනුවයි, වාර්තා කරන්නට ඕනෑ. විරුද්ධ පාර්ශ්වයෙන් ඉතා වැදගත් කරුණක් මතු කළ විට එයට ප්‍රමුඛත්වය නොදී ආණ්ඩු පක්ෂයේ සුළු කාරණයකට ප්‍රමුඛත්වය දුන්නොත් ඒක විනිවිදයක්. විනිවිදයක් වන්නෙ කොහොමද? ඊට පසුවදා පත්‍රයේ නියෝජිත වෙත දැනගන්න. ඒ නිසා ඒ විධියේ නියෝගයක් දීල තැන. ගුවන් විදුලි සේවයෙන් ප්‍රචාරය කළ ප්‍රවෘත්ති ගණනාවක් මෙතැන මා ලග තිබෙනවා. ඒ සෑම එකකම මුල් තැන දී තිබෙන්නේ විපක්ෂයටයි. කාලය ඉතිරි කර ගන්නට වුවමනා නිසා මා ඒවා කියවන්නෙ තැන. වුවමනා නම් කියවන්න පුළුවන්.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

තමුත් නාන්සේලාගේ කාලයේ තිබුනාට වඩා ස්වාධීනත්වය පිළිබඳ ඉතා වැදගත් පියවර කීපයක් ගෙන තිබෙනවා. යටියන් තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා කීවා, ගුවන් විදුලි සංස්ථාව ඇති කිරීමේදී බලාපොරොත්තු වුණේ තනි ස්වාධීනත්වය ඇති නිදහස් ආයතනයක් හැටියට එය පවත්වාගෙන යාමයි ප්‍රතිපත්තිය වුණේ. ඒ වුණත් ආණ්ඩුවේ ප්‍රතිපත්තිවලට යටත්—කොයි ආණ්ඩුවේ වුණත් ප්‍රතිපත්තිවලට යටත්—ආයතනයක් හැටියට පවත්වාගෙන යාමයි ප්‍රතිපත්තිය වුණේ. ඒ වුණත් ප්‍රවෘත්ති සේවය ආදී කටයුතුවලදී අපේ නියෝග සාධාරණ ලෙස ක්‍රියාත්මක වෙනවා. නොයෙක් විවිත්‍රාංග අරගෙන බලන්න. ආණ්ඩු පක්ෂයේය, විරුද්ධ පක්ෂයේය, කියා වෙනසක් ඇති කර නැහැ. ගුණානුස් මරණ කථා, උත්සව, රැස්වීම්, ආදී නොයෙක් අවස්ථා සම්බන්ධයෙන් කටයුතු කරන්නේ ඒ පිළිවෙලටයි. තමුත් නාන්සේලාගේ කාලයේදී එවැනි තත්ත්වයක් තිබුනද? රජයේ චිත්‍ර පටි අංශය අරගෙන බලන්න. විරුද්ධ පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් සහභාගි වන උත්සවය කියා ඒවා අදුරට දමා නැහැ. ප්‍රවෘත්ති චිත්‍ර පට කීපයක් මා දැක්කා. ඒවා නියම විධියට වාතී කර තිබෙනවා. තමුත් නාන්සේලාගේ කාලයේ එහෙම තත්ත්වයක් මා දැක්කේ නැහැ.

අගමැතිතුමා විපක්ෂයේ නායකයා වශයෙන් සිටියදී සිදු වූ දෙයක් මට අද වගේ මතකයි. එතුමා කොහේදෝ විහාරස්ථානයක කොත් පැළඳවීමේ උත්සවයකට සහභාගි වුණා. රජයේ චිත්‍රපට අංශය ඒ උත්සවය චිත්‍රපට ගත කළේ කොහොමද? එවකට විපක්ෂ නායකයා වූ වර්තමාන අගමැතිතුමාගේ අත් දෙක පමණක් ඉතුරු වෙන් න ශරීරයේ අනෙක් කොටස් නොපෙනෙන්නයි එය චිත්‍රපට ගත කර තිබුණේ. අද ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ප්‍රවෘත්ති සේවයක් ගැන මහ ලොකුටට කථා කළ දෙවි නුවර ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ද මැල් මයා.) ගුවන් විදුලි මහා අධ්‍යක්ෂ වශයෙන් සේවය කළ කාලයේදී, එවකට විරුද්ධ පක්ෂ නායක අපේ අගමැතිතුමා මහියංගන උත්සවයේදී කළ කථාව සම්පූර්ණයෙන්ම කපා හැරියා. එතුමාගේ කථාව ගුවන් විදුලියෙන් ප්‍රචාරය කරන්නට ඉඩ දුන්නේ නැහැ. මෙවැනි උදාහරණ ගණනාවක් ඉදිරිපත් කරන්නට පුළුවනි.

ලියෙන් ප්‍රචාරය කරන්නට ඉඩ දුන්නේ නැහැ. මෙවැනි උදාහරණ ගණනාවක් ඉදිරිපත් කරන්නට පුළුවනි.

තමුත් නාන්සේලාගේ පාලන කාලයේ තත්ත්වය එසේ වුණත් අපේ කාලය තුළ තත්ත්වය නම් ඊට වඩා හුඟාක් වෙනස්. ගුවන් විදුලි සංස්ථාවත්, ප්‍රවෘත්ති අංශයත්, චිත්‍රපට අංශයත් යන අංශ තුනේම ඒ වෙනස පෙනෙන්නට තිබෙනවා. විරුද්ධ පාර්ශ්වය, ආණ්ඩු පක්ෂය යනු වෙන් වෙනස් කමක් නොකොට, තමුත් නාන්සේලාගේ කාලයේ තිබුණු පසුබිම සම්පූර්ණයෙන් වෙනස් කොට අප ක්‍රියා කරගෙන යන බව මතක් කරන්නට සතුටුයි.

ගම්පහ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මයා.) එදා මගෙන් ප්‍රශ්නයක් ඇහුවා. අවාසනාවකට මෙන් එදා සභාවේ කටයුතු අවසාන කරන්නට සිදු වුණු නිසා මට එයට පිළිතුරු දෙන්නට බැරි වුණා. ටීරොට්ස්කි අනුස්මරණ දිනයේදී ඒ පිළිබඳ ගුවන් විදුලි වැඩ සටහනකට ඉඩ දීම ගැනයි, එතුමා ප්‍රශ්න කළේ. එය අපූරු ප්‍රශ්නයක්. මා එය යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමාටත් පෙන්වුවා. ඒ ප්‍රශ්නය කොටස් තුනකට බෙදනවා. පළමු වෙන්ම අහනවා, ලංකා ගුවන් විදුලි සේවය යු. එන්. පී. ගුවන් විදුලි සේවයක් නේද කියා. ඊළඟට, එය ස්ථිරයික් කැපීමට පාවිච්චි කළා නේද කියාත් අහනවා. ඊළඟට, ටීරොට්ස්කි වැනි ව්‍යාජ විප්ලවවාදීන්ගේ ගුණානුස්මරණ වැඩ සටහන්වලට ගුවන් විදුලිය ඉඩ දුන්නා නේදැයි අසමින්, අව්‍යාජ විප්ලවවාදීන්ගේ ගුණානුස්මරණ වැඩ සටහන්වලටත් ඉඩ දෙනවාදැයි අහනවා. මා එදා අහන්නයි හිටියේ, එයත් බලාපොරොත්තු වන්නේ යු. එන්. පී. ගුවන් විදුලියෙන්ද කියා. අප ඒ තරම් දුරට අපක්ෂපාතව ගුවන් විදුලි වැඩ සටහන් ප්‍රචාරය කරන නිසායි, එවැනි ප්‍රශ්න නැඟෙන්නේ.

එපමණක් නොවෙයි. එක්සත් ජාතික පක්ෂයට විරුද්ධව ප්‍රසිද්ධියේම වැඩ කරන අය යම් යම් කාරණා සම්බන්ධයෙන් ගුවන් විදුලි වැඩ සටහන්වලට සහභාගි වන බව, ඒ අය සම්බන්ධ නොයෙකුත් විවිත්‍රාංග ගුවන් විදුලියෙන් ප්‍රචාරය වන

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[ගැ දු ප්‍රේමදාස]

බව මා දන්නවා. එහෙත් තමුන් නාන්සේ ලාගේ කාලයේදී නම් එවැනි කිසිදු පියවරක් ගත්තේ නැහැ. 1955 සිට මා ගුවන් විදුලියෙන් කථා පත්තියක් පවත්වාගෙන ආවා. එහෙත් 1956 දී එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ රජය පැරදුණු වහාම, ඒ කථා පත්තිය ප්‍රචාරය කිරීම ප්‍රතික්ෂේප කළා. එහෙත් අද නම් එක්සත් ජාතික පක්ෂයට විරුද්ධ අයත් ගුවන් විදුලි වැඩ සටහන්වලට කොතෙකුත් සහභාගි වෙනවා. එම නිසා, ගුවන් විදුලිය පක්ෂ හජනයෙන් යුතුව වැඩ කරනවා යයි කීම අසාධාරණයි. පසුගිය අවුරුදු 4 ඇතුළත ගුවන් විදුලියේත්, රජයේ ප්‍රචාරාත්ති සේවයේ හා චිත්‍ර පට අංශයේත් නොයෙකුත් අඩුපාඩුකම් හුඟක් දුරට මගහැරී ඉදිරියට ගමන් කර තිබෙන බව විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් පිළිගන්නට ඕනැ.

අ. හා. 5

මගේ කථාව කෙළවර කරන්නට මත්තෙන්, දැනට ඉතා වැදගත් ප්‍රශ්නයක් බවට පත් වී තිබෙන දේශීය චිත්‍රපට නිෂ්පාදනය හා එහි ව්‍යාප්තිය පිණිස මේ රජයෙන් ගෙන තිබෙන පියවර කීපයක් ගැනත් සඳහන් කරන්නට කැමතියි. උඩු විල්හි ගරු මන්ත්‍රීතුමා (වී. ධර්මලිංගම් මයා.) චෝදනා මුඛයෙන් කථා කළා, ඉන්දියාවෙන් ගෙන්වන චිත්‍රපට පිටපත් 3 කට සීමා කර තිබෙනවාය කියා. අනෙක් පැත්තෙන් කියනවා, ඒකටත් ඉඩ දීම වැරදිය කියා. හැබැයි මෙතැනදී නම් කියා නැහැ. එහෙත් පිටතදී කියා තිබෙනවා. ජාති හේද හා භාෂා හේදවලින් තොරව අපේ රටේ දේශීය චිත්‍රපට නිෂ්පාදනය සිංහල වේවා දෙමළ වේවා ඉංග්‍රීසි වේවා දේශීය වශයෙන් සැලකියහැකි චිත්‍රපට නිෂ්පාදනය — කර්මාන්තයක් හැටියට දියුණු කරන්නට රජය කල්පනා කළා. ජාති හේද හා භාෂා හේදවලින් තොරව අපේ දක්ෂ චිත්‍රපට නිෂ්පාදකයන්ටත් ශිල්පීන්ටත් හැකි පමණින් රුකුල් දීමෙන් දේශීය චිත්‍රපට නිෂ්පාදනය කර්මාන්තයක් හැටියට දියුණු කරන්නට රජය පියවර ගන්නාවක්ම ගෙන තිබෙනවා. මේවායින් වැදගත් පියවර කීපයක් පිළිබඳව තීනි ඊනි ගෙනෙන්නට අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා. ගරු අග මැතිතුමා මේ පිළිබඳව පද්ගලිකවත් විශේෂ සැලකිල්ලක් දක්වා ගියා, කරන

බව මා දන්නවා. කැබිනට් මණ්ඩලය මගින් ඒ පිළිබඳව අවශ්‍ය වැඩ පිළිවෙළවල් සකස් කරන්නටත් එතුමා උපදෙස් දුන්නා. තමුන් නාන්සේ දන්නවා ඇති මෙවැනි පියවර ගැනීමේ දී ඉතාම අවශ්‍ය වන්නේ ප්‍රදේශීය කාලය බව. ඒ සඳහා සියයට 30 ක කාලයක් දැනටමත් වෙන් කර තිබෙනවා. සියයට 30 කට වැඩියෙන් දේශීය චිත්‍රපට සඳහා කාලය වෙන්කර තිබුණු සමහර ආයතන එම කාලය අඩු කරන්නට ඒ අවස්ථාවේදී සූදානම් වූ විට නියෝගයක් නිකුත් කළා දැනට වැඩි ප්‍රමාණයක් කාලය වෙන් කර තිබෙනවා නම් එම කාලය එසේම තබන්නටත් අඩු තරමින් සියයට 30 ක ප්‍රදේශීය කාලයක් ඒ සඳහා වෙන් කරන්නටත් වුවමනා බව දන්වමින්. ඒ හැර චිත්‍රපට නිෂ්පාදකයන්ට අවශ්‍ය ආයතනයක් ඇති කිරීමටත්, ඒ වාගේම ග්‍රාමීය වශයෙන් දේශීය චිත්‍රපට ප්‍රදේශීය කරන්නටත්, රජයේ චිත්‍රපට අංශය පාවිච්චි කිරීමට ඉඩ සලසන්නටත්, දේශීය චිත්‍රපටි නිෂ්පාදනයට ධෛර්‍ය දීම පිණිස වෙනවෙනත් පහසුකම් දෙන්නටත් අප කල්පනා කරනවා. මේවා සියල්ල ඇතුළත් ව්‍යවස්ථා පද්ධතියක් වැඩි කල් යන්නට මත්තෙන් ඉදිරිපත් කරන බව ප්‍රකාශ කරන්නට සතුටුයි.

මෙම අවස්ථාවේදී මීට වඩා කතා කරන්නට මා බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. පිළිතුරු දෙන්නට තරම් සුදුසු යයි හැඟුණු කරුණුවලට පමණයි මෙම අවස්ථාවේදී මා කරුණු ඉදිරිපත් කරන්නට කල්පනා කළේ. හැම දේකටම පිළිතුරු දෙන්නට ගියොත් තමුන් නාන්සේගේ වැදගත් කාලය නාස්තිවන නිසා මගේ කතාව මෙයින් අවසාන කරනවා.

එම්. පී. ද සොයිසා සිරිවඩ්ඩන මයා. (මිත්‍ර වන්ගොඩ)

(ක්‍රි. ගැම. පී. ඒ. ය. සොය්සා ශ්‍රීවර්ධන—
මිනුවාංගොඩ)

(Mr. M. P. de Zoysa Siriwardena—
Minuwangoda)

ගරු සභාපතිතුමනි, මට එක ප්‍රශ්නයක් ඇමතිතුමාගෙන් අහන්නට තිබෙනවා. කැලණියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (අ. ඊ. එස්. පෙරේරා මයා.) දැන් මෙතන නැති නිසයි මා මෙය අහන්නේ. එතුමා ඇසූ පරිදි ලන රාත්තල් 2 කින් හොණ්ඩර 4 ක් ලබා ගන්නට පුළුවන් දැයි මා අහනවා.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සහාය

ගරු ඡේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

ඒකම මා පසුව උත්තර දෙන්නම්.

ରତ୍ନ ପ୍ରେମିକା

(கௌரவ பிரேமதாச)

(The Hon. Premadasa)

මට එකක් කියන්නට පුළුවනි. ඒ උදවියගේ කාලයේ අපට ලුනු විකවත් හමිල වුණේ නැහැ. අපට ලැබුණේ තිත්ත ලුනුයි.

“ 26 වන ශ්‍රී ලංකා සංගීත 1 වන සම්මතය සඳහා රු. 63,735 ක මුදල උපලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය ” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභාසාමාජික පිය.

26 වන ශ්‍රේණියෙහි 1 වන සම්මතය උපලේඛන
යෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතු යයි නියෝග
කරන ලදී.

“ 26 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா 63,735 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

26 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணையில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, "That the sum of Rs. 63,735 for Head 26, Vote No. 1, be inserted in the Schedule", put, and agreed to.

Head 26, Vote 1, ordered to stand part of the Schedule.

2 වන සම්මතය.—පාලන ආඥා—පුනරාවර්තන
විසදුම, රු. 2,380

வாக்குப்பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவுகள்—
மீண்டுவரும் செலவு, ரூபா 2,380

Vote No. 2.—Administration Charges—
Recurrent Expenditure, Rs. 2,380

“26 වන ශ්‍රී ලංකා 2 වන සම්මතය සඳහා රු. 2,380 ක මුදල උපයෝගයට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සභාසාමාජිකයෙකු විසිනි.

26 වන ශීර්ෂයෙහි 2 වන සම්මතය උපලේඛන
යෙහි කොටසක් හැටියට නීතිය යුතු යයි නියෝග
කරන ලදී.

“ 26 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா 2,380 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

26 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணையில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, "That the sum of Rs. 2,380 for Head 26, Vote No. 2, be inserted in the Schedule," put, and agreed to.

Head 26, Vote 2, ordered to stand part of the Schedule.

3 වන සම්මතය.—පාලන ශාස්ත්‍ර—මූලධන විසඳම,
රු. 12,000

வாக்குப்பணம் இல. 3—பரிபாலனச் செலவுகள்—
ஆக்கப்பொருட் செலவு, ரூபா 12,000

Vote No. 3.—Administration Charges—
Capital Expenditure, Rs. 12,000

“ 26 වන ශිෂ්ටයෙහි 3 වන සම්මතය සඳහා රු. 12,000 ක මුදල උපලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය ” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදිත්, සභාසම්මත විය.

26 වන ශීර්ෂයෙහි 3 වන සම්මතය උපලේඛන
යෙහි කොටසක් හැටියට නිබ්බ යුතු යයි නියෝග
කරන ලදී.

“ 26 ஆம் தலைப்பு, 3 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா 12,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

26 ஆம் தலைப்பு, 3 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணையில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, "That the sum of Rs. 12,000 for Head 26, Vote No. 3, be inserted in the Schedule", put, and agreed to.

Head 26, Vote 3, ordered to stand part of the Schedule.

7 වන සම්මතය.—ආර්ථික සංවර්ධනය—මූලික
විසඳුම, රු. 30,00,000

வாக்குப்பணம் இல. 7—பொருளாதார அபிவிருத்தி
—ஆக்கப் பொருட் செலவு, ரூபா 30,00,000

Vote No. 7.—Economic Development—
Capital Expenditure, Rs. 3,000,000

“26 වන ශ්‍රීපාදයේ 7 වන සම්මතය සඳහා රු. 30,00,000 ක මුදල උපලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත් සහසම්මත විය.

26 වන ශීර්ෂයෙහි 7 වන සම්මතය උපලේඛන
යෙහි කොටසක් හැටියට නීතිය යුතු යයි නියෝග
කරන ලදී.

“ 26 தம் தலைப்பு, 7 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா 30,00,000 அட்டவணையிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

26 ஆம் தலைப்பு, 7 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணையில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, "That the sum of Rs. 3,000,000 for Head 26, Vote No. 7, be inserted in the Schedule", put, and agreed to.

Head 26, Vote 7, ordered to stand part of the Schedule.

—කාරක සභාව

1 වන සම්මතය.—කාර්ය මණ්ඩල පොද්ගලික පඩිනඩි සහ අනිකුත් දීමනා, රු. 13,03,840

27 ஆம் தலைப்பு.—தகவல் திணைக்களம்

வாக்குப்பணம் இல. 1—பணியாளரின் ஆளுக்குரிய வேதனமும் பிற படிகளும், ரூபா 13,03,840

HEAD 27.—DEPARTMENT OF INFORMATION
Vote No. 1.—*Personal emoluments and
other allowances of staff, Rs. 1,303,840*

“ 27 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන සම්මතය සඳහා රු. 13,03,840 ක මුදල උපලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය ” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සභාසම්මත විය.

27 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන සම්මතය උපලේඛන
යෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතු යයි නියෝග
කරන ලදී.

“ 27 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா 13,03,840 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

27 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணையில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, "That the sum of Rs. 1,303,840 for Head 27, Vote No. 1, be inserted in the Schedule", put, and agreed to.

Head 27, Vote 1, ordered to stand part of the Schedule.

2 වන සම්මතය.—පාලන ශාස්ත්‍ර—සුනරුවර්තන
වියදම, රු. 7,30,000

வாக்குப்பணம் இல. 2—பரிபாலனச் செலவுகள்—
மீண்டுவரும் செலவு, ரூபா 7,30,000

Vote No. 2.—Administration Charges—
Recurrent Expenditure, Rs. 730,000

“ 27 වන ශීර්ෂයෙහි 2 වන සම්මතය සඳහා රු. 7,30,000 ක මුදල උපලෝචනයට ඇතුළත් කළ යුතුය ” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදිත්, සභාසම්මත විය.

27 වන ශීර්ෂයෙහි 2 වන සම්මතය උපලෝඛන
යෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතු යයි නියෝග
කරන ලදී.

“ 27 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா 7,30,000 அட்டவணைநிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

27 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணையில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, "That the sum of Rs. 730,000 for Head 27, Vote No. 2, be inserted in the Schedule," put, and agreed to.

Head 27, Vote 2, ordered to stand part of the Schedule.

3 වන සම්මතය.—පාලන ආස්ත—මූලධන විසදම,
රු. 5,32,000

வாக்குப்பணம் இல. 3—பரிபாலனச் செலவுகள்—
ஆக்கப்பொருட் செலவு, ரூபா 5,32,000

Vote No. 3.—Administration Charges—
Capital Expenditure, Rs. 532,000

“ 27 වන ශ්‍රේණියෙහි 3 වන සම්මතය සඳහා රු. 5,32,000 ක මුදල උපයෝජනයට ඇතුළත් කළ යුතුය ” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සහසම්මත විය.

27 වන ශ්‍රේණියෙහි 3 වන සම්මතය උපලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට නිව්ය යුතු සයි නියෝග කරන ලදී.

“ 27 ஆம் தலைப்பு, 3 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா 5,32,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

27 ஆம் தலைப்பு, 3 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணையில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, "That the sum of Rs. 532,000 for Head 27, Vote No. 3, be inserted in the Schedule", put, and agreed to.

Head 27, Vote 3, ordered to stand part of the Schedule.

28 වන ශීර්ෂය.—රාජ්‍ය කටයුතු පිළිබඳ
අමාත්‍යවරයා

1 වන සම්මතය.—කාර්ය මණ්ඩල පොද්ගලික පඩි නඩි සහ අනිකුත් දීමනා, රු. 3,49,330

28 ஆம் தலைப்பு :—இராஜாங்க அமைச்சர்

வாக்குப்பணம் இல. 1—பணியாளரின் ஆளுக்கூரிய வேதனமும் பிற படிகளும், ரூபா 3,49,330

HEAD 28.—MINISTER OF STATE

Vote No. 1.—Personal emoluments and other allowances of staff, Rs. 349,330

ପି. ଲେ. ଏଲି. ଗେରନ୍ ମାୟା.

(திரு. ரி. பி. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

ගරු සභාපතිතුමනි, “වැය සම්මතය රුපියල් 10 කින් අඩු කළ යුතුය” සි මා යෝජනා කරනවා. ඒ සමගම රාජ්‍ය ඇමති තුමාගේ වැය ශීඝ්‍රය යටතේ එතුමාගේ සැලකිල්ලට යොමු කිරීම පිණිස කරුණු

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

කීපයක් ඉදිරිපත් කරන්නට මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. විශේෂයෙන් මහජනතාවට බලපාන සහොස, නැතිනම් සමුපකාර තොග වෙළඳ සංස්ථාව ගැන කරුණු සවිලපයක් පළමුවෙන්ම සඳහන් කරන්නටයි මා බලාපොරොත්තු වන්නේ. අද එතුමා සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනය පාවිච්චි කරන්නේ මේ රටේ පාරිභෝගිකයන්ගේ වුවමනාවන් පිරිමැසීම පිණිස නොවන බවයි මට පළමුවෙන්ම ඉදිරිපත් කරන්නට තිබෙන චෝදනාව.

එතුමා යටතේ නැතිනම් මෙම රජය යටතේ තිබුණ සමුපකාර තොග වෙළඳ මධ්‍යස්ථාන හා සිල්ලර වෙළඳ මධ්‍යස්ථාන රාශියක් වසා දමනු ලැබුවා. ඒ වාගේම, නොවැසූ මධ්‍යස්ථාන අඩපණ කරනු ලැබුවා. එම නිසා මහජනතාවට තමන්ගේ පාරිභෝගික ද්‍රව්‍ය සාධාරණ මිලට ලබා ගත නොහැකි ආයතනයක් බවට සමුපකාර තොග වෙළඳ සංස්ථාව දැන් පත්ව තිබෙනවා. මගේ කොටසාශය ගැන කතා කරනවා නම් මට කියන්නට පුළුවනි සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනයේ වතු මුල්ල ශාඛාව මගින් ඒ කාලයේදී මාසයකට රුපියල් ලක්ෂ 5 ක පමණ වෙළඳාමක් කළ බව. අද මාසයකට රුපියල් 50,000 කට වඩා වෙළඳාම් කෙරෙන්නේ නැහැ. වෙළඳාම් කරන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. හේතුව මොකක්ද? අවශ්‍ය බඩු සපයන්නේ නැති නිසයි. එසේ අවශ්‍ය බඩු නොසැපයීමට හේතුව අපට පෙනෙන හැටියට තමුන් තාත්තේලාගේ මැතිවරණ කටයුතුවලට උදව් උපකාර කළ පෞද්ගලික වෙළෙන්දන් කීප දෙනකු තොග වෙළෙන්දන් හැටියට පත් කර තිබීමයි. ඒ තොග වෙළෙන්දන්ට කෙළින්ම කෙළඹ සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනයෙන්

බඩු සපයනවා. ඔවුන් මොකද කරන්නේ? ඒ බඩු අරගෙන ගොස් මහජනයාට අසාධාරණ මිල ගණන්වලට විකුණනවා.

අපිත් ඒ දවස්වල පෞද්ගලික වෙළෙන්දන්ට සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනයෙන් බඩු දුන්නා. ඒ වාගේම සහොස ශාඛා මධ්‍යස්ථානවලටත් දුන්නා. එයින් සිද්ධ වුණේ මොකක්ද? එක පැත්තකින් සහොස ශාඛා මධ්‍යස්ථානත්, අනික් පැත්තෙන් සමුපකාර සංගමයනුත්, තවත් පැත්තකින් පෞද්ගලික වෙළෙන්දනුත් යන තුන් ගොල්ලම අතර තරඟයක් ඇති වීමයි. ඒ තරඟයේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් මහජනයාට සාධාරණ මිලට බඩු ලැබුණා. ඒ නිසා තමයි සහොස ශාඛා මධ්‍යස්ථාන ලඟ ඔය තමුන්තාත්තේලා කපා කරන පෝලිම් එදා තිබුණේ. වැඩි සාධාරණ මිලකට බඩු ලැබෙන යම් තැනක් තිබෙනවා නම් මහජනයා එතැනට ඇදී යාමයි සිටින.

තමුන්තාත්තේලා පසු ගිය මැතිවරණයේදී පෝලිම් නැති කරනවාය කියා බලයට පැමිණ මොකක්ද කෙළේ? ඔව්, පෝලිම් නැති කළා. කොහොමද නැති කෙළේ? අර සහොස ශාඛා මධ්‍යස්ථානවලට බඩු සැපයීම අඩපණ කළා. බඩු යැව්වේ නැහැ. බඩු නැත් නම් මිනිස්සු යන්නේ නැහැ. ඉතින් පෝලිම් ඉවරයි. බඩු තිබෙන්න එපාය ගන්න යන්න. දැන් පෞද්ගලික වෙළෙන්දන් ලඟ, තොග වෙළෙන්දන් ලඟ, කළුකඩකාරයන් ලඟ තමයි නොසැහෙන මිලට බඩු තිබෙන්නේ. ඒව ගන්න මිනිස්සු පොර කාගෙන යන්නේ නැහැ. සාධාරණ මිලට බඩු තිබෙනවා නම් තමයි එතැනට ඇවිත් බඩු ගැනීමට මිනිසුන් මහන්සියක් දරන්නේ.

සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනයෙන් කරගෙන ඇති වැඩ පිළිවෙළ තමුන්තාත්තේ යටතේ සම්පූර්ණයෙන්ම අඩපණ වී

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[පී. බී. එම්. හේරත් මය.]

නිබ්බන්ධා. නමට පමණයි දැන් එය පවත්වාගෙන යන්නේ. පසු ගිය අය වැය විවාදයේදී ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමාට මතක ඇති, වාර්තා කීපයක් ඉදිරිපත් කෙළේ නැත කියා අප තර්ක කළ අවස්ථාවේ, ඒ වාතී සියල්ලක්ම ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා කියා ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා ප්‍රකාශ කළ බව. එහෙත් ඊට පසුවද එතුමාම ඒක නිවැරදි කර කිව්වා, ඒවා මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කර නැති එක ඇත්තය ඒ සියල්ලම තමන් විසින් අනුමත කරන ලද බවය ඒ අවස්ථාවේ තමන්ගේ මතකයට ආවේ කියා. මා අහනවා, දැන් අවුරුද්දක් ගත වී තිබෙන මේ අවස්ථාව වන විට එයින් කීයක් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවාද කියා.

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

ඒ සියල්ලම ඉදිරිපත් කළා. මාසෙකට පසුව ඉදිරිපත් කළා.

පී. බී. එම්. හේරත් මය.

(திரு. பி. பி. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

සමහර විට හෙට උදේට තමුන්නාන් සේට ඔය ප්‍රකාශය ඉල්ලා අස්කරගන්නට සිද්ධ වෙන්න බැරි නැහැ. ගිය අවුරුද්දේ සිද්ධ වුණ එකම තමුන්නාන්සේට සිද්ධ වෙන්න පුළුවන්.

සභාපතිතුමනි, සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනයෙන් මේ රටේ ජනතාව සාධාරණත්වයක් බලාපොරොත්තු වෙනවා. සාධාරණ මිලට බඩු සැපයීම බලා පොරොත්තු වෙනවා. මේ රටේ බඩු පිට රට යැවීමට බලාපොරොත්තු වෙනවා. පිටරටින් සාධාරණ මිලට මේ රටට බඩු ගෙන්වන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා.

එහෙත් ඒ එකක්වත් සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනයෙන් කෙරෙන්නේ නැහැ. ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා මොකක්ද කෙළේ? සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනය කර ගෙන ගිය සේවාවන් පෞද්ගලික උදවියට පැවරුවා. සඵසල එයට නිදර්ශනයක්. සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනයෙන් කොටස් දමා පෞද්ගලික කොටස් විකුණා තමුන්නාන්සේ සඵසලය කියා පෞද්ගලික සංස්ථාවක් හැදුවා. ඒ උදවිය ලාබ අරගෙන තිබෙන හැටි තමුන්නාන් සේට ඊයේ පෙරේද පත්‍රවලින් දකින්න ලැබෙන්න ඇති. සඵසල මහජනයා සුරා කන සංඝථාවක් බවට පත් වී තිබෙනවා. එකම රෙද්ද මිල ගණන් කීපයකට විකුණනවා. අපි සැමදාම මේ ගරු සභාවේ කියන දෙයක් තමයි මේ. එකම රෙද්ද කුපන්වලට එක මිලකට දෙනවා. කුපන් නැතුව තව මිලකට දෙනවා. එකම මිල ගණනකටයි ඒ රෙද්ද පිටරටින් ගෙනෙන්නේ. ඇයි මේවාට ඉඩ දී තිබෙන්නේ? කුපන් නැත්නම් වැඩිපුර රු. 1.25 ක් අය කරනවා. කුපන්වලට රු. 1.75 නම් කුපන් නැතුව රු. 3 යි. ඇයි සඵසලට මෙසේ මහජනයා සුරා කන්නට ඉඩ දී තිබෙන්නේ? මහජනයාට සාධාරණ මිලකට ඒ රෙද්ද දෙන්න පුළුවන්කම තිබියදී ඇයි එහෙම කරන්නේ? පිටින් ගෙනෙන ඒ රෙද්ද කුපන්වලට විකුණන්නේ ලාබයක් ඇතුළත්. ඒ ලාභය එසේම තිබියදී ඒ දෑහා තවත් රු. 1.25 ක් වැඩි පුර අය කිරීමට හේතුව මොකක්ද? ඒ නිසා තමයි අපි කියන්නේ තමුන්නාන් සේලාට තිබෙන්නේ සුරා කන ප්‍රතිපත්ති යක් කියා. මහජනයා සුරා කන ප්‍රතිපත්ති තිබෙන ආණ්ඩුවක්ය කියා අපි කියන්නේ ඒ නිසයි. ආණ්ඩුව කරගෙන යන්න සල්ලි නැති නිසා විදේශ විනිමය සහතික පත්‍ර ක්‍රමය වැනි දේවල් ඇති කළත් කමක් නැතැයි කියන්න පුළුවනි. සියයට 55 ක්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

භාණ්ඩාගාරයට යා නිසා එම මුදල මහජන වැඩ වලට යෙදෙනවා නේ. ඒ නිසා එහි ඒ තරම් වරදක් නැතැයි කියන්න පුළුවනි. නමුත් මේ මුදල් යන්නේ කු අතටද? ධන කුවේරයන්ගේ සාක්කු වලටයි. ඇයි? තමුත්තාන්සේලාගේ මැති වරණ කටයුතුවලට ඔවුන් විසින් දුන්න මුදල් තමන් ගෙවා අවසාන නැතිද? එහෙම නැත්නම් ලබන මැතිවරණයටත් ඔවුන්ගෙන් මුදල් ලබා ගැනීමට බලා පොරොත්තු වෙනවාද? මහජනයා සුරා කමින් මේ තරම් විශාල ලාභ ඉපයීමට ඒ අයට ඉඩ දී තිබෙන්නේ මොන කාරණයක් නිසාද?

අයවැය ලේඛනය දෙවැනි වර කියවීමේ විවාදයේදී මා සඳහන් කළ කරුණකට පිළිතුරු නොලැබුණ නිසා මා එය නැවතත් කියනවා. සභාපති පනත යටතේ එම ආයතනයේ මුදල් වෙනත් සංස්ථාවකට නැත්නම් වෙනත් ව්‍යාපාරයකට යොදනවා නම්, එයට අවශ්‍ය රෙගුලාසි ගැසට් පත්‍රයක පළ කර මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කරන්න ඕනෑ. ඒ පනතේ සඳහන් වන පිළිවෙල ඒ විධියයි. තමුත්තාන්සේලා හෝටලයක් සෑදීම පිණිස ඉන්දියානු සමාගමකට රුපියල් ලක්ෂ 360 ක් දීමට නියෝග කර තිබෙනවා. කැබිනට් මණ්ඩලයෙන් එය අනුමත කර තිබෙනවා. එය වැරදි දෙයක්. එහෙම කරන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. එය නීති විරෝධී ක්‍රියාවක්; නීති විරෝධී කැබිනට් නියෝගයක්. හෝටලයක් සෑදීමට රුපියල් ලක්ෂ 360 ක් දීමට තමුත්තාන්සේ නියෝග කර තිබෙනවා. එහෙම දෙයක් නැතැයි තමුත්තාන්සේ කියනවා නම්, කරුණා කර එය පැහැදිලි කරන්න. එහෙම නැත්නම් මේ ආඥාපනතට විරුද්ධ ව එදැන දෙයක් කළේ මොන හේතුවක් නිසාද කියන කාරණාව පැහැදිලි කරන්න. සභාපති ආයතනයේ තිබෙන්නේ මහජන යාගේ මුදලයි. ඒ මුදල් තමුත්තාන්සේ

ලාභ ඕන වන අයට ලබා දෙන්න පුළුවන් කමක් නැහැ. එක් පැත්තකින් ධනපති යන්ට වෙළඳ ව්‍යාපාරය ගෙන යාම සඳහා සම්පල කියා එකක් ඇති කර දුන්නා. තව පැත්තකින් ඉන්දියානු ධනපති සමාගම කට හෝටල් අරින්නය කියා තවත් මුදල් දෙනවා. ඊළඟට තමුත්තාන්සේලාගේ ආණ්ඩුව කරගෙන යන්න මුදල් නැති නිසා සභාපති ආයතනයෙන් ණය මුදලක් ලබා ගැනීමටත් තමුත්තාන්සේලාට සිදු වුණා.

අ. භා. 5.15

ගරු සභාපතිතුමනි, අපි එදා සභාපති ආයතනය දියුණු කරන විට ආණ්ඩු පක්ෂයේ අද සිටින අය මේ පැත්තේ ඉදගෙන මොනවාද කිව්වේ? මේ රටේ පුද්ගලික වෙළඳුන්ට පහර ගසන්න සූදානම් වන බවයි කිව්වේ. සභාපති ආයතනය සම්ප්‍රදායික ක්‍රමයක් නොවන බවයි ඒ අය කිව්වේ. ඒ විධියට සභාපති ආයතනයට පහර ගසන්න සූදානම් වුණේ. එදා ඒ විධියට පහර ගැසූ තමුත්තාන්සේලාට අද සිදු වී තිබෙනවා, ආණ්ඩුව කරගෙන යාම සඳහා සභාපති ආයතනයෙන් මුදල් ණයට ගැනීමට. මුදල් ණයට ගත්තත් කමක් නැහැ, සභාපති ආයතනය දියුණුවට කටයුතු කරනවා නම්. එහි දියුණුවට කිසිම දෙයක් කරන්නේ නැහැ. තමුත්තාන්සේලා ආණ්ඩුව අතට ගත්තාට පසුව සභාපති ආයතනයෙන් එළියට දැමූ පිරිසට වඩා වැඩි පිරිසක් අද තමුත්තාන්සේලා එයට ඇතුළත් කරගෙන තිබෙනවා. මේ අවුරුදු 4 ඇතුළත කොයි තරම් පිරිසක් ඇතුළත් කර ගෙන තිබෙනවාද කියා කරුණා කර කියන්න. එසේ අලුතින් බඳවා ගැනීමේදී සේවක සංඛ්‍යාව වැඩි කියා මුලින් අස් කර දැමූ අය නැවත ගැනීමට තමුත්තාන්සේලාට වුවමනා වුණේ නැහැ. ඒ අය අස් කළේ ඔවුන් අතින් වරදක් සිදු වුණ නිසයි. සේවක පිරිස වැඩි නිසයි තමුත්තාන්සේලා ඒ අය අස් කළේ. එහෙම නම් නැවත ඇති වන ඇබර්තුවලට ඒ අස් කළ අය බඳවා ගැනීමේ සාධාරණත්වයක්, යුතු

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[වී. බී. එම්. සේරත් මයා.]

කමක්, තිබෙනවා නේද? නමුත් තමුත් නාන්සේලා එය කළේ නැහැ. එදා ඒ අය බඳවාගෙන ඇත්තේ සමහර විට සම්මුඛ පරීක්ෂණ, ලිඛිත පරීක්ෂණ, ආදිය පැවැත්වීමෙන් පසුවයි. නමුත් අද ඔවුන් බඳවා ගත්තේ කිසිම පරීක්ෂණයක් නැතිවයි. ටෙලිපෝන් පණිවුඩයකින් නැත්නම් පොඩි තුණ්ඩු කැල්ලකින් බොහොම අය ඇතුළට ගන්නවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, මම කියන්නේ නැහැ, අපි වැරදි කළේ නැත කියා. අපි කළ වැරදි හරිය කියා මා කියන්නේ නැහැ. කවුරු කළත් වැරද්ද වැරද්දමයි. වැරදි හදන්න පැමිණි අය ඊටත් වඩා වැරදි කරන්නේ ඇයිද කියන ප්‍රශ්නයයි මා අසන්නේ. මොකක්ද මේ කරන දෙයෙහි තේරුම? එක් පිරිසක් වැරදි කරනවාය කියා චෝදනා කරමින්, මහජනතාව සමග කියමින්, වැරදි හරි ගැස්වීම පිණිස බලයට එන අනික් පිරිස ඊටත් වඩා වැරදි කරනවා නම් මොකක්ද සිදු වන්නේ? මේ රටේ ජනතාවට නේද මේ සියල්ල කරන්නේ? කොයි පැත්තේ උදවියට චුණත් මේ රටේ ජනතාවට බොරු පොරොන්දු, අසත්‍ය පොරොන්දු, දීමට කිසිම අයිතියක් නැහැ. කිසිම කෙනෙකුට එවැනි අයිතියක් නැහැ. කියන්නේ එකක්. —කරන්නේ තව එකක්. තමුත්තාන්සේලා අපේ ආණ්ඩුව පෙරළන්නට වැයම් කළ අවස්ථාවේ ඒ පැත්තෙන් පිරිස මේ පැත්තට ගැනීමට තමුත්තාන්සේත් වැයම් කළ කෙනෙක්. ඒ අවස්ථාවේ අපේ රජය පෙරලීමට හේතුව පුවත්පත් පනත පමණක් නොවෙයි. තවත් හේතුවක් තිබුණා. බඩු පිටරට පැටවීම හා මේ රටට ගෙන්වීම සම්පූර්ණයෙන්ම රජය අතට ගැනීම පිණිස සංස්ථාවක් පිහිටුවන්නට අපේ රජය කටයුතු කළා. අපේ ආණ්ඩුව පෙරළන්නට එය තවත් හේතුවක්. අද සිදු වී තිබෙන්නේ කුමක්ද? තේ ඇතුළු අපේ වෙළඳ ද්‍රව්‍යවල මිල ඇයි මේ තරම් පහළ බැස තිබෙන්නේ? විදේශ බැංකුවල, නැත්නම් විදේශ ඒජන්තවරුන්ගේ, එහෙමත් නැත්නම් නොයෙක් විධියේ වෙනත් කුට ජාවාරම් කාරයින්ගේ ක්‍රියා කලාපය නිසයි ඒ තත්ත්වය ඇති වී තිබෙන්නේ. ඒ අයට විරුද්ධව වචනයක්වත් කපා කරන්නට මේ රජයට බැහැ. ආණ්ඩුව පිහිටුවා

ගත්තේ ඒ අයගේ පිහිටෙන්. ඉදිරියටත් ලබන මැතිවරණයේදී අතපාන්නට තමුත්තාන්සේලාට සිදු වෙනවා. “අපි ඒ අයගේ උදව් අරගෙන තිබෙන නිසා අපිත් ඒ අයට උදව් කරනවා” යයි දවසක් මේ ගරු සභාවේදී තමුත්තාන්සේ කීව්වා නේද? උදව්වලට උදව් හුවමාරු කරනවා. තමුත්තාන්සේලාට මිල මුදල්වලින් උදව් කළ අය පරිස්සම් කරන්නට මහන්සි ගන්නවා. ඒ මහන්සිය තමුත්තාන්සේලා බලයට පත් කරන්නට කතිරය ගැසූ අය පරිස්සම් කරන්නට නොගන්නේ ඇයි? තමුත්තාන්සේලා මේ ක්‍රියා කලාපය ගෙන යන්නේ තමුත්තාන්සේලාගේ පක්ෂ අරමුදල තර කළ අය පරිස්සම් කරන්නටයි.

ස.නො.ස. බඩු මිල ගැන බලන්න. 1964 බඩු මිලයි 1969 බඩු මිලයි ලැයිස්තුවක් ගෙන්වා ගෙන බලන්න. බඩු මිල අඩු කරනවා යයි තමුත්තාන්සේලා කීව්වා. අහසට නැග තිබෙන ජීවන වියදම මහ පොළොවට බස්සන්නට කටයුතු කරනවා යයි කී ජන රංජනනායක ඩබ්ලිව් සේනානායක අගමැතිතුමාගේ කැබිනට් මණ්ඩලයේ සිටින උප නායක ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා ගෙන් මා අහනවා, 1964 න් පසුව මිල අඩු වූ එක බඩුවක්වත් තිබෙනවාද කියා. දීර්ඝ කාලීන සහ කෙටි කාලීන ක්‍රම යොදා බඩු මිල බස්සනවා යයි කීව්වා. කොහොමද අද දීර්ඝ වැඩි වෙලාද, කෙටි වැඩි වෙලාද? මොකක්ද වෙලා තිබෙන්නේ? ඇයි මහජන යා රවටන්නේ? ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමාත් මාත් තව ටික කලක් ජීවත් වී මැරී යාවි. මැරුණාට පසුව මේ රටේ මහජනයාගෙන් දොස් නාහන්නට අපි කටයුතු කරමු. බොරුවලටත් සීමාවක් තිබෙනවා. තමුත්තාන්සේලා කට ඇරියොත් බොරුවක්; කීව්වොත් බොරුවක්. මේ ආණ්ඩුව වැඩ පටන් ගත්තෙන් බොරුවෙන්; කවදා හෝ මේ ආණ්ඩුව කඩා වැටෙන්නෙන් බොරුවෙන්. කවුරු රවටන්නද බොරු කියන්නේ? මේ ගරු සභාවේ ඉස්සරහ පුටුවල කවුරු වාඩි වී සිටියත් අප වැනි මන්ත්‍රී වරුන්ට හෝ රටවැසියන්ට ප්‍රශ්නයක් නැහැ, ප්‍රශ්න විසඳෙනවා නම්. ප්‍රශ්න විසඳනවා නම් වාඩි වී සිටින අයගේ උස මහන අපට ඕනෑ නැහැ. මහජනයාගේ ප්‍රශ්න විසඳන්නයි ඕනෑ. එහෙම නොවුණොත්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

කවදා හෝ මේ රටේ මහජනතාව නැගී සිටින දවසක් එන බව මතක් කරන්න කැමතියි.

ගරු සභාපතිතුමනි, අනික් ප්‍රශ්නය සංචාරක කටයුතුයි. සංචාරක කටයුතු නිසා අපේ විදේශ විනිමය වැඩි වී තිබෙනවාද? ඇමෙරිකන් තානාපති කාර්යාලයේ යටි කුට්ටි වැඩ පිළිවෙල නිසා සිදු වී තිබෙන්නේ කුමක්ද? සංචාරකයින් මේ රටට මුදල් ගෙනෙන්නේ නැහැ. දේශ සංචාරකයින්ගේ මාර්ගයෙන් කෙරෙන මැණික් මංකොල්ලය ගැන තමුන්නාන්සේ දන්නවාද? මැණික් වංචාවක් ගැන මේ ගරු සභාවේ සමහර මන්ත්‍රීවරුන්ට හා ඇමතිවරුන්ට චෝදනා නැගුණා. ඒ පිළිබඳව අද වන තුරුම කිසියම් පියවරක් ගන්නට මේ ආණ්ඩුවට ප්‍රථමත් වුණාද? නැහැ. අද මේ රටට එන දේශ සංචාරකයින් මේ රටින් මැණික් අරගෙන යනවා. ඔවුන්ට ඒ මැණික් වෙනුවට ඒ රටින් කාර් ලැබෙනවා. මෙහාට එන්නේ සංචාරයටයි. ඇවිත් ජීවත් වන්නේ මේ රටේ මුදල් වලින්. ඔවුන්ගේ අතින් සත්‍යයක්වත් වියදම් කරන්නේ නැහැ. මේ රටේ සිටින සමහර උසස් පෙළේ අය ඔවුන්ට අවශ්‍ය කරන කෑම බීම නවාතැන් පහසුකම් ආදිය සපයනවා. අන්තිමේ ඔහු යන කොට මැණික් ගල් ටිකකුත් යවනවා. ඒ එක්කම හිතවතකුත් යවනවා. ඒ හිතවතා ටික කලක් එහි පංදිවී වී සිටිනවා. මාස් පතා බැංකුවේ මුදලක් තැන්පත් කරනවා. හය මාසයක් විතර ගියායින් පසුව රක්ෂාවක් කර සල්ලි හොයා ගන්නා යයි කියමින් මෝටර් රථයක් ගෙන එන්නට අවසර ඉල්ලනවා. ඔන්න වැඩ කෙරෙන හැටි. මේ විධියට මේ දේශ සංචාරයේ මුඛාවෙන් කොසි තරම් හොර ජාචාරම් කෙරෙනවාද? දැන් මේ රටට එන හිපියන් ගැනත් හිපි කාන්තාවන්ගේ රක්ෂාව ගැනත් රාජ්‍ය ඇමතිතුමා දන්නවාද? ඔවුන්ගේ රක්ෂාව මොකක් දැයි සොයා බැලුවාද? සිංහල භාෂාවෙන් කියනවා නම් ගණිකා වෘත්තියයි. කවුද මේ හිපියන්ට එන්නට කීවේ? මේ රටේ සංස්කෘතිය කාබාසිනියා කර ගණිකා වෘත්තියේ යෙදී සල්ලි හම්බ කර ගැනීම සඳහා මේ අයට එන්නට ඉඩ දුන්නේ කවුද?

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(කෙළරාච්ඡු ආචාර්ය ආචාර්ය ආචාර්ය)

(An hon. Member)

රාජ්‍ය ඇමතිතුමා

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(ශ්‍රී ලං. ගී. පී. ආර්. ආර්. ආර්.)

(Mr. T. B. M. Herath)

ඔව්, රාජ්‍ය ඇමතිතුමා නමයි. ඒ අයට ගණිකා වෘත්තියෙහි යෙදීමට ඉඩ දී තිබෙනවා. මේ අතර හෝටල් සංස්ථාවේ හෝටල්වලත් සම්බන්ධ වැඩ පටන් ගෙන තිබෙනවා. මොනරාගල පැත්තේ හෝටලයකට කාන්තාවක් වූවමනා යයි ඊයේ පෙරේදා ගැසට් කර තිබුණා. ඊට පෙර තවත් ස්ථානයකට කාන්තාවක් වූවමනා යයි කියා තිබුණා. මේ මොකටද? ඇමෙරිකාවෙන්, එංගලන්තයෙන්, ජර්මනියෙන් එන සුද්දන්ගේ අතපය මිරිකන්නටයි. දරුවන් සිටින පියකු හැටියට ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා මේ ගැන විලිලජ්ජා වන්නට ඕනෑ. මේ රටේ ගැහැණු ළමයින් ගෙනැවිත් මේ වාගේ වැඩවල යෙදවීමට ඉඩ සැලැස්වීම ගැන තාත්තා කෙනකු හැටියට රාජ්‍ය ඇමතිතුමා ලජ්ජා වන්නට ඕනෑ. ඇත්තෙන්ම විලිලජ්ජාව කියා එකක් තිබෙනවාද? කවුද මේ වැඩේ පටන් ගත්තේ? මේ සම්බන්ධයෙන් ඉතිහාස ගත වන්නේ කවුද? අතපය මිරිකන කර්මාන්තය පටන් ගත් තැනැත්තා රාජ්‍ය ඇමතිතුමා හැර වෙන කවුද? මේ රටේ මුලින්ම අතපය මිරිකීමේ කර්මාන්තය පටන් ගත් තැනැත්තා හැටියට රාජ්‍ය ඇමතිතුමාගේ නම ඉතිහාස ගත වෙනවා ඇති. අපේ දේශයේ හැටියට ඉන්න කියන්නට බැරි නම් ඒ සංචාරකයන් නැවිත් ඉන්නට ඕනෑ.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(කෙළරාච්ඡු ආචාර්ය ආචාර්ය ආචාර්ය)

(An hon. Member)

කොහේද ඔය කියන කර්මාන්තය තියෙන්නේ?

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(ශ්‍රී ලං. ගී. පී. ආර්. ආර්. ආර්.)

(Mr. T. B. M. Herath)

රාජ්‍ය ඇමතිතුමාගෙන් අහන්න. (බාධා කිරීමක්).

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[වී. බී. එම්. හේරත් මහ.]

දැන් හෝටලයක මේ රටේ සාමාන්‍ය මිනිහකුට ඉන්නට පුළුවන්ද? බැහැ. දවස සක ගාස්තුව රුපියල් 85යි; 75යි; 65 යි. මේ අතර කොට්ටන් නැ; කැමත් නැ. ඉස්සර නම් අපත් රුපියල් 2.50 ක් ගෙවා තානායමක නැවතුණා. එහෙත් අද ඒ සඳහා රුපියල් 85ක් ගෙවන්නට ඕනැ. මේ වැඩේ කරන්නට මේ රටේ මිනිහකුට පුළුවන්ද? හැබැයි, රාජ්‍ය ඇමතිතුමාට නම් ඇමතිකම තිබුණත් නැතත් ඒක අමාරුවක් නැහැ. ඇමතිකම නිසා රුපියල් 1,500ක් ලැබෙනවා. සංග්‍රහ දීමනා වශයෙන් රුපියල් 500ක් ලැබෙනවා. තවත් ගමන් ගාස්තු ලැබෙනවා. ඒ නිසා එතුමාට ඕක මහ කාර්යයක් නොවෙයි. එහෙත් අප කොහොමද රුපියල් 85ක් ගෙවන්නේ? අපට ඒ තරම් මුදලක් ගෙවන්නට වත්කමක් නැහැ. මන්ත්‍රීවරයකු වුණු නිසා ඇමතිවරයකු වූ බව තමුන් නාන්සේලා හුඟ දෙනකුට අමතකයි. ඇමති වුණාට පසුව මන්ත්‍රීකම අමතක වීම මේ රටේ හුඟ දෙනෙකුගේ සිදිතක්. මන්ත්‍රීවරුන් ගැන ඔය ඉස්සරහ පුටුවල වාඩි වුණු කාටත් වේදනාවක් නැත්තේ ඒ නිසායි. මන්ත්‍රීවරයකුට ඉන්න තැනක් නැ. රුපියල් 85ක් ගෙවා මන්ත්‍රීවරයකුට තානායමක දවසක් නව තිත්තට පුළුවන්ද? ඔහු ඒ විධියට දවසක් හිටියොත් මාසයක් සාගින්නේ ඉන්නට ඕනැ. වුවමනා අයට දිව්‍ය ලෝක සාදා දුන්නාට අපට කමක් නැහැ. එහෙත් සාමාන්‍ය මිනිහාටත් ජීවත් වන්නට තැනක් හදා දෙන්නට ඕනැ. මේ රටේ මිනිසුන්ටත් ඉන්න තැන් තියෙන්නට ඕනැ. අප කියන්නේ ඒකයි.

ආදායම් වැඩි වුණාලු. ඇත්තෙන්ම සිදු වී තිබෙන්නේ මොකක්ද? මෙහෙත්, ඇමෙරිකානු තානාපති කාර්යාලයට ආණ්ඩුවේ මුදල් දෙනවා. ඒ කාර්යාලය සංචාරකයන්ට ඒ මුදල් දෙනවා. ඒ සංචාරකයන් ඒ මුදල් හෝටල් සංඝාචාර ගෙවනවා. හෝටල් සංඝාචාර එය ආදායමක් හැටියට ලකුණු කරනවා. මේක නිකම් ඉලක්කම් මෝස්තරයක් පමණයි. මේකෙන් විදේශ විනිමයක් එන්නේ නැහැ. ආවත් පාන් පිටිවලට ගෙවන මුදල ගැන කොහොමද? රට නම් ස්වයංපෝෂිත වෙලාලු. හැබැයි, අවුරුද්දකට පිටි වොන් ලක්ෂ 5ක් ගෙන්

වනවා. හාල්වලින් රට ස්වයංපෝෂිතයයි කැගහන තමුන් නාන්සේලා මහජනතාවට ගිල්ලවීමට පාන් පිටි වොන් ලක්ෂ 5ක් පිටරටින් ගෙන්වනවා. මේ තත්ත්වය ඉදිරියටත් ගෙන යන්න බලා පොරොත්තු වන්නේ ඇයි?

අප මේ රටේ නියම වෙළඳ ප්‍රතිපත්තියක් ඇති කරන්නට ඕනැ. එසේ නැතිව මේ රටේ බඩු නියම මිලකට විකුණන්න වත් පිටරටවලින් නියම මිලකට බඩු ගන්නවත් අපට පුළුවන් වන්නේ නැහැ. විදේශ විනිමය නැතැයි එක් අතකින් තමුන් නාන්සේලා කැගහන අතර, අනෙක් අතින්, හොරුන්ටත් ජාවාරම් කාරයන්ටත් විදේශ විනිමය ඕනැ තරම් වංචා කරන්න ඉඩ දී තිබෙනවා. විදේශ විනිමය සම්බන්ධයෙන් අද මේ රටේ නොයෙක් විධියේ දූෂණ හා වංචාවන් සිදු වෙනවා. තැගි වශයෙන් හෝ පිටරටවලට ගොස් රක්ෂාවල් කොට ලබා ගත් ඒවා වශයෙන් හෝ අද මේ රටට ගෙන්වා තිබෙන දහස් ගණනක් කාර් ගෙන්වා තිබෙන්නේ මේ රටේ විදේශ විනිමය වංචා කිරීමෙන් බව මා වගකීමක් ඇතිව ප්‍රකාශ කරනවා. එක්තරා මෝටර් රථ උපකරණ වෙළෙඳුන්දෙක් තමාට තැගි වශයෙන් කාරෙකක් එවන ලෙස ලියා යවා කාරෙකක් ගෙන්වා ගත්තා. කාරෙකේ මිල ගෙවී අවසාන වන තුරු, එහෙත් එවන ලද මෝටර් රථ උපකරණවල මිල වැඩියෙන් දමන්නට පටන් ගත්තා. එයින් මොකද වුණේ? මේ රටේ මහජනයා මෝටර් රථ උපකරණ වෙනුවෙන් වැඩිපුර මුදලක් ගෙව්වා. ඒ මගින් මිනිසුන්ගෙන් වෙළෙඳුන්දා සල්ලි ගත්තා. කාරෙක ඔහුට නිකන් ලැබුණා. ඕනැකමින්ම මෙවැනි දූෂණවලට ඉඩ දී තිබෙන බවට මා මේ රජයට චෝදනා කරනවා. තැගි වශයෙන් කාර් ගෙන්වා ගන්නට මේ රජය ඉඩ දුන්නා. පිටරටවල රක්ෂාවල් කොට කාර් ලබා ගන්නත් ඉඩ දී තිබෙනවා. අදත් ඒ ඉඩ තිබෙනවා. සමහර ඇමතිවරුන්ගේ නැයන් පිටරටවල ගොස් මාස 6, 7 එහි නැවතී සිට ආපසු එන විට කාර් ගෙනාවා. අවශ්‍ය නම් ඒ අයගේ නම් ලැයිස්තු ඉදිරිපත් කරන්නට අපට පුළුවනි. ඒ අය කාර් ගෙනාවේ රක්ෂා කරලාත් නොවෙයි, නිකන් ඉඳලා, ඒ කාර් සඳහා මුදල් ඒ රටවලට

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

ගියේ මැණික්වලින්. සංචාරකයන්ගේ මාර්ගයෙන්. සමහර සංචාරකයන් රජයේ අමුත්තන් වශයෙන් මෙහි නැවතී සිටිනවා. ඔවුන්ගේ සියලු අවශ්‍යතාවන් රජයෙන්ම ඉටු කෙරෙනවා. ඔවුන් ආපසු යන විට ඔවුන්ගේ පෙට්ටි, බැග් ආදී කිසි වක් පරීක්ෂා කරන්නේ නැහැ. ඒවායෙහි තිබෙන්නේ මැණික්. පිටරටවලදී ඔවුන් ඒ මැණික් විකුණා තැන්ගත් වශයෙන් කාලෙකක් මෙහාට එවනවා. මේ තරම් කැන විධියට විදේශ විනිමය වංචා කෙරෙනවා. ජනතාවට අවශ්‍ය ආහාර ද්‍රව්‍ය ගෙන්වා ගැනීමට විදේශ විනිමය නැතැයි රජය කැගහන අතර, ජාචාරම් කාරයන් නොයෙක් ආකාරයෙන් මේ රටේ මුදල් ටික හොරකම් කරනවා. මේවා වළක්වන්නට උපක්‍රම නොයොදන්නේ ඇයි? මේවා වැළැක්වීම සඳහා යෙදිය හැකි එකම උපක්‍රමය නම් මේ රටේ බඩු පිට රට යැවීමත් පිට රටවලින් බඩු මෙහි ගෙන්වා ගැනීමත් සඳහා රාජ්‍ය වෙළඳ සංස්ථාවක් ඇති කිරීමයි. එහෙත් මේ රජය ඒකට ලැස්ති නැහැ. මේ රජය එවැන්නක් කරන්නට සූදානම් වුණොත් මැතිවරණවලදී තමන් තාන්සේලාට උදව් කළ, කරන පිරිස අවි අමෝරාගෙන ඊට විරුද්ධව නැගී සිටිනවා. තමන් තාන්සේලා ඒ අයට බයයි. තමන් තාන්සේලා සූදානම් වන්නේ, තමන් තාන්සේලාගේ යාළුවන්ට ගෙන්වා දී තිබෙන කාර්වලිනුත් දී තිබෙන ජීප්වලිනුත් මැති වරණ කරන්නයි. අනෙක් අය පයින් ගොස් මැතිවරණ කරන්නත් සූදානම්. හැබැයි, තමන් තාන්සේලා ගෙන යන මේ වංචාකාරී ක්‍රියාව මහජනතාව හරියාකාර දැනගත් දාට ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමනි, තමන් තාන්සේගේ අවුරුදු 30 ක දේශපාලන ජීවිතයට කුමක් සිදු වේදැයි කරුණා කර ටිකක් කල්පනා කර බලන්න.

අපි අවංකව ඉදිරියට යන්න මහත්සි ගනිමු. ජාතියේ ප්‍රශ්න විසඳමු. නියම මිලට පාරිභෝගික ද්‍රව්‍ය ටික ලබා ගන්නට බැරිව බඩගින්නේ සිටින ජනතාවගේ ජීවන වියදම බස්සන්නට යම් කිසි සැලැස්මක් සකසා ආයතනය මගින් ඇති කරමු. මැති වරණවලදී කරන මහජනයා රවටන ප්‍රකාශ අත් හරිමු. මේ ඉල්ලීම කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසන් කරනවා.

අ. හා. 5.30

තුඩාවේ මයා.

(කීරු. துடாவ)

(Mr. Tudawe)

ගරු සභාපතිතුමනි, වලපනේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා සමුපකාර තොග වෙළඳ සංස්ථාව ගැන කරුණු රාශියක් ඉදිරිපත් කළා. මෙම සංස්ථාව ආරම්භ කරන ලද්දේ සමුපකාරවලට ආධාරයක් වශයෙන් හා ගම්බද ප්‍රදේශවල මහජනතාවට සාධාරණ මිලකට ආහාර ද්‍රව්‍යයන් රෙදි පිළි හා වෙනත් ද්‍රව්‍යන් ලබා ගැනීමට කරන ආධාරයක්ද මන්ත්‍රීතුමා සමුපකාර තොග වෙළඳ සංස්ථාව යටතේ ආරම්භ කරන ලද ව්‍යාපාර වල ව්‍යාප්තිය පසුගිය අවුරුදු පහ තුළ ඉතාමත්ම දුර්වල තත්ත්වයකට වැටී තිබෙන බව අප දන්නවා. වැඩි වැඩියෙන් සමුපකාර තොග වෙළඳ සංස්ථාවේ ශාඛාවන් රට පුරා පිහිටුවා කළුකඩ ව්‍යාපාරය අධෛර්යවත් පත් කර, මහජනතාවට සාධාරණ මිලට බඩු ලබා දීමට ක්‍රියා කරනවා යයි රජය මුලදී කියා සිටියා. නමුත් 1965න් පසු එබඳු ශාඛා කොපමණ පිහිටුවා තිබෙනවාදැයි ප්‍රශ්න කරන්න කැමතියි. ඇත්ත වශයෙන්ම පසුගිය කාල සීමාව තුළදී සමුපකාර තොග වෙළඳ සේවය වැඩක් නැති ව්‍යාපාරයක් හැටියට මහජනතාවට හඳුන්වා දීමට රජය නොයෙකුත් අතෑමේ ප්‍රචාරයන් ගෙන ගියා. නමුත් මේ රටේ ජනතාවට සාධාරණ මිලට තමන්ට අවශ්‍ය ආහාර ද්‍රව්‍ය ලබාගැනීමට හැකි වීම නිසා එමගින් විශාල සේවයක් ජනතාවට ඉටු වුණාය කියා අප කියන්න ඕනෑ. ගරු සභාපතිතුමනි, සමුපකාර තොග වෙළඳ සංස්ථාවේ ශාඛා තව තවත් ගම්බද ප්‍රදේශ වලට අවශ්‍යව ඇත්තේ සමුපකාර ව්‍යාපාරය දුර්වල තත්ත්වයකට දැන් පත් වී ඇති නිසයි.

1965 න් පසු මෙරට සමුපකාර සමිති පවත්වාගෙන යන්නට බැරි තත්ත්වයකට පත්ව තිබෙනවා. සහල් සලාකය කැපීම, සැහෙන තරම් කුළුබඩු සහ වෙනත් ආහාර ද්‍රව්‍ය නොලැබී යාම, ආදී කාරණා හේතු කොටගෙන සමුපකාර සමිති පවත්වාගෙන යන්නට බැරි තත්ත්වයකට වැටී තිබෙනවා. කොටින්ම, ලැබෙන ආහාර ද්‍රව්‍ය විකුණා ලැබෙන ලාභයෙන් එම වෙළඳ සැල්වල කළමනාකරුවන්ගේ වැටුප්වත් ගෙවා ගැනීමට බැරි තත්ත්වයක් ඇති වී

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[තුඩුවේ මහ.]

නිබ්ම නිසා, එම කඩ සමිති ශිෂ්ටයෙන් වැසිගෙන යනවා. මාතර දිස්ත්‍රික්කයේ විවිධ සේවා සමුපකාර සමිති රාශියක්ම වසා දමන්න අද සිදු වී තිබෙනවා. හාල් කැපීම නිසා ජනතාවගේ සෞඛ්‍ය තත්ත්වය පිරිහී ගියා පමණක් නොවෙයි, සමුපකාර සමිතිත් ඒ අන්තද්වම දිරා වැටෙන්නට පටන් ගෙන තිබෙනවා. එම නිසා සමුපකාර නොගත වෙළඳ සංස්ථාවේ ශාඛා රට පුරාම පිහිටුවා කළුකඩකාරයින්ගෙන් ජනතාව මුදා ගැනීමට කටයුතු කිරීම ඉතා මත්ම අවශ්‍යයි.

ගරු සභාපතිතුමනි, සමුපකාර නොගත වෙළඳ සංස්ථාවේ වැඩ කරන සේවකයන් එතැනට මෙතැනට මාරු කර යැවීම නිසා ඔවුන්ට අද ජීවත් වන්න බැරි තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙනවා. ඉතාමත්ම සුළු වැටුපක් ලබන මෙම සේවකයන් තම ගම් ප්‍රදේශවලින් සැතපුම් සිය ගණන් ඈත ප්‍රදේශවලට මාරු කර යැවීම නිසා ඒ අයට තම ජීවිතය හරියාකාර ගෙන යාමට අපහසු තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙනවා. එම නිසා, සමුපකාර නොගත වෙළඳ සංස්ථාව යටතේ වැඩ කරන සියලුම සේවකයන්ට ඔවුන්ගේ ගම් ප්‍රදේශවලට හැකි තරම් කිට්ටුවෙන් සේවය කිරීමට අවස්ථාව සලසා දීම ඉතාමත්ම සාධාරණ ක්‍රියා මාර්ගයක් බව ගරු ඇමතිතුමාට මනක් කර දෙන්න කැමතියි.

හෝටල් සංස්ථාව ගැනත් මේ අවස්ථාවේදී වචනයක් සඳහන් කිරීම වැදගත් යයි මා කල්පනා කරනවා. වලපනේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා දීර්ඝ වශයෙන් ඒ ගැන සඳහන් කළ නිසා මා වැඩි යමක් කළා කරන්නට බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. ගරු සභාපතිතුමනි, හෝටල් සංස්ථාව ගෙන යන වැඩ පිළිවෙළ නිසා විදේශික කොම්පැනිකාරයන්ට මේ රට හුරාගෙන යන්නට අවස්ථාව ලැබී තිබෙනවා පමණක් නොවෙයි, විදේශීය සම්බන්ධකම් නිසා අප රට සංස්කෘතිය කෙලසන්නට, විනාශ කර දමන්නට, අවස්ථාවකුත් ලැබී තිබෙන බව සඳහන් නොකරම බැහැ.

හෝටල් සංස්ථාව මගින් ඇත්ත වශයෙන්ම මේ රටේ සංස්කෘතික ආක්‍රමණයක් ඇති වෙලා තිබෙනවා, 1965 න් පස්සේ. කල්පනා කර බලන විට මේ රටේ මේ තරම් විශාල සංස්කෘතික ආක්‍රමණයක් මීට පෙර කඩදාවත් ඇති වෙලා නැතැයි කියන්නට පුළුවනි. එන්න එන්ටම විදේශීය සිරිත් විරිත් මේ රට තුළ ශිෂ්ටාකාරයෙන් බෝවෙන්නට පටන් ගෙන තිබෙනවා. මිනි ගවොම්, මිනි සාරි ආදි විදේශීය සංකර සිරිත් නිසා අපේ සමාජය දැන් සංකර වන්නටත්, දූෂණය වන්නටත් පටන් ගෙන තිබෙනවා. එපමණක් නොවෙයි, දැන් අපේ නිදහසටත් තර්ජන වන අන්දමේ තත්ත්වයක් ඇති වෙලා තිබෙනවා. හෝටල් පිහිටුවීම ඉතාම අවශ්‍ය දෙයකැයි කල්පනා කරනවා නම්, ලංකාවේ මහජනයාගේ මුදල් යොදා එය කර තොත් වඩා හොඳයි. ඒ මගේ පිළිගැනීමයි. මේ රටේ ජාවාරම් ඇති කර, කොම්පැනි ඇති කර, ඒ මගින් මේ රටේ ධනය පිටරටවලට ඇදගෙන යාමට විදේශ කොම්පැනිකාරයන් පැමිණීම අපට අහිත කරයි. මෙවැනි වැඩ පිළිවෙළක් ඇති කිරීමේ හේතුවෙන් විදේශ කොම්පැනිකාරයන්ට මේ රටේ ධනය පිටරට ගෙන යාමට අවස්ථාවක් ලැබෙන්නේ නැද්දැයි ගරු ඇමතිතුමාගෙන් අහන්නට කැමතියි. මේ උදවිය එන්නේ අපේ රටට ආදරයකින් නම් නොවෙයි. ඇමෙරිකන් සමාගමක් සමග අලුතින් විශාල හෝටලයක් ආරම්භ කරන්නට සාකච්ඡා පවා පවත්වා තිබෙන බව දන්නවා. ඇමෙරිකාවේ ඉතා විශාල ධනපතියකු සමග හෝටල් ජාවාරම පවත්වන්නට ලංකා හෝටල් සංස්ථාව කටයුතු කරගෙන යනවා. විදේශීයයන් ඇත්ත වශයෙන්ම තමන්ගේ මුදල් මේ රටේ යොදවන්නේ අපේ රටේ සාරය ඒ රටට ඇද ගන්නට පමණක් නොව සංස්කෘතික වශයෙන් අප වහලුන් බවට පත් කරන්නටයි. වෙනත් ක්‍රමවලින්

—කාරක සහාය

ඔව්, පොල්හේන ගැන තමයි. මම ඒ
යෝජනාව ඉදිරිපත් කළේ නැහැ; ඉල්ලා
අස්කර ගත්තා. ඒ යෝජනාව සම්බන්ධ
යෙන් මහජනයාගෙන් විරුද්ධත්වයක්
පැන නැගුණා. ඇමෙරිකන් සංස්කෘතිය
මේ ප්‍රදේශයට ගෙනෙන්නට එපාය, අපේ
රටේ සංස්කෘතිය අපට ආරක්ෂා කර
ගන්නට ඕනෑය කියා මහජනයා කියා

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[තුඩාවේ මයා.]

සිටියා. ඒ නිසා ඒ යෝජනාව මා ඉදිරිපත් කළේ නැහැ. න්‍යාය පත්‍රයේ තිබුණු බව ඇත්ත. මම ඒක ඉදිරිපත් කළේ නැහැ.

විජේසිරි මයා.

(තිரு. ඩි. ජයසිරි)

(Mr. Wijesiri)

එහාට ඔහු රුසියන් සංස්කෘතිය විතරයි.

තුඩාවේ මයා.

(තිரு. තු. ආ. ආ.)

(Mr. Tudawe)

කොයි සංස්කෘතියක්වත් අපට වුවමනා නැහැ. අපේ සංස්කෘතිය අපට හොඳයි. අපේ රටේ දීර්ඝ කාලීන සංස්කෘතියක් තිබෙනවා. අපි ඒක ආරක්ෂා කර ගනිමු. කොයි පැත්තෙ සංස්කෘතියක්වත් අපට වුවමනා නැහැ. අපේ සංස්කෘතියට අපි ගෞරව කරනවා. අපි ඒක රැක ගන්නට ක්‍රියා කරන්නට ඕනෑ.

ගරු සභාපතිතුමනි, හෝටලයක් තැනීම සඳහා අත්පත් කර ගන්නට යන මේ ඉඩම ඉදිරිපිටම විහාරස්ථාන දෙකක් තිබෙනවා. පොල්හේනේ පුරාණ විහාරය තිබෙන්නේ ඒ කිට්ටුවයි.

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරාච්ඡ. ජේ. ආර්. ජයවර්ධන)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

යෝජනාව ගෙනෙන වෙලාවේ ඒක දැන ගෙන හිටියේ නැද්ද?

තුඩාවේ මයා.

(තිරු. තු. ආ. ආ.)

(Mr. Tudawe)

මම යෝජනාවක් ගෙනාවෙ නැහැ කියා තමුත්තාත්තේට කිව්වා. තමුත්තාත්තේට සිංහල තේරෙන්නෙ නැද්ද? [බාධා කිරීමක්] ඉල්ලා අස් කර ගත්තායින් පසුව යෝජනාවක් තිබෙනවය?

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරාච්ඡ. ජේ. ආර්. ජයවර්ධන)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

නොගෙනා යෝජනාවක් කොහොමද ඉල්ලා අස් කර ගන්නේ?

තුඩාවේ මයා.

(තිරු. තු. ආ. ආ.)

(Mr. Tudawe)

යෝජනාව න්‍යාය පත්‍රයේ සඳහන් වී තිබුණා. තමුත් මම ඒක ඉදිරිපත් කළේ නැහැ.

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරාච්ඡ. ජේ. ආර්. ජයවර්ධන)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

මුලින් ඉදිරිපත් කරන විට ඒ අවට පත්සල් තිබෙන බව දැනගෙන හිටියේ නැද්ද?

තුඩාවේ මයා.

(තිරු. තු. ආ. ආ.)

(Mr. Tudawe)

හෝටල් සංස්ථාව මගින් මේක කරන්න කියා මා කිව්වෙ නැහැ. මගේ යෝජනාවේ එහෙම තිබෙනවා නම් පෙන්වා දෙන්න. මම කිව්වේ ඒ ස්ථානය දියුණු කරන්නට ඕනෑ කියයි. මුහුදු වතුර නාන්නට ඕනෑ විදේශීය ඇමෙරිකන් කාර්යන්ට විතරක් නොවෙයි; මේ රටේ මහ ජනයාටත් ඕනෑ.

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරාච්ඡ. ජේ. ආර්. ජයවර්ධන)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

එහෙම නම් ඇයි යෝජනාව අස් කර ගත්තේ?

තුඩාවේ මයා.

(තිරු. තු. ආ. ආ.)

(Mr. Tudawe)

තමුත්තාත්තේ ලැහැස්ති වුණේ හෝටල් සංස්ථාව මගින් මේ කටයුත්ත කරන්නටයි. එතකොට ඇමෙරිකන් සංස්කෘතිය පොල්හේනට එනවා. ඒක නවත්වන්නට ඕනෑ නිසා තමයි, මම යෝජනාව අස් කර ගත්තේ. ගරු සභාපතිතුමනි, මේ ස්ථානය අසල ආරාම දෙකක් තිබෙනවා. එකක් පොල්හේනේ පුරාණ විහාරය. අනික සුමනාරාමය කියන ආරාම

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

තමුත්තාන්සෙගෙ යෝජනාව මම පිළි
නොගත්තෙ ඒක නිසා තමයි.

අ. හා. 5.45

තුඩාවේ මයා.

(திரு. துடாவை)

(Mr. Tudawe)

බොහොම හොඳයි, පිළිනොගත්ත නම්
ප්‍රශ්නය නැහැ. එහෙත් මේ ඉඩම අත්පත්
කරගැනීමේ වැඩ කටයුතු අත්හිටුවා නැහැ.
තමුත්තාන්සේ ඉඩම ගන්නට දැන්
මාර්ග නගර සභාවත් සමග හවුල් වෙලා
කටයුතු කරගෙන යනවා. එහි පදිංචිව
සිටින දුප්පත් මිනිසුන්ට ඒ ඉඩමෙන්
අස්වෙන්නට සිදු වෙනවා. ඔවුන්ට යන්නට
තැනක් නැහැ. ඔවුන් අතරම වෙනවා.
ඔවුන්ට යන්නට තැනක් දීල නැහැ. අපේ
රටේ ජනතාව ඉඩම්වලින් පත්තා දමල
විදේශීය ධනපතියන්ට මෙහෙ ඇවිත්
පෙම් කෙළින්තට ඉඩ දෙන්නට අමාරුයි.
මේ සම්බන්ධයෙන් ඒ ආරාමවලට සම්
බන්ධ දායකයින් විසින් පෙත්සම් කිහිප
යක් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. ඉන් එකක්
රාජ්‍ය ඇමතිතුමාටත් තවත් එකක් ගරු
පළාත් පාලන ඇමතිතුමාටත් යවා තිබේ
නවා. මහජන මතයට ගරු කිරීමක් වශ
යෙනුත්, බෞද්ධ විහාරස්ථානවලට ගරු
කිරීමක් වශයෙනුත් විදේශීය සංචාරකයින්
සඳහා මේ ස්ථානයේ පිහිටුවන්නට යන
හෝටලය තැනීමේ කටයුතු නවත්වා මේ
ස්ථානය දියුණු කිරීමට වැඩ පිළිවෙලක්
යොදන්න කියා, මා ඉල්ලා සිටිනවා.

විදේශීය සංචාරකයන් පමණක්
නොවෙයි, දේශීය සංචාරකයින්ත් මේ
රටේ ඕනෑ තරම් සිටිනවා. යාපනයේ සිට
එන කෙනෙකුට, මහනුවර සිට එන
කෙනෙකුට, බදුල්ලේ සිට එන කෙනෙකුට
පොල්හේන වගේ ස්වභාවික සමුද්‍ර
තරාකයක නාන්නට සුදුසු තැද්ද? ඒ
උදවියගේ පහසුව සඳහා මෙය දියුණු
කරන්නට ඕනෑ. අපි දේශ සංචාරක
ව්‍යපාරයක් වශයෙන් අදහස් කරන්නේ
විදේශිකයන්ට මේ රටේ ස්වභාවික
සෞන්දර්යය විකුණා ගැනීම පමණයි.
සංස්කෘතියට හෙණ ගැහිල ගියත් කමක්
නැහැ, කොයි ක්‍රමයෙන් හරි මුදල් ලැබෙනවා

නම් කියන ප්‍රතිපත්තියයි අපි අනුගම
නය කරන්නේ. සංචාරක අංශයෙන් මේ
රටේ දේශීය ජනතාවට පහසුකම් ඇති
නොකරන්නේ ඇයි? පොල්හේනේ සමුද්‍ර
තරාකය දියුණු කිරීම ගැන මගේ විරුද්ධ
ත්වයක් නැහැ. එහෙත් විදේශීය සංචාර
කයින්ගේ ප්‍රයෝජනය සඳහා පමණක්
විදේශීය සංචාරකයින් අද්දවා ගැනීම
සඳහා ඒ ස්ථානයේ මහා කුමාර හෝටල
යක් තැනවීම සම්බන්ධයෙන් මහජනයා
දක්වන විරෝධය මා අද මේ ගරු සභාව
ඉදිරියේ තබමින් ජනතා මතයට කන්දී
මක් වශයෙන් ඒ හෝටලය තැනීමේ කට
යුතු අත්හැර දමන ලෙස මා ඉල්ලා සිටි
නවා.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(திரு. ப்ரின்ஸ் குணசேகர)

(Mr. Prins Gunasekera)

ගරු සභාපතිතුමනි, මේ අමාත්‍යාංශය
යටතේ දෙපාර්තමේන්තු නම් රාශියක්
තිබෙනවා. තමුත් ඒවා ගැන කථා කර
උගුර ලේ රහ කර ගන්නේ මොකටද?
මෙතැන කොයි තරම් කථා කළත් වැඩක්
වන්නේ නැහැ. ප්‍රතිඵලයක් නැහැ. තමුත්
මා මේ තැනට සිටියේ පිටරට කෙනෙකුවත්
වැඩකට ඇති අදහස් පළකර තිබෙනවා
නම් ඒ අදහස් ග්‍රන්ථ මාගීයෙන් ලංකාවට
ඒම වළක්වන්නට එපාය යන ඉල්ලීම
කරන්නටයි. ආනයන හා අපනයන පාලන
දෙපාර්තමේන්තුවත් මේකට සම්බන්ධ
ඇති. රේගු දෙපාර්තමේන්තුවේ ප්‍රධාන අය
කුමි කියන නිලධාරී මහත්මයාගේ
නියෝගයක් අනුව—

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

එය මගේ අමාත්‍යාංශයට අයිති නැහැ,
එය අයිති මුදල් අමාත්‍යාංශයටයි.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(திரு. ப்ரின்ஸ் குணசேகர)

(Mr. Prins Gunasekera)

එහෙම නම් මා ඒ කාරණය මුදල්
අමාත්‍යාංශය යටතේ ඉදිරිපත් කරන්නම්.
ආනයන සහ අපනයන පාලන දෙපාර්ත
මේන්තුව යටතේ මා කරුණු කිහිපයක්
ඉදිරිපත් කරන්නට බලාපොරොත්තු

නොවෙයි. බුවල්ලාගේ ඇඟිලි තැන් තැන් වල එල්ලී තිබෙන්නාක් මෙන් ලේක් හවුස් ආයතනය කී වර්ගයක බඩු විදේශ වලින් ගෙන්වන්නට බලපත්‍ර ලබා ගෙන තිබෙනවාද? ටිකක් සොයා බලන්න. ලේක් හවුස් ආයතනය ඩකම්ස් නමින් රට තැනි කරන්නට තෙල් වගියක් ගෙන්වනවා. ඒක සම්පූර්ණයෙන්ම බොරුවක්. එමගින් විදේශීය විනිමය හොරකම් කරන්නට මාගී යක් පිළියෙළ කරගෙන තිබෙනවා. එපමණක් නොවෙයි, කොඩැක් ජායා රූප උප කරණ ගෙන්වීමටත් විදේශ විනිමය බල පත්‍ර දී තිබෙනවා. ලේක් හවුස් ආයතනයට පමණක් භාණ්ඩ කීයක් සඳහා විදේශ විනිමය බලපත්‍රදී තිබෙනවාද කියා බලන්න. මහජනයාට පෙනෙන්නට තිබෙන්නේ පත්‍ර පමණයි. ඒකට මුවා වී මොන මොන දේවල් ගෙන්වනවාද? ගම්පහ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (එස්.සී.බණ්ඩාරනායක මයා.) මේ ගරු සභාවට හොර ගුහාවය කියනවා. මෙතැන නොවෙයි, එතැනයි, හොර ගුහාව තියෙන්නේ. මෙතැන තිබෙන්නේ ඒ හොර ගුහාවෙන් පාලනය වන ආණ්ඩුවක් පමණයි. මෙතැන සිටින්නේ ඔවුන්ගේ ඒජන්තවරුන් පමණයි. ඒ හොර ගුහාව පරීක්ෂා කිරීම සඳහා ඕනෑම වෙලාවක මේ මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ බලය දෙන්නට අප සූදනම්. එහෙත් මන්ත්‍රී මණ්ඩලයෙන් දෙන බලය ක්‍රියාවට යොදවන්නට මේ ආණ්ඩුව බයයි. ඒ ආයතනය තමයි, මේ ආණ්ඩුව බලයට පත් කළේ. තමුන්නාන් සේලාට ලේක් හවුස් ආයතනයට ගහන්නට බැහැ. කුණු රතු ලුනු ගෙනෙන, කුණු කරවල ගෙනෙන බෝරා කාරයන්ට ඒ අය පත්‍ර මාගීයෙන් බණ දේශනා කරනවා. එහෙත් ඒ අය කරන හොරකම් ගැන සඳහන් කරන්නට මේ රටේ පත්‍රයක් නැහැ. ආනයන අපනයන දෙපාර්තමේන්තුව මාගීයෙන් තමුන්නාන් සේලාට සොයා ගන්නට පුළුවනි, ඒ රට අමාරුවෙන් සොයා ගන්නා විදේශ ධනය ටික කොයි විධියට හොරකම් කර පිටරට ගෙන ගොස් ඒවා පිටරට බැංකුවල තැන්පත් කර තිබෙනවාද කියා. පිටකොටුවේ විදේශික වෙළඳ සංභානිය, ආදායම් බදු දෙපාර්තමේන්තුව රටට මින්, ආනයන අපනයන දෙපාර්තමේන්තුව රටටමින් මේ රට සූරා ගන්නා ආකාරය සොයා බැලීම සඳහා උපකාර වන එක් තරා ලිපියක් මා ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමාට

දීමට බලාපොරොත්තුවෙන් සිටි නමුත් අද මා එය ගෙනවිත් නැහැ. මම එය පසුව ගෙනවිත් දෙන්නම්. ඔවුන් ගෙන යන හොර ව්‍යාපාර මැඩලීමට තමුන්නාන් සේලා මේ දක්වා ගෙන තිබෙන පියවර මොනවාද කියා මා ප්‍රශ්න කරන්නට සතුටුයි. ඒ හොරකම් වළක්වන්නේ නැතිව මේ රට සංවර්ධනය සඳහා අවශ්‍ය විදේශ ධනය තමුන්නාන් සේලා සොයා ගන්නේ කොහොමද? විදේශ ධනය වුවමනාය කී සැටියේ තමුන්නාන් සේලා විදේශ බැංකුවලට දුවනවා. එහෙත් මේ රටේ උපයා ගන්නා ධනය අනියම් ආකාරයෙන් පිටරට ගෙන යනවා. ඒක වැළැක්වීමට ඔබතුමන්ලාට පුළුවන්කමක් නැහැ.

හෝටල් සංඝ්‍රාම ගැන වගකියන්නේ ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමයි. දැන් එතුමා නැගිටලා කියන්නට පුළුවන්, ඒක පෞද්ගලික සංඝ්‍රාමක්, එහි මුදල් පරිහරණය කිරීම ගැන මට කෙළින්ම වගකියන්නට බැහැ, පාර්ලිමේන්තුවෙන් මට බලය දෙනවා නම් ඒ ගැන සොයන්නට පුළුවන්ය කියා.

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන
(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)
(The Hon. J. R. Jayewardene)
නැහැ, නැහැ. හෝටල් සංඝ්‍රාමෙ එහෙම නැහැ.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.
(திரு. ப்ரின்ஸ் குணசேகர)
(Mr. Prins Gunasekera)
පාර්ලිමේන්තුවට දී තිබුණු බලය අස් කර ගන්නෙන් උත්තාහෙයි. මෙරටට බඩු ගෙන්වීමට සම්ප්‍රකාර ආයතනයට තිබුණු බලය සීමා කර, එයින් කැල්ලක් කඩා ගෙන සඵසලට භාර දී සම්ප්‍රකාර තොග වෙළඳ ආයතනයේ හුළං ඇරියේ ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමයි. සඵසලේ කෙරෙන තොපනත් කම් ගැන අහනවිට කියනවා, ඒක පෞද්ගලික වෙළඳ ආයතනයක්, පාර්ලිමේන්තුවට ඒ ගැන බලයක් නැහැ, ඒ නිසා ඒ ගැන අහන්න එපා කියා. එහෙත් ඒ නීතියේ පිතෘවරයා ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමයි.

එතුමාගේ පිතෘත්වයෙන් බිහි වුණු සඵසලේ කෙරෙන වැරදි වැඩ ගැන අහන විට රාජ්‍ය ඇමතිතුමා කියනවා, “ඒවා මගෙන්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.]

අහන්න එපා, ඒවා ගැන පාර්ලිමේන්තුවට උත්තර දෙන්න බැදී නැහැ” කියා. එසේ කියා සති දෙකකට පමණ පසු පැවැත්වුණු අයවැය විවාදයේදී එතුමා කියනවා, මහජන මුදල් පරිහරණය සම්බන්ධයෙන් හොයා බලන්නට පාර්ලිමේන්තුවට විශේෂ බලතල දෙන්නය කියා. ඒ ප්‍රකාශ දෙක, එකකට එකක් ගැළපෙන්නේ නැහැ. ඉදිරි පෙළේ සිටින සමහර ඇමතිවරුන්ට මෙන් රාජ්‍ය ඇමතිතුමාටත් අතීතය අමතක වෙලා ද? තමුන් නාන්සේ රජය වෙනුවෙන් කපා කරද්දී සාමාන්‍යයෙන් පරස්පර විරෝධී දේවල් කියන්නේ නැහැ. එහෙත් මෙතැනදී නම් පටලාපි තිබෙනවා. ඒ ඇයි?

ගරු සේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරාභ ශ්‍රේ. මුර්. ඉයවර්තන)
(The Hon. J. R. Jayewardene)
වයසයි.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(තිල. ප්‍රින්ස් ගුණසේකර)
(Mr. Prins Gunasekera)

බොහොම හරි. තමුන් නාන්සේ වයසට ගියත් ඒ බව පිළිගැනීමට තරම් බුද්ධියක් ඉතිරි වී තිබීම ගැන මා සන්තෝෂ වෙනවා. එහෙත් සමහර අයට ඒ විකච්ඡා ඉතිරි වී නැහැ.

ආර්ථික හා සමාජ ප්‍රගතිය යනුවෙන් පෙනෙන්නේ අපට බෙදා දුන්නා. විදේශ සංචාරකයන් මගින් ලබා ගන්නට බලාපොරොත්තු වුණු තරම් විදේශ විනිමයක් හෝටල් සංස්ථාවට ලැබී නැති බව ඒ පොතේ සඳහන් වෙනවා. පසුගිය අවුරුදු 1 හමාරක පමණ කාලය තුළ විදේශ සංචාරකයන් මගින් උපයා ගත් විදේශ විනිමය ප්‍රමාණය කොපමණදැයි ඒ පොතේ දැක්වෙනවා. රුපියල් කෝටි කීපයක් උපයා ගැනීම සඳහා හෝටල් සංස්ථාව රුපියල් කෝටි කී සිය ගණනක් වියදම් කර තිබෙනවාද යි රාජ්‍ය ඇමතිතුමාගෙන් අහන්න කැමතියි. දේපොළ හම්බ කරගත් සාර්ථක වෙළෙඳුන් දෙකේ හැටියට රාජ්‍ය ඇමතිතුමාගෙන් දැනගන්න කැමතියි, රුපියල් 1,000 ක් තැන්පත් කර ඇරඹූ ව්‍යාපාරයකින් රුපියල් 5 ක ආදායමක් ලැබුණොත් එය ලාභයක් නැතිව පොත්

වන්නට පුළුවන්ද කියා. හෝටල් සංස්ථාව ගොඩනැගිලි ඉදි කිරීම සඳහා පොළොවට යට කළ මුදල් ප්‍රමාණයත් එමගින් උපයා ගෙන තිබෙන මුදල් ප්‍රමාණයත් සංසන්දනය කර බලන විට, ලැබී තිබෙන ආදායම සියයට දශම ගණනක් පමණයි. ඒ අනුව සිදු වී ඇත්තේ පාඩුවක් බව පෙනෙනවා. ලංකාවේ පමණක් නොව ජාත්‍යන්තර වශයෙන් බැලුවත්, සංචාරක ව්‍යාපාරය මගින් ලැබිය යුතු බලාපොරොත්තු වුණු ආදායම අඩු වී තිබෙන බව ඒ කටයුතුවල යෙදී සිටින අයම පිළිගෙන හමාරයි. එහෙත් රාජ්‍ය ඇමතිතුමාගේ මෙහෙයීමෙන් හෝටල් සංස්ථාවෙන් කෙරෙන ගොඩනැගිලි හැදීමේ නම් අඩුවක් පෙනෙන්නට නැහැ.

අ. හා. 6

ගාලු පාරේ, දොම්පේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ (එස්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.) කුසිසිය පැත්තෙන් ඉඩම් කැබලි ලක් අරගෙන “හිල්ටන් හෝටලය” යනුවෙන් ඇමෙරිකන් මහා මන්දිරයක් හදන්නට හෝටල් සංස්ථාව බලාපොරොත්තුව වුණා. එහෙත් ඒ ඉඩම් කැබලි ලිහිල් සේම ස. තො. ස. භාරගෙන, දැන් වෙනත් කාටදෝ භාර දී තිබෙනවා. මේ නිසා දකුණු කොළඹ ඡන්දදායක කොට්ඨාශය තුළ අමාරුකම්වලට මුහුණ පාන්නටත් රාජ්‍ය ඇමතිතුමාට සිදු වී තිබෙනවා. ලේක් හවුස් පාලකයන් පත්තර කඩදාසි ගෙන්වා සල්ලි හොරකම් කරනවා වාගේ, ටකර් සමාගමත් විදේශ විනිමය හොරකම් කරන්නට ඇති කර ගත් මාර්ගයක් තමයි, මේ “හිල්ටන් හෝටලය.” තමුන් නාන්සේ ඒකට ඇත්තායයි තමුන් නාන්සේට විරුද්ධව එක්සත් ජාතික පක්ෂයෙන් තවත් කෙනෙක් දමන්නට ඒ අය උත්සාහ කරනවාලු. තමන්ගේම අරක්කු තමන්ටම ගහන කතාවක් තමයි ඒක. [බාධා කිරීමක්] ඒක උදව්වක් වන්නේ කෙසේද? මේ පාර නම් හරියත්තේ නැහැ, නිතරගයෙන් එන්නට බලමු. ඔය හෝටල් සංස්ථාව නිසා වැඩක් වන්නේ නැහැ, රාජ්‍ය ඇමතිතුමනි. ඒක මේ රට නැති වන දෙයක්. මේ රටේ ස්වාභාවික සෞන්දර්යය නරඹන්නට එන වික

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

දරියය කරමින් යන්නට ඉඩ දෙමු. ඒ සඳහා වුවමනාවට වැඩියෙන් මිනිසුන් අදින්නට පටන් ගන්න එපා. ඒක එව්වර හොඳ දෙයක් වන එකක් නැහැ. සමහර විට පැසිපික් සාගරයේ තිබෙන හවායි දූපත්වල නැතිනම් අත්ලන්තික් සාගරයේ තිබෙන අතිකුත් ඉන්දියානු කොදෙව් වල ඇති සංස්කෘතියකට අපේ රටත් ගොදුරු වන්නට පුළුවනි. මේ විධියට ඕනෑ වට වැඩියෙන් විදේශ සංචාරකයන් අද්ද වා ගන්නට කල්පනා කළොත්.

ඇමෙරිකන් කාරයන්ගේ නැතිනම් වෙනත් බටහිර විනෝදකාමීන්ගේ රඟ මඩලක් බවට මේ රට පත් කරන්නට හදන්න එපා. එන තරමකින් ආපුවාවෙ. මෙතරම් බරපතල විදේශ විනිමයක් තැන් පත් කොට මෙනෙක් ලැබී තිබෙන ආදායම අනුව බලන විට මෙම ව්‍යාපාරය සාර්ථක නොවන බව පෙනී යන නිසා දැන්වත් බිරේක් ගසා මෙය නවත්වන ලෙසයි මා තමුත්තාන්සේගෙන් ඉල්ලා සිටින්නේ. හදන්නට පටන් ගත් හෝටල් ගණන ඔය ඇති. ඔය ව්‍යාපාරය ඔතනින් නවත්වා දමන්න. වෙනත් මාර්ගවලින් විදේශ විනිමය සොයා ගන්නට පුළුවන්දැයි බලන්නට උත්සාහ කරන්න.

විජේසිරි මයා.

(කි.රු. බිඤ්ඤා)

(Mr. Wijesiri)

සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනය පිළිබඳව මාතර ගරු මන්ත්‍රිතුමාත් (තුඩාවේ මයා.) වලපනේ ගරු මන්ත්‍රිතුමාත් (පී. බී. එම්. හේරත් මයා.) කථා කළා.

1965 න් පසු සමුපකාර තොග වෙළඳ සංස්ථාවෙහි වෙනසක් ඇති වී තිබෙන බව මීට මොහොතකට පෙර ඒ උදවිය මතක් කර හිටියා. සමුපකාර තොග වෙළඳ සංස්ථාව යටතේ ලංකාව පුරාම ශාඛා පිහිටුවීමෙන් මහජනතාවට ලාභයට බඩු ලබා දීමේ වැඩ පිළිවෙලක් පසුගිය රජය මගින් ඇති කළ බව ඒ අය කියා සිටියා. එතු මන්ත්‍රාගේ කථාවේ හැටියට සමුපකාර තොග වෙළඳ සංස්ථාව ආරම්භ කළේ එතෙක් මේ රට සමුපකාර ව්‍යාපාරය මගින් පිටරටින් ගෙන්වා බෙදා හරින ලද බඩු වර්ග නිසි සේ බෙදා හැරීම පිණිසයි. පසුගිය රජය සමුපකාර ව්‍යාපාරය සමග තරඟ කිරීම පිණිස

ලංකාවේ සමුපකාර තොග වෙළඳ ශාඛා 122 ක් ආරම්භ කොට ඒ මගින් ලංකාව පුරාම බඩු බෙදා හරින්නටයි ඒ අනුව බලා පොරොත්තුවුණේ. එයින් සිදු වූයේ කුමන තත්ත්වයක්ද යන්න තමුත්තාන්සේලා දන්නවා ඇති. කරවල කැල්ලක් ලබා ගන්නට ගියත්, රෙදි ශාරයක් ලබා ගන්නට ගියත්, අවශ්‍ය වෙනත් බඩුවක් ලබා ගන්නට ගියත් සමුපකාර තොග වෙළඳ ශාඛා ළඟ සැහසුම් තුන හතර දිග පෝලිම් වල රැදී සිටින්නට සිදු වුණා. එම නිසා මේ රටේ නොයෙකුත් ප්‍රදේශවල ආරම්භ කර තිබුණු සමුපකාර තොග වෙළඳ ශාඛා 50 ක් පමණ සමුපකාර ව්‍යාපාරයට නැවත භාර දෙන්නට මෙම රජය තීරණය කළා. එපමණක් නොව එදා සමුපකාර තොග වෙළඳ ශාඛා 122 කින් මුළු ලංකාව පුරාම බෙදා හරින ලද බඩු ප්‍රමාණය දැන් මෙම රජය විසින් සමුපකාර සංගම් එකසිය ගණනක් මගිනුත්, සමුපකාර සමිති 5,000 ගණනක් මගිනුත් බෙදා හරිනවා. එසේම ඊට අතිරේකව තොග වෙළෙන්දන් 600 ක් පමණ ලංකාව පුරාම පත් කොට යටකි පෝලිම් ක්‍රමය තැනි කිරීම සඳහා පියවර ගෙන තිබෙනවා. අද ගමේ ගොඩේ සමුපකාර සමිතියකට ගියත් තගරයේ කඩයකට ගියත් කිසිම පෝලිමක් නැතුව බඩු ලබා ගැනීමට පුළුවන්කම සැලැසී තිබෙනවා

තුඩාවේ මයා.

(කි.රු. තුඩාව)

(Mr. Tudawe)

සමිති කීයක් වැසී තිබෙනවාද ?

විජේසිරි මයා.

(කි.රු. බිඤ්ඤා)

(Mr. Wijesiri)

සභාපතිතුමනි, සමිති වැසී තිබෙනවා නම් වැසී තිබෙන්නේ ඒ මන්ත්‍රිතුමා කියන විධියට නොවෙයි. සමිති පාලනය කරන සාමාජිකයන්ගේ වැරදි නිසාය, එසේ නැත්නම් වංචනික ක්‍රියා නිසාය කියා මා මතක් කරනවා. යම්කිසි සමුපකාර සමිති යක වැඩ කටයුතු සතුටුදායක නැත්නම්, එහි පාලන සාමාජිකයන් අවංකව සේවය කරන්නේ නැත් නම්, ඒ සාමාජිකයන් හොරකම් කරනවා නම්, ඒ සමිතිබිය වැසී යාම පුද්ගලික නොවෙයි.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[විපේෂිත මයා.]

මා කලින් කී විධියට මේ අලුත් පියවර නිසා තොග වෙළෙන්දන් හයසියයකුත් සමුපකාර සංගම් 122කුත් මගින් බඩු බෙදා හැරීම නිසා අද 1965 තිබුණු පෝලිම් ක්‍රමය අහෝසි වුණාය කියන එක අප කවුරුත් පිළිගතයුතු කාරණයක්. එපමණක් නොවෙයි, එදා මේ රටට වුවමනා කරන රෙදි ප්‍රමාණයෙන් කොටසක් සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනය මගින් ගෙන්වූ අතර, කොළඹ ධන කුචේරයන් 20 ක් 30 ක් එකතු වී ඉතුරු කොටස ගෙන්වූ බව මතක ඇති. එහෙත් ඒ ප්‍රතිපත්තිය සම්පූර්ණයෙන්ම වෙනස් කර සම්පූර්ණ රෙදි ප්‍රමාණයම සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනය මගින්ම ගෙන්වීමට පියවර ගත්තේ මේ රජයේ කියන එක මේ අවස්ථාවේදී මාතර ගරු මන්ත්‍රීතුමාටත් (තුඩාවෙ මයා.) වලපනේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාටත් (ටී. බී. එම්. හේරත් මයා.) මතක් කර දෙන්න කැමතියි.

වලපනේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා විසින් කියන්න යෙදුණා, සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනයෙන් ගෙන්වා විකුණන බඩුවල මිල එදාට වඩා අද වැඩි වී තිබෙනවාය කියා. ඒක අපි කවුරුත් පිළිගන්නා කාරණයක්. 1964 කාලයේදී ලැබුණු මිලට අද බඩු ලැබෙන්නේ නැහැ. ඒ නිසා සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනයෙන් ගෙන්වා විකුණන බඩුවලට සැහෙන මිලක් වැඩි වී තිබුණත්, අද මේ රටේ සෑම ප්‍රදේශයකටම සෑම ගමකටම ඒ බඩු සර්ව සාධාරණ ලෙසට බෙදී යන අන්දමින් සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනය ක්‍රියා කරනවාය කියන එක මා විශේෂයෙන් මතක් කළ යුතුව තිබෙනවා.

රෙදි ගැන කළා කරන විට තමුත් නාත්තේ දන්නවා ඇති, 1965 ට ප්‍රථමයෙන් අපට යම්කිසි අවස්ථාවක රෙදි යාරයක් පමණක් ගන්නට වුණත් සතොසට යන්නට සිදු වී තිබුණ බව. එදා එක් අයකුට රෙදි යාර තුනයි ලැබුණේ. මේ රටේ එදා විශාල උද්ඝෝෂණයක් ඇති වී තිබුණා රෙදි යාර තුනකින් කොහොමද පිරි මහගන්නේ කියා. එහෙත් අද එසේ නොවෙයි. අද කුපනයට රෙදි යාර දෙක බැගින් හය මාසෙකට කුපන් තුනකට රෙදි යාර 6 ක් ලබාගන්නට පුළුවන්. ඊට

වඩා රෙදි අවශ්‍ය නම් යාරයකට වැඩිපුර රු. 1.25 දී ලබාගන්නටත් අද පුළුවන්කම තිබෙනවා.

එමෙන්ම සභාපතිතුමනි, එදා සතොස ශාඛා 140 කින් පමණ බෙදා හැරී ඒ රෙදි ප්‍රමාණය අද භාර දහසක් පමණ වූ සුළු වෙළෙන්දන් මාර්ගයෙන්ද බෙදා හරින බව මා සන්තෝෂයෙන් මතක් කළ යුතුව තිබෙනවා. මාතර ගරු මන්ත්‍රීතුමාට මම මතක් කරන්න කැමතියි, එදා කොළඹ ධන කුචේරයන් විසින් පාලනය කළ ඒ රෙදි ඡාවාරම අද ගම්බද සුළු වෙළෙන්දන් අතට පත් වී තිබෙන බව. විශේෂයෙන් සළ මගින් පොට්ටනි වෙළෙන්දන් දෙදහසකටත්, තවත් සුළු වෙළෙන්දන් භාර දහසටත් රෙදි සපයනවා. වලපනේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කෙසේ කිව්වත්, රුපියලේ අගය අඩු වීම, විදේශ විනිමය හිමිකම් සහතික මාර්ගයෙන් භාණ්ඩාගාරය විසින් සියයට 55 ක් අය කිරීම ආදී සෑම දෙයකටම ගෙවන්නට සිදු වුණත්, සතොස මගින් ගෙන්වන රෙදි ප්‍රමාණයෙහි එදාට වඩා කිසිම වෙනසක් නැති බව, ප්‍රමාණයේ අඩු කිරීමක් කර නැති බව මට කියන්න පුළුවනි. ඒ නිසා ගරු සභාපතිතුමනි, සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනයේ ශාඛා වැඩිමෙන් රටේ ජනතාවට යම් අපහසුවක් ඇති වුණ බව මේ ගරු සභාවටත් ජනතාවටත් ඔප්පු කර පෙන්වීමට උත්සාහ කළත් මා සිතන්නේ නැහැ රටේ ජනතාව එය පිළිගනිවිය කියා.

අද මේ රටේ සියලු දෙනාටම සම සේ බඩු බෙදා හැරීමේ ක්‍රමයක් මේ රජය විසින් අනුගමනය කරගෙන යනවා. ඒ වගේම වලපනේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ටී. බී. එම්. හේරත් මයා.) කියන්න යෙදුනා, පසුගිය රජය විසින් සතොස ආයතනයට බෙදවා ගෙන සිටි සේවකයන් 1,000 ක් පමණ මේ ආණ්ඩුව බලයට පත් වූවාට පසු අස් කරන්න යෙදුනාය කියා. ඒ වගේම ඒ රජයෙන් ඒ සේවකයන් තෝරා ගත්තේ නියම විධියට ඉල්ලුම් පත්‍ර කැඳවා විභාග, පරීක්ෂණ ආදිය පැවැත්වීමෙන් කියාත් කිව්වා. තමුත් ගරු සභාපතිතුමනි, තමුත් නාත්තේ දන්නවා ඇති, ඒ අයට ඒ පත්වීම් දුන්නේ කෙසේද කියා. 1964 දී ආණ්ඩුව විසුරුවා හැර, මැතිවරණ කාලයේදී දහසක් පමණ

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

දෙතොට කිසිම සුදුසුකමක් නැතිව රක්ෂා ලබා දුන්නා. එවැනි අය 750ක් පමණ මේ රජයෙන් අස් කළ බව ඇත්තයි. නමුත් 1965 සිට අද දක්වා කාලය ඇතුළත 250කට වැඩි පිරිසක් සහනස ආයතනයේ සේවයට බඳවා ගෙන නැති බව මා මතක් කරන්න කැමතියි. ඒවාගේම ශාඛා 50 ක් පමණ සමුපකාර ව්‍යාපාරයට භාර දුන් අවස්ථාවේදී ඒවායේ සිටි සේවකයන්ද මේ තොග වෙළඳ ආයතනයට බඳවා ගත්තා. දැන් ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමාගේ පාලනය යටතේ සමුපකාර තොග වෙළඳ සංස්ථාවෙන් නියම සේවයක් මේ රටට සිදු වන බව මා සන්තෝෂයෙන් කීව යුතුව තිබෙනවා. එම සංස්ථාව මගින් විශාල සේවයක් මහජනයාට සිදු වෙන බව මාතර ගරු මන්ත්‍රීතුමාට මතක් කර දෙන්න ඕනෑ.

අ. භා. 6.15

ඒ වගේම ගරු සභාපතිතුමනි, මේ රජය බලයට පැමිණියාට පසුව, පිටරටින් බඩු ගෙන්වීම සම්බන්ධයෙන් මීට ප්‍රථමයෙන් තිබුණාට වඩා වරප්‍රසාද රාශියක් සමුපකාර තොග වෙළඳ සංස්ථාවට ලබා දී තිබෙනවා. පිටරටින් රෙදි ගෙන්වීම සම්පූර්ණයෙන්ම සළසලට දී තිබෙන බවක් කිව්වා. නමුත් සළසලට යොදා තිබෙන මූල ධනයෙන් කොටස් 51ක්ම සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනයට අයත් බව මා මතක් කර දෙන්න ඕනෑ. ඒ වගේම යකඩ යනාදී නොයෙකුත් භාණ්ඩ රාශියක්—1965 ට ප්‍රථමයෙන් පුද්ගලික වෙළඳුන් විසින් ගෙන්වන ලද භාණ්ඩ රාශියක්—අද සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනය මගින් ගෙන්වනවා. 1965ට ප්‍රථම කාලයේදී ගෙන්වුවාට වඩා වැඩි භාණ්ඩ ප්‍රමාණයක් අද සහනස ආයතනය මගින් ගෙන්වනවා. මේ අවස්ථාවේදී මා විශේෂයෙන්ම මතක් කළ යුතු කරුණක් නම්, අද සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනය මගින් ගෙන්වන බඩු එදා වගේ කිසිම ප්‍රශ්නයක් නැතිව ගම්බද ජනතාවට ගමේ තිබෙන සමුපකාර ආයතනයෙන් හෝ ගමේ කඩයෙන් හෝ ලබා ගැනීමට ප්‍රථමයෙන්ම තිබෙනවා. ඒ වගේම කොළඹ නැත්නම් නගරබදව හෝ ගම්බදව හෝ සිටින සෑම දෙතොටම ලැබෙන සේ ඒවා සම සේ බෙදා හැරීමේ ව්‍යාපාරයක් අද ආරම්භ කර තිබෙනවා.

අනිකුත් දේ ගැන මා කතා කරන්න බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනය ගැන වැරදි අවබෝධයක් ඇති කිරීමට උත්සාහ කළ මන්ත්‍රීවරුන්ට මා එක් දෙයක් කියන්න කැමතියි. අපේ බලාපොරොත්තුව සමුපකාර ව්‍යාපාරය දියුණු කිරීම මිස සමුපකාර තොග වෙළඳ සංස්ථාවේ ශාඛා පිහිටුවා, සමුපකාර ව්‍යාපාරයන් සමග සිල්ලර වෙළඳ ව්‍යාපාරයන් අතර තරඟයක් ඇති කිරීමේ බලාපොරොත්තුවක් නොවන බව මා විශේෂයෙන් මතක් කරනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, අද ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරු උදන් අනන්‍යව සමුපකාර තොග වෙළඳ සංස්ථාව ගැන. 1965 වන විට අවුරුදු තුන හතරක ගණන් හිලව්වත් සකස් කර නොතිබුණු ඒ සංස්ථාව අද අවුරුදුපතා නියම අන්දමට ගණන් හිලව් ඉදිරිපත් කරමින් වැඩ කර ගෙන යන සංස්ථාවක් බවට පත් කර තිබෙනවා. සමුපකාර තොග වෙළඳ සංස්ථාවේ වැඩ කටයුතු එදාට වඩා අද අඩපණ වී තිබෙනවා යයි පෙන්වා දීමට සමහර ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කොතරම් උත්සාහ කළත්, සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනය හා ළඟින් කටයුතු කරන කෙනෙක් හැටියට මා දන්නවා, ඒ සංස්ථාව අද නියම අන්දමට කටයුතු කරගෙන යනවාය කියන එක. අද සමුපකාර තොග වෙළඳ සංස්ථාව මගින් ගෙන්වන බඩු ලංකාවේ සෑම තැනකටම සාධාරණව බෙදා හැරීමේ වැඩ පිළිවෙළක් ආරම්භ කර ඒ අනුව කටයුතු කරගෙන යන බව මා සන්තෝෂයෙන් මතක් කරනවා. ඒ නිසා මාතර ගරු මන්ත්‍රීතුමා (තුඩාවේ මයා.) කොපමණ උත්සාහ කළත් සමුපකාර තොග වෙළඳ සංස්ථාව අද අඩපණ වී තිබෙනවාය කියා ඔප්පු කරන්නට, මේ රටේ ජනතාව ඒවා පිළිගන්නේ නැත කියමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසාන කරනවා.

වෛද්‍යාචාර්ය ඩී. එම්. ඩී. නාගනාතන්
(නල්ලූර්)

(டொக்டர் ஈ. எம். டி. நாகநாதன்—நல்லூர்)

(Dr. E. M. V. Naganathan—Nallur)

Mr. Chairman, I want to say a few words about the C.W.E. and the co-operatives. The co-operatives were

PUBLIC LIBRARY
JAFFNA.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[වෛද්‍යාලාපිය නාගනාතන්]

started many years ago as a real people's movement, especially in the north of Ceylon. The co-operatives were run very well. I have been proud of the co-operative movement in the North. But subsequently, during the last war, the co-operative movement was started in Ceylon as a governmental movement by Sir Oliver Goonetilleke. And now there is a lot of corruption in that movement. People who were working in the co-operatives really did not know that they were employed in the co-operatives. They were just put there by an edict of the then Government.

සභාපති

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

The co-operative movement does not come under the C.W.E.

වෛද්‍යාලාපිය නාගනාතන්

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

I am just giving the history of it. I know what I am talking about.

Subsequently, the C.W.E. was formed. These two institutions were not running parallel, but sometimes against each other, antagonistic to each other. The present Government has tried its best to co-ordinate the trading activities of the two institutions and make them work in collaboration. The previous Government had no experience in its running. Of course, the present Government has learned from past experience. And it is trying its best to make them work in close co-ordination. They have closed down a few C.W.E. shops because they were superfluous and overlapped each other.

There are cases of a few co-operatives which are run very badly.

The C.W.E. is under the control of the Government to a large extent. It is neither under Government control nor under the control of the public. It is controlled by a few individuals who are interested in the business, and most of them are criminals.

So, as I said earlier, I am very proud of the co-operative movement in the North. They have got a fine co-operative bank too, which is doing immense good to the people.

Unless their shortcomings are rectified, unless the movement is manned by honourable and decent people, and it is really made a people's movement, the co-operatives will have to be closed down.

Now, the C.W.E. is more or less the sole monopolist of imports. In fact it is the demand not only of the Opposition but of the whole country that the imports should not be in the hands of a few capitalists. Like other institutions at the outset, the C.W.E. in the beginning through lack of experience and because it was in the hands of bureaucrats did not know when to import, where to import, and how much to import. But now they are learning by experience, especially after the new Minister came in. He has also brought in expertise. The business also flourishes when you know the business. So now there is a happy marriage between the State and private-sector capital in running the C.W.E.

I must also congratulate him on the running of Salu Sala. The Salu Sala like other institutions made a lot of mistakes at the start, perhaps due to lack of experience. But today I think the Salu Sala is very much better, and the various retailers are getting their cloth in proper proportions and according to their needs.

I am surprised that Members of the Opposition should show so much opposition to tourism. One of their chief planks is that Ceylon might lose its civilization and culture. I say that if our country has got any civilization and culture it should not be afraid of the Americans, the Germans or the English coming here: they can learn from our culture, if our culture is worthwhile. I am not speaking against other countries like Singapore, Bangkok or Hong Kong, but I believe our culture is stronger than the cultures of other countries.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කරක සභාව

We should not be afraid of our culture being lost. What we need today is more money for the country.

ශ්‍රී ජී. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරව ජේ. ආර්. ජයවර්ධන)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

A very good point.

වෛද්‍යවාර්ෂ නාගනාතන්

(දොරාදර් නාගනාතන්)

(Dr. Naganathan)

In fact, we can teach the Americans and other globe-trotters a part of our ancient culture and philosophy. And in fact our tourism can be utilized for disseminating our ancient culture and knowledge. So there is no question of our being afraid of losing them. We are decrying our own position.

Ceylon is situated geographically in a very strategic position. We have a beautiful landscape and a salubrious climate which varies in different areas ; and I think we can utilize our country to make tourism pay. We can sell our country honourably, not dishonourably. I can assure hon. Members of the Opposition that tourism can be made to pay, and pay well, culturally and economically.

I think tourism has already begun to pay. We must encourage tourism. The only shortcoming in tourism is that there is no proper co-ordination between Government institutions. For instance, in the matter of communications, there is no co-ordination between the railway and the bus service. Then, again, the names of the streets in Colombo are being changed—names which were well known. We find that they are suddenly changed. Not only are the name-boards in Sinhala—

වෛද්‍යවාර්ෂ නාගනාතන්

(දොරාදර් නාගනාතන්)

(Dr. Naganathan)

There is no harm in having the name-boards in English and Tamil as well. In fact you might have them in French and Russian. Surely, the Sinhalese are not going to lose anything by that? Why are the Sinhalese who have a culture of their own and who are the majority community having a minority complex? You have name-boards for the convenience of people, and having them in more than one language would help those who do not understand Sinhala. That is not going to bring down the position of the Sinhalese. I am really surprised at their attitude. They should be ashamed of it because they belong to an ancient culture. The Sinhala language can stand up to anything anywhere in the world.

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.

(තිරු. ආර්. ජී. සේනානායක)

(Mr. R. G. Senanayake)

Hear ! Hear !

වෛද්‍යවාර්ෂ නාගනාතන්

(දොරාදර් නාගනාතන්)

(Dr. Naganathan)

I am very glad that my Sinhala Friend, or shall I say, the Sinhala friend, also says "Hear ! Hear !" I am glad his culture is improving.

Not only must we have good hotels, but we must also have better communications and better guides who will be able to show tourists around. There are at present persons to take tourists around. I think that part of the work has not yet been started here. The educated youth can be employed and trained to do this kind of work. They are being trained in hoteliering, cooking and so on. They should also be trained to become good guides for the people who come from outside. They must know Ceylon history. They should be able to tell the foreigner

ආර්. ජී. සේනානායක මයා. (දම්බදෙනිය)

(තිරු. ආර්. ජී. සේනානායක—දම්බදෙනිය)

(Mr. R. G. Senanayake—Dambadeniya)

Do you want South Indian tourists ?

விசர்பகன பதன் கெடுபெத, 1969-70

—காரக கலாவ

[வேதயலாபீய கானைதன்]

our past history, our glorious past, show them our old ruins, and talk to them about our culture.

பி. னி. ஸுபசிங்க மலா. (கடுதலேபேடு)

(திரு. றீ. பி. சுபசிங்க—கட்டுகம்பொள)

(Mr. T. B. Subasinghe—Katugampola)

I want to protest against the manner in which the C. W. E. is dealing with the co-operative societies. The C. W. E. is responsible for the distribution of many of the essential commodities to the co-operative societies, but we find that invariably the private wholesalers get a better deal than the co-operative societies in the rural areas.

In my own area, there is a big co-operative society at Sandalankawa, which has about 36,000 ration books and 27 or 28 branch stores attached to it. It does a very big volume of business every year. But do you know—you will be surprised—that a single wholesaler, who has been appointed in the small bazaar of Makandura since this Government came into power, receives a better supply of goods than this co-operative society?

கரு சே. ஈர். பீயவர்தன

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

What goods?

ஸுபசிங்க மலா.

(திரு. சுபசிங்க)

(Mr. Subasinghe)

Dried fish and various other things which are distributed by the C.W.E. Dried fish is one particular item.

கரு சே. ஈர். பீயவர்தன

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

The co-operative societies get 50 per cent of the dried fish.

ஈ. லா. 6.30

ஸுபசிங்க மலா.

(திரு. சுபசிங்க)

(Mr. Subasinghe)

Invariably, when the co-operative purchaser or buyer goes there it is out of stock, but somehow or other when the private dealer goes there he gets what he wants. The complaint constantly made is that the private wholesaler, without any ration books attached to him, is in a position to sell what he obtains from the C. W. E. at any price he likes because price control is a farce today. Inspections are not made, and even if inspections are made there is no detection. The result is that it is the co-operative stores that are criticized by the people because they have not the commodities necessary to meet the needs of the people.

I do not know why this Government does not pay some attention to this matter. Actually, the more sensible thing this Government can do, if they are interested in the fair distribution of essential commodities, is to make the larger co-operative societies and the unions the sole wholesale distributors in the rural areas. If that is done, we can also be sure that the upkeep of the co-operative societies will be much easier. As it is, many of these co-operative societies are collapsing because of the bad turnover.

வேதயலாபீய கானைதன்

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

Which is the co-operative society that is not corrupt?

ஸுபசிங்க மலா.

(திரு. சுபசிங்க)

(Mr. Subasinghe)

Corruption is there everywhere. There is corruption in political parties too. I do not know whether there is corruption in the Federal Party or not.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාතන්

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

Certainly not.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

You are telling us !

සුබසිංහ මයා.

(திரு. சுபசிங்க)

(Mr. Subasinghe)

You find corruption everywhere in this country. That is the tragedy. It is not only in the co-operative societies that you get corruption. The important thing is that, especially at a time of scarcity—of course, let us not rest in the belief that we are living in an opulent society yet although the Government maintains that it is so—it is essential that these goods should be distributed fairly. It can be done by handing over the wholesale distribution in rural areas to the co-operative societies and co-operative unions.

The report of the Co-operative Commission has already been submitted. I do not know what the recommendations are. But this is important: the Hon. Minister has to pay some attention to the distribution of scarce commodities which are being imported solely by the C. W.E.

Mr. Chairman, there is another point to which I want to draw the Hon. Minister's attention. There is a great furore about tourism. I shall not go into the economics of it or into the question whether we have benefited as a result of the policy of the Government in regard to tourism. I think many speakers who preceded me have referred to the exchange rackets that are being worked today under the guise of tourism. I myself think that closer scrutiny has to be exercised in regard to the various exchange rackets worked under the guise of tourism.

That is not the point I want to emphasize. There are many centres which are being developed as tourist

centres today. I find, for instance, that the city of Negombo is receiving a great deal of attention from hoteliers and tourist agencies, but if a tourist goes to that city and takes a look at the lagoon, Mr. Chairman, I do not think he will choose to stay there, because of the stink, the smell and what-not.

I think it will be a good idea to clean up that city if the Hon. Minister is serious about developing tourism. I find that many hotels are coming up—the Browns Group is putting up one and there is also the "Blue Lagoon", which, I must say, is a very nice place although expensive for our pocket.

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

The town ?

සුබසිංහ මයා.

(திரு. சுபசிங்க)

(Mr. Subasinghe)

Yes, the town. The lagoon is getting silted and giving out all kinds of smells. In the evenings, if you drive through that area, all over you get the smell of sulphurated hydrogen. The lagoon is fast getting silted. Just as much as the Hon. Minister is getting interested in saving wild life—the elephant and the monkey—I think it will be a good idea if he and the Permanent Secretary pay some attention to cleaning up some of these cities like Negombo. You can have a scheme for slum clearance, for desilting the lagoon, and so on.

Mr. Chairman, I do believe that tourism can be developed into an important industry, but somehow we are not as optimistic as some of the Ministers of this Government.

I would like to know from the Hon. Minister what really happened recently in regard to the charter flight. I do not know whether that matter comes under the Hon. Minister of State. Since it was a body of tourists who were affected—

பிசுபித பதத் தைபிபித, 1969-70

—கூரக கபாவி

சுரு சே. ஸு. சிவபிபித

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

The Minister of Communications.

பிபிபிபி மி.

(திரு. சுபசிங்க)

(Mr. Subasinghe)

I shall not refer to that matter. I shall take it up later. That is all I want to point out. But this matter about the distribution of goods through the co-operative societies is a serious one. If you ask the co-operative societies and the co-operative unions you will find that the C. W. E. discriminates against the co-operative societies in the distribution of these goods.

ஸுரு சே. ஸு. சிவபிபித

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

Mr. Chairman, I am sorry that the hon. Member for Kundasale (Mr. Wijesiri) is not here; he spoke and went away. All that I can say is, he is more fortunate than the rest of us. According to him, there are no problems at all—the co-operative societies are stocked with all the goods you want, there are no queues, all the goods are available for people to buy at very cheap prices, the people are quite satisfied and there are no worries at all. It is like “Paradise”, which the Hon. Prime Minister says is round the corner. All I can say is that our areas are not that fortunate.—[Interruption]. The other portion of Paradise is in the North.

சுரு மௌன்டுவெ சிவபிபித (ரபிசே வுவி, நபுரே ஸ விபிபி கிபிபிபி கிபிபி)

(கௌரவ மௌண்டேரு ஜயவிக்ரம—அர சாங்கக் கட்டுவெலை, தபால், தந்திப் போக்கு வரத்து அமைச்சர்)

(The Hon. Montague Jayewickreme—Minister of Public Works, Posts and Telecommunications)

There is an estate called “Paradise” in Ratnapura.

ஸுரு சே. ஸு. சிவபிபித

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

The next one is “Hades”—do not forget that. With regard to the C. W. E., I admit that it is a problem which the Hon. Minister has not faced up to. He has closed down certain branches but some he has not closed down.

சுரு சே. ஸு. சிவபிபித

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

Retail stores.

ஸுரு சே. ஸு. சிவபிபித

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

Some are closed down and some are not. Why have you retained some? Why have you not closed down all?

சுரு சே. ஸு. சிவபிபித

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

Because of the employees.

பிபிபிபி மி.

(திரு. சுபசிங்க)

(Mr. Subasinghe)

Because of political pressure. It happened to me.

ஸுரு சே. ஸு. சிவபிபித

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

You dare not close down the retail stores at Ruwanwella because your Member will not agree to it.

சுரு சே. ஸு. சிவபிபித

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

The Member wanted it closed down.

ஸுரு சே. ஸு. சிவபிபித

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

There is a branch still at Yatiyan-tota but there are no goods to be sold there. This is a matter on which we

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කුරක සභාව

have to really come to a decision. Are we going to have C.W.E. retail stores as check stores? The original intention in opening up these retail stores was to have them as check stores both as against the private dealers and the co-operative stores themselves. That was the objective and, in point of fact, they served a purpose. Right up to 1965, until this Government took office, the Yatiyantota Co-operative Wholesale Society functioned very efficiently and made substantial profits. The turnover certainly went up to lakhs in that society.

This problem has to be worked out. Are we going to have check stores sponsored by the C.W.E. in order to stand up to possible exploitation both by the private dealers and the inefficient co-operative societies? That is one point.

There is another point connected with this question. I have never agreed with the Hon. Minister of State on this point. When we set up the C.W.E. I do not think we wanted to make enormous profits. You are now making enormous profits so much so that the Hon. Minister is in a position to invest Rs. 20 million to Rs. 30 million in hotel ventures.

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරව ශ්‍රී. ආර්. ජයවර්ධන)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

Rs. 20 million was given to the Government.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

That was not its purpose. In other words, if you give Rs. 20 million to the Government you are indirectly taxing the consumer.

ශ්‍රී එම්. ඩී. එච්. ජයවර්ධන (විද්‍යාත්මක පර්යේෂණ හා නිවාස ඇමති)

(කෙළරව எம். டி. எச். ஜயவர்தன—விஞ்ஞான ஆய்வு, வீடமைப்பு அமைச்சர்)

(The Hon. M. D. H. Jayawardena—Minister of Scientific Research and Housing)

Sudden gains!

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

How can you have sudden gains? —[Interruption]. Instead of controlling the private dealers you get to the same level as the private dealers and make profits. Whom are you asking to pay? Here we are complaining against the private trader exploiting the consumer. Surely, the answer to that is not for the C. W. E. also to exploit the consumer?

ශ්‍රී එම්. ඩී. එච්. ජයවර්ධන

(கெளரவ எம். டி. எச். ஜயவர்தன)

(The Hon. M. D. H. Jayawardana)

They give it back to the people.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

Is that exploitation equitable? It is not. In practice it may look like progress. But where you get a tax indirectly through the consumer, you are not actually progressing. That is my charge on your turnover tax also. In other words, you do not want your direct taxation—income tax—to go up. You prefer to do it this way because then the poor man has to pay and the rich man escapes.

I am opposed to this idea of the C. W. E. making unconscionable profits. It is the duty of the C. W. E. to charge only reasonable prices making sufficient profits to meet its own administrative costs and, perhaps, lay by something for its own progress. Apart from that, I do not think the C. W. E. has the right to make extraordinary profits as they have been making all these years.

The Hon. Minister talked about dried fish. I will tell you a tale regarding dried fish that will astound the Hon. Minister.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

I want to read from a document sent by an interested person to the Government Agent, Colombo. This person has given his name and address and sent a copy to the C.I.D. for investigation. What happened when he sent this to the C.I.D. ? The C.I.D. came and threatened him saying, "Who told you to do this ? Why did you do this ?" That was the reward he got.

I will tell you what happened. The C.W.E. opens agencies in Colombo for selling dried fish.

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරඹ ජේ. ආර්. ජයවර්ධන)
(The Hon. J. R. Jayewardene)
No.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාතිථි ආර්. ජයවර්ධන)
(Dr. N. M. Perera)

Why do you say "No" ?

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරඹ ජේ. ආර්. ජයවර්ධන)
(The Hon. J. R. Jayewardene)
The C.W.E. does not do that.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාතිථි ආර්. ජයවර්ධන)
(Dr. N. M. Perera)

Well, the Government Agent does at the request of the C.W.E.

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරඹ ජේ. ආර්. ජයවර්ධන)
(The Hon. J. R. Jayewardene)

No. The Government Agent recommends, and we give to anybody he recommends.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාතිථි ආර්. ජයවර්ධන)
(Dr. N. M. Perera)

Exactly. The Government Agent recommends and the C.W.E. asks him to do so.

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරඹ ජේ. ආර්. ජයවර්ධන)
(The Hon. J. R. Jayewardene)

The C.W.E. has no choice. We do not make a choice.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාතිථි ආර්. ජයවර්ධන)
(Dr. N. M. Perera)
That is all right.

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරඹ ජේ. ආර්. ජයවර්ධන)
(The Hon. J. R. Jayewardene)
But that is important.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාතිථි ආර්. ජයවර්ධන)
(Dr. N. M. Perera)

You provide the permits. This particular permit was issued to one "L. L. Abeyratne." There is no such person.

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරඹ ජේ. ආර්. ජයවර්ධන)
(The Hon. J. R. Jayewardene)

By whom ? The Government Agent ?

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාතිථි ආර්. ජයවර්ධන)
(Dr. N. M. Perera)

Yes. And the C.W.E. issued the permit. There is no person by the name of L. L. Abeyratne. There is a Shelton Abeyratne who is a great buddy of the Hon. Minister of Nationalized Services and who contested the Mahawatte Ward in the Colombo municipal election and lost.

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරඹ ජේ. ආර්. ජයවර්ධන)
(The Hon. J. R. Jayewardene)
What is the date ?

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාතිථි ආර්. ජයවර්ධන)
(Dr. N. M. Perera)

I will give you all the facts. In fact I can give you a copy if you like.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

Now, he was appointed on 18.10.1968. His address is No. 523/1, Prince of Wales' Avenue, Colombo 14. The permit was for the issue of a quota of 40 cwt. per month. It was not L. L. Abeyratne but Shelton Abeyratne who got the permit under the name of L. L. Abeyratne. Apart from eating dried fish, this person has never had anything to do with dried fish. He has no stores. He sells nothing. But he sells the permit direct. At what price? Rs. 25 per hundred weight. Now, calculate how much he makes for a month on 40 cwt. per month. He makes Rs. 1,000.

අ. හ. 6.45

Then what happened? When this letter of protest was sent to the Government Agent, the Government Agent doubled the issue on the permit! He made it 80 cwt. And now he gets 80 cwt., thanks to the objection raised by another person. He makes Rs. 2,000 a month selling his permit for dried fish.

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරව ශ්‍රී. ආර්. ජයවර්ධන)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

When did you get this letter?

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාතිථි ආර්. ආර්. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

I got it only recently. Otherwise, I would have sent it to you.

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරව ශ්‍රී. ආර්. ජයවර්ධන)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

I shall inquire into it.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාතිථි ආර්. ආර්. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

As a matter of fact, I got it two days back. The date of the letter is 28th May 1969. It was sent to the Government Agent. It was also sent

to the C.I.D. But nothing has happened. In point of fact, the passport of the gentleman concerned to go to the Bankshall Street depot where he gets all the stuff is in the name of the Hon. Minister of Nationalized Services.

The next man to whom a permit has been given is A. M. P. Banda of 196, Layards Broadway, Colombo 14. Here too the permits are just sold. He is an agent of Mr. Weerasinghe Mallimarachchi, J. P., M. M. C., and another close associate of the Hon. Minister of Nationalized Services. I must say, in fairness to the Minister of Nationalized Services, that he has helped all his buddies. The Hon. Minister of Industries is also like that. He helps all his friends and relations and makes no bones about it. The other day he asked, "What is wrong about it? I am old; I have done service to my country; therefore my son is entitled to go to Holland after getting a scholarship on his own." When we come to the Votes of the Ministry of Industries we shall deal with all that.

Now, this man has been given 80 cwt. of dried fish. This man also sells the permit. If you go to the Bankshall Street depot and ask the depot manager he will tell you about all the irregularities. Actually, you will find that the real beneficiary is not Mr. Banda but Mr. Weerasinghe Mallimarachchi, who is a member of the Colombo Municipal Council.

The next person is C. A. Don Walter of 104, Mayfield Lane, Colombo 13. He was also appointed on 18.10.1968. He was given a quota of 40 cwt. per month. His residence is a bogus residence. He does not live there. This is the residence of Mr. C. Don Henry, a sub-postmaster, who is also the brother-in-law of Mr. Leslie Perera of Kotahena. The Hon. Minister of State knows who Mr. Leslie Perera is. He was once an M. M. C. and was disqualified for taking bribes. He is a well-known U. N. P. stalwart in the North of Colombo.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

ගරු මොන්ටේගු ජයවික්‍රම

(கௌரவ மொண்டேகு ஜயவிக்ரம)

(The Hon. Montague Jayewickreme)

They are all businessmen.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

Actually, the beneficiary is Mr. Leslie Perera. He, in conjunction with another wholesale dealer called R. Edwin, was appointed on 2.9.1968 and given an allocation of 80 cwt. per month. The C. I. D. can look into the file of C. A. Don Walter maintained at Bankshall Street and they can get all the facts they want.

The recommendation to appoint Messrs. Edwin and Walter as wholesale dealers was made by Mr. V. A. Sugathadasa, M. P.

The funny thing is this. The C. W. E. instructed its security branch to investigate the *bona fides* of the applicant. It was reported that after a very minute investigation it was found that every bit of information given by the applicant was untrue, and he was not recommended for appointment. There had been a right royal battle in this case between the Ministry on the one hand and the C. W. E. management on the other.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

Who won ?

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

In the end the Ministry won.

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

The Minister of Nationalized Services ?

—කරක සභාව

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

The writer of this letter states that, due to strongman tactics, finally Mr. Edwin was taken in, much against the wishes of the authorities of the C. W. E.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

Minister of State in trouble !

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

I did not know.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

I want to make it quite clear that the Minister of State is absolutely innocent of all these things. How can one possibly know all these shady things that are taking place in the C. W. E. ? The Minister cannot know them. All that we can do, whenever we get a chance of placing these things before him, is to do so, so that he can make a full inquiry. Frankly, if I had this letter beforehand I would have sent it to him for investigation.

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

You are not blaming the C. W. E. ?

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

Whom does he blame ?

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

The Minister of Nationalized Services.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කුරක සහාය

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

The government agent could have checked this up.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

There is collective responsibility.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

The next one is Wimal Traders *alias* Wimal Chandrasekera, previously of 102, Wasala Road, Kotahena, address now given as 414/1513, K. Cyril C. Perera Mawatha, Colombo 13, appointed on 18.10.68—a famous date, but I do not know why they have chosen it—given a quota of 40 cwt. per month. Here again this benefit is being enjoyed by T. Leslie Perera and R. Edwin. This has now been increased to 80 cwt.

The other person is J. Oliver Fernando, 81, Kotahena Street, Colombo 13, a non-national whose claim should never have been entertained. Here again, because he is a friend of Mr. V. A. Sugathadasa he has been granted a quota. He was appointed on 18.10.68. Originally he was given a quota of 40 cwt. and now it has been increased to 80 cwt. Mr. Oliver Fernando has no birth certificate nor has he got any voting rights.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

Appoint a commission.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

This is not an anonymous letter. A person called B. Alankara has signed it. This letter has been sent to you on 28th May 1969.—[Interruption]. Copies of this letter have been sent

to the Hon. Prime Minister, the Hon. J. R. Jayewardene, the Inspector of Police, and the Chairman, C.W.E. In his letter he challenges—he is quite bold; he is not hiding any facts—the authorities to conduct an honest investigation into each one of these cases, not through the kachcheri officials who have appointed these persons, but through the C I. D. or the Chief Security Officer of the C.W.E. or the General Manager of the C.W.E.

“(a) Has a single one of these individuals got even a rented out store for handling this commodity?”

(b) Have any goods been ever taken to any purported store by a single one of these persons? To be checked through persons residing in the vicinity of such addresses that might be given by these persons?

(c) Check on the *bona fides* of the retail dealers attached to each one *vide* lists furnished by the wholesale dealers to the Government Agent.”—

That means not a single pound or ounce of dry fish has been handled by them. They have just sold the permits. That is all.

“(d) Has a single one of these wholesale dealers ever issued even a fraction of an ounce of dried fish to a single retail dealer ever since they were appointed and drew quotas?”

(e) Are any of these five persons in possession of a licence issued through the Colombo Municipal Council?”—

That is as a trader—

“(f) Are all these persons in possession of the Business Registration Certificate as is required under the law?”—

This last one might interest the Minister of Finance—

“(g) Do these people pay income tax, or any other form of tax as business people?”

I might add that all these persons were appointed by the A. F. C. who at that time was late Mr. C. M. S. de Silva, who was a schoolmate of Mr. V. A. Sugathadasa, M. P., and was also a voter of the Colombo North electorate up to the time of his death a few months ago.”

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

[ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

As against that he pointed out that a genuine dealer, one Mr. K. Ponnambalam, who does business under the name and style of K. Ponnambalam & Company, had been deprived of a permit which he had already enjoyed. The late Major T. F. Jayewardene who held an inquiry was satisfied that this was a genuine case and felt that he should be issued a permit, but unfortunately Major T. F. Jayewardene died before he could do so. These are matters I want to bring to the notice of the Hon. Minister. If the Hon. Minister wants I can give him this fresh copy so that he can go into it. I have pointed out a lot of irregularities that took place and are taking place in the C.W.E.

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරව ශ්‍රේ. ඥා. ජයවර්ධන)
(The Hon. J. R. Jayewardene)

That is in the kachcheri.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාතිත්‍රි ආච. ආච. පෙරේරා)
(Dr. N. M. Perera)

This is done with the connivance of some officers of the C.W.E. The Hon. Minister must not shake his head.

[Interruption]. What happens when somebody complains that this is a fraud? It goes to the C.W.E. As he stated, the C.W.E. investigates the case, and where they find it is justified, the C.W.E. has the power to cancel or refuse a licence.

As a matter of fact Mr. Shelton Abeyratne—this is the first name I mentioned—is also a dealer in fish. He has got two fish stalls of the Fisheries Corporation. Until recently he had never dabbled in fish. He is not a *malukaraya*. I do not think so.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මය.

(තිල. ආච. ඥා. ඩයස් බණ්ඩාරනායක)
(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

The whole thing is fishy!

—කාරක සභාව

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාතිත්‍රි ආච. ආච. පෙරේරා)
(Dr. N. M. Perera)

The Hon. Minister might look into some of these matters concerning the C.W.E.

My good Friend the hon. Member for Kundasale (Mr. Wijesiri) talked about textiles being available. The Hon. Minister ought to be made aware that poplin is not available for the poor people to buy. Some time back the Hon. Minister mentioned the fact that they reduced the price of white poplin, blue poplin, and so on. Do you know what happens? Those on coupons have been bought up by Indian merchants. No poplin is available for the consumers at all. By and large very little is available to the consumer. What happens to the poplin? They are taken over by the Indian merchants who have now started printing establishments. They are printing these poplins. If you go to Pettah today you will find that all the shops there are stocked with printed poplin textiles, some of them sarees, and so on.

They are selling this poplin at a profit of about Rs. 5 to Rs. 6 a yard after printing them. That is what they do. That is what is happening. No effort is being made to restrict prices. No effort is made to control prices. All the industrialists are making enormous profits. The Hon. Minister boasts so much about the establishments that they have encouraged and built up over the last two to three years. These industrialists are making enormous profits. Newspapers announced that a Cabinet Sub-Committee was going into the whole question of fixing reasonable prices. These people are making 300 to 400 per cent profit. We are not even satisfied that they are giving us quality stuff. We see no results. Prices continue to be as high as they were before. No effort has been made to restrict the prices of all these articles that are being put out in the market.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

අ. භා. 7

Take the prices of drugs that the imported. Why has no effort been made to restrict the prices? They are going up daily. You go to any druggist, and he will tell you, "Do not blame us. This is the result of the operation of the FEEC scheme." That is the cause of the continuous increase of prices of all the articles that you are importing. In fairness to the consumer, the one person who seems to be neglected is the consumer, who has to pay enormous prices for all the articles he has to buy. One person that does enter into the picture is the consumer. The Prime Minister and all the other Ministers seem to be under the impression that the country is so prosperous, that the villagers have got so much money, that it does not matter. I think the Prime Minister made that statement in so many words. "What does it matter," he said, "if prices go up if the people have a commensurate amount of money in their pockets?" I tried to argue and point out that the people who have benefited in the countryside, that the people who are rich, are only 1.1 per cent of the paddy holders.

The other day I saw in the papers that in Elahera a colonist had bought a Mercedes Benz. I read it carefully.

ද. සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.

(තිரு. ධ. සොය්සා සිරිවර්ධන)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

From gems.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාநிති என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

The headline was: "Colonist in Elahera owns a Mercedes Benz".

ශ්‍රී මොන්ටේගු ජයවික්‍රම

(கௌரவ மொண்டேகு ஜயவிக்ரம)

(The Hon. Montague Jayewickreme)

Lottery.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

No. He has bought it. There is no doubt about it. He actually happens to be one of the old drivers of the late Mr. D. S. Senanayake. The next column in the same paper said that some raiders had gone there and collected a large haul of gems worth about Rs. 1½ lakhs. In other words, the "prosperity" you have had at Elahera is due to gemming—not to cultivation.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

I thought it was due to Mr. D. S. Senanayake!

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

Anyway, the so-called investigator admits that only 10 per cent of the people have made money; 90 per cent have not. They are below that margin which they consider to be the poverty line. Only 10 per cent even in Elahera, notwithstanding gems, are above the poverty line.—[Interruption]. They tried to cover up the first report by giving this report. At the bottom, the position is really this. It is true that in the rural areas certain sections of the people are well off. I am not denying that. Your potato cultivators, the chilli growers are well off. I am not denying that. But, what percentage of the people are they when you consider the total population of the country? What is the percentage, even assuming that there were two to three lakhs of people involved in the cultivation of those subsidiary foodstuffs? The vast majority of the people are unable to buy the goods that they need because of the high prices. And you have made no effort to control the prices in order that the poor man may be saved from the exploitation that is going on.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කරුණ සභාව

[ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

They talk about real wages going up. On a fictitious cost-of-living index they work out the real wages. Improvement in real wages depends upon the real cost of living. The United National Party throughout maintained from this side of the House that the cost-of-living index is a bogus index. We can say today, on your own admission then, that the position has been worsened because the index has been built up on one measure of free rice, and not on two measures of rice for which payment has to be made. On that you build up the index and say the workers are prosperous, the rural people are prosperous. You have also said that it does not matter if prices go up because the rural people can buy goods. That is not true.

There are some other matters on which I want to ask a few questions.

අ. ආ. 7.5

සභාපති

(அக்கிராசனர்)

(The Chairman)

Order, please! The Deputy Chairman of Committees will now take the Chair.

අනතුරුව කළානායකතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන් කරුණ සභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා [ජී. ජේ පායිස් පෙරේරා මහ.] මූලාසනාරූප විය.

அதன் பிறகு, சபாநாயகர் அவர்கள் அக்கிரா சனத்தினின்று நீங்கவே, குழுக்களின் உப அக்கிரா சனர் அவர்கள் [திரு. ஜி. ஜே. பாரிஸ் பெரேரா] தலைமை தாங்கினார்கள்.

Whereupon MR. SPEAKER left the Chair, and MR. DEPUTY CHAIRMAN OF COMMITTEES [MR. G. J. PARIS PERERA] took the Chair.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

I shall not touch very much on tourism. A number of Members have spoken on tourism. I am sorry I could not attend the seminar on tourism because it clashed with some of my other important functions. I always maintained and I still continue to maintain that the way to attract tourists is not by charging high prices. I think one of the dreams of tourists who nor-

mally spend a considerable amount of money coming seven to eight thousand miles away is to have reasonably cheap living out here and get away.

I was in the Bahamas with my hon. Friend the Member for Dompe (Mr. F. R. Dias Bandaranaike) and Mr. Speaker last year in one of the best hotels in the Bahamas, and it cost us about 50 dollars a day, all found. Do you think people will come all the way from the United States to Ceylon to spend 50 dollars a day here? Unless it is about 15 or 20 dollars a day they are not going to come all the way here to spend that. I would much rather suggest that you have a series of motels, if you like, all along the beach so that families could come and enjoy a holiday here for a reasonable sum of money. I think by that means you are likely to attract more people. And certainly you would be giving a boost to internal tourism too by this process.

As things are at present, I dare not go to any hotel because I just cannot afford it. A large number of middle-class people dare not go to any of these hotels because they cannot afford it. Who can spend a rupee on a cup of tea? Who in Ceylon can spend Rs. 70 or Rs. 75 a day? You have killed internal tourism so far as the Ceylonese people are concerned. Internal tourism is useful because it would mean more money being in circulation, and that would be of general benefit to every person.

I think this is a matter to which the Hon. Minister must pay heed. The other day I pointed out that we are not getting the full benefits from tourism because of the blackmarket activities that are going on. If you will look up the German papers advertising tourism in Ceylon you will see that the prices are not prices at which they can possibly have a tour and spend a fortnight here because it would cost about two to three thousand rupees. Excepting those engaged in black-market activities, very few others would be able to incur that expense. In other words, they do not send any Deutsche Marks here. The tourist

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

companies' look after all their expenses here. They collect the money there and sell the Marks in the black-market. That is what they do. I see you have attempted to break through that with regard to charter planes. Now you insist that each person who comes here must at least deposit £5 per day for his expenses. In other words, you are trying to ensure, where charter planes come, that they will not come here without money.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(තිரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

That is only for the Ceylonese charters from London. It is not applicable to all charters.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

Is it applicable only to Ceylonese people coming from London?

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

You will have to ask the Minister of Communications.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

I must ask the Hon. Minister. You have to do something in order to check this. Otherwise on your tourist efforts you are spending millions and millions of rupees but you are not getting any return. But your blackmarket in sterling and dollars still continues. You still have got to pay Rs. 30 to Rs. 35 for your sterling in the blackmarket and people are prepared to give that. You have got to pay Rs. 10 to Rs. 12 for your dollar and people are prepared to give that because it is worth it. That is what is happening. I do think something has to be done.

I visited the Blue Lagoon once recently but I do not think I shall visit it again. I do not think I can afford to spend that money. We had

some tea and sandwiches and it cost me about Rs. 25. I cannot afford it. I must say it is nicely got up, very attractive, nicely situated, the decor is very nice and it is very pleasant. But it is well beyond the pockets of most of us.

ශ්‍රී වන්නිනායක

(கௌரவ வன்னிநாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

If it is pleasant you must pay for it.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

True. But you are only killing the tourists within the country unless you restrict these places entirely to Finance Ministers and a few people like that.

I want to know what is happening about the Printing Corporation. Have you got that going? How many books are being printed? Has any progress been made?

May I also know something about what is happening to the Aquarium? I see there is some money provided for it. I do not know what progress has been made. I certainly think this is long overdue. We should have had an aquarium long years back. By the way—I cannot remember where; I believe it was in the Bahamas when we visited the place recently—we saw performing dolphins. I think it is worth sending somebody to study that. It is worthwhile because it is really an attraction. Large fishes of various types and performing dolphins attached to our Zoo, I think, can be very attractive from the point of view of the tourists as well as the local people. We can then be proud of our Zoo. We can have a first-class aquarium like those they have in the Bahamas.

අ. ආ. 7.15

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

There are just one or two matters which I wish to raise with the Minister of State, and I think this a good

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මය.]

point, especially after the hon. Member for Yatiyantota has drawn attention to many aspects of corruption existing within government departments, particularly relating to imports and exports.

I think we must have a clear policy line in regard to this question. It does not matter whether the Hon. J. R. Jayewardene is in the Opposition or in the Government—I know he does not like corruption. And, I know that when he had opportunities to be on this side a few feet away he had no difficulties whatsoever in drawing attention to all acts of corruption he saw within the Co-operative Wholesale Establishment and elsewhere and to argue that positive action must be taken to suppress it. I think he is quite sincere, honest and genuine about it.

The question today is, why is it that nothing seems to happen on the part of those who have the authority and power to tackle it? For instance, let us take some practical cases. The hon. Member for Yatiyantota quoted chapter and verse of alleged cases of individuals who are receiving licences, those who had no business to have them—bogus people with bogus addresses profiteering on licences, never actually handling a pound of the commodity they are supposed to handle. After this Debate is concluded, what precisely is the action that is going to be taken? I am not talking of sending the paper down, or flagging HANSARD and saying, “The hon. Member for Yatiyantota made these comments. What are you going to do about it?”

I appreciate that we are all old, older than when we first came here. I appreciate that the blood does not flow so fast or so furiously in our veins. Does that absolve us from the obligation of taking vigorous action and not merely delegating this to subordinates and telling them, “I will call for a report. I receive

thousands of anonymous letters. I have got heaps of complaints. I will pass it down”, and then losing sight of it?

After all, we can just sit in the Opposition. What is the source of our information? Nosing around, getting the information sometimes from official subordinates in your Ministry or departments, who probably run the risk of violating every single rule in the department or corporation in obtaining the material for us. They probably stick their necks out, stake their jobs on getting information merely because out of a sense of frustration they realize that nothing is happening. The Ministry, as far as they are concerned, is asleep. No action is being taken.

I am not saying this out of a sense of criticizing you, Mr. Minister. I was perfectly conscious of this myself when I was in charge of the C. W. E. as Minister of Food and Agriculture some time ago in the years 1963 and 1964, and of the Food Department which was worse. I did not say then that it was not my business. I actually took the initiative of conducting raids in one or two instances and bringing some of the culprits to book. Some of the culprits I brought to book were fired ignominiously from the Public Service though they subsequently reappeared on the U. N. P. platform at election times. But in spite of that they have not succeeded in wriggling back into the Public Service. I am glad to say that that sort of slimy, subterranean move has been kept out even now and the U. N. P. administration has not succumbed fortunately to reinstate some of them. But, I am sorry to say that some of them have got back: people caught in the act like—the Hon. Prime Minister used the expressive phrase from a film—“*Baduth Ekka Hora*”.

The trouble here in this country is that when you catch a thief in the act he becomes a public hero, and with all the political difference on both sides, if he knows to play politics correctly he can get himself back

into the favour of the powers that be by appropriately, maybe, cultivating the correct contact, and maybe contributing to the correct party funds. These are the tragedies in our public life.

Tell me, have you made any attempt to keep track of the traders being prosecuted under price control orders up to date? It is not all right when the court convicts some salesman somewhere and sentences that poor devil to six weeks' rigorous imprisonment or fines him Rs. 500. What action is followed up in regard to the shop in which that guilty act had taken place? Has any attempt been made to blacklist that shop or shop-owner and see that he does not get quotas from Salu Sala or anywhere else?

Drugs profiteering: there are cases upon cases I can show in the courts where accused people have been convicted and have been acquitted only for the reason that your price order is wrong. Bottles containing medicines where the bottle description on the face of it has fluid ounces, are price-controlled simply by weight. What can the magistrates do? The price order is wrong; price control only applies to fluid measures, not to ounces by weight. So the accused gets off; no questions asked in cross-examination, the accused goes home. Is there any attempt made to penetrate through these transactions, amend the laws, and bring the price control machinery up to date?

In other words, the greatest power that you have today is not the great business of going to courts and prosecuting people. We know of people being raided by the income tax. I think the hon. Member for Habaraduwa (Mr. Prins Gunasekera) sought to make his remarks relevant under the import and export control provisions and I think he dealt with it very cleverly. Maybe far-fetched, but he certainly achieved his objectives by getting the Chairman to admit it.

I am not interested so much in the income tax because, after all, when a man gets caught *Baduth Ekka Horu* style, to use the language of the Hon. Prime Minister, then the only thing we know is that the man who is discovered says, "I have got so much in the Swiss Bank. I will pay you half of it. You can share it. You can have it." What is there to do? He cannot fight the Inland Revenue Department. So he will say, "We will keep quiet. We will keep that between you and me. But I am prepared to make you a beneficiary of my transactions with the Swiss Bank." So the Commissioner of Inland Revenue becomes a party to it—of the secret commissions and moneys made on overloading invoices. He collects his money in rupees, not in foreign exchange. There is no foreign exchange amnesty so far, as far as I know, although you and your Ministers may choose to say, "It may help."

My complaint is this. When you have information like that, the question is, what are you going to do? Are you going to say, "Inland Revenue does not come within my province; it belongs to the Minister of Finance. I am not interested in that. That is not my business. I have no information about that. All that is utterly secret under the provisions of the Inland Revenue Act. It is not disclosed to me. I only know what I read in the papers and what I hear in friendly gossip. That is all I know about it, and therefore it is not my business."

So saying he will turn the other way. But through the Import and Export Control Department he will continue to give them licences. He will allow them to buy newsprint; he will permit them to buy machinery; he will not look into any of their transactions. He will see that their machinery is purchased and retained by them. He will say, "It is none of my business."

Does that solve the problem if you are serious and sincere in wanting to deal with corruption? Do you not have the power? You raised the

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.]

question a little while ago whether Parliament would give you that power. May I refer you straightway to Chapter 236—Imports and Exports Control—in Volume VIII of the Legislative Enactments. It is not repealed. You have the power to make regulations; you have the power to call for information; you have the power to take every single step you want. I am reading the Bill of 1955 which was enacted when you were the Government. First of all read Section 2 (e). There is no difference. It is the same thing—Volume VIII, Chapter 236. I am giving you all the ideas. If you only pick up some of our ideas—

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරඹ ජේ. ආර්. ජයවර්ධන)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

You pick up our ideals.

ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(ශ්‍රී. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

I do not think you have had any ideal. Your only ideal, as far as I can see, is to sit and sulk, and not to give the best to your own Government. If only you use the powers you have and the capacity you have, instead of sulking on the side like this! If they only gave you Wildlife, what can we do about it?

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරඹ ජේ. ආර්. ජයවර්ධන)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

What chapter?

ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(ශ්‍රී. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

Chapter 236, page 443.

First of all, I am suggesting that the Minister should make regulations, which he can do, with the approval of the Cabinet of Ministers.

Under Section 2 (2) (e) you can restrict the issue of licences required by the scheme of control to persons

of any prescribed class or description. And I suggest that one person to whom it should not be given is the person who has not settled his tax affairs. Licences should not be given to persons who are in trouble with the income tax authorities. I am not talking of specific legislation affecting an individual. I am talking of people whose establishments are found guilty of profiteering, anti-social activities, failure to pay income tax, and the like. Deal with such persons.

Then you have section 4. You have the power, through your controller, to direct any person, including the manager of any bank in Ceylon, to furnish to such officer, and within such time, as may be specified in the direction, information regarding such matters relevant to those purposes as may be so specified and to cause to be produced for inspection by such officer, within such time, and at such place as may be so specified, books, accounts and other documents. You would even be entitled to ask the directors of Lake House to furnish information about their Swiss bank accounts, and if they fail to do so, under sub-section (2) you would be entitled to prosecute them in the magistrate's court and have them sentenced, if you succeed in proving your case, to pay a fine not exceeding Rs. 1,500 or to imprisonment of either description for a term not exceeding six months or to both such fine and imprisonment.

You say you want legislation, that Parliament has not given you powers. You have all the powers in the world to deal with corruption. The only trouble is that you never look at it that way. Our complaint is that the law is always invoked against the small man, never against the big man. The punishment prescribed here is what we are concerned with, and not the secret fines paid to the Inland Revenue Department officials behind people's backs. Why are you continuing to give them the opportunity of making money in that way? You have an extremely efficient and

honest pool of officers serving in the different corporations under you. I do not know enough about the departments; so I shall not speak about them. But do you really think that you are solving problems without a clear policy line? Are you satisfied in your own mind that up to date a single licence has been cancelled by anybody in regard to any single corrupt action? It is a funny thing how individuals who violate the law always get away with it.

In the Hotels Corporation did you not have the case recently of the resthouse keeper of Ambepussa being found guilty of defalcation of a sum of Rs. 12,000? What action has been taken against him? No doubt he has been fired by the Hotels Corporation. He is no longer working for them. I appreciate that. But if anyone else embezzles Rs. 12,000 he does not go home, he goes to jail. Why has no action been taken up to date? These are the questions I raise.

It is no use our discussing these things in Parliament and waxing very eloquent about our respective honesty. But if you say, "Well, it is not my business; suitable action has been taken by the Hotels Corporation who have sacked the man," does it solve your problems?

Take the question of your quotas and licences. You appointed a C. W. E. Commission soon after you came into power in order to expose alleged acts of corruption on the part of a previous administration. I came into the middle of that period as Minister in charge of the C. W. E. for a short time. I was there, I believe, from 26th May 1963—that was the date of the Cabinet re-shuffle—until June 1964 when the hon. Member for Yatiyantota (Dr. N. M. Perera) joined our Government and I ceased to be in charge of the C. W. E. Before and after me we had the hon. Member for Kolonnawa (Mr. Ilangaratne) as Minister in charge of the C. W. E. I fitted in somewhere in between. The C. W. E. Commission was appointed

with a fanfare of trumpets to investigate all sorts of alleged acts of mal-administration, incompetence, and the like. It is curious, Mr. Chairman, that I was never summoned before this commission. I should have thought that my evidence, as a Minister who functioned right in the middle of the S. L. F. P. period which was under investigation, would have been relevant. Nobody ever thought of even summoning me. None of the commissioners thought of it.

Then they proceeded to make various comments in regard to actions that had taken place before and after but not in the middle—now, that is not strictly possible because the middle period, at least, is a continuation of the earlier period and many of my decisions involved the ratification and acceptance of, including giving legality sometimes to, some of the actions taken by the administration in the former period. I do not see how it is possible to run an administration otherwise. And yet, nobody even thought of questioning me once.

The C. W. E. Commission came to a number of conclusions. They decided, for example, that the former Chairman of the C. W. E., Mr. Ratna Deshapriya Senanayake, made 800 appointments from Dedigama shortly before the elections. You seem to be following his policies very nicely by making so many appointments from Dedigama, Tulhiriya and other places to the C. T. B. and so on just now, on the eve of another election, that we will have to appoint a number of commissions afterwards. We can probably employ so many people in commissions afterwards that you will be surprised.

But this is what I want to tell you. You found that Mr. Ratna Deshapriya Senanayake made a number of appointments, but you discovered nothing on which you could pin Mr. Ilangaratne. You discovered that one of your permanent secretaries, Mr. Gogerly Moragoda, had some funny transaction in relation to a

The question is, why do you not really get down to finding out the facts, ascertain the truth and take the necessary remedial action to set right these various acts of corruption ? One of the consequences of the present-day Welfare State, as you imagine it,

is the enormous power given to ministries and government departments. Ministers abdicate their power, as they sometimes do having regard to their relationships, and say, "It is not my fault". You told the hon. Member for Yatiyantota (Dr. N. M. Perera) a moment ago, "Your charge is not against me, your charge is against the Hon. Minister of Nationalized Services". In our Government we would never have said a thing like that even if we felt it—

What about the rice cut?

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

On the question of the rice cut somebody goes. When you disagree like that somebody goes. In your case everybody stays and you continue to stay, and you tap the other fellow and say, "Not me". That kind of behaviour you do not find on this side.

ඩී. පෙල්ටන් පියසිංහ මයා. (කර්මාන්ත
හා බිවර ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(திரு. டி. ஷெல்ற்றன் ஜயசிங்க—கைத் தொழில், கடற்றொழில் அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

(Mr. D. Shelton Jayasinghe—Parliamentary Secretary to the Minister of Industries and Fisheries)

And you come back !

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

If it becomes necessary to come back we would be most happy about it. The question is, in your case nobody goes, and you keep saying, "The other guy is the bad guy, not

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරව ශ්‍රී. ආර්. ජයවර්ධන)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

I did not say that. I said that the hon. Member for Yatiyantota said so.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මහ.

(ති. ආර්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

It is the kind of thing I myself would not say. Even if you put it through the mouth of somebody else it comes to the same thing. You abdicate collective responsibility. It is another way of saying, "Well, the other chap has fiddled with the quotas and fixed it for his friends." And you do not deny it. You say, "It is not my responsibility. I have only not taken action to cancel those quotas. I am leaving the quotas intact." That is the only difference.

අ. න. 7.30

Having said this much, I ask, what is the real remedy for this? How do you propose to set about it? Are you going to take any action on these things, or are you going to say, "Well, a good time has been had by all. A lot of hot air has now been let off. Everyone has said what he had to say. The hon. Member for Yatiyantota has got it out of his chest. Now we are all very pleased about it. We shall refer the matter back to Mr. Wijesekera, the Chairman, and hope that Mr. Wijesekera does something about it.

But in practice nothing will happen, and you know it, unless you decide actually to go into the question of these quotas. I agree it is a lot of work. I agree it means actually studying facts, going into these matters and exercising the powers that you have, upon which you can easily give orders to the Controller of Imports to take the necessary actions and see that the people who are blacklisted never emerge once they are caught and are not permitted to sully the public life of this country again. But how can you do this?

ශ්‍රී මොන්ටේගු ජයවික්‍රම

(කෙළරව මොන්ටේගු ජයවික්‍රම)

(The Hon. Montague Jayewickreme)

Jail is the place for them.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මහ.

(ති. ආර්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

Even jail is not the place for them because the trouble is that sometimes when they come out of jail for any reason they may end up as general managers of the very same corporations.

ශ්‍රී මොන්ටේගු ජයවික්‍රම

(කෙළරව මොන්ටේගු ජයවික්‍රම)

(The Hon. Montague Jayewickreme)

That never happens.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මහ.

(ති. ආර්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

I think it sometimes happens. We have seen it happen a lot under the Hon. Minister of State. My purpose is to see that recalcitrant traders do not go back again to the trade. That is the most important thing. It is no good getting people who are crooks and criminals to supervise another bunch of crooks and criminals. You must deal with them.

My suggestion is a very simple one. There are laws which you did not like, laws conferring what you thought were dictatorial powers. There is a law which you yourself co-operated in passing, the Licensing of Traders Act. You came to the conclusion that the tribunals appointed were unlawfully appointed because they were not appointed by the Judicial Service Commission. Well, get them legally appointed.

I took the step of inviting the then Chief Justice, Mr. H. H. Basnayake, who was the Chairman of the Judicial Service Commission, and the other commissioners at that time, who, I think, were the present Chief Justice and Mr. T. S. Fernando—I am not sure who the other commissioners were at that time—to make

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරයාගේ මාතෘකාව.]

the appointments. The Minister was not one bit anxious to make the appointments.

It does not matter who made the appointments. The important thing is to get the tribunals going. The measure that hurts the trader is the cancellation of his right to trade. Nothing else. Sending a salesman to jail is no punishment at all. It does not help you one bit.

Consider, for example, the question of corruption in rice mills. It is not germane to the Ministry of State I know, but the same principle applies. When I was a Minister I at least saw to it that when a man cheated the Government of Ceylon once, whether in collusion with a Food Department storekeeper or not, his licence was cancelled and stayed cancelled. He never got back that right to trade, however great or however little he was. The licence stayed cancelled.

The Hon. Minister of Land sees things differently. He says, "Cancel the licence for three months at a time. Restore it." His faith in human nature, that people will change, follows the same principle as the appointment of people fresh from jail straight on to state corporations.

Now, the Hon. Minister is having a chat on how to deal with corruption. I hope he has picked up some ideas. I hope he means to do something about it. But really it is not going to be a solution at all if you merely sit back and let things happen. That is the main question. And for the solution of that you must set a good example. You must yourself decide.

You are supposed to be in charge of tourism, but the person who is doing the greatest service to tourism at the moment is not you but the Hon. Minister of Communications. He is sending all our people who want to do tourism abroad.

There is no doubt that your present Chairman of Salu Sala will be horrified that the present Chairman of Air Ceylon has done far better than he

ever did. The tally is one hundred and sixty-four free trips in the last four years for himself and the members of his family on Air Ceylon account. I mean the Chairman of Salu Sala never did a thing like that. [Interruption]. No, he stuck to the rules. The rules permitted himself and certain members of his family to travel on a certain prescribed and well-known principle. He followed those. I do not know whether the principle ought to be amended. That is a different question, but certainly he did nothing outside the rules. [Interruption]. But here—I shall come to that when I deal with the Votes of the Hon. Minister of Communications—164 trips, not merely to the nearest and dearest but to remote relations, in-laws, and to persons with no connection whatsoever. This is fantastic. And the best part is that when the chairman was questioned by a member of the staff he had stated, "Nothing to do except to make hay while the sun shines"! He has made a lot of hay. I shall show the amount of hay he has made—164 trips. Can you imagine? Each one costs Rs. 3,000 on an average.

The Trident was purchased also to promote tourism. It is now flying the Bombay-Karachi route. On the last flight this Trident carried two passengers as far as Bombay and three passengers as far as Karachi. This is fantastic tourism. Do you know the cost per flying hour with the number of passengers you had in it? It costs Rs. 7,000 per hour flying two or three people in your Trident. This was the plane which was going to pay for itself in foreign exchange!

Unless you have a clear policy line in regard to your foreign exchange proposals you are not going to achieve anything. Your tourism is almost as bad a slogan as your food drive. The two things are of the same order. Is tourism really going to take second place to our tea? I think the Hon. Minister of State in a moment of enthusiasm, as when he talked of the rhythm of the universe, said that tourism in place of tea will be our foreign exchange earner.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරාච්ඡේ. ආර්. ජයවර්ධන)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

I did not say that.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මහා.

(තිල. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

The Hon. Minister denies that. I accept it. At least tourism and tea both start with a capital T, which is something. That is the only common thing in this.

May I say this : work out for yourself the foreign exchange costs that you are going to incur in promoting tourism. What is the foreign exchange element—can any one give us the answers?—of the permits that are allowed to people for the putting up of hotels, for the import of tourist cars? For all the different items comprising your tourist drive, what is the total foreign exchange expenditure at present? I am not talking of internal expenditure—whether the Bentota Hotel was put up by the Minister of Scientific Research or his near and dear, or any other hotel put up by anybody else—sun and sand, or anything else. I like to ask what is the foreign exchange component of your expenditure—whether it is done in association with the B. O. A. C. or anybody else—on tourism? Tell me, how long is it going to take you and in respect of how many tourists, to pay that off, and over how many years? I do not believe that even by the time your hotels are crumbling out of date and obsolete, you still would have paid the cost.

Do you really have a clue in regard to how much money your tourists are bringing in? We meet a number of these people from time to time at different places. I see some of them at the Queen's Hotel, Kandy; I occasionally see some of them at Nuwara Eliya and some of them in seaside resorts. I also talk to them. I also watch their conduct and behaviour, and I have observed that hardly a single one of them has five shillings in his pocket, five francs in his pocket, to change. They have

—කරක සහාය

nothing cash-wise. They are being looked after all round—hotel bills are paid for them at cut prices—and everything is done for them. They are ferried in large charters; interpreters are provided. I am specially speaking of the ones from France and Germany, and they are bringing absolutely nothing cash-wise.

And why are you providing foreign exchange to house these people, and earning foreign exchange for other people? What is the sense of this? What have you gained? You talk of Jumbo Jets. Even if people come in Jumbo Jets they stay for one night and push off. No one is going to stay here in Jumbo Jets. Merely to house—is that your argument? If you want to make things pay the only thing you can do is to plan it so as to give them not imported goods but local goods and services. It is the services particularly that pay, and for the services you must have attractive things. Some people may be attracted by night clubs, some may be attracted by aquaria, and others may be attracted by wild life sanctuaries—different things to different people.

අ. ආ. 7.45

But I do not know that building hotels and giving accommodation and enabling foreign exchange racketeers to collect money abroad for the income tax authorities to raid is a solution to any of these problems.

Unless you have a costing approach to your questions, where is the profit on all this? Unless you have a clear idea of that you will get nowhere.

The hon. Member for Yatiyantota (Dr. N. M. Perera) referred to a trip to the Bahamas in which I too had the pleasure of his congenial company and enjoyed every minute of it, I must say. I count him as one of my best capitalist friends.

But this is the point I am making. From any point in the U.S.A. to get to the Bahamas the air fare costs approximately 100 dollars. For the

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[එෆ්. ආර්. සියස් විශ්වවිද්‍යාලය මගින්.]

price of Rs. 500 in your pocket in American money you can get to the Bahamas from any part of the U. S. A.—from California or from the Great Lakes.

Now, the average American family has got about 5,000 dollars to spend on a holiday, and if there are three or four members in the family, it is 300 or 400 dollars out of that as air fare. The balance money is there as money to spend in the Bahamas, and they go to the Bahamas to spend the money. They do not want to keep it. Their whole purpose is to have an enjoyable holiday for a month or a month and a half or two months and get back home to the States at the end of it. And they are quite prepared to pay for their holiday.

But by the time that your tourists come to Ceylon most of their spending money is already blocked up in air fares, unless they too can manage to get on the directorate of Air Ceylon. They have to pay for it, and once they come here they have to live on the minimum. Naturally. They cannot afford the 50 dollar fee that the Hilton Hotel and the Inter-Continental charge here in Ceylon. Those rates are not for them. They have to live cheap. The result is that you will not attract a number of people. That is not because this is not a beautiful place. The hon. Member for Matara (Mr. Tudawe) will not like it but if you want to attract tourists to Ceylon you must lift this island and transplant it in the Caribbean much closer to the U.S.A. Polhena would attract them all. I have no doubt about it. And the Hon. Minister of State in those circumstances would override all objections, whether there is a resolution or not, and insist on planting another hotel—Polhena Beach Hotel.—[Interruption].

Unless you can get the Indians to take to tourism from the neighbouring sub-continent—and I do not think

the Indian millionaires will become millionaires if they take to tourism—the truth of the matter is that you have really not got any tourist potential here at all, unfortunately because of the price factor, and all the enormous investments you are making in foreign exchange are a total loss.

A number of people do come here. I am not saying they do not. There is certainly a greater influx of people than before, but most of them are bringing absolutely nothing. That is the complaint we make. And if they continue to bring nothing here, for what are we spending foreign exchange? I can understand it if it is merely a rupee component that is going into your investment. But foreign exchange? Certainly not.

There are many things that you can do to make Ceylon attractive to tourists. One of the things you have to do is to give them things to do and to occupy their time. You can make this place a shopper's paradise by making it the equivalent of an Indian Ocean Hong Kong or Singapore—it has its advantages and its drawbacks. I think the first person who ever proposed that was the hon. Member for Dambadeniya (Mr. R. G. Senanayake) long ago when he was your Minister of Commerce and Trade. I think the hon. Member for Dambadeniya dropped it when he became our Minister of Commerce and Trade. I do not know what his views are now since he is running a separate party of his own.—[Interruption]. At that time he wanted Trincomalee made a free port. Now I do not know whether he will argue for protection for onions, but the fact remains that the hon. Member for Dambadeniya certainly knew his onions about free ports in those days. It was his proposal that we should try to mark off an area of about 400 or 500 square miles in Trincomalee and make it a free port rather on the lines of Hong Kong or Singapore. With the rest of the world having

problems with expatriated Chinese population it may seem a good idea. Of course, it also has the dual advantage that it will break the Federal Party in half right at the junction of the Eastern Province and the Northern Province. That added advantage throws you on that side. But I do not think the hon. Member for Dambadeniya had that thought in his mind when he first proposed it at that time. Maybe it would be an added argument for it now, but really that is one approach to that question.

Apart from making it a shoppers' paradise you can alternatively consider the question of making it an investors' haven by means of giving people the opportunity to buy real estate or to make investments without any direct taxation by keeping indirect taxation levels high. I suppose that would correspond more or less to the Bahamas.

The third method is to create a new climate, essentially local, where you give people things to do and things to study. You must fill up their time. It can be done. I think even today the elephants bathing at Katugastota, notwithstanding Lady Wilberforce's accident, probably constitute a greater tourist attraction than all the things you have been doing spending foreign exchange.—*[Interruption]*. I am talking in terms of the elephants bathing there, but if you suggest that the elephants should stay without a bath for the rest of time because of Lady Wilberforce, my sympathies are with the elephants in spite of the U.N.P.

So, you must actually have things for them to see and things for them to do. For example, the hon. Member

for Yatiyantota referred to an aquarium. The setting up of an aquarium is certainly something worth thinking about. It is a very simple thing. All they have done in the Bahamas is that they have excavated the ground to a depth of about 25 feet, an area about the size of the Chamber of the House of Representatives, and round it they have built a glass tank and the fish are inside. A diver goes from the top and feeds the fish and the fish promptly congregate round the diver and the people are standing on the sides of the tank watching it like an underwater vista. It is quite cheap. Every variety of fish is there with all the tropical colours. Anyway, we probably have nicer fish than in the Caribbean. I mean a man like Mr. Rodney Jonklass in charge of a thing like that could certainly make a going concern of it. That is the type of thing that the hon. Member for Yatiyantota was talking about. It is a service that you are providing. People will pay for the service. But, if you are going to get them to pay for the imported goods which we have imported with foreign exchange and hope to amortize it over the years, I do not see how any attempt on tourism built on those lines can possibly succeed.

I should like to raise one last matter, namely, the pricing policies of Salu Sala. I have only got five minutes to go and I do not propose to take more than that.—*[Interruption]*. I have no objection whatsoever to your deciding to share with the private sector, if that is your policy, the ownership of that branch of the C.W.E. and building up a monopoly. But the fact is that it is still a monopoly, a monopoly for the import of cloth into this country. The point is,

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.]

what do you want to do? You determine the quantities which you want to import, entirely as a matter of policy for yourself, within the limits of foreign exchange available. You determine the distribution through your outlets—wholesalers and retailers. If your objective is to reduce the demand for cloth and thereby eliminate queues and things like that, you can always do that by your pricing policy. You can always do that quite easily. If you allow the prices to rise sufficiently high you can always ensure that there are goods in the shops, and people enviously doing window-shopping outside them, but unable to dare to go into the shop because the price prohibits them. For example, I think Horlicks malted milk has never been available in such large supplies as today. Only, it costs Rs. 5.50 a pound and nobody can afford it. The shops are full of goods—the natives are contented and happy, in the language of your old Governors in the British times! Of course, the shops are full, but poor people have no money in their pockets with which to buy the goods.

Now, you have done a very strange thing: you adopted the policy of making things available on rice coupons at one price and without coupons at another price. What is the objective of this? Is it really to distribute the cloth cheap to poor people? Or, is it to give them a premium value on their coupons? As far as I can see, the coupon already has a value. Most people have sold it already, and there are sufficient rackets going on in the trafficking on your free rice. In fact, that is the best business if anyone wants to really make money. If any of your party hacks really and truly wants to find

some easy way of making a 30 per cent return, the best thing is to buy up 100 rice ration coupons—the best sure-fire method of making money, better than finance companies or anything else. It is the finest investment possible. If you collect that rice and sell the free rice you get at market value you will find you can easily make 30 to 40 per cent profit per week on your investment.

Now, by means of your pricing arrangements, what have you achieved? Have you satisfied anybody? Can you explain why it is that under your pricing orders imported suiting materials are price-controlled if sold on coupons and not price-controlled if sold without coupons? What is the logic of this? There was a case recently in the Municipal Magistrate's Court of Colombo where an accused was acquitted precisely on that ground. Check it up and see for yourself—a Chinaman somewhere in Maradana. I am talking with knowledge. It will not do to shake your head and say it is not so. There was a time when price control orders actually did—[Interruption]. I do not know whether you have since corrected it. But it was so in the early days of price control of textiles.

If, on the one hand, you want to make textiles available cheap to people, why do you not at least lay down the codes of standards and conduct to be followed by your own sub-traders? And why does the C.W.E. not exercise its prerogative to withhold and to withdraw supplies from errant, recalcitrant traders? Why are you permitting your

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

පරිපූරක මුදල

materials to be made use of as a basis for other people running printing industries and allowing them to make colossal profits? Why do you not withhold supplies to such people?

I believe you once ran a raid in regard to the shop which does business under the name of Tricot.—[Interruption]. I do not know the pronunciation of these things. Carr's biscuits probably knows more about it! I do not know these trade names. But, anyway, whatever it may be, the fact remains that these people were actually caught in the act of trying to sell local material as imported material, at the time of the famous Marikar Bawa raid. What action has been taken up to date about it? Nothing.

එකල්හි වෙලාව අ. හ. 8 වූයෙන්, මන්ත්‍රී මණ්ඩලයට ප්‍රතිය වාර්තා කරනු පිණිස නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් විය.

කාරක සභාව ප්‍රතිය වාර්තා කරයි; නැවත රැස්වීම 1969 සැප්තැම්බර් 1 වන සද්ද.

[நேரம் பி. ப. 8 மணியாகிவிட்டவே, குழுவின் பரிசீலனைபற்றி சபைக்கு அறிவிக்கும் பொருட்டு உப அக்கிராசனர், அக்கிராசனத்திலிருந்து நீங்கினார்.

குழுவினது பரிசீலனை அறிவிக்கப்பட்டது; மீண்டும் கூடுவது திங்கட்கிழமை, 1 செப்டம்பர் 1969.

It being 8 P.M., the Deputy Chairman left the Chair to report Progress.

Committee report Progress; to sit again on Monday, 1st September 1969.

කාරකසභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා

(குழுக்களின் உப அக்கிராசனர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Chairman of Committees)

The Hon. Minister of Finance desires to move Item 2 now. Shall we take that up now?

ලැ මන්ත්‍රීවරු

(கௌரவ அங்கத்தவர்கள்)

(Hon. Members)

Aye!

පරිපූරක මුදල : ප්‍රධානති හා ඉවත් විදුලි අමාත්‍යවරයා : කාර්ය මණ්ඩල පඩිතඩි ආදිය

குறை நிரப்புத் தொகை : தகவல், ஒலிபரப்பு

அமைச்சர்—ஆளுக்கூரிய ஊதியங்கள்

ஆதியன

SUPPLEMENTARY SUPPLY : MINISTER OF
INFORMATION AND BROADCASTING—
PERSONAL EMOLUMENTS, ETC.

ලැ මන්ත්‍රීනායක

(கௌரவ வன்னிநாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

I move,

“That a supplementary sum not exceeding Rupees Thirty-nine thousand one hundred and sixty (Rs. 39,160) be payable out of the Consolidated Fund of Ceylon, or any other fund or moneys of, or at the disposal of, the Government of Ceylon or from the proceeds of any loans obtained by the Government of Ceylon, for the service of the financial year beginning on October 1, 1968, and ending on September 30, 1969, and that the said sum may be expended as specified in the Schedule hereto :

Schedule

Head 26—Minister of Information and Broadcasting.

Vote No. 1—Personal Emoluments and other allowances of staff .. 34,660

Vote No. 2—Administration Charges—Recurrent Expenditure .. 4,500

39,160 ”

ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සහසම්මත විය.

வினா விடுக்கப்பட்டு, ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

கல் நலிம

ஒத்திவைப்பு

ADJOURNMENT

சுர சே. ஈர். சீயவர்தன

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

I move,

“That the House do now adjourn.”

புனிய விமன லீன, ஸகஸிமன வி.

வினா விசேஷமாக எற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

மன்தி மனிடல 8.2 மணிக்கு ஈ. ஸ. 8.2 ல், 1969 ஈனீஸ்து 23 ல் ஸனஸூர, ஸகஸிமனீய ஈனல், 1969 ஸபீஸூரி 1 ல் ஸத, ஸ. ஸ. 10 ல் மனீ கல் ஸீய.

அதன்படி பி. ப. 8.2 மணிக்கு, ஸபை அதனது. 1968, ஓகஸ்ட் 23 ஆம் தேதிய தீர்மானத்திற்கிணங்க, 1969 ஸெப்ரம்பர் 1, திங்கட்கிழமை மு. ப. 10 மணிவரை ஒத்தி வைக்கப்பெற்றது.

Adjourned accordingly at 8.02 P.M. until 10 A.M. on Monday, 1st September 1969, pursuant to the Resolution of the House of 23rd August 1969.

ලිඛිත පිළිතුරු

ලිඛිත පිළිතුරු

[ගරු ජයසෞම්‍ය]

69.2.21 සිට. මෙම විද්‍යාල 4 ටේම වැඩ බලන මුල්ගුරුවරුන් රාජකාරිය ඉටු කරයි. (iii) කසිච්ඡ් ජන්ද කොට්ඨාශයේ ඉංග්‍රීසි උපගුරුවරුන්ගේ පුරප්පාඩු නොමැත. (iv) අලුතෙන් බඳවා ගත් බලාපොරොත්තු වන ගුරුවරුන් පත් කරන විට උපගුරු වරුන්ගේ හා ස්ථිර මුල්ගුරුවරුන්ගේ පුරප්පාඩු පිරවීමට කටයුතු කරනු ලැබේ. කසිච්ඡ් ජන්ද කොට්ඨාශයේ ඉංග්‍රීසි උප ගුරු පුරප්පාඩු නොමැති නිසා (iii) වන ප්‍රශ්නයේ සඳහන් ඉංග්‍රීසි උපගුරුවරුන් පත් කිරීමේ ප්‍රශ්නය පැන නොනගී.

(i) J/Delft Maha Vidyalaya—two vacancies from 1.1.1969 ; J/Pungudutive Maha Vidyalaya—two vacancies from 1.1.1969. (ii) J/Mandaitivu

Maha Vidyalaya, J/Shanmuganatha M. V., J/Delft M. V., J/Karampan Little Flower M. V. have only acting headmasters since 1.1.1960, 1.2.68, 1.6.65 and 21.2.69 respectively. (iii) There are no vacancies for English assistant teachers in the Kayts Electorate. (iv) The vacancies for permanent headmosters and assistant teachers will be filled from new appointments expected to be made. As there are no vacancies for English assistant teachers in the Kayts Electorate, the question of appointing English assistant teachers at Question (iii) does not arise.

දයක මුදල් : මුදල් ගෙවන දිනෙන් පසුව ඇරඹෙන මාසයේ සිට මාස 12ක් සඳහා (රු. 32.00යි. අශෝකිත පිටපත් සඳහා නම් රු. 35.00යි.) මාස 6කට ගාස්තුවෙන් අඩකි. පිටපතක් ගත 30යි. තැපැලෙන් ගත 45යි. මුදල්, කොළඹ ගාලු මුවදොර, මහලේකම් කාර්යාලයේ රජයේ ප්‍රකාශන කාර්යාංශයේ අධිකාරී වෙත කලින් එවිය යුතුය.

சந்தா : பணம் கொடுத்த தேதியையடுத்துவரும் மாதம் தொடக்கம் 12 மாதத்துக்கு ரூபா 32.00 (திருத்தப்படாத பிரதிகள் ரூபா 35 00) 6 மாதத்துக்கு அரைக்கட்டணம். தனிப்பிரதி சதம் 30, தபால் மூலம் 45 சதம், முற்பணமாக அரசாங்க வெளியீட்டு அலுவலக அத்தியட்சரிடம் (த.பெ. 500, அரசாங்க கருமகம், கொழும்பு 1) செலுத்தலாம்.

Subscriptions: 12 months commencing from month following date of payment Rs. 32.00* (uncorrected copies Rs. 35.00). Half rates for 6 months, each part 30 cents, by post 45 cents, payable in advance to the SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PUBLICATIONS BUREAU, P. O. Box 500, Colombo 1